รายงานการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๗๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๗๒/๒๕๖๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ประกาศสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันของการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑

๑.๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอเปลี่ยนแปลงกรรมาธิการในสัดส่วนผู้แทนของคณะรัฐมนตรี โดยขอเปลี่ยนจาก นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ เป็น นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ ๒

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ๓

รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๔ ครั้ง

ครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๕๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ และ

ครั้งที่ ๕๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แทนตำแหน่งที่ว่าง (ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔) ๓

ผู้อภิปราย

- นายยุทธนา ทัพเจริญ ๔

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ **ครั้งที่ ๗๒**

หน้า

เรื่องด่วนที่ ๒ การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐) ๑๑

ผู้อภิปราย

- นายสมชาย แสวงการ ๑๔, ๑๕, ๑๗

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ....
คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๒๐

ผู้อภิปราย

- พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๒๒, ๒๓, ๔๑, ๔๖, ๕๕, ๖๗, ๗๐, ๗๒, ๗๖, ๘๒, ๙๙
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ๒๕, ๙๗, ๑๔๐, ๑๔๘
- นายสมชาย แสวงการ ๒๖, ๔๔, ๖๗, ๖๘, ๗๐, ๗๔, ๙๘, ๑๓๓, ๑๖๓
- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ๓๑, ๓๔, ๔๘, ๕๑, ๕๓, ๕๙, ๖๗, ๗๓, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๕๐, ๑๕๘, ๑๖๓

หน้า

- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๓๒, ๔๙, ๑๔๒
- นายตวง อันทะไชย ๓๖, ๔๔, ๔๕, ๑๓๗
- นายมณเฑียร บุญตัน ๓๙, ๑๔๖
- นางสุรางคณา วายุภาพ ๔๐, ๑๔๐, ๑๖๑
- พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) ๕๐, ๕๒, ๖๐, ๖๔, ๖๖, ๗๕, ๗๖, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๓
- นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) ๕๒, ๕๓, ๕๗, ๕๙, ๗๙, ๘๐, ๑๐๔, ๑๕๔, ๑๕๗, ๑๕๘
- นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๖๓, ๗๑, ๘๙, ๑๑๙
- นายกล้านรงค์ จันทิก (กรรมาธิการวิสามัญ) ๗๓
- นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๘๔, ๘๗, ๙๓, ๙๙, ๑๑๒
- ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๙๐, ๑๐๖
- พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๙๔, ๙๖, ๑๒๕, ๑๓๑
- รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๒๒, ๑๒๔, ๑๖๐
- นางสาวสุภา ปิยะจิตติ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๕๘

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๗๒/๒๕๖๐
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๓๖ คน

(เนื่องจาก ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ติดราชการ นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีสมาชิกมาประชุมจำนวน ๑๘๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ประกาศสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันของการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ด้วยได้มีประกาศสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลา ๑๒๐ วัน ของการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ แล้ว

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดวางให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ๑.๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเปลี่ยนแปลงกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนผู้แทนของคณะรัฐมนตรี โดยขอเปลี่ยนจาก นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ เป็น นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๔ ครั้ง

ครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๕๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ และ

ครั้งที่ ๕๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐

โดยได้จัดวางให้กับท่านสมาชิกตรวจดูก่อนแล้วตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๒๙ มีสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๔ ครั้งดังกล่าวนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แทนตำแหน่งที่ว่าง (ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ตามที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาได้พ้นจากตำแหน่งตามวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ทำให้ตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ๕ ตำแหน่ง ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๓ ตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๒ ตำแหน่ง และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กำหนดให้วันนี้เป็นวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๕ ตำแหน่งนั้น โดยที่มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณีเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ขึ้นแทนภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง และมาตรา ๒๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาตามลำดับ

จากบทบัญญัติดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงต้องทำหน้าที่เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาที่ว่างลงดังกล่าว ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภานั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด ซึ่งได้แจ้งให้ท่านสมาชิกทราบแล้วเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา เชิญท่านยุทธนา ทัพเจริญ ครับ

นายยุทธนา ทัพเจริญ : กระผม นายยุทธนา ทัพเจริญ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมได้เป็นผู้เสนอนางนิภาพร ศรีสุวรรณ อยู่ในลำดับที่ ๔ เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภาฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร บัดนี้กระผมมีความประสงค์จะขอถอนลำดับที่ ๔ ออก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านยุทธนา ทัพเจริญ ซึ่งเป็นผู้เสนอชื่อนางนิภาพร ศรีสุวรรณ ได้ขอถอนการเสนอชื่อ ซึ่งได้เสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ในลำดับที่ ๔ ดังนั้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เสนอรายชื่อเพื่อให้ที่ประชุมเลือกจึงเหลือจำนวน ๘ คน ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร คือ

๑. นายไพโรจน์ โพธิไสย

๒. นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์

๓. นางสาวศศิธร ศรีสุจริต

๔. นางเบญจวรรณ สร่างนิทร

๕. พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา

๖. พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง

๗. นายประสาท พงษ์ศิวาภัย

๘. นายจเร พันธุ์เปรื่อง

สำหรับการออกเสียงลงคะแนนเพื่อที่จะดำเนินการเลือกต่อไปนั้น เนื่องจากมีการจัดทำบัตรออกเสียงลงคะแนนไว้แล้ว หากจะต้องทำบัตรใหม่ต้องใช้เวลานาน จึงจะขอใช้บัตรลงคะแนนชุดเดิมซึ่งมีรายชื่อไว้ ๙ รายชื่อ โดยเจ้าหน้าที่จะได้ขีดเส้นทับผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อลำดับที่ ๔ คือ นางนิภาพร ศรีสุวรรณ ออก ท่านสมาชิกครับ สำหรับฝ่ายวุฒิสภาทางสมาชิกได้เสนอรายชื่อเพื่อให้ที่ประชุมเลือกจำนวน ๓ คน คือ

๑. นางวรารัตน์ อติแพทย์

๒. พลตำรวจเอก ปัญญา มาเม่น

๓. นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์

ซึ่งทางผมได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการเสนอชื่อตามกฎหมายแล้วทั้ง ๑๑ คน เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม โดยประวัติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๑ คน รวมทั้งการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดวางให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว โดยการเลือกนั้นท่านสมาชิกจะมีสิทธิเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรได้จำนวนไม่เกิน ๓ คน จากที่เสนอชื่อทั้งหมด ๘ คน

ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา จำนวนไม่เกิน ๒ คน จากที่เสนอชื่อ ๓ คน สำหรับวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกนั้นตามประกาศรัฐสภา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา ข้อ ๖ กำหนดให้นำข้อบังคับว่าด้วยการเลือกกรรมาธิการสามัญมาใช้บังคับแก่การเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๘๓ วรรคสี่ ได้กำหนดวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งกรรมาธิการสามัญว่า ให้เป็นไปตามวิธีที่ประธานของที่ประชุมกำหนด ดังนั้นวิธีการออกเสียงลงคะแนนผมจึงขอปรึกษาต่อที่ประชุม โดยจะขอกำหนดให้ออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้บัตรออกเสียงลงคะแนนเช่นเดียวกับวิธีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่สภาแห่งนี้ได้เคยปฏิบัติมา มีสมาชิกท่านใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ผมก็ขออนุญาตตามที่ผมได้เสนอไป สำหรับการออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้บัตรลงคะแนนเสียงนั้น ผมได้ให้ทางเจ้าหน้าที่จัดทำบัตรออกเป็น ๒ ชุด โดยชุดที่ ๑ อยู่ในซองสีน้ำตาล บัตรออกเสียงจะเป็นสีฟ้า เป็นบัตรออกเสียงลงคะแนนซองสีน้ำตาลบัตรข้างในจะเป็นสีฟ้า เป็นการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ท่านเลือกได้ไม่เกิน ๓ คนบัตรสีฟ้า อีกชุดหนึ่งก็จะเป็นซองสีขาวข้างในจะเป็นบัตรสีเขียวนะครับ เป็นบัตรออกเสียงลงคะแนนเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา บัตรนี้ท่านกาได้ไม่เกิน ๒ คน เครื่องหมายถูกนะครับ ขออภัยครับ เมื่อท่านสมาชิกได้รับบัตรออกเสียงลงคะแนนจากเจ้าหน้าที่แล้ว ขอให้ท่านลงลายมือชื่อและหมายเลขสมาชิกในใบรับบัตรเป็นบัตรสีเหลือง อันนี้ท่านลงลายมือชื่อแล้วมอบให้กับทางเจ้าหน้าที่ สำหรับบัตรออกเสียงลงคะแนนเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรจะปรากฏรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อจำนวน ๘ คน เช่นเดียวกันตามที่ผมได้เรียนไว้นะครับ ท่านเลือกได้ไม่เกิน ๓ สำหรับบัตรสีเขียวท่านเลือกได้ไม่เกิน ๒ สำหรับคะแนนเสียงของบุคคลที่จะได้รับเลือกฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ก็คือบุคคลที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนสูงสุด ๓ ลำดับแรก สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา คือบุคคลที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงสูงสุด ๒ ลำดับแรก สำหรับการตรวจนับคะแนนนั้น ผมจะเชิญสมาชิกผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้เป็นกรรมการนับคะแนน ซึ่งจะมีอยู่ ๒ ชุด โดยกรรมการนับคะแนน ๒ ชุด ชุดละ ๕ ท่าน เมื่อท่านได้รับบัตร แล้วก็ออกเสียงลงคะแนนแล้ว ขอเชิญกรรมการตรวจนับคะแนนทั้ง ๒ ชุด เข้าประจำที่ เพื่อดำเนินการนับคะแนนตามที่เจ้าหน้าที่ได้เตรียมไว้นะครับ คือ

ชุดที่ ๑ เป็นกรรมการนับคะแนนฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร คือ

๑. นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ

๒. พลอากาศเอก บุญยฤทธิ์ เกิดสุข

๓. พลอากาศเอก อาคม กาญจนหิรัญ

๔. นายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ์

๕. ศาสตราจารย์นิสดารก์ เวชยานนท์

ชุดที่ ๒ เป็นการนับคะแนนของฝ่ายวุฒิสภา

๑. พลเรือเอก ชูชีพ หวังไมตรี

๒. พลโท ชาญชัย ภู่ทอง

๓. พลอากาศเอก ไพศาล สีตบุตร

๔. พลเรือเอก จักรชัย ภู่เจริญยศ

๕. คุณพรทิพย์ จาละ

โดยก่อนออกเสียงลงคะแนน ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ขอให้ท่านสมาชิกเสียบบัตรลงคะแนนในช่องเสียบบัตรและกดปุ่มที่ปุ่มแสดงตนนะครับ ท่านแสดงตนก่อนหลังจากแสดงตนแล้วก็ประกาศว่าองค์ประชุมครบแล้ว เจ้าหน้าที่จะไปแจกบัตรให้กับท่าน ขอให้ท่านเซ็นชื่อว่าได้รับบัตรแล้ว แล้วก็มอบเอกสารคืนให้กับทางเจ้าหน้าที่นะครับ เป็นการลงคะแนนลับก่อนที่จะดำเนินการออกเสียงลงคะแนน ผมขอให้งดการถ่ายภาพภายในห้องประชุม และขอเชิญผู้สื่อข่าวที่อยู่ในห้องประชุม ออกจากห้องประชุมโดยภายหลังจากที่สมาชิกออกเสียงลงคะแนนแล้วจะอนุญาตให้ผู้สื่อข่าวเข้ามาในห้องประชุมอีกครั้งหนึ่ง เชิญสมาชิกแสดงตนได้เลยครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๙๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๙๗ คน ถือว่าครบองค์ประชุม เชิญเจ้าหน้าที่แจกบัตรด้วย เป็นการออกเสียงลงคะแนนลับนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำซองใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนลับผู้ได้รับการเสนอชื่อแจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถือบัตรไว้ก่อนจนกว่าจะปิดการลงคะแนน ก่อนคืนบัตรให้ท่านเซ็นในบัตรสีชมพูอีกครั้งหนึ่ง ท่านสมาชิกที่เข้ามาใหม่ทางเจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วย ช่วยแจกบัตรให้ด้วย มีท่านใดยังไม่ได้รับบัตรบ้าง ถ้าท่านยังไม่ได้รับบัตรยกมือขึ้นหน่อยครับ มีท่านใดยังไม่ได้ออกเสียงลงคะแนนบ้าง ถ้าทุกท่านลงคะแนนเรียบร้อยหมดแล้ว ขอเชิญเจ้าหน้าที่รับบัตรออกเสียงลงคะแนนคืนได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้รับซองใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนลับจากสมาชิกแล้วนำมาใส่ลงในภาชนะที่จัดไว้ในที่ประชุมเพื่อทำการตรวจนับคะแนน เสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านใดยังไม่ได้คืนบัตรบ้าง ถ้าท่านยังไม่ได้คืนบัตรช่วยชูมือขึ้นหน่อยครับ คืนเรียบร้อยทุกท่านแล้ว ผมขอปิดการออกเสียงลงคะแนน ขอเชิญคณะกรรมการตรวจนับคะแนนดำเนินการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอทบทวนรายชื่อหน่อยนะครับ

ชุดที่ ๑ ของฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ

๒. พลอากาศเอก บุญญฤทธิ์ เกิดสุข

๓. พลอากาศเอก อาคม กาญจนหิรัญ

๔. นายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ์

๕. ศาสตราจารย์นิสดารก์ เวชยานนท์

ชุดที่ ๒ ของฝ่ายวุฒิสภา

๑. พลเรือเอก ชูชีพ หวังไมตรี

๒. พลโท ชาญชัย ภู่ทอง

๓. พลอากาศเอก ไพศาล สีตบุตร

๔. พลเรือเอก จักรชัย ภู่เจริญยศ

๕. คุณพรทิพย์ จาละ

ในระหว่างที่กรรมการทำการตรวจนับคะแนนอยู่ ผมขอเอาเรื่องด่วนที่ ๒ การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐) ขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ

ต่อไปเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๒ การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ด้วยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองได้พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นที่มีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๑๔ ราย เสนอต่อนายกรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีได้นำรายชื่อผู้ที่ผ่านการคัดเลือกดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และโดยที่มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้เป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดแล้ว ให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา เมื่อมาตรา ๒๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาตามลำดับ ดังนั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงต้องเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยรายชื่อผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๔ คน มีดังนี้

๑. นางสายสุดา เศรษฐบุตร
๒. นายวุฒิ มีช่วย
๓. นายฤทัย หงส์สิริ
๔. นางสุกัญญา นาชัยเวียง
๕. นายกิตดนัย ธรรมธัช
๖. นายอำพน เจริญชีวินทร์

๗. นายไชยวัฒน์ ธำรงศรีสุข

๘. นายประสาน บางประสิทธิ์

๙. นายโสภณ บุญกูล

๑๐. นายจักริน วงศ์กุลฤดี

๑๑. นางศิริวรรณ จุลโพธิ์

๑๒. นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์

๑๓. นายจิรศักดิ์ จิรวดี

๑๔. นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง

รายละเอียดและประวัติโดยย่อของบุคคลทั้ง ๑๔ คน ปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะครับ

สำหรับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีที่สภาจะต้องพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของกฎหมาย สภาอาจแต่งตั้งคณะกรรมาธิการสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกิน ๒๑ คน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นสำหรับตำแหน่งนั้นเป็นกรณี ๆ ไป ผมจึงขอเรียนปรึกษาต่อที่ประชุมว่าเห็นสมควรให้มีการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดหรือไม่ ท่านสมาชิกครับ ผมขอปรึกษาว่าจะเห็นสมควรให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อหรือไม่ครับ

ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะครูและนักเรียนชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนวัดบ้านหนองโอ่ง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๕๒ คน เข้าเยี่ยมชมการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขณะนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติกำลังพิจารณาในเรื่องด่วนที่ ๒ การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพครับ กระผม นายสมชาย แสวงการ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๗ คน ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมชาย แสวงการ ได้เสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดจำนวน ๑๗ คน โดยมีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่ท่านสมชาย แสวงการ เสนอนะครับ และข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๒ กำหนดว่าการตั้งกรรมาธิการสามัญตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ ให้ตั้งจากสมาชิกที่คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกิน ๕ คน นอกจากนั้นให้ที่ประชุมสภาตั้งรายชื่อจากสมาชิกที่คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภาเสนอจากคณะกรรมาธิการคณะนั้น ๆ คณะละ ๑ คน สัดส่วนของกรรมาธิการชุดนี้ก็ต้องเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ขอเชิญท่านสมชาย แสวงการ เสนอรายชื่อครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการ ๑๗ ท่าน ดังนี้ครับ

๑. นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน
๒. นายแถมสิน รัตนพันธุ์
๓. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๔. พลเรือเอก พลเดช เจริญพูล
๕. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ
๖. พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์
๗. นายวิทยา ฉายสุวรรณ
๘. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย
๙. พลอากาศเอก ศิวเกียรติ์ ชเยมะ
๑๐. พลอากาศเอก สฤษดิ์พงษ์ โกมุทานนท์

๑๑. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

๑๒. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์

๑๓. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์

๑๔. พลอากาศเอก สุรศักดิ์ ทุ่งทอง

๑๕. นางสุรางคณา วายุภาพ

๑๖. พลอากาศเอก อานนท์ จารยะพันธุ์

๑๗. พลเอก อู้ด เบื้องบน

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมชาย แสวงการ ได้เสนอรายชื่อกรรมาธิการทั้ง ๑๗ รายชื่อ มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกท่านใดจะเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นนอกจากนี้หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ เชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อทั้ง ๑๗ คนครับ

นายนัฑ ผาสุข (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดจำนวน ๑๗ คน ดังนี้

๑. นายกรรณภว์ ธนภรรคภวิน

๒. นายแถมสิน รัตนพันธุ์

๓. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา

๔. พลเรือเอก พลเดช เจริญพูล

๕. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ

๖. พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์

๗. นายวิทยา ฉายสุวรรณ

๘. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย

๙. พลอากาศเอก ศิวเกียรติ์ ชเยมะ

๑๐. พลอากาศเอก สฤษดิ์พงษ์ โกมุทานนท์

๑๑. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

๑๒. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์

๑๓. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์

๑๔. พลอากาศเอก สุรศักดิ์ ทุ่งทอง

๑๕. นางสุรางคณา วายุภาพ

๑๖. พลอากาศเอก อานนท์ จารยะพันธุ์

๑๗. พลเอก อู้ด เบื้องบน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : สำหรับกำหนดเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ วรรคสอง กำหนดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่แต่งตั้ง ผมจึงขอถามที่ประชุมว่าจะให้คณะกรรมาธิการดำเนินการกี่วัน เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ สมชาย แสวงการ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากช่วงนี้เป็นช่วงที่มีวันหยุดเยอะ ซึ่ง กมธ. จะต้องตรวจสอบข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายสิบหน่วยงาน จึงขอความกรุณาท่านประธานและที่ประชุมเพื่อกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมาธิการชุดนี้เป็นภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่สภามีมติแต่งตั้ง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมชาย แสวงการได้เสนอให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ วรรคสองเป็นการชั่วคราว

เฉพาะกรณีเพื่อขอกำหนดเวลาให้คณะกรรมาธิการชุดนี้เป็นเวลา ๖๐ วันนับแต่วันที่แต่งตั้ง เนื่องจากว่าจะต้องติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูล ซึ่งตรงกับวันหยุดหลายวัน มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ แต่เนื่องจากการงดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีนี้ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๒๑๓ กำหนดให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้นได้ ก็ต้องถามมตินะครับ ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านใดยังไม่ได้แสดงตนหรือไม่ครับ ขอทราบองค์ประชุมครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๘๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๘๘ ครบองค์ประชุมนะครับ ต่อไปผมขอถามมตินะครับ สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ วรรคสองเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย สมาชิกท่านใดประสงค์งดออกเสียงกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนเลยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนน ขอทราบผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๘๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๙๓ เห็นด้วย ๑๘๙ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๔ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๓๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี เพื่อให้คณะกรรมาธิการมีระยะเวลาการดำเนินงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้งคือวันนี้ได้ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ ยังนับคะแนนไม่เสร็จ ขออนุญาตดำเนินการในเรื่องด่วนที่ ๓ ต่อไปนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสร็จแล้ว และได้นำเสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๑๘

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะครับ ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : และทางประธานคณะกรรมาธิการได้มีหนังสือขออนุญาตให้นางชื่นสุมน นิวาทวงษ์ ผู้อำนวยการกองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้ประธานคณะกรรมาธิการได้ขออนุญาตฉายเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา ผมอนุญาตตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๖๒ และข้อ ๕๕ ขอเชิญผู้ชี้แจงเข้าประจำที่เลยครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางคณะกรรมาธิการสามัญที่ได้แต่งตั้งไปเมื่อสักครู่นี้ ขอนัดประชุมครั้งแรกในวันจันทร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข ๑๐๕ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอเชิญกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดทั้ง ๑๗ คน

เข้าประชุมตามกำหนดวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการพร้อมแล้ว เชิญแถลงได้เลยครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ....

โดยที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา และได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๕๘ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสร็จแล้ว สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. มีการแก้ไขจำนวน ๙๙ มาตรา

๒. คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ จำนวน ๑๔ มาตรา

๓. คณะกรรมาธิการตัดออก จำนวน ๖ มาตรา

๔. คณะกรรมาธิการสงวนความเห็น จำนวน ๑๐ ท่าน

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติสงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๓ ท่าน จำนวน ๑ มาตรา

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญมีใบแทรกแก้ไขรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒ แผ่น เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๖

รายละเอียดปรากฏตามรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ รวมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ได้เสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญด้วยหรือไม่ครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ในการพิจารณาทางคณะกรรมาธิการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคสอง โดยทางคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการมาก่อนหน้านี้ แล้วมีรายงานเสนอเข้ามาประกอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญต่อสภาแห่งนี้ในวาระรับหลักการวาระที่ ๑ กรรมาธิการได้นำสรุปความเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามที่ทางกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ส่งมา นอกจากนั้นยังมีผู้ที่ได้ให้ความเห็นหรือเสนอความเห็นเพิ่มเติม เราได้นำผลการศึกษาของคณะกรรมการที่ศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งทางประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตั้งขึ้นเพื่อศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ล่วงหน้า ก็ได้นำมาประกอบการพิจารณา มีคำอภิปรายและการแสดงความคิดเห็นจากท่านประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ รวมทั้ง ท่าน สนช. แล้วก็ข้อสังเกตที่เสนอแนบมาเป็นเอกสารในระหว่างที่เราพิจารณาในกฎหมายฉบับนี้อีกหลายท่านด้วยกัน และจัดให้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ (website) สรุปว่าโดยรวมแล้วคณะกรรมาธิการได้นำความเห็นของผู้เกี่ยวข้องที่ได้ไปดำเนินการมาตามมาตรา ๗๗ วรรคสองมาใช้ประกอบในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการในทุกขั้นตอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ กรรมาธิการมีใบแทรกด้วย เชิญเจ้าหน้าที่แจกใบแทรกประกอบการพิจารณา นอกจากนั้นการแถลงของท่านประธานคณะกรรมาธิการสรุปว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้นำรายงานการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมายตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญมาใช้ประกอบการพิจารณาทุกขั้นตอนแล้ว

ต่อไปก็จะเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ในวาระที่ ๒ โดยเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจนจบร่าง สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด

๑๙๓ มาตรา ทางคณะกรรมาธิการมีการแก้ไขจำนวน ๑๐๐ มาตรา มีกรรมาธิการสงวนความเห็นจำนวน ๔๔ มาตรา มีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติจำนวน ๑ มาตรา คณะกรรมาธิการตัดออก ๖ มาตรา และคณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ๑๔ มาตรา เพราะฉะนั้นแนวทางการพิจารณาในวันนี้ผมจะได้ให้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจนจบร่างก่อน แล้วจึงย้อนกลับไปลงมติทีละมาตราในภายหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงหรือมีข้ออะไรที่จะต้องลงมติในประเด็นนั้นเป็นการเฉพาะก็อาจจะกำหนดให้มีการลงมติในมาตราใดหรือประเด็นใดก่อนก็ได้ อันนี้ตามเหตุผลที่จะปรากฏขึ้นในภายหลัง มีสมาชิกท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ขออนุญาตดำเนินการตามนี้ เชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

นายนัฑ ผาสุข (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : คำปรารภมีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใดประสงค์อภิปรายหรือไม่ครับ มีท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ท่านสมชาย แสวงการ ๒ ท่าน เชิญท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ก่อนครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของประชาชนอยู่พอสมควร ทีนี้ในการที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มคำปรารภให้ยกเว้นมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญเข้ามา ผมต้องการความชัดเจนเบื้องต้นเพราะจะสัมพันธ์กับหลายมาตรา โดยเฉพาะมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗/๑ ทั้งหลายทั้งปวงที่ท่านได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเอง ในมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกัน ไม่ว่าในทางใด ๆ การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่ง หรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ อันนี้คือสาระของรัฐธรรมนูญ ทีนี้พอเริ่มต้นของกฎหมายฉบับนี้ ในคำปรารภเขียนว่า ในรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพ แล้วก็อ้างมาตราต่าง ๆ ที่ขอยกเว้น ทีนี้คณะกรรมาธิการก็ขอยกเว้นในมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญที่กระผมได้อ่านไป กระผมก็ไปตรวจทานดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งแต่มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ ผมไม่แน่ใจว่ามาตรา ๓๗/๑ สัมพันธ์มากน้อยเพียงใด เพราะเป็นการล้วงลึกไปถึงข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนทั้งหลาย ผมต้องการความชัดเจนจากคณะกรรมาธิการช่วยอรรถาธิบายว่า เหตุที่ยกเว้นมาตรา ๓๖ ด้วยเหตุผลเพียงแค่มาตรา ๓๕ ไปเกี่ยวกับมาตรา ๓๕ กับมาตรา ๓๖ ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ หรือโยงไปถึงมาตรา ๓๗/๑ ด้วย ผมต้องการความชัดเจนมาก เพราะว่าเป็นประเด็นใหญ่ของกฎหมายฉบับนี้ที่อาจจะเหลือ

เพียงประเด็นเดียวด้วยซ้ำไป ผมขอความชัดเจนตรงนี้ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมกราบเรียนว่าผมได้อ่านกฎหมายนี้ถี่ถ้วนพอสมควร และได้ทำการแปรญัตติซึ่งต้องขอบคุณกรรมาธิการที่ได้ช่วยปรับการแปรญัตติของผม กับสิ่งที่คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการไปในหลายเรื่องก็ขอขอบพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้มีเรื่องของการดำเนินการในเรื่องจ่ายสินบนรางวัลแก่ประชาชนในการแจ้งเบาะแส หรือดำเนินการกับผู้ทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งที่ผ่านมานั้นมีอยู่ในกฎหมายเดิมแต่ว่าไม่สามารถดำเนินการได้ อันนี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการกับผู้ที่กระทำการทุจริตทั้งหลาย

ประการที่ ๒ ในเรื่องของการแสดงบัญชีทรัพย์สิน ซึ่งเปิดเผยในลักษณะที่ไม่ได้เฉพาะแค่สรุป แต่ว่ามีรายละเอียดพอสมควร แต่ก็ปกปิดในลักษณะที่ป้องกันไม่ให้เกิดภยันอันตราย อันนี้ก็ขอบคุณกรรมาธิการ

โดยรวมก็มีประเด็นที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเยอะพอสมควร และก็มีประเด็นที่ต้องขอคำอธิบาย แต่สิ่งที่ผมต้องลุกขึ้นมาในเริ่มต้นเลยผมมีความเห็นที่คิดว่ามาตรา ๓๖ ที่เพิ่มเข้ามาเป็นปัญหาใหญ่และผมเชื่อว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ในสิ่งที่เขียนคำปรารภในการยกเว้น มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญไม่ได้มีปัญหาอะไร ซึ่งผมคิดว่าเราทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมามีเรื่องที่ต้องดำเนินการได้เพื่อในการยกเว้นเรื่องการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๖ อันนี้เราเห็นด้วย มาตรา ๒๘ เรื่องการจำกัดสิทธิเสรีภาพ ชีวิต ร่างกาย เพื่อจับกุมคุมขัง อันนี้ก็กระทำได้ตามกฎหมาย มาตรา ๓๒ บุคคลมีสิทธิเสรีภาพความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง อันนี้ก็ทำได้ครับ เพราะว่าถ้าทำทุจริตก็ต้องยกเว้นมาตรา ๓๒ ไว้ มาตรา ๓๓ เรื่องสิทธิในเคหสถาน อันนี้ก็ต้องดำเนินการ มาตรา ๔๐ ก็เช่นกัน มาตรา ๓๗ เรื่องทรัพย์สินมรดก มาตรา ๔๐ ในเรื่องของเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ผมคิดว่ากฎหมาย ป.ป.ช. ได้ยกเว้นไว้ตามหลักโดยอาศัยกฎหมาย อันนี้ถูกต้องแล้ว แต่สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยและเป็นปัญหาและจะต้องพาดพิงไปถึงมาตราอื่นเป็นเรื่องใหญ่ของสังคม คือการให้ยกเว้นมาตรา ๓๖ เรื่องบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าทางใด การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยข้อมูลบุคคลที่สื่อสารถึงกัน รวมทั้งการกระทำ

ด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมต้องเรียนพาดพิงมาตรานี้ไปจนถึงมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๗/๑ พูดด้วยหัวใจเลยสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดปัญหากับกฎหมายฉบับนี้ เพราะอะไรครับ อำนาจใดถ้าอยู่แล้วอยู่กับคนดีก็อาจจะดี แต่ถ้าเราเชื่อเช่นนั้นโลกนี้คงไม่วุ่นวาย อำนาจที่ให้ไปเป็นดาบสองคมเสมอ วันนี้ท่านนั่งอยู่ในสภาออกกฎหมายไปได้ ป.ป.ช. ที่ดี ทำงานให้กับบ้านเมือง ที่ผ่านมาก็มี ป.ป.ช. ที่ดีและไม่ดี รวมไปถึงคณะกรรมการ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ ซึ่งก็มีหลายร้อยหลายพันคนและทำงานในต่างพื้นที่ท่านกำลังจะใช้อำนาจที่สภาจะให้ไปในการดักฟัง ดักรับข้อมูล ซึ่งผมคิดว่าท่านประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและสังคมสะท้อนเรื่องนี้มาค่อนข้างรุนแรง ผมเรียนท่านกรรมาธิการครับว่าเปลี่ยนใจเถอะครับ ตั้งแต่มาตรา ๓๖ ที่ใส่ไปเลย เพราะเหตุผลว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้อำนาจอันนี้ในการไปดักรับข้อมูลตามมาตรา ๓๗/๑ ผมขออนุญาตย่อ ๆ เพราะเดี๋ยวถึงเวลานั้นคงต้องอภิปรายต่อเนื่องอีกก็คือ ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรรมการ ป.ป.ช จะยื่นขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผมพูดย่อ ๆ เพราะยังไม่ถึงมาตรานั้นแต่จำเป็นต้องพูดเพราะว่าเรื่องนี้จะกระทบหลายเรื่อง ๑. การดักฟังเป็นเรื่องของการสืบสวนไม่ใช่เรื่องการทำหน้าที่ของ ป.ป.ช. ผมชื่นชม ป.ป.ช. ชุดนี้และชุดที่ผ่านมาอย่างยิ่ง ไปตรวจดูในข้อมูลเดิมว่าท่านดำเนินการในคดีหลายคดีโดยไม่ได้ใช้วิธีการดักฟัง ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ แฟกซ์ (fax) หรือไลน์ (line) หรืออีเมล (e-Mail) ท่านยังสามารถดำเนินการในคดี ยกตัวอย่างหลายคดีไม่ว่าจะเป็นคดีบ้านของนักการเมือง อดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นกรณีจำนำข้าว ผมตรวจดูว่าท่านใช้ความสามารถ ความรู้ และกฎหมายที่มีอยู่ได้อย่างดีมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการชี้กรณีของคดีจำนำข้าวว่า การใช้เงินสกุลบาทไม่ได้เปิดแอลซี (Letter of Credit L/C) ชำระเป็นแคชเชียร์ เช็ค (cashier cheque) ไม่ว่าจะเป็นการส่งมอบหน้าคลังสินค้า เปิดช่องเวียนขายข้าวในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการไม่กำหนดหลักฐานการส่งออก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขายข้าว

ในสต็อก (stock) ที่มากกว่าสัญญาขายข้าวอะไรต่าง ๆ ที่ผมยกตัวอย่างเดี๋ยวจะขอพูดในมาตราที่เกี่ยวข้อง แต่ผมเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ ป.ป.ช. ปฏิบัติมาได้ดีตลอดในการไปรวบรวมพยานหลักฐาน ในการไปดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ถูกผู้ร้องกล่าวหาว่านักการเมือง ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ จะต้องมีข้อมูลและพยานหลักฐาน เจ้าพนักงานของ ป.ป.ช. ไปไต่สวน ไม่ได้ทำหน้าที่สืบสวน ไปดักฟังเสียเอง----------

สิ่งที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำมาได้ดีตลอดนั้นดีอยู่แล้วครับ แต่การให้อำนาจเพิ่มขึ้น ผมยกตัวอย่างอีก ๒ – ๓ ประเด็น เพราะมาตรา ๓๖ นี้เกี่ยวข้องมาก เพราะท่านกำลังขอยกเว้นมาตรา ๓๖ นี้ซึ่งอันตรายมาก ท่านจะสามารถไปดักฟังโทรศัพท์ วิทยุ ไลน์ (line) เฟซบุ๊ก (facebook) อะไรทั้งหลาย ซึ่งท่านอ้างว่าเป็นไปตามข้อ ๕๐ ของยูเอ็นซีเอซี (UNCAC) ผมก็ไม่ได้เถียง เพียงแต่ว่าในข้อเหล่านั้นเป็นข้อแนะนำหรือเป็นข้อที่กำหนดไว้ชัดเจน เพราะอะไรครับ เพราะสภาได้แก้กฎหมายอันนี้ พ.ร.บ. ป.ป.ช. ไปเมื่อปี ๒๕๕๘ ก็เนื่องมาจากเรื่องของยูเอ็นซีเอซี ไม่ได้มีเรื่องนี้เข้ามา ข้อแนะนำดังกล่าวเขียนไว้อย่างนี้ครับ ในข้อ ๕๐ เพื่อต่อต้านการทุจริตอย่างมีประสิทธิผล รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องดำเนินการมาตรการที่อาจจำเป็นภายในขอบเขตที่หลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตนอนุญาตไว้ และโดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของตน ภายในวิถีทางของตน เพื่ออนุญาตให้มีการใช้อย่างเหมาะสม โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุมและในกรณีที่เหมาะสม การสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษ เช่น การเฝ้าระวังโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หรือการเฝ้าระวังในรูปแบบอื่นหรือการปฏิบัติการลับภายในดินแดนของตนเอง เพื่ออนุญาตให้พยานหลักฐานที่ได้รับมาจากวิธีการดังกล่าวเป็นพยานที่สามารถรับฟังได้ในศาล ผมถามว่าวิธีการที่ ป.ป.ช. ขอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นการดักฟัง การอำพราง การสะกดรอยอยู่ในข้อ ๕๐ หรือไม่ครับ ถ้าอยู่ในข้อ ๕๐ ทั้งหมด ทำไมกรรมาธิการให้ข้อเดียวล่ะครับ ถ้าบอกว่าขัดก็แสดงว่าอีก ๒ ข้อนั้นอำพรางตัวกับสะกดรอย ยังไม่ได้ใช้ก็ขัดครับ เพราะในข้อ ๕๐ ไม่ได้บอกว่าต้องทำโดยวิธีการดักฟัง สะกดรอยหรืออำพรางตัว ท่านให้ไปใช้วิธีตามกฎหมาย จริงอยู่ครับ ผมเรียนแล้วว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้นและเจ้าหน้าที่ทำงานด้วยความเหน็ดเหนื่อยและทำงานมาได้ดีตลอด แม้จะมีคดีค้างคาอยู่เป็นหมื่นคดี ก็พยายามเร่งรีบ อันนี้ผมเห็นด้วย ผมอยากเพิ่มอำนาจให้กับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่ต้องเป็นอำนาจที่เหมาะสมครับ อำนาจใดที่เกินไปนำไปสู่อันตราย วันหนึ่งท่านขอศาลซึ่งบอกว่าเป็นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ก็เป็นเรื่องกฎหมายที่ขัดกันแล้วนะครับ อำนาจคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งฟ้องนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาขึ้นศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมือง แต่ท่านกลับไปขออำนาจอธิบดีศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบซึ่งรับผิดชอบคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการระดับล่าง นี่ก็เป็นการขัดของกฎหมายเดี๋ยวจะพูดต่อในมาตราที่เกี่ยวข้อง การที่เอาเรื่องของหลักสากลมาใช้ในยูเอ็นซีเอซีก็ดี การที่บอกว่ามีกฎหมาย ป.ป.ส. ปราบปรามยาเสพติดก็ดี การที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติอาชญากรรมข้ามชาติก็ดีหรือกฎหมายสอบสวนคดีพิเศษก็ดี อันนั้นเป็นคดีพิเศษสำคัญจริง ๆ และเป็นเรื่องภัยร้ายแรง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาชญากรรม ก่อการร้ายสากล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคดีพิเศษที่ต้องลงมติแล้ว แต่คดี ป.ป.ช. เป็นคดีทุจริตประพฤติมิชอบเป็นสิ่งที่มีผู้ร้อง ป.ป.ช. ไปรวบรวมพยานหลักฐาน ผมได้รับเอกสารคดีจำนำข้าวหลายพันหลายหมื่นหน้า ก็ทราบว่า ป.ป.ช. ทำงานได้เยอะดีมากอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นต้องไปดักฟังดักรับ สะกดรอย ซึ่งท่านทำอยู่แล้ว แล้วเอาหลักฐานนั้นมาใช้ในทางศาลใด ๆ ท่านเอาเอกสารที่เป็นความจริง ท่านเอาเอกสารที่ได้รับยืนยันว่าเป็นจีทูจี (G2G) เก๊ เอกสารที่ได้รับจากแบงก์ในการตรวจสอบว่าบัญชี เช็ค (cheque) แคชเชียร์ เช็ค (cashier cheque) เป็นของปลอมของจริงจ่ายกันอย่างไรมาอ้างเพียงพอแล้วครับที่จะดำเนินคดีทุจริตได้ ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการในการดักฟัง ซึ่งจะเกิดอะไรขึ้นครับ สมมุติว่าไปขออนุญาตดักฟังนาย ก คดีสงสัยว่าจะทุจริตแล้วศาลท่านให้ ผมไม่ได้ก้าวล่วงศาลนะครับ มีหลายหมื่นหลายพันยูอาร์แอล (URL) ที่มีการร้องทีละสำนวนเป็นพัน ๆ หมื่น ๆ เลย ไปขอร้องว่ามีการกระทำความผิดในโลกโซเชียล (social) ศาลท่านอนุมัติเลยครับ ท่านก็เชื่อแต่ท่านไม่ได้ไปตรวจสอบเลยว่าหนึ่งพันนั้นมีอันไหนใช่ ไม่ใช่บ้าง ผมไม่ก้าวล่วงศาล แต่ผมกำลังบอกว่าเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ท่านใดท่านหนึ่งไปทำเพื่อขอตรวจสอบนักการเมืองหรือข้าราชการผู้ใหญ่บอกว่าจะไปตรวจสอบทุจริต กรณีจำนำข้าวแล้วกันหรือจะกรณีจำนำลำไยก็แล้วแต่ แต่ท่านไปเจอเรื่องอื่นตามมาด้วยครับในการดักฟัง แล้วข้อเท็จจริงมีการแบล็กเมล์ (blackmail) เกิดขึ้นในโลกนี้เยอะแยะไปหมดใน ป.ป.ช. แม้ในสหรัฐอเมริกาเองอำนาจนี้จะกลับมาเล่นงานคนที่อยู่ในฝ่ายบริสุทธิ์ทั้งหมด เพราะแค่ข้อสงสัย การที่มีข้อสงสัยเพียงแค่นี้กำลังดำเนินการเป็นสิ่งที่จะเป็นภัยทางการเมืองกับทุกคน แม้กระทั่งรัฐสภาแห่งนี้ แม้กระทั่งคณะรัฐมนตรีชุดใด ๆ ก็ตามที่เชื่อว่าบริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะดักฟังได้แล้ว ดักฟังทุกเรื่องครับ นี่แหละครับคืออันตราย ผมเชื่อในฝีมือของ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาตลอด แล้วยังเชื่อมั่นต่อไปว่าท่านดำเนินการได้แม้ไม่มีเรื่องดักฟัง เพราะผมเชื่อว่าทุกหน่วยที่ทำงานข่าวลับในประเทศไทยดักฟังทั้งนั้นแหละครับ สะกดรอยทั้งนั้นแหละครับ อำพรางตัวทั้งนั้นแหละครับ ไม่อย่างนั้น

จะมีงานการข่าวที่ดีหรือครับ แต่เพียงแต่สิ่งเหล่านั้นใช้มาเพื่อแกะรอยไปต่อการตามไปที่หลักฐาน แล้วเอาหลักฐานจริงมาใช้ครับ ไม่ใช่การใช้อย่างง่าย ๆ เอาเทปดักฟังแล้วไปขึ้นศาล แล้วให้ศาลยอมรับว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนคดี อันนั้นไร้ฝีมือครับ ผมขออนุญาตเรียนตรง ๆ ครับว่า มาตรา ๓๖ นี่ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะใส่เข้าไป แล้วเมื่อถึงมาตราที่เกี่ยวข้อง มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗/๑ ต้องขออธิบายต่อสภา เพราะผมคิดว่าสภากำลังตัดสินใจเรื่องใหญ่ที่กำลังจะเกิดอันตรายต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสังคมไม่ยอมรับ วันนั้นกฎหมายนี้จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคตและถูกส่งไปศาลรัฐธรรมนูญตีความ ไม่เป็นประโยชน์ครับ อยากทำกฎหมายให้เรียบให้ได้และให้เดินหน้าไปด้วยกัน กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเยอะ เพิ่มใหม่ก็เยอะ สงวนคำแปรญัตติก็เยอะ ผมได้ขอว่าจะให้เวลาท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้อภิปรายกันท่านละ ๖ นาที ตอนนี้ในประเด็นคำปรารภก็มีท่านหมอเจตน์ ศิรธรานนท์ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ท่านตวง อันทะไชย ขออนุญาตอยู่ใน ๖ นาที

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตหารือต่อท่านประธานในกรณีที่ท่านประธานจะกำหนดระยะเวลาให้ผู้สงวนความเห็น ผู้สงวนคำแปรญัตติหรือผู้อภิปรายในสิ่งที่คณะกรรมาธิการแก้ไขนั้น โดยจำกัดระยะเวลาผมเรียนว่าท่านประธานไม่สามารถกระทำได้ครับ เนื่องจากว่าการดำเนินการนี้เป็นสิทธิของผู้ที่จะอภิปรายแสดงเหตุผล ท่านประธานจะสามารถยับยั้งได้ ในกรณีที่ผู้อภิปรายนั้นอภิปรายวกวน ซ้ำแล้วซ้ำอีก ซ้ำประเด็นกับคนอื่นนั้น ท่านประธานสามารถที่จะให้ผู้อภิปรายนั้นหยุดการอภิปรายนั้นหยุดการอภิปรายได้ แต่ไม่สามารถจะกำหนดระยะเวลาได้ ผมขอเรียนหารือท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เป็นการกำหนดเบื้องต้นไม่ได้เด็ดขาดเลยนะครับ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตหารือต่อไปเลยนะครับ สำหรับผมขออนุญาตไม่ใช้เวลา ๖ นาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็จะต้องดูเนื้อหาสาระในการอภิปราย ถ้าเกิดไปซ้ำกับบุคคลอื่น ผมก็อาจจะต้องขออนุญาตเบรก (break) สักเล็กน้อย เชิญตามลำดับเลยนะครับ หมอเจตน์ ศิรธรานนท์ ก่อนนะครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเป็นอีกผู้หนึ่งที่เห็นด้วยกับท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ว่าท่านประธานไม่สมควรที่จะกำหนดเวลาให้กับสมาชิกอภิปราย ยกเว้นกรณีอภิปรายซ้ำซาก วนเวียน ถ้าหากว่าสมาชิกอภิปรายซ้ำซาก วนเวียน ประเด็นที่อภิปรายซ้ำซ้อนกับที่เพื่อนสมาชิกอภิปราย ท่านประธานมีอำนาจเต็มที่ที่จะระงับไม่ให้อภิปรายต่อ อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าหากว่าสมาชิกอภิปรายแล้วยังคงเนื้อหาสาระอยู่ ผมคิดว่าท่านประธานไม่สมควรที่จะกำหนดเวลานะครับ แต่ในเบื้องต้นผมใช้เวลาไม่เยอะ ไม่ถึง ๖ นาที ตามที่ท่านประธานกำหนด เพียงแต่ว่าในตอนหลังเมื่อขึ้นไปถึงมาตรา ๓๗/๑ แล้วตรงนั้นคงจะต้องว่ากันยาว เพราะฉะนั้นผมก็ขออภิปรายต่อเลยนะครับ ก็คงไม่ต้องให้ท่านประธานวินิจฉัยตรงนี้

ในส่วนของผมเองเรื่องของคำปรารภ ในร่างมาตรา ๓๖ ที่เขียนขึ้นในคำปรารภเขียนขึ้นมาเพื่อประกอบกับมาตรา ๓๗/๑ ที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก และเป็นมติของคณะกรรมาธิการนี้เขียนขึ้นมา ก็เป็นเรื่องที่สุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิเสรีภาพของหมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะฉะนั้นประเด็นก็คือว่าถ้าหากว่าท่านเขียนเพื่อให้สอดรับกับมาตรา ๓๗/๑ แล้ว เรายังไม่รู้ว่ามาตรา ๓๗/๑ จะผ่านการพิจารณาของสภาแห่งนี้หรือไม่ ถ้าหากว่ามาตรา ๓๗/๑ ไม่ผ่าน ผมคิดว่าก็เป็นนิติวิธีปกติที่จะต้องตัดมาตรา ๓๖ ที่เพิ่มขึ้นมาในคำปรารภในเบื้องต้นผมขอถามผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนว่าถูกต้องหรือไม่ ประการแรก

ประการที่ ๒ ผมคิดว่ามาตรา ๓๗/๑ นี้เป็น ๑ ใน ๒ – ๓ ประเด็นที่สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งใช้เวลาในการอภิปรายคาดว่านานแน่ เนื่องจากมีรายละเอียดเยอะมีมาตราตั้งมากมาย ซึ่งผมเห็นว่าในกรณีของการพิจารณาโดยปกติแล้วมีกฎหมายที่ยาวไปถึง ๑๙๓ มาตรา ก็ต้องใช้เวลาพิจารณายาวอยู่แล้ว แต่ว่าคณะกรรมาธิการนี้ปรับแก้เยอแยะไปหมดและก็เวลาคณะกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมเพียง ๑ – ๒ บรรทัด แก้เป็นหน้าเลย ผมคิดว่าก็คือปัญหาอยู่แล้วในการพิจารณาต้องยาวนานอยู่แล้วแน่ ๆ เพราะฉะนั้นท่านประธานก็ไม่ต้องกังวลใจ ผมคิดว่าอย่างไรก็ต้องใช้เวลา ทีนี้ในมาตรา ๓๗/๑ ผมจะไม่ใช้เวลาอภิปรายในตอนนี้ ผมถึงบอกว่าผมจะใช้เวลาสั้น เพราะว่าผมจะเก็บเอาไว้อภิปรายตอนเมื่อถึงมาตรา ๓๗/๑ ผมไม่ติดใจในมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ เพราะว่าเป็นการแก้ไขไม่เยอะอย่างมาตรา ๓๖ เป็นเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ อันนี้ก็เรื่องปกติมาตรา ๓๗ ก็เป็นในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใดและมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้น อันนั้นก็เป็นเรื่องปกติไม่มีอะไร แต่มาตรา ๓๗/๑ ที่คณะกรรมาธิการเขียนขึ้นมาใหม่นี้เป็นเรื่องสุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิเสรีภาพ แต่ว่าพอผมอ่านไปทั้งหมดนี้ ผมก็เกิดความสงสัยว่าในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใดถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์อะไรก็แล้วแต่ เป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า แล้วก็ทางคณะกรรมาธิการนี้ก็ต้องขออนุมัติต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แล้วก็วางหลักเกณฑ์ไว้ ๑ ๒ ๓ อันนี้เป็นรายละเอียด ผมไม่พูด

เพราะว่าเสียเวลา ผมอยากจะรู้แค่ในประเด็นนี้ท่านจะต้องขอเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารจาก ปปง. ใช่หรือไม่ ไม่ใช่กรณีดักฟังหรือดักรับข้อมูลใช่หรือไม่ เพราะว่าถ้าหากกรณีของการดักรับข้อมูลนั้นเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ในขณะนี้ประชาชน สื่อโดยทั่ว ๆ ไปเข้าใจว่า ป.ป.ช. จะใช้อำนาจของ ป.ป.ช. ในการดักรับหรือดักฟังข้อมูล แต่ว่าในกรณีของการเขียนมาตรา ๓๗/๑ ขึ้นมาใหม่นี้เป็นกรณีที่ขอข้อมูลจาก ปปง. ใช่หรือไม่ เพราะว่าถ้าผมอ่านทั้งหมดนี้ ผมก็เชื่อว่าเป็นอย่างนั้น แต่พอดีฟังจากท่านผู้ใหญ่ในบ้านเมืองท่านอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย พูดไปอย่าง ท่านพูดเป็นอีกอย่างหนึ่ง ผมก็เลยสับสนว่าที่ผมอ่านนี้กับความเป็นจริงคืออะไร ถ้าหากว่ามีการดักฟังข้อมูลเป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าเป็นกรณีที่ขอข้อมูลจาก ปปง. เพราะฉะนั้น ปปง. เขามีอำนาจในการดักฟังข้อมูล ดักรับข้อมูลอยู่แล้วเป็นกฎหมายของ ปปง. ที่มีอยู่แล้ว ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร เราก็สามารถอ้างตรงนั้นได้ แต่ว่าถ้าหากเป็นการเพิ่มอำนาจหน้าที่ขึ้นมาใหม่ แล้วก็เพิ่มในคำปรารภขึ้นมาใหม่ในมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมว่าไปคนละทิศคนละทางเลย เพราะฉะนั้นผมต้องการความชัดเจนตรงนี้ในเบื้องต้น ผมถึงบอกว่าไว้รายละเอียดผมขอไปพูดในมาตรา ๓๗/๑ อีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าในกรณีนี้ผมต้องการให้ทางคณะกรรมาธิการชี้แจงให้เกิดความชัดเจน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขออนุญาตจะอภิปรายในกรณีที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มมาตรา ๓๖ ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียนไปถึงท่านประธานนะครับว่าในอดีตที่ผ่านมาในกรณีที่ท่านประธานนั้นใช้อำนาจไม่ให้ผู้อภิปรายนั้นอภิปรายทั้งที่ยังมีเหตุผลอยู่นั้น ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยให้กระบวนการพิจารณากฎหมายไม่ชอบ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้ใช้อำนาจด้วยความระมัดระวังครับ ขอบพระคุณครับ ผมคิดว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาชุดนี้ น่าเชื่อถือ เชื่อว่าท่านสามารถที่จะร่างกฎหมายไปด้วยดี ไม่ทำให้เกิดปัญหา ซึ่งท่านจะสังเกตได้ว่า ผมมิได้เป็นผู้เข้าไปแปรญัตติแต่อย่างใดทั้งสิ้น เพราะมีความเชื่อมั่นในตัวท่าน รวมทั้งได้ทราบมาตลอดว่า ในมาตรา ๗๘ นั้น ท่านจะมีการแก้ไขกฎหมายที่จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดนี้อยู่ต่อไปตามที่ท่านมาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ซึ่งตรงตามเจตนารมณ์ของผมว่า ท่านควรจะได้รับสิทธินั้น ไม่ควรมาตัดสิทธิท่าน แต่ค่อนข้างเสียใจครับ ในกรณีที่ท่านมาเพิ่มในมาตรา ๓๗ ซึ่งนายเจตน์ ศิรธรานนท์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านว่าไม่สำคัญ มาตรา ๓๗ คือการเปิดช่องให้ไปใช้มาตรา ๓๗/๑ มาตรา ๓๖ เช่นเดียวกันเป็นการเปิดช่องยกเว้นเรื่องสิทธิเสรีภาพในการดักฟัง เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น มีอำนาจตามมาตรา ๓๗ คือตรวจสอบเพิ่มขึ้นจากไต่สวน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของ ป.ป.ช. แล้วในการตรวจสอบนั้น ท่านไปเปิดเผย เปิดโอกาสให้มีการดักฟัง ผมเรียนนะครับว่าอันนี้เป็นการเพิ่มอำนาจของท่านขึ้นมา และค่อนข้างที่จะเสียใจด้วยว่าในคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้น มีกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในเสียงข้างมากหรือไม่ เรื่องนี้การเพิ่มอำนาจนั้นเป็นการเพิ่มเพื่อประโยชน์ของท่าน ถ้ามีกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในเสียงข้างมาก ท่านกำลังทำการขัดต่อผลประโยชน์ ผมเรียนท่านว่าแล้วจะมีผลกระทบต่อมาตรา ๑๗๘ ที่จะให้ท่านคงอยู่ต่อไป เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านว่าท่านเปิดโอกาสยกเว้นมาตรา ๓๖ เพื่อให้เกิดมาตรา ๓๗ มีการตรวจสอบ แล้วเพิ่มมาตรา ๓๗/๑ ให้มีการดักฟัง การเพิ่มกรณีอย่างนี้เป็นผลประโยชน์ขัดแย้งต่อการทำหน้าที่ของท่านต่อไป เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านว่า ท่านคิดใหม่นะครับ ขอให้ทบทวนใหม่ในการเพิ่มนี้จะเกิดผลกระทบต่อท่านภายหลังอีกมากมาย ขอบพระคุณครับ รายละเอียดผมจะไปอภิปรายในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗/๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กับท่านสมาชิกเล็กน้อยนะครับว่า ในการประชุมทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมาเราก็พยายามทำการประชุมให้มีความเรียบร้อย มีการเสนอความคิด ความเห็นกันอย่างเปิดกว้างอยู่แล้ว ไม่ได้ใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติอย่างเคร่งครัดนะครับ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ เพียงแต่ว่าเมื่อสักครู่ที่ผมกำหนดระยะเวลาไป เพราะว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีจำนวนการแก้ไขเป็นร้อยมาตรา คือสมาชิกพร้อมกับกรรมาธิการก็มีการสงวนความเห็นไว้จะต้องใช้เวลากันพอสมควร ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปขัดขวางการแสดงความคิด ความเห็นของท่านสมาชิกเป็นประการใดนะครับ ขอทำความเข้าใจกับท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สักเล็กน้อยนะครับ เชิญท่านตวง อันทะไชย ครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมลุกขึ้นมาพูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเรียนท่านประธาน ก่อนว่าผมไม่ได้พูดถึงองค์กร ผมจะไม่พูดถึงบุคคล แต่ผมจะพูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่คนเขียนไม่ได้ใช้ คนใช้ไม่ได้เขียน แต่คนจะรับกรรมก็คือประชาชนกับคนที่นั่งอยู่ในห้องนี้ ในวันข้างหน้า ที่ผมพูดอย่างนี้เพื่อประโยชน์ของสภาและเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ วันหน้าที่ท่านกลับบ้านไปแล้วท่านจะได้นึกถึงสิ่งที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เตือนในวันนี้ นึกถึงผมว่าผมพูดอย่างนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บอกอย่างนี้ ความดังต่อไปนี้ท่านประธานครับ

ประการแรก ความจริงมาตรา ๓๖ เป็นหัวใจสำคัญ มาตรา ๒๖ เป็นหัวใจสำคัญของบทหลักของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่พูดถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มาตรา ๒๖ เพียงมาตราเดียวจะสามารถคุ้มครองให้คนเขียนกฎหมายได้ใช้ตรรกะ ได้ใช้ปรัชญา ได้ใช้ความระมัดระวังที่จะไม่ไปละเมิดสิทธิของประชาชน ผมขอประทานอนุญาตอ่านมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญเพื่อจะได้บันทึกเอาไว้ว่าเหตุผลที่ผมจะพูดต่อไปนี้อาศัยบทหลักนี้ต่างหาก เป็นการเขียนจำกัดสิทธิ ความก็คือว่ามาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ว่า การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และเขียนต่อไปว่าต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ท่านประธานผมขีดเส้นใต้คำว่า “เกินสมควรแก่เหตุ” เดี๋ยวท่านประธานไปดูต่อไป ท่านประธานจะรู้ว่าเกินควรหรือเปล่า สิ่งแรกที่คนไทยตื่นขึ้นมา มีงานวิจัยบอกว่าตื่นขึ้นมาสิ่งแรกที่คนไทยคว้าเลย ท่านประธานทราบหรือไม่คว้าอะไร คว้าโทรศัพท์มือถือมาดูแชท (chat) มาดูไลน์ (line) มาดูเฟซบุ๊ก (facebook) ของตัวเองว่ามีใครเข้าไป หรือไม่ท่านลองดู

อันที่ ๒ ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพหรือกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ วรรคสองยังเขียนเอาไว้ให้ตระหนักในวรรคหนึ่งอย่างดีว่า กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ผมพูดความในมาตรา ๒๖ เพื่อจะบอกว่าเวลาจะออกกฎหมายต่อไปนี้คนออกกฎหมายต้องพึงระวังการจำกัดสิทธิเสรีภาพที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ อันประกอบไปด้วยมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๐ นั้น เป็นสิ่งที่

คนออกกฎหมายทั้งรัฐและสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะต้องพึงตระหนักไม่ให้เป็นภาระ ไม่เกินสมควรแก่เหตุ ความประการที่ ๑ ที่จะกราบเรียนท่านประธาน เพราะท่านไปเขียนยกเว้นรัฐธรรมนูญที่เป็นบทหลักเลยคือมาตรา ๓๖ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร เรื่องของแชท เรื่องของไลน์ที่สมาชิกอภิปรายไปแล้ว ผมไม่พูดถึง ความจริงมาตรานี้ยังได้ เพราะท่านไปเขียนเจาะจงลงไปว่าสามารถทำได้ เพราะถ้าท่านไปยกเว้นมาตรา ๓๖ ท่านก็คิดว่าคงจะออกมาตรา ๓๗/๑ ไม่ได้ ท่านก็เลยไม่เขียน ความจริงหัวใจถูกบังคับในมาตรา ๒๖ อย่างนี้ไว้ก่อน ท่านประธานอยากจะถามว่าผมพูดไปบนพื้นฐานที่กลัวมากเกินไปหรือเปล่า ผมนี่พูดมากเกินไป ถ้าบริสุทธิ์ยุติธรรมจริง ทำไมต้องกลัวกฎหมายลักษณะนี้ ผมพาท่านประธานย้อนไปดูเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ปี ๒๕๔๕ ท่านประธานจำได้ว่าเรามีการออกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เมื่อปี ๒๕๔๕ มีหน่วยงานหนึ่ง วันนั้นมีเจตนาดีแบบนี้ บอกว่าคดีอาชญากรรมทั้งเศรษฐกิจและสังคมซับซ้อนโลกเปลี่ยนแปลง ไม่สามารถดำเนินคดีได้ จำเป็นต้องออกหน่วยงานนี้ขึ้นมา ให้อำนาจครอบจักรวาลไปเลย หน่วยงานนี้ชื่อว่าดีเอสไอ (DSI) ท่านประธาน ย่อจากคำว่า ดิพาร์ทเมนท์ ออฟ สเปเชียล อินเวสทิเกชัน (Department of Special Investigation) ท่านประธานครับ ดีเอสไอนี่แหละครับวันที่เราคิดดี เราบอกดี เหมาะสมกับยุคต่อการเปลี่ยนแปลง วันหนึ่งที่เราให้อำนาจดีเอสไอล้นฟ้า ใครจะเชื่อว่าวันหนึ่งท่านทั้งหลายคงผ่านไม่ต่างจากผม ไม่นานมานี้ ดีเอสไอคือกองกำลังของนักการเมืองทำลายชาติบ้านเมืองจนเราไม่สามารถทำอะไรได้เลย คนดีเอสไอไม่ผิดนะครับ คนที่อยู่ในดีเอสไอไม่ได้ผิด แต่คนที่เป็นนักการเมืองกลับใช้ดีเอสไอนั้นมอบผลประโยชน์ทางการเมืองของตัวเอง มากลั่นแกล้งคู่ต่อสู้ทางการเมือง มาค้นหาข้อมูลของคู่ต่อสู้ทางการเมืองแล้วนำมาทำร้ายทำลายคู่ต่อสู้ทางการเมืองในสภา นี่คือประวัติศาสตร์ไม่นานท่านประธาน เพราะความอย่างนี้ผมก็เลยหยิบยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่อยู่ในมือสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่อยู่ในมือของท่านทั้งหลาย ท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาทบทวนตรวจสอบว่า ถ้าเรามีเพียงบทบัญญัติในมาตรา ๒๖ ในร่างเดิมประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ไม่เพียงพอเลยหรือที่จะเขียนกฎหมายเพื่อยังให้คนที่ใช้กลไกนี้อำนวยประโยชน์และความยุติธรรมให้เกิดกับสาธารณะ ท่านมีเหตุผลใดที่มีความจำเป็นที่รัฐธรรมนูญใช้คำว่า ไม่เกินภาระเกินสมควรแก่เหตุที่กระทบต่อสิทธิของประชาชน จึงจำเป็นต้องยกเว้นมาตรา ๓๖ ท่านมีกลไกใดเข้ามาถ่วงอำนาจ วันหนึ่งมีคนไปดูแชทของท่านประธานของผม มีคนไปดูไลน์ของท่านประธาน

ของผม มีคนไปดูเฟซบุ๊กของท่านประธานของผม ท่านทราบไหมครับ แชท เฟซบุ๊ก ไลน์ นวัตกรรมใหม่ของโลกมีข้อมูลทั้งหมดที่เป็นส่วนตัวอยู่ข้างในหมด มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เรื่องส่วนตัว เรื่องครอบครัว เรื่องวิถีชีวิตอยู่ท่านเชื่อผมหรือไม่ วันหนึ่งถ้าเขียนกฎหมายเปิดช่องเอาไว้อย่างนี้ ก็จะมีนักการเมือง ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าจะเกิดหรือเปล่า แต่ผมดูดีเอสไอและเป็นตัวอย่าง ก็จะหยิบยกเอาแชทอันนี้ขึ้นมา จะหยิบยกเอาเฟซบุ๊กอันนี้ขึ้นมา แล้วมาอภิปรายไม่ไว้วางใจทำลายคู่ต่อสู้ทางการเมือง ตลอดจนวันหนึ่งที่ขึ้นมาใช้อำนาจอันนี้ก็จะทำลายผู้คนที่เป็นคู่ต่อสู้ทางการเมือง ผมพูดทั้งหมดเพื่อกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราเขียนกฎหมายวันนี้เพื่อประโยชน์ข้างหน้า เราจะต้องเขียนกฎหมายเพื่อปิดช่องว่างในอนาคตที่คนจะใช้มาทำร้ายทำลายประชาชน มาทำร้ายทำลายคู่ต่อสู้ทางการเมืองที่เกิดขึ้นอยู่แล้วได้อย่างไร ท่านมีเหตุผลอะไรที่จะบอกต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ว่ามีความจำเป็นจริง ๆ ถ้าไม่ทำอย่างนี้ท่านไม่สามารถอำนวยความยุติธรรม อำนวยความสะดวกได้ หรือท่านทำในกฎหมายฉบับที่เขียนฉบับนี้ ได้เขียนกลไกในการตรวจสอบอำนาจหน้าที่ เจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจนั้นไปตรวจสอบข้อมูลส่วนตัวลงโทษอย่างไร ช่วยตอบสภานิติบัญญัติแห่งชาติหน่อย ผมคิดว่าถ้าตอบสภานิติบัญญัติแห่งชาติในมาตรานี้มาตราแรกได้ ท่านก็อาจจะอธิบายต่อมาตราต่อไปแล้วปรับปรุงแก้ไขได้ แต่ถ้าตอบไม่ได้ อย่างที่เหตุผลที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานมา ผมคิดว่าจำเป็นต้องทบทวน ถ้าไม่ทำวันนี้ วันหน้าจะกลับมาหาท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่บนบัลลังก์กับคนที่อยู่ในห้องนี้ไม่ต่างจากประชาชนทั่วไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ยังมีท่านสมาชิกประสงค์ยกมืออีกนะครับ เชิญท่านมณเฑียร บุญตัน ครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ เดิมทีผมจะไม่อภิปรายในส่วนนี้ แต่ผมคิดว่าเมื่อมีหลายท่านผู้สันทัดกรณี ผู้อาวุโสได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าเป็นประเด็นที่ควรจะพูดไว้ตั้งแต่เนิ่น ๆ เพราะว่าจะมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวพันกับมาตราที่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาแล้ว ผมก็เลยคิดว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องขึ้นมาร่วมอภิปรายในส่วนนี้ด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ มีท่านผู้รู้ที่เป็นที่เคารพของสังคมไทยท่านหนึ่งเคยบอกว่า เรื่องสิทธิมนุษยชนถ้าไม่เกิดกับใคร คือถ้าใครไม่ถูกกระทำ ไม่ถูกละเมิดจะไม่เคยรู้สึก ถ้าเราเขียนไปแล้วเราไม่เคยถูกกระทำเราก็จะไม่เคยรู้สึกถึงคุณค่าของสิทธิมนุษยชน แต่เมื่อใดนั้นเราเป็นผู้รับเคราะห์หรือเป็นผู้ถูกกระทำบ้างเราจะโหยหาสิทธิมนุษยชนขึ้นมาทันที อันนี้เป็นเรื่องธรรมดาของสังคมมนุษย์ ตอนที่มีอำนาจเราก็บอกว่าเราทำถูกต้องแล้ว เพื่อป้องกันสารพัดอย่าง แต่เมื่อใดที่เรากลายเป็นผู้ถูกกระทำขึ้นมา วันใดก็ตามที่เราตกเป็นผู้ถูกกระทำขึ้นมาก็จะเกิดความรู้สึกผิดหวังเสียใจ แล้วก็บอกว่าตัวเองถูกกระทำ ผมเลยคิดว่าสภาแห่งนี้น่าจะได้ระมัดระวังในเรื่องเหล่านี้ไว้ เพราะว่าวันนี้เรายังไม่อยู่ในฐานะผู้ถูกกระทำ เราก็อาจจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา ที่ไหนเขาก็ทำกันในต่างประเทศ ในต่างแดนก็มีวิธีการแบบนี้ แต่เมื่อเรากลายเป็นผู้ถูกกระทำขึ้นมาวันใดเราจะรู้สึกเลยว่าสิทธิมนุษยชนมีคุณค่า เป็นสิ่งที่ควรจะสงวน เป็นสิ่งที่ควรจะคุ้มครองขึ้นมาทันทีเมื่อเราตกเป็นฝ่ายผู้ถูกกระทำ ฉะนั้นผมก็เลยคิดว่าอยากจะให้สภาเราได้ใช้เวลา จะใช้เวลาถึงกี่โมงก็ไม่สำคัญ เมื่อเป็นเรื่องสำคัญแล้วกระทบสิทธิของพี่น้องประชาชนก็ต้องยอม เป็นกฎหมายสำคัญแล้วมีผลกระทบเหมือนที่ท่านสมาชิกหลายท่านบอกว่าไปกระทบสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน และก็เชื่อแน่ว่าหลายท่านในวันนี้ซึ่งยังไม่มีประสบการณ์เรื่องนี้ต่อไปจะต้องมีประสบการณ์เมื่อต้องกลายเป็นผู้ถูกกระทำ เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอร้องให้สภานี้ได้ใช้เวลาอย่างรอบคอบแล้วพิจารณาโดยไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องเวลา แล้วก็ไม่ว่าจะมีข้อจำกัดเรื่องเวลาก็น่าจะต้องให้ความสำคัญเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อให้สังคมได้รับรู้รับทราบ แล้วถ้าเกิดจำเป็นจริง ๆ สังคมก็ควรจะต้องได้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับสภาแห่งนี้ เมื่อเป็นเรื่องใหญ่ขนาดนี้เราก็ต้องพร้อมชี้แจง แล้วให้สังคมได้ร่วมเรียนรู้ไปกับเรา จะได้ไม่มีคนเอาไปแปลความผิด แล้วก็กลายเป็นเรื่องที่เข้าใจผิดกันไปใหญ่ สังคมไทยควรจะได้เรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกฎหมายที่จะมีผลกระทบต่อชีวิต ต่อทรัพย์สิน ต่อสิทธิเสรีภาพของเขา เบื้องต้นก็ขออนุญาตแสดงความเห็นเท่านี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นมีท่านสมาชิกยกมืออีกท่าน จริง ๆ ผมก็ไม่อยากจะพูดนะครับ ท่านสมาชิกที่ท่านได้บอกว่ากำหนดระยะเวลาอะไรไม่ได้ จริง ๆ ประธานตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติสามารถกำหนดระยะเวลาได้ หรือแม้กระทั่งไม่ให้ท่านสมาชิกอภิปรายก็ได้ แต่ว่าเราอยู่ด้วยกันมา เราทำงานร่วมกันมาโดยการทำงานอย่างอะลุ่มอล่วยกันอยู่แล้ว แล้วทางประธานก็จะพิจารณาอยู่แล้วว่าท่านอภิปรายอยู่ในเนื้อหาสาระหรือไม่ แล้วก็ไม่ค่อยได้เคร่งครัดอะไรกันอยู่แล้ว เชิญท่านสุรางคณา วายุภาพ ครับ

นางสุรางคณา วายุภาพ : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉัน สุรางคณา วายุภาพ ดิฉันเองต้องขอบพระคุณท่านประธานเมื่อสักครู่ที่พูดถึงเรื่องเวลา ดิฉันต้องขอสารภาพว่าตัวดิฉันเองเป็น ๑ คนที่เมื่อทุกครั้งเวลามีการกำหนดเวลาจะตื่นเต้นทุกครั้ง เมื่อมีเสียงกระดิ่งดิฉันจะพูดรนและหลายท่านจะบอกว่าฟังไม่รู้เรื่องเลย เพราะกังวลเรื่องเวลาว่าจะหมด ดิฉันเห็นด้วยว่าเรื่องกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญจำเป็นต้องให้เวลาเต็มที่และเราไม่มีสมัยประชุมเราประชุมกันเกือบจะทุกสัปดาห์อยู่แล้ว มาถึงประเด็นที่กำลังอภิปรายกันนั้นดิฉันเห็นด้วยกับผู้อภิปราย สมาชิกทุก ๆ ท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านตวง อันทะไชย ที่ได้พูดเมื่อสักครู่ รวมทั้งท่านมณเฑียร บุญตัน ดิฉันอยากจะพูดในมุมอื่นบ้าง ในมุมที่เกี่ยวข้อง จริงอยู่ว่าบุคคลที่มาทำงานทางการเมืองนั้นถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะ หรือแม้กระทั่งผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งสำคัญต้องพร้อมที่จะให้ตรวจสอบ แต่กลไกการตรวจสอบที่ผ่านมานั้นมีความแข็งแรงโดยตัวเอง กลไกภาคประชาสังคมนั้นแข็งแรงด้วยตัวเองมากขึ้นตามลำดับเสียจนบางครั้งเราจะเห็นปรากฏการณ์ที่มีการแกล้งกันทางการเมืองอยู่เนือง ๆ เหมือนกัน ก็ไม่น้อยเหมือนกัน ดิฉันเองเข้าใจว่าทุก ๆ ท่านในวันนี้ตั้งคำถามเหมือนกันว่าเรากำลังจะมีเลือกตั้งในอนาคต เราจะมีคนหน้าใหม่อาสาเข้ามาทำงานการเมืองหรือไม่ เรามักจะเจอคำตอบว่าส่วนใหญ่ก็จะคนหน้าเดิม ๆ เข้ามา แล้วเหมือนเราไม่มีทางเลือก ถามว่าคนดีทำไมเขาไม่อาสาสมัครเข้ามาทำงานการเมือง ก็ด้วยเหตุผลว่าเขากลัวเรื่องทำนองนี้ เขาไม่แน่ใจว่าเขาเข้ามาแล้วจะมีการตรวจสอบหรือจะมีการกลั่นแกล้งกันหรือไม่ แล้วทำให้เขาถูกพิพากษาทางสังคมหรือไม่ ดิฉันเองย้อนกลับมาถึงมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญที่บอกว่า พวกเรามีสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร จริงอยู่ว่าบุคคลสาธารณะพึงถูกตรวจสอบ แต่เขาต้องไม่สูญเสียสิทธิขั้นพื้นฐานของเขาด้วยเช่นเดียวกัน มิเช่นนั้นเราจะเอาคน

หน้าใหม่เข้ามาทำงานการเมือง ซึ่งเราคาดหวังว่าจะมีคนดีเข้าสู่ระบบบอย่างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นั้นได้อย่างไร ดิฉันเองก็ไม่ค่อยสบายใจกับกฎหมายที่กำลังร่างกันอยู่ แล้วมีการแก้ไขกันมากมาย ด้วยเหตุผลว่าเรากังวลว่าจะมีคนโกง เราต้องใช้มาตรการที่เข้มข้นในการจัดการ แต่ต้องให้พอดี ๆ มิเช่นนั้นก็จะมีแต่คนหน้าเดิม ๆ เข้ามา แล้วเราก็ไม่มีทางเลือกเหมือนเดิม ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญทางกรรมาธิการชี้แจงครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ แล้วก็ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ สำหรับในมาตรา ๓๖ ที่เพิ่มเติมเข้ามาก็ถูกต้องตรงกันกับที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาทั้งหมด เพราะว่าไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๗/๑ แล้วก็ตั้งใจไว้ว่าความจริงแล้วในการพิจารณาในมาตรา ๓๗/๑ รวมทั้งอาจจะมีมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ ได้มีการสงวนคำแปรญัตติไว้ด้วยคงจะได้มีการอภิปรายกันอย่างเข้มข้นในช่วงนั้น ด้วยเหตุผลของแต่ละฝ่าย เหตุผลของทาง ป.ป.ช. ที่เสนอเข้ามาว่ามีเหตุผลอะไร ทำไมถึงต้องเสนอเข้ามา แล้วกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วทำไมรับไว้เฉพาะในมาตรา ๓๗/๑ ส่วนมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ เราไม่ได้รับไว้ อันนี้ก็จะเป็นเหตุผลที่อภิปรายกันในช่วงนั้น ฉะนั้นมาตรา ๓๖ ความจริงแล้วบัญญัติขึ้นมาเพื่อรองรับให้สอดคล้องกัน เพราะเป็นบทบัญญัติที่เป็นข้อจำกัด ซึ่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่าในกรณีถ้าเกิดจะมีบัญญัติกฎหมายอย่างนั้นจะต้องมีบัญญัติในบทจำกัดไว้ด้วยตั้งแต่เริ่มต้นหรือในคำปรารภ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ก็แล้วกันว่าในมาตรานี้ถามว่ากรรมาธิการนั้นคิดอย่างไร เห็นอย่างไร คำตอบก็คือคิดเห็นไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๗/๑ และรวมถึงมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ ด้วย เพราะฉะนั้นผมจะอนุญาตขออย่างนี้ได้หรือไม่ว่า ในมาตรานี้ก็คงจะยังไม่มีการอภิปรายตอบในประเด็นของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมาทั้งหมด ถึงท่านมีเหตุผลความจำเป็นอย่างไรในส่วนของทางท่านสมาชิกที่อภิปรายส่วนเหตุผลความจำเป็นของทาง ป.ป.ช. เหตุผลอย่างไรที่จะอภิปรายตอบ ผมจะขออนุญาตว่าจะไม่ขอใช้เวลาในช่วงนี้ในการที่จะตอบในประเด็นเหล่านี้ จะขออนุญาตท่านประธานว่ามาตรานี้เชื่อมโยงกัน ถ้าเกิดว่าไปพิจารณาในมาตรา ๓๗/๑ รวมทั้งมาตราที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๓๗/๒ หรือมาตรา ๓๗/๓ ถ้ามีตามมาแล้วเกิดที่ประชุมนั้นไม่เห็นด้วยกับในการที่บัญญัติมาตราเหล่านี้

เพิ่มขึ้นมา มาตรา ๓๖ นี้ก็ต้องถูกตัดโดยอัตโนมัติ ต้องถูกตัดโดยสภาพอยู่แล้ว เพราะว่าไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติเพื่อจะไปจำกัดอะไรไว้อีก เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๖ ผมขออนุญาตท่านประธานและท่านสมาชิกว่า ในมาตรา ๓๖ ที่มีการเพิ่มมาตรงนี้ผมขออนุญาตผ่านก่อนได้หรือไม่ เพราะอย่างไรเราก็ยังไม่ลงมติกันอยู่แล้ว เราจะพิจารณาไปเรื่อย ๆ ก่อนทั้งหมดแล้วเรามาลงมติกันทีเดียว เพราะฉะนั้นถ้ามาถึงมาตรา ๓๗/๑ แล้ว หรือว่ามาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ แล้วตรงนั้นเราไว้อภิปรายกันอย่างเต็มที่ เพื่อนำไว้นิดหนึ่งก่อนก็ได้ว่า ในกรรมาธิการเราได้พิจารณากันเรื่องนี้ด้วยความรอบคอบ เราพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลว่าทำไมถึงจะต้องบัญญัติมาตรา ๓๗/๑ ไว้ แล้วทำไมเราจึงไม่รับมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ เราก็มีเหตุผลในการพิจารณา ----------

แล้วที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่เองก็เห็นว่ามาตรา ๓๗/๑ ยังเป็นเครื่องมือที่จะมาใช้ในการปราบปรามเรื่องการทุจริตเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ไปทำลายใคร ไม่ใช่เพื่อประโยชน์จะไปทำลายล้างใคร หรือทำให้ใครเดือดร้อนหรือเสียหายอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีเท่านั้น แล้วการดำเนินคดีนั้นสิ่งเหล่านี้ต้องถามว่าการที่ได้มาที่จะเป็นประโยชน์นั้นจะต้องมีกฎหมายรองรับ แล้วก็สามารถที่จะใช้อ้างเป็นพยานหลักฐานในศาลได้ ในการดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็มีลักษณะอย่างเดียวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมสำคัญ ๆ ทั่วไป ก็คือว่าในบางกรณีเราได้ผลมาแล้ว แต่ว่าที่มาของผลนั้นถ้าเกิดไม่มีที่มาที่ไปจริง ๆ บางทีศาลท่านก็บอกว่าคุณไปได้มาอย่างไร เราได้อันสุดท้ายมาจริง ได้มาอย่างนั้นจริง แต่ที่มาทำไมถึงมาได้ตรงนั้น ไม่มีอะไรอธิบายครับ เพราะว่าอธิบายไม่ได้ เพราะว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เพราะว่าในกฎหมายอธิบายไม่ได้ สิ่งที่ได้มาศาลก็ไม่เชื่อ ก็ไม่ฟัง เพราะว่าท่านไปได้ดูมาเหมือนกับไม่มีเหตุ ไม่มีผล ทำไมถึงได้ได้มาอย่างนั้น อันนี้ก็เป็นเหตุผลของฝ่ายที่เห็นว่าตรงนี้เป็นเครื่องมือหรือความจำเป็นที่จะต้องมีบัญญัติไว้ในกฎหมาย อันนี้ผมนำไว้เท่านั้นเอง ส่วนอีก ๒ ประเด็น เรื่องการแฝงตัวหรือการขอให้ทำในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามเรื่องของการทุจริตกับในเรื่องของการสะกดรอยในมาตรา ๓๗/๒ กับมาตรา ๓๗/๓ นั้น อันนี้ก็จะเห็นว่าก็มีประเด็นว่าควรจะมีหรือไม่มีอะไร เดี๋ยวทาง ป.ป.ช. อภิปราย แต่สิ่งที่จะเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญและการันตีได้ในมาตรา ๓๗/๑ ก็คือว่าการจะทำนั้นต้องผ่านคณะกรรมการไม่ใช่อินดิวิดวล (individual) ไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดคิดอยากจะทำก็ทำกันอะไรไม่ใช่ เป็นเรื่องของคณะกรรมการ นี่เกิดความรอบคอบแล้ว อันที่ ๒ คือหลังจากที่ผ่านคณะกรรมการแล้วไปขอศาลอีก ศาลใช้ดุลพินิจอีก ในเนื้อหาข้างในจะมีอีกต้องมีผลกระทบร้ายแรงด้วยและมีความจำเป็นด้วยที่มาใช้ประโยชน์ในการเป็นพยานหลักฐาน รายละเอียดจะอยู่ในนั้นนะครับ ผมเกริ่นไว้นิดหน่อยเท่านั้นเอง จะไม่ลงรายละเอียดทั้งหลาย ท่านคงฟังในตอนมาตรา ๓๗/๑ แล้วก็ถ้าเกิดท่านมีประเด็นอภิปรายเพิ่มเติมอย่างไรก็อภิปรายเพิ่มเติมและผลสุดท้ายอย่างไรก็อยู่ในการตัดสินใจของท่านสมาชิกที่อยู่สภาแห่งนี้ อันนี้ผมขออนุญาตผ่านตรงมาตรา ๓๖ ตรงนี้ไปก่อนได้หรือไม่ โดยที่เราก็ไม่ได้บอกว่าเอาไว้หรือตัดออกเสียทีเดียว แต่ยืนยันว่ามาตรา ๓๖ นั้นไปโยงกับมาตรา ๓๗/๑ แล้วก็มาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ เอาไว้ตรงนั้น ถ้าตรงนั้นเกิดไม่ผ่าน เราก็คิดว่าคงจะกลับมาทบทวนอาจจะมีการตัดมาตรา ๓๖ นี้ออก

ก็ได้ครับ เพราะว่าเราไม่ได้โหวตมาตรา ๓๖ ไปก่อน แล้วค่อยไปโหวตมาตรา ๓๗/๑ มาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ เราพิจารณากันด้วยกรอบของที่มาที่ไปว่าทำไมจึงเกิดมาตรา ๓๖ ขึ้น ผมขออนุญาตท่านประธาน แล้วก็ขออนุญาตท่านสมาชิกกรุณาอดใจรออีกสักนิดหนึ่งได้หรือไม่ครับ เราจะได้พิจารณาในมาตราอื่นไปก่อน แล้วเดี๋ยวเราค่อยมาว่ากันในช่วงนั้น ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมชาย แสวงการ เป็นอย่างไรครับที่ทางคณะกรรมาธิการเสนอ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายสมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ แล้วก็เนื่องจากเรามีเวลาจำกัดในการประชุมวันนี้ซึ่งจะมีงานตอนเย็นแล้วก็พรุ่งนี้ซึ่งท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติดำริให้ประชุมตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาไปจนเสร็จซึ่งอาจจะมืดค่ำดึกดื่น เพราะฉะนั้นวันนี้อยากให้คำปรารภต่าง ๆ ไปได้ก่อน แล้วก็ไปพูดกันมาตรา ๓๗/๑ อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการเสนอ เพียงแต่ว่าเวลาโหวตตอนจะโหวตตรงเริ่มต้นจะต้องคุยกันว่าอันนี้จะขอเว้นไว้ก่อนอะไรอย่างไร ต้องคุยกันในกติกาเพราะว่าไม่อย่างนั้นเราเดินหน้าต่อไปไม่ได้ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๒๙๙ ฉบับ ที่ผ่านมาผมไม่เคยลุกขึ้นอภิปรายคำปรารภเลยครับ ยกเว้นฉบับนี้ซึ่งสำคัญมากจริง ๆ แล้วก็เห็นด้วยกับท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่าสภาจะได้ช่วยกัน ถ้ามาตรา ๓๗/๑ ไม่ผ่าน ก็กลับมาแก้อันนี้จะได้จบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านตวง อันทะไชย ครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมไม่แน่ใจว่าจะไปได้หรือเปล่า คือลองคิดในแง่ของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ท่านประธานกับผม ท่านสมาชิกก็พิจารณามานาน เพื่อประโยชน์ผมไม่ได้ว่าอะไรสภา สภาจะทำอย่างนั้นก็ได้ ผมยกตัวอย่างเช่น ถ้าเกิดว่าสภาเห็นชอบกับมาตราหนึ่ง ไม่เห็นชอบกับมาตราหนึ่ง ท่านจะทำอย่างไร เกิดท่านเห็นชอบเกิดมาตรา ๓๗ ของท่านไม่ผ่าน แปลว่าท่านกำลังบอกสภาว่าตัดมาตรา ๓๖ ออกใช่หรือไม่ คือจะได้

เข้าใจตรงกัน คือถ้าอย่างนี้จะพอรับได้ แต่ถ้าบอกว่าให้ผ่านไปก่อนแล้วลงคะแนน ประเด็นจริง ๆ สภาต้องไขความกระจ่างกับมาตรา ๓๖ ให้สิ้นกระแสความก่อน ผมเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านพูดดีมาก ท่านทราบ ท่านเข้าใจ ได้คุยกันว่าจะเป็นประเด็นทางการเมือง ท่านไม่ต้องห่วงเป็นอยู่แล้ว ท่านไม่ต้องกลัว เพราะวันข้างหน้าเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ต้องมี ป.ป.ช. คนใหม่ ต้องเป็นขั้วอำนาจใหม่ แล้ววันนั้นจะกลับมาสู่วงจรเดิมเหมือนดีเอสไอ (DSI) ที่ผมบอก เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ดีผมไม่แน่ใจว่าท่านลงคะแนน สมมุติมาตรา ๓๖ สภาบอกเอาออกไปก่อนแปลว่ามาตรา ๓๗ ท่านก็เขียนได้ แต่เขียนตามนัยของมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญจะได้ไม่สับสนว่าเขียนได้ตามนัยนั้น แต่มาตรา ๓๖ เจาะจงเกินไปว่าเรื่องแชท เรื่องไลน์ เรื่องข้อมูลส่วนตัวก็เสนอต่อท่านประธานแล้วแต่จะพิจารณาอย่างไร แต่ว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการบอกพอไปถึงมาตรา ๓๗/๑ เกิดสภาไม่ผ่านก็มาตัดมาตรา ๓๖ ในความนี้ได้ อันนี้ก็แล้วแต่ถ้าหากว่าท่านบอกอย่างนั้น แต่ความที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าเวลาถ้าเราตัดมาตรา ๓๖ ถ้าเราพิจารณาแล้ว ถ้าสภาไม่เห็นชอบเลยแปลว่ามาตรา ๓๗ ก็ไม่ต้องมี ความหมายผมเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงเขียนว่าให้พิจารณาเป็นรายมาตรา กฎหมายฉบับนี้เหมือนหนังเรื่องหนึ่ง ท่านประธานเขียนเชื่อมโยงกันตั้งแต่ตัวละครคนแรกไปถึงตัวสุดท้าย ท่านจะไปตัดตัวไหนออกไม่ได้จะกระเทือนกับตัวอื่น กระทบกับมาตราอื่นโดยอัตโนมัติ ผมถึงบอกต้องไปทีละมาตรา แล้วแต่สภานะครับ ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติผ่านสภาไปแล้วว่าจะเป็นปัญหานี้เกิดขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อสักครู่ก่อนเริ่มต้นพิจารณาผมก็ได้แจ้งต่อที่ประชุมแล้วว่าเราจะได้ดำเนินการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปก่อน แล้วก็ค่อยลงมติในภายหลัง ถ้าเกิดมีกรณีจำเป็นที่จะลงมติในประเด็นใด ๆ ที่สัมพันธ์หรือจะต้องเกี่ยวข้องกับประเด็นอื่นก็อาจจะขอลงมติเฉพาะประเด็นนั้นได้ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการเสนอมาก็สอดคล้องกับแนวทางนี้ว่าถ้าไปถึงมาตรา ๓๗ อะไรเราอาจจะมีการลงมติ พอมาลงมติในคำปรารภก็จะไปผูกโยงกันเอง พอได้หรือไม่ท่านตวง อันทะไชย ครับ

นายตวง อันทะไชย : ผมนิดเดียวครับ ในแง่ของเทคนิคการลงคะแนน สมมุติเราอภิปรายเสร็จสรรพครบทุกมาตราและท่านประธานกลับมาที่เริ่มมติแล้ว พอสมมุติที่ประชุม

สภาแห่งนี้เห็นชอบผ่านคำปรารภมาตรา ๓๖ เสร็จ ผ่านแล้ว จบเรียบร้อย พอไปถึงมาตรา ๓๗ แพ้ ผมไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไร ต้องกลับมาตัดมาตรา ๓๖ ได้หรือเปล่า เพราะผ่านไปแล้วลงคะแนน เพราะว่าเชื่อมโยงกันที่ผมพูดถึง ถ้าท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบอกมีแนวทางแก้ ก็ไม่เป็นอะไร แต่ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่าเชื่อมโยงกัน ไม่ใช่ว่าพอมาตรานี้ผ่าน แต่มาตรานั้นตกหรือมาตรานี้ไม่ผ่าน มาตรานั้นตกจะเป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ อีกรอบหนึ่งครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ก็เข้าใจตรงกันหมด โดยหลักการก็เป็นอย่างนั้นครับ ก็คือว่าเราคงไม่ลงมติในเรื่องมาตรา ๓๖ ก่อน ให้ผ่านไป แล้วก็เกิดประเด็นไปพันกับมาตรา ๓๗/๑ คงไม่อย่างนั้นครับ การขอมติอาจจะไปขอมาตรา ๓๗/๑ ก่อน รวมทั้งมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ ถ้าจะมี ขอตรงนั้นก่อน ถ้าตรงนั้นผ่านมาตรา ๓๖ ก็คงอยู่ แต่ถ้าไม่ผ่านก็คือเดี๋ยวกรรมาธิการจะขอตัดครับ ยืนยันว่าจะไม่ปล่อยให้มาขัดกัน หมายความว่ามาตรา ๓๖ มีอยู่ แต่ข้างในไม่มีเหมือนกับตั้งท่ารอ ไม่ต้องรอครับ กะว่าในแนวทาง เพราะว่าเราลงมติ ท่านประธานได้เรียนเมื่อสักครู่แล้วว่าเราจะลงมติ เราไม่ได้เรียงลำดับตามมาตราไป บางมาตราถ้าเห็นว่าเป็นประเด็นอาจจะมีการขอมติก่อน ถ้าขอมติแล้วไปพันกันตรงไหนอย่างไร ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญถอยครับ ไม่ยืน ไม่ดื้อ ไม่ดึง แล้วก็จะไม่ทำให้ผิดหวังครับ อันนี้ผมเรียนกับท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้สบายใจครับ แล้วก็อยากฟังด้วยครับ แต่ว่ายังไม่ถึงเวลาตรงนั้นเท่านั้นเอง เพราะว่าเรายังมีอีกหลายมาตราที่ต้องพิจารณา อยากจะพิจารณากันไปก่อน แล้วพอถึงมาตรานั้นเดี๋ยวต้องมีพูดครับ เดี๋ยวทาง ป.ป.ช. เขาก็ต้องอธิบายต่อว่าอะไรคืออะไร ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ยังสามารถอภิปรายต่อได้อีกครับ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็จะได้ฟังกันทั้งหมดทั้ง ๒ ฝ่ายว่าควรจะเป็นอย่างไร แล้วถ้าเกิดถึงจังหวะจริง ๆ ผมนำเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไว้ว่า ถ้าเรามีเหตุมีผลกันดีเพียงพอว่ายังไม่ควร สมมุติว่าเป็นอย่างนั้น อาจจะไม่เกิดประเด็นอย่างที่เราพูดเลยก็ได้ คณะกรรมาธิการพร้อมครับ ----------

ถ้าฟังเสียงส่วนใหญ่ของสภาแล้วบอกว่าไม่ควรหรอก ผมเรียนตรง ๆ ครับว่าเราปรึกษาหารือกันเป็นการภายในเราก็ถอนได้ อันนี้ก็พูดกันแบบแฟร์ ๆ แล้วไม่ต้องมาใช้เวลาอะไรกันมากมาย แต่เราต้องการอธิบายด้วยเหตุด้วยผลกันก่อน เพราะว่าฝ่ายปฏิบัติเขาบอกว่าเขามีเหตุผลเขามีความจำเป็น แต่ท่านสมาชิกก็มีความห่วงใยในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่จะละเมิดสิทธิของเขา กลัวจะเอาไปใช้ในทางไม่ดี กลัวจะทำให้เกิดการเสียหายก็เข้าใจครับ เราจะบาลานซ์ (balance) กันอย่างไรครับ ฉะนั้นเราก็ต้องฟังกันทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วเราก็บาลานซ์กัน แล้วสุดท้ายเดี๋ยวเราก็บาลานซ์กันด้วย กรรมาธิการเราทุกคนพูดกันด้วยเหตุด้วยผล แล้วถ้าไปไม่ได้ก็คือไปไม่ได้ครับท่านประธาน เราจะได้ไปโดยมาตราอื่นก่อน ไม่ใช่มาอยู่กันตรงนี้แล้วก็มาเสียเวลากันตรงนี้ เราจะไม่ได้ไปกันข้างหน้า ผมยืนยัน ผมรับรองกับท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกว่าท่านสบายใจครับ ผมจะทำให้ทุกอย่างไปด้วยกันได้ด้วยดี แล้วก็ไม่มีการขัดกันแน่ในตัวกฎหมายก็นำเรียนย่างนี้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อเสนอของท่านประธานคณะกรรมาธิการนั้น ที่เสนอไปให้ลงมติมาตรา ๓๗ และย้อนมามาตรา ๑ ผมคิดว่าต้องพิจารณาว่าดำเนินการได้หรือเปล่า ซึ่งผมกำลังพยายามที่จะหาข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือในรัฐธรรมนูญอยู่ว่าการพิจารณากฎหมายนั้นต้องเรียงลำดับตามรายมาตรา ซึ่งปกติเมื่อพิจารณาไปแล้วก็ต้องไปเรื่อย ๆ ทีละมาตรา แต่สภาแห่งนี้ใช้วิธีการที่จะมาพิจารณารวมไปแล้วลงรายมาตรา เมื่อเป็นลักษณะนี้การจะไปลงมาตรา ๓๗/๑ ก่อน แล้วย้อนมาลงมาตรา ๑ นั้น ผมคิดว่าจะผิดกระบวนการพิจารณากฎหมาย ผมกำลังหาข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือรัฐธรรมนูญอยู่ อยากฝากให้ช่วยพิจารณาด้วยว่าเราอย่าทำอะไรที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและขัดต่อข้อบังคับการประชุมของสภาแห่งนี้หรือไม่ สำนักการประชุมช่วยดูด้วยว่าตามข้อเสนอของท่านประธานนั้นจะดำเนินการได้หรือไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบคุณท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ เราก็มีแนวทางการปฏิบัติของเราซึ่งก็สอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อความสบายใจเดี๋ยวผมจะขอตรวจสอบให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งนะครับ

เชิญคุณหมอเจตน์ ศิรธรานนท์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานครับ สภาในสมัยนี้มีทั้งส่วนที่แตกต่าง แล้วก็ส่วนที่เหมือนกับสภาในสมัยปกติ ส่วนที่แตกต่างก็คือเป็นไปตามที่ท่านตวง อันทะไชย ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านอภิปรายมาสมบูรณ์เลยครับ เพราะว่าในสมัยปกติการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ต้องพิจารณารายมาตรา แล้วลงมติเป็นรายมาตรา แต่ว่าเนื่องจากมีปัญหาเรื่องของการทำงาน เพราะว่าในสมาชิกแต่ละท่านมีภารกิจค่อนข้างเยอะ ก็เลยเป็นข้อตกลงร่วมหรือเป็นมติร่วมของสภาเราว่าจะใช้วิธีพิจารณาทั้งหมด แล้วก็ไปลงมติทีเดียว อันนั้นเป็นข้อแตกต่าง แต่ส่วนที่เหมือนกันก็คือว่าทั้งสภาสมัยปกติและสภาสมัยนี้มติของสภาเป็นใหญ่ เราสามารถที่จะใช้มติของสภายกเว้นข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ อันนี้เป็นส่วนที่เหมือนกัน แล้วก็ถ้าหากว่ามีปัญหาในการพิจารณาท่านประธานขอมติจากสภาไม่ว่าจะแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือหมายถึงว่าให้ยกเว้นการใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือว่าจะใช้มติเวลาโหวตอะไรก็แล้วแต่สามารถใช้มติของสภาดำเนินการได้ครับ อันนี้ก็จะเป็นการถูกต้องข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผมก็ได้ดูแล้วนะครับ ประเด็นที่ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ได้กังวลใจ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑๒๒ วรรคสอง ได้กำหนดบัญญัติไว้ว่าการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราตามวรรคหนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติเรียงตามลำดับมาตราทีละมาตราจนจบร่าง เว้นแต่ประธานเห็นสมควรหรือสมาชิกร้องขอจะพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างไปก่อน แล้วจึงย้อนกลับไปลงมติ

ทีละมาตราในภายหลังก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ประธานอาจกำหนดให้ลงมติในมาตราใด หรือในประเด็นใดก่อนก็ได้ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ชัดเจน เพราะว่าผมได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นการประชุมพระราชบัญญัติฉบับนี้ บทหลักก็คือต้องทีละมาตราลงมติ บทยกเว้นก็อาจจะเรียงตามลำดับแล้วย้อนมาลงมติทีละมาตรา มีบทยกเว้นหรือข้อยกเว้นอีกว่าประเด็นใดที่จะลงมติอีกก็ทำได้ แต่ต้องกำหนดไว้หรือสมาชิกร้องขอ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดจะมีการลงมติในมาตรา ๓๗ หรืออะไรทั้งสิ้น ประธานอาจจะกำหนดหรือสมาชิกอาจจะร้องขอ หรือกรรมาธิการอาจจะร้องขอขึ้นมาก็ได้ อันนี้ก็จะได้สบายใจ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กับนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ นะครับ ผมขออนุญาตผ่านการอภิปรายในคำปรารภโดยไม่มีการลงมติ ขอให้ดำเนินการต่อนะครับ เชิญเลขาธิการครับ

นายนัฑ ผาสุข (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข บทนิยามคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มาตรา ๔ บทนิยาม มีการแก้ไขแล้วก็มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็น ก็คือ ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ขอเชิญท่านอภิปรายก่อนนะครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ต้องขออภัยที่ได้นั่งอยู่ข้างล่างนะครับ เนื่องจากว่าที่นั่งข้างบนก็เต็มแล้ว เลยขออนุญาตอภิปรายจากข้างล่างครับ ในการสงวนความเห็นในมาตรา ๔ ในนิยามของผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ผมได้เสนอความเห็นตามถ้อยคำของกรรมการศึกษาของสภาแห่งนี้ทั้งหมด เหตุผลก็เนื่องจากว่าต้องเข้าใจว่าในกระบวนการทุจริตคอร์รัปชันนั้น จะมีผู้เกี่ยวข้องกับในกระบวนการหลายส่วน มิใช่ว่าผู้มีอำนาจอย่างเดียวจะทุจริตคอร์รัปชันได้ เพราะว่าการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง หรือการรับสินบน หรืออะไรก็แล้วแต่ต้องมีผู้รู้เห็นหลายคน นั่นก็คือว่าต้องมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งระดับล่างและระดับบน ตั้งแต่ผู้เสนอเรื่อง ผู้พิจารณาเรื่อง ผู้อนุมัติ หรือผู้รับผลประโยชน์ก็ตามแต่ ซึ่งในนิยามของผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามร่างที่ทาง

กรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีความเห็นไว้ ผมดูแล้วไม่น่าจะครอบคลุม เพราะเนื่องจากว่าถ้าเรามองว่าผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง หมายถึงหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บริหารชั้นสูง ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ขณะเดียวกันในตัวร่างที่เขียนไว้ที่บอกว่าหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าตามที่กฎหมายกำหนด คำว่า เทียบเท่า ก็อาจจะหมายถึงว่าไปเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการอยู่ดี ในส่วนที่ผมต้องการนั้นก็คือว่าอยากจะให้มีความเห็นในเรื่องนี้ที่มีความหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับรองลงไปที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณา การอนุมัติ หรือการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องของงบประมาณ ในเรื่องโครงการต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งบุคคลเหล่านี้อาจจะมีตามส่วนราชการต่าง ๆ ที่อาจจะไม่ใช่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ แต่จะเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่ได้รับการอนุมัติให้ถืองบประมาณ เช่น หัวหน้าหน่วยขึ้นตรงอย่างนี้เป็นต้นที่ถืองบประมาณรองลงไป หรือว่าผู้ที่เป็นกรรมการในการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้กรรมการ ป.ป.ช. ก็ไปประกาศกำหนดเพิ่มเติมในภายหลังได้ ซึ่งผมเห็นว่าในส่วนของถ้อยคำตามที่กรรมการศึกษาได้เสนอไว้น่าจะครอบคลุมกว่า จึงได้สงวนความเห็นไว้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขอให้กรรมาธิการช่วยกรุณาตอบเพื่อบันทึกไว้ในการประชุมวันนี้ด้วย สุดท้ายแล้วก็ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุมต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ในประเด็นที่กรรมาธิการมีการแก้ไข มีท่านสมาชิกท่านใดประสงค์อภิปรายไหมครับ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ขออนุญาตเรียนหารือท่านประธานว่าท่านประธานจะให้จบสำหรับผู้สงวนความเห็น หรือผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะมีมาตราอื่นที่กรรมาธิการแก้ไข ซึ่งอยากจะถามเหตุผลถึงความจำเป็นในการไปแก้ไขและเพิ่มเติม ก็เรียนท่านประธานจะพิจารณาครับ

- ๑๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทีนี้ก็เหลือท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ยังติดใจอยู่ใช่หรือไม่ครับ ไม่ติดใจแล้วใช่หรือไม่ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : คณะกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ต้องให้คณะกรรมาธิการตอบก่อนนะครับ เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ กระผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการวิสามัญ ขออนุญาตเรียนตอบทางท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ในฐานะกรรมาธิการด้วยกัน กรณีที่เราได้มีการบัญญัตินิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” เอาไว้ โดยเจตนาเพื่อนำไปใช้กับกรณีที่มีการยื่นบัญชีของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในระดับหัวหน้าส่วนราชการส่วนในตำแหน่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตำแหน่งรองลงมาแล้ว โดยหลักแล้วตามมาตรา ๑๐๑ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังสามารถกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะออกประกาศกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ และตามกฎหมายเดิมที่ผ่านมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้มีการประกาศกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับรองลงมาซึ่งเป็นตำแหน่งที่ดูแล้วจะสุ่มเสี่ยงหรืออาจจะใกล้ชิดกับแหล่งผลประโยชน์ แล้วก็มีการประกาศกำหนด เพียงแต่ว่านิยามอันนี้เราต้องการเน้นเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการก่อน เพื่อให้สามารถยื่นบัญชีได้ตามกฎหมายเลย จึงบัญญัติไว้อยู่ในมาตรา ๑๐๐ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ว่าอย่างไร เชิญครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมาก และสมาชิกทุกท่านนะครับ ก็ขอบคุณสำหรับกรรมาธิการที่ได้อธิบาย แต่ผมได้ให้ความหมายว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับรอง

ลงไปนั้นจะต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง การพิจารณาในเรื่องงบประมาณ และโครงการต่าง ๆ ของรัฐที่ใช้งบประมาณของรัฐ อันนี้ก็อยากจะเรียนว่า ถ้าเผื่อบันทึกไว้ หรือว่าคณะกรรมาธิการหรือโดยเฉพาะผู้ปฏิบัติ คือ ป.ป.ช. เข้าใจ และจะนำเรื่องนี้ไปบรรจุไว้ ผมก็จะไม่ติดใจ แต่เพียงแต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะไม่ใช่ว่าเรามองแต่ผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น เพราะว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการที่ว่าคนที่ทุจริตต่อบ้านเมือง โดยเฉพาะโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐบาลที่ประเทศชาติต้องเสียโอกาสไป ไม่ใช่ว่าเขียนเอง ชงเอง อนุมัติเอง และรับเงินเองจะมีกระบวนการอยู่ ยกตัวอย่างโครงการจำนำข้าวที่ผ่านมาก็เห็นอยู่แล้วว่าศาลได้กรุณาลงมติไว้ว่ามีกระบวนการและมีผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับอย่างไร เพราะฉะนั้น ผมก็อยากจะให้มีการบันทึกไว้ว่า ถ้า ป.ป.ช. ได้อธิบายตามนั้นและยอมรับว่าการที่ไปลงประกาศเพิ่มเติม จะหมายถึงบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งในแต่ละกรณีไปเกี่ยวข้องกับเรื่องทำงานที่เกี่ยวกับเรื่องโครงการ ทำงานเกี่ยวกับเรื่องของผลประโยชน์ของรัฐ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมก็ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอให้บันทึกไว้ เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ จะขออนุญาตบันทึกเอาไว้ แล้วก็ทาง ป.ป.ช. ก็จะรับไปพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่ติดใจนะครับ ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง มาตรานี้ก็ไม่มีเสียงข้างน้อยแล้วนะครับ ก็มีประเด็นเฉพาะสมาชิกว่าจะอภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไขหรือไม่แค่นั้นนะครับ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เชิญอภิปรายครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กระผมจะอภิปรายเพื่อถามเหตุผลในการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ ในส่วนที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข

อันแรก ก็คือนิยามคำศัพท์คำว่า “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารท้องถิ่น และคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความว่า ให้หมายรวมถึงผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือสภาท้องถิ่น ซึ่งคำว่า “ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือสภาท้องถิ่น” นั้น หมายถึงอะไร

ตำแหน่งอะไรบ้าง แล้วในกฎหมายเดิมนั้นมีหรือไม่มีอย่างไร และรวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วย ในอดีตสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นได้มีการทุจริตต่อหน้าที่นั้นอยู่ในอำนาจใคร

คำถามต่อไปก็คือ ในกรณีคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” ซึ่งไปเพิ่มแก้ไขว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการไต่สวน การเพิ่มคำว่า “ไต่สวน” นั้น เพิ่มไปเพื่อเหตุผลอะไร ถ้าไม่เพิ่ม กรรมการ ป.ป.ช. ทำงานไม่ได้ใช่หรือไม่

ประเด็นต่อไป ก็คือ เรื่องพนักงานไต่สวน ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ไปตัดนิยามศัพท์คำว่า “พนักงานไต่สวน” ออก แต่พอมาดูในใบแทรกมีคำว่า “พนักงานไต่สวน” เต็มไปหมด เหตุผลก็ถามว่า ไปตัดเพราะอะไร แล้วจะมีผลกระทบต่อสิ่งที่ ป.ป.ช. กำหนดไว้อย่างที่คณะกรรมการกำหนดคำว่า “พนักงานไต่สวน” ไว้ในกฎหมายฉบับนี้หรือไม่

คำถามต่อไป ก็คือ คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” และคณะกรรมาธิการไปเพิ่ม “หรือการกระทำอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น” คำถามก็คือว่า แต่เดิมผู้ที่ทำความผิดตามที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมานี้เป็นความผิดของ ป.ป.ช. หรือไม่ และในการไปเพิ่มตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมนั้น หมายรวมถึง บรรดาผู้พิพากษาต่าง ๆ ใช่หรือไม่

คำถามต่อไป ก็คือ คำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ร่ำรวยผิดปกติ หมายความว่าการมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ซึ่งผมคิดว่าความชัดเจนอยู่แล้ว แล้วการที่คณะกรรมาธิการไปเพิ่มคำว่า “รวมทั้งกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องมาจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย” นั้น ถามว่าในอดีตการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกตินั้น ป.ป.ช. ใช้เกณฑ์อะไร แล้วถ้าหากไม่มีเรื่องการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นขึ้นมาแล้ว ป.ป.ช. ไม่สามารถที่จะวินิจฉัยการเพิ่มขึ้นผิดปกติได้ใช่หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ยังมีท่านอื่นอีกหรือไม่ ท่านสมาชิกครับในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไขครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าไม่มี เชิญคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ผมขออนุญาตตอบในประเด็นบางประเด็นที่จะตอบไปก่อนเลย แล้วก็คิดว่าน่าจะพออธิบายได้ ส่วนในบางประเด็นผมจะให้ทางกรรมาธิการที่มาจาก ป.ป.ช. ได้ตอบในรายละเอียด เช่นในเรื่องของผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น เดี๋ยวผมจะให้เขาตอบว่าเพราะอะไรจึงเพิ่มคำว่า “ผู้ช่วยของสภา” ขึ้นมา เพราะเดิมมีเฉพาะ ผู้ช่วยผู้บริหาร แล้วก็ในกรณีของตำแหน่งอื่น ๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตรงไหน อย่างไรบ้าง อันนี้เดี๋ยวจะให้ทาง ป.ป.ช. นะครับ

ผมจะไปที่ประเด็น ผู้ถูกกล่าวหา คือผู้ถูกกล่าวหา ในความเดิม เอาแค่ว่าเมื่อมีใครกล่าวหาว่าใครทำความผิดในกฎหมาย ป.ป.ช. คนนั้นก็เป็นผู้ถูกกล่าวหาแล้ว คือเป็นง่าย ๆ พูดง่าย ๆ และประเด็นนี้ผมเคยอภิปรายไว้ แล้วก็ขอนำเรียนท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกด้วยว่าแม้แต่ในกฎหมายทั่วไป คือ วิ. อาญา วันนี้ใช้คำว่า “ผู้ต้องหา” ในบ้านเมืองเราเป็นง่ายมากเลยนะครับ เพราะผู้ต้องหาคือบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด แต่ไม่ถูกฟ้องต่อศาล เพราะฉะนั้นวัน ๆ หนึ่งเรานั่งอยู่ตรงนี้อาจจะมีคนขึ้นไปกล่าวหาใครที่บนสถานีตำรวจว่า เรากระทำโน่น ทำนี่ ทำนั่น เราเป็นผู้ต้องหาไปแล้วครับ ง่ายเกินไป ควรจะต้องมีการตรวจสอบก่อนอะไรก่อน ในกรณีของ ป.ป.ช. นี้เหมือนกัน ผู้ถูกกล่าวหาเดิมเป็นง่าย เป็นแล้วก็ทุกข์ใช่หรือไม่ กว่าจะไปแก้ข้อกล่าวหาไปอะไร ก็เลยมาคิดว่าในกรณีของตรงนี้ ในทางปฏิบัติ ป.ป.ช. วันนี้ เมื่อรับเรื่องมาแล้วก็ต้องมีการตรวจสอบเบื้องต้นก่อน ตอนนั้นมาอาจจะใช้ว่ามีการมากล่าวหาคนนั้นคนนี้ คนนี้คนนั้น ก็ยังไม่เป็นนะครับ ยังไม่ถือเป็นผู้ถูกกล่าวหา อาจจะเป็นถูกร้องเรียนอะไรก็ว่าไป เพราะว่ามีการตรวจสอบเบื้องต้นก่อน เรียกว่า ไต่สวน ซึ่ง ไต่สวน ในกฎหมายนี้ก็จะมี ๒ ส่วน เรียกว่า ไต่สวนเบื้องต้น กับ ไต่สวนเต็ม ๆ พูดง่าย ๆ กับไต่สวนเบื้องต้นทั้งหมดอยู่ในความหมาย ไต่สวนทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราก็เลยเอาตรงที่ว่า ถ้าเผื่อว่าตรวจสอบแล้วเหมือนมีมูลพูดง่าย ๆ แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งไต่สวน คืออะไร มีมติให้ไต่สวน พอมีมติให้ไต่สวนใครคนนั้นก็จะเป็นอะไรแล้ว เป็นผู้ถูกกล่าวหา เข้าสู่กระบวนการไต่สวนต่อไป อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมถึงได้แก้ในนิยามคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” แล้วก็โดยผลของการไต่สวนนั้น

ที่เพิ่มเข้ามาก็เพราะว่าเราจะเป็นจุดที่ตัดตอนว่า ถ้ามีมติไต่สวนเมื่อไรแล้ว คนนั้นแหละจะเป็นผู้ถูกกล่าวหา อันนี้ก็เป็นประเด็นที่อธิบายนะครับ เพื่อความชัดเจน

ส่วน พนักงานไต่สวน ที่ตัดออกไป ในขณะที่ยังมีในนี้อีกเยอะเลย ผมเรียนในเบื้องต้นรวม ๆ อย่างนี้ก่อนแล้วกันว่า ในกระบวนการไต่สวน ก็จะมีผู้ที่เป็นคณะ เรียกว่า คณะไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน จะมีหัวหน้าพนักงานไต่สวน ----------

- ๑๕/๑

แล้วก็มีพนักงานไต่สวน แล้วก็จะมีผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือว่าเจ้าหน้าที่ เป็นลูกของคณะกรรมการไต่สวน ทีนี้ก็มีการมาถามกันว่าแล้วพนักงานไต่สวนมาจากไหน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวนมาจากไหน พอถามไล่เรียงกันแล้วก็ปรากฏว่าคำว่า “พนักงานไต่สวน” ก็ดี “ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน” ก็ดีเป็นตำแหน่งที่อยู่ในงานบุคคล เป็นตำแหน่งอยู่แล้ว แล้วเมื่อเป็นตำแหน่งงานบุคคลอยู่แล้วก็เพียงแต่เอาเข้ามาเป็นองค์คณะเท่านั้น ก็ไม่ต้องไปนิยามอีกว่า พนักงานไต่สวน คือใคร ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน คือใคร ไม่ต้อง แต่ หัวหน้าพนักงานสอบสวน ต้องนิยามเพราะว่าหัวหน้าพนักงานสอบสวน นั้นมาจากคนตำแหน่งอะไรบ้างอย่างไร ตามที่อยู่ในนิยามนี้จึงนิยามไว้เฉพาะเรื่อง หัวหน้าพนักงานไต่สวน แต่ว่าตัวพนักงานไต่สวนไม่จำเป็นต้องนิยามแล้ว แล้วก็เคยคิดว่าจะไปนิยามคำว่า “ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน” ด้วย ก็ไม่ต้องนิยามแล้ว เพราะทั้ง ๒ ส่วนนี้อยู่ในเรื่องของงานบุคคล ซึ่งจะมีในมาตราต่อ ๆ ไป อันนี้ก็เพื่อความชัดเจนนะครับ ส่วนในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ แล้วก็เรื่องร่ำรวยผิดปกติ เดี๋ยวผมขออนุญาตให้ทางกรรมาธิการซึ่งมาจาก ป.ป.ช. ได้ตอบนิดหนึ่งว่าประเด็นที่เพิ่มเติมหรือแก้ไขมีประเด็นอะไร อย่างไร ขออนุญาตท่านประธานครับ ขอท่านนิวัติไชย เกษมมงคล ได้ตอบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการ ขออนุญาตตอบประเด็นคำถามนะครับ กรณีที่มีนิยามคำว่า “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” อันนี้ต้องย้อนกลับไปตามกฎหมายเดิม กฎหมายเดิมไม่ได้มีการกำหนดนิยามคำว่า “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” ไว้ เพราะฉะนั้นในหลักปฏิบัติที่มีการกำหนดนิยามก็เพื่อให้บุคคลดังกล่าวต้องมีหน้าที่ยื่นบัญชีกับทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การที่ไปเขียนคำว่า “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” แปลความหมายว่าจะต้องเป็นผู้บริหาร แต่ในหลักการแล้วปรากฏว่า ในการบริหารท้องถิ่นยังมีสภาที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งกรุงเทพมหานคร เช่น ในตำแหน่งเลขานุการ ประธานสภาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ก็อาจจะหลุดไป ถ้าเราไม่ได้กำหนดนิยาม ดังนั้นในหลักการของกฎหมายใหม่จึงได้มีการกำหนดนิยามเอาไว้ว่าให้ทางผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นหมายรวมถึงบุคคลดังกล่าวเอาไว้ด้วย ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

สำหรับในกรณีคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ขออนุญาตชี้แจงอย่างนี้นะครับ ถ้าเราดูตามรัฐธรรมนูญเดิมไม่ว่าจะเป็นพุทธศักราช ๒๕๔๐ พุทธศักราช ๒๕๕๐ การดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็จะใช้ว่าได้มีการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อันนี้รัฐธรรมนูญจะเขียนครอบคลุม แต่พอเรามาดูรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ นี้นะครับ ในมาตรา ๒๓๔ (๑) กรณีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เราจะพบว่าจะใช้คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” อย่างเดียว เพราะฉะนั้นในชั้นกรรมาธิการพิจารณาและมองเห็นว่าถ้ากรณีการกล่าวหาใช้คำว่า “ทุจริต” อย่างเดียวกรณีการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งอาจจะมิได้มีการทุจริตหรือไม่ใช่โดยทุจริต อาจจะหลุดไป เพราะฉะนั้นในหลักการอันนี้ก็จะเป็นเช่นเดียวกับคำว่า “ทุจริต” ในร่างของกฎหมาย ป.ป.ท. เอามาบัญญัติไว้เพื่อให้ครอบคลุม มิฉะนั้นแล้วโทษความผิดทางอาญาในฐานความผิดต่อหน้าที่ราชการหรือความผิดอื่น ๆ จะหลุดไปก็ต้องกำหนดให้ครอบคลุม

กรณีเรื่องร่ำรวยผิดปกติที่มีการเพิ่มนิยามเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เนื่องจากตามกฎหมายเดิมอีกเหมือนกัน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ด้วย และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ออกมา มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินก่อนเข้ารับตำแหน่ง บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่ง บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี หลังจากที่มีการยื่นบัญชีแล้วก็ต้องมีการนำบัญชีมาเปรียบเทียบเพื่อตรวจสอบกัน ปรากฏว่าหากมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ไม่ใช่กรณีร่ำรวย เพิ่มขึ้นผิดปกติตามกฎหมายเดิมกำหนดให้มีการยื่นคำร้องไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อที่จะเพิกถอนการดำรงตำแหน่งของบุคคลต่าง ๆ ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ตามหลักการรัฐธรรมนูญใหม่นี้จะไม่ได้มีการบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้จะคงดำเนินการ แต่เพียงว่าถ้าพบมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มมากผิดปกติ อันนี้จะเข้าสู่กระบวนการของการร่ำรวยผิดปกติ เพราะฉะนั้นในหลักการเดิมปัจจุบัน ป.ป.ช. จะมีบัญชีที่เราจะมีการตรวจสอบอยู่ จึงจำเป็นจะต้องเขียนคำนิยามและให้เชื่อมโยงว่ากรณีที่มีการตรวจสอบเปรียบเทียบถ้ามีพฤติการณ์ว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ แล้วจะต้องนำไปสู่กรณีร่ำรวยผิดปกติเพื่อให้เชื่อมต่อกับกฎหมายเดิม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรณีที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พูดถึงการกำหนดนิยามของผู้ถูกกล่าวหานั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยมติให้กรรมการมีมติให้ดำเนินการไต่สวนท่านนั้น ผมสนับสนุนและเห็นชอบด้วยว่า ในกรณีนั้นถ้ามีผู้ถูกร้องแล้วยังเป็นผู้ถูกกล่าวหานั้นก็เป็นความทุกข์ทั้งที่หลาย ๆ ท่านอาจเป็นผู้สุจริต เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาตรวจสอบแล้วยังไม่มีมูลเขาก็ยังไม่สมควรที่จะเป็นผู้ถูกกล่าวหา ก็โดยสรุปผมอยากถามอีกครั้งหนึ่งว่าการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นจะเริ่มดำเนินการได้เมื่อมีการดำเนินการไต่สวนเท่านั้นใช่หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ในกรณีที่การทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ตอบนั้นยังขาดคำถามหนึ่งที่ผมถามไปว่าความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมนั้นท่านได้หมายถึงบรรดาผู้พิพากษาของศาลยุติธรรมด้วยใช่หรือไม่ ๒ คำถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการ ขออนุญาตตอบทั้ง ๒ ประเด็นเลยนะครับ ตอนนี้เราจะเริ่มเปลี่ยนหลักการในการดำเนินการกับผู้ถูกกล่าวหา เพราะว่ามีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” ตั้งแต่ต้น เราจึงเปลี่ยนคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็น “ผู้ถูกร้อง” ครับ ก็ดูจะมีน้ำหนักที่เบาหน่อยนะครับ แต่ถ้าหากมีการตรวจสอบคำกล่าวหาและเข้าองค์ประกอบแล้วจะถือว่าเข้าสู่กระบวนการไต่สวน อันนั้นจะถือว่าเป็นการเริ่มเข้าสู่การดำเนินคดีแล้ว สำหรับกรณีที่ท่านถามว่าความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมก็เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา ก็คือว่าถ้าเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้กระทำความผิดถือว่าเป็นผู้พิพากษาที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเช่นเดียวกัน ขออนุญาตตอบชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดติดใจจะอภิปรายเพิ่มเติม เชิญเลขาธิการต่อครับ

นายนัฑ ผาสุข (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มาตรา ๑๐ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข แต่มีท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ขอสงวนความเห็นไว้ เชิญครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านครับ ผม พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นในมาตรา ๑๐ (๔) โดยขอเพิ่มคำว่า “มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม” ซึ่งใน (๔) ข้อความเดิม มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ แต่ผมอยากให้มีคำว่า “มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม” เหตุผลก็คือว่า คำว่า “จริยธรรม” นั้น ปัจจุบันเป็นคำที่มีความหมายที่ดีในสังคมไทยในทุกภาคส่วนมาโดยตลอด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเปลี่ยนแปลงในบ้านเมือง ยกตัวอย่างการปฏิวัติในปี ๒๕๔๙ ก็มีการอ้างถึงการประพฤติผิดทางจริยธรรม ทีนี้จริยธรรมมีความหมายที่กว้างขวางมากถึงแม้ปัจจุบันทุกภาคส่วน โดยเฉพาะรัฐบาลแล้วก็องค์กรอิสระต่าง ๆ ก็มีการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นมาเพื่อให้ยึดถือปฏิบัติ หมายถึงว่า ผู้ที่ปฏิบัติในองค์กรต่าง ๆ เหล่านั้นจะต้องมีจริยธรรม ทีนี้ผมก็มาดูว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีอยู่หลายมาตรามากเช่นเดียวกันก็บรรจุถ้อยคำในเรื่องของจริยธรรมไว้ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหรือว่าการปฏิบัติในบ้านเมืองจะต้องมีจริยธรรม ฉะนั้นคุณสมบัติในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องกำหนด เพราะว่าเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่มีความหมายต่อบ้านเมืองเช่นนี้ ทีนี้มาดูใน

คุณสมบัติในมาตรา ๑๐ ทั้ง ๕ ข้อ ซึ่งในกรรมาธิการเสียงข้างมากก็ตอบผมว่าเป็นการที่เอามาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ปี ๒๕๖๐ ผมก็อยากจะเรียนถามว่าถ้าเราให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. .... ไป ในคุณสมบัติทั้ง ๕ ข้อนั้น ถามว่าผู้ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรอิสระต่าง ๆ เหล่านั้นทำงานเหมือนกันหรือไม่ ทำงานไม่เหมือนกัน เมื่อทำงานไม่เหมือนกันแล้วจะบอกว่าคุณสมบัติทั้ง ๕ ข้อ ไม่ว่าเรื่องของสุขภาพ เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งสังคมก็ยอมรับอยู่แล้วเหมือนกับตัดเสื้อตัวเดียวใส่กันทุกกรรมการก็ไม่น่าจะถูกต้อง ----------

- ๑๖/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการ ป.ป.ช. ต้องไปตรวจสอบผู้อื่นในเรื่องจริยธรรม ต้องไปไต่สวน ต้องไปชี้ความผิดของผู้อื่นทางจริยธรรม แต่ตนเองควรจะมีจริยธรรมหรือเปล่า ผมอยากยกตัวอย่าง จริยธรรมเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ จริยธรรมของ ก.พ. ๑๑ ข้อ สำหรับข้าราชการพลเรือน ซึ่งกำหนดไว้เมื่อปี ๒๕๕๒ ผมอยากจะอ่านให้ที่ประชุมฟังบางอย่าง เช่น ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ยกตัวอย่างมาเพียงข้อเดียว หรือจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระ เป็นกลาง โดยปราศจากอคติและประโยชน์ส่วนตน โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดัน อันมิชอบด้วยกฎหมาย นี่คือความหมายของจริยธรรมที่ผมยกตัวอย่าง แล้วทำไมกฎหมายฉบับนี้ถึงไม่มีคำว่า จริยธรรม อยู่ ทำไมเราปฏิเสธคำนี้ว่าไม่ควรอยู่ในกฎหมายว่าไม่สมควรนำมาใช้หรืออย่างไร โดยเฉพาะกรรมการ ป.ป.ช. ท่านมีส่วนสำคัญอย่างมาก เป็นที่พึ่งของบ้านเมืองในเรื่องการปราบทุจริตคอร์รัปชัน บ้านเมืองเราปัจจุบันนี้เรามีปัญหามากในเรื่องนี้ สังคมไม่ยอมรับ ต่างชาติก็ไม่ยอมรับ ประเมินค่าต่าง ๆ ออกมา ดัชนีต่าง ๆ ออกมาก็อยู่ระดับต่ำ ๆ มาโดยตลอด ทำไมเราไม่ยกระดับคุณค่าสังคมไทยเราให้สูงขึ้นด้วยการที่ว่าสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องมีจริยธรรม ปัจจุบันนี้ ๓ ปีที่ผ่านมาสภาแห่งนี้ได้มีการตรวจสอบจริยธรรมสำหรับผู้ที่ถูกสรรหาหรือถูกเสนอชื่อมาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มาโดยตลอด ในกระบวนการตรวจสอบของสภาแห่งนี้ต้องชื่นชมว่าหลาย ๆ ครั้งเราได้ผลออกมาที่แสดงว่าบุคคลที่ผ่านการสรรหานั้นมีความบกพร่องทางจริยธรรม เช่น หมิ่นเบื้องสูง เป็นต้น แล้วสภาแห่งนี้ก็ไม่รับรองไปแล้ว เพราะฉะนั้นคำว่าจริยธรรม ที่เป็นคุณสมบัติใน ๕ ประการนี้ควรจะมีเพราะอะไร เพราะก่อนที่คุณมาสมัครเป็นกรรมการ ป.ป.ช. คุณต้องมีจริยธรรมมาก่อนแล้วจากองค์กรอื่น จากสังคมอื่นที่คุณผ่านมา แล้วเราถึงจะมาตรวจสอบโดยสภาแห่งนี้โดยกรรมการตรวจสอบว่าจริยธรรมนั้นคืออะไร มิใช่ว่าเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนแล้วมาตรวจสอบจริยธรรม หรือเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนแล้วถึงจะมีจริยธรรมตามคุณสมบัติหรือตามมาตรฐานที่ตัวเองกำหนด เพราะฉะนั้นจริยธรรมจะต้องเป็นสิ่งที่มนุษย์ผู้นั้น บุคคลผู้นั้นต้องมีมาก่อน ไม่ว่ามาจากสังคมที่เขาอยู่หรือมาจากองค์กรที่เขาเคยทำงาน หรือมาจากสภาพแวดล้อมที่เขาเคยอยู่ แล้วจะปรากฏออกมาเองว่าเขานั้นเหมาะสมที่ทำงานให้กับบ้านเมืองต่อไปหรือไม่ ผมอยากจะมองในบางมาตราใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่พูดถึงเรื่องจริยธรรมก็มีบรรจุไว้เช่นกัน เพราะฉะนั้นการที่กรรมการ ป.ป.ช. จะไปตรวจสอบผู้อื่นคนอื่นว่าผิดจริยธรรม

ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ทุจริตประพฤติมิชอบนั้น การที่ตัวเองต้องมีจริยธรรมที่ดีถือว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น อย่างใน (๕) พูดถึงว่าความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ผมก็ยอมรับว่าเป็นคำที่ดี แต่ยังไม่เพียงพอที่ประชุมครับ ถ้าซื่อสัตย์สุจริตก็เหมือนกับคนมีศีลธรรม ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่พูดปด แต่เป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวว่าคนคนนั้นจะกินเจ จะกินมังสวิรัติ จะไม่ฆ่าสัตว์ จะไม่ประพฤติผิดอะไรต่าง ๆ ไม่ว่าคุณสมบัติเฉพาะตัว แต่จริยธรรมนั้นเป็นคุณสมบัติที่คุณจะต้องมีต่อผู้อื่น ต่อสังคม และต่อองค์กร และต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นถ้าบุคคลที่สมัครและสรรหามาเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ตนเองยังไม่ผ่านหรือไม่ได้รับการยอมรับในเรื่องจริยธรรมจากสังคมที่คุณเคยผ่านมาเลย ๕๐ – ๖๐ ปีที่ผ่านมา แล้วคุณจะมาเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ไปตรวจสอบจริยธรรมคนอื่นได้อย่างไร ผมถึงเสนอความเห็นว่าในมาตรา ๑๐ (๔) นี้ ขอเพิ่มถ้อยคำที่ว่า จะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และเพิ่มคำว่า มีพฤติกรรมมาทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม ด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมาธิการ ในมาตรา ๑๐ ทั้งมาตราจะเป็นเรื่องคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตามมาตรา ๒๑๖ (๒) ประกอบด้วยมาตรา ๒๐๑ (๔) เป็นเรื่องที่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนของผู้สมัครว่าใครที่จะเข้ามาเป็นกรรมการต้องมีคุณสมบัติอย่างนี้ และในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เราพิจารณากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมาตั้งแต่ฉบับแรก ก็คือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ท่านสมาชิกได้แสดงความกังวลในประเด็นนี้ค่อนข้างมาก ในการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงนำในเรื่องของการมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมนั้นไปไว้ในส่วนมาตรา ๑๓ ที่จะเป็นการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสรรหาในการเลือก เพราะฉะนั้นถ้ามาใส่ไว้ในมาตรา ๑๐ จะเป็นการจำกัดสิทธิของคนเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงไปกำหนดไว้ให้เป็นดุลพินิจในการเลือกของคณะกรรมการสรรหา โดยถ้อยความเดียวกันในมาตรา ๑๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ประเด็นนี้สมาชิกอภิปรายไม่ได้ ขออนุญาตผ่านไปนะครับ ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ยังติดใจอยู่หรือไม่ครับ ผมถามคำถามนี้

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภาทุกท่าน พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ผู้สงวนความเห็น ติดใจครับ เพราะเนื่องจากว่าถ้าบอกว่ารัฐธรรมนูญระบุไว้แค่นั้น ผมอยากจะเสนอความเห็นว่าถ้าเราจะเพิ่มถ้อยคำในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วทำให้สังคมดีขึ้น ทำให้ประเทศชาติได้ประโยชน์เราไม่เพิ่มหรือครับ คำว่า จริยธรรม ประชาชนและสมาชิกที่ฟังอยู่ขณะนี้ผมเชื่อว่าท่านก็รู้ว่าจริยธรรมคือปัญหาของบ้านเมืองอยู่ขณะนี้

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือถ้าเราบอกว่าเราเอาถ้อยคำจากรัฐธรรมนูญมาและมาใส่ในกฎหมายลูกต่าง ๆ ผมถามว่าอย่างกฎหมายฉบับนี้ก็มี แต่เรื่องหน้าที่และอำนาจรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๔ ข้อ แต่ว่าที่เข้ามามี ๕ ข้อ ก็เป็นการเพิ่มเติมเข้าไปอีกเช่นกัน เพื่อให้มีหน้าที่ที่สมบูรณ์ขึ้น เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะเรียนขอร้องกับท่านสมาชิกทุกท่านและท่านกรรมาธิการว่าถ้าใส่เข้าไปแล้วจะทำให้เจตนาและทำให้ภาพของกฎหมายเปลี่ยนไปเลย แต่ทำให้เราได้บุคคลที่ดีมาดูแลบ้านเมืองต่อไป อย่าลืมว่าเหตุผลของการปฏิวัติ เหตุผลของการทำลายล้างกันในบ้านเมืองเราเรื่องคำว่า ทุจริตคอร์รัปชัน เรื่องประพฤติมิชอบใช้กันมาโดยตลอด ถ้าอย่างน้อยคนที่เป็นกรรมการ ๙ คนมีความเป็นกลาง มีจริยธรรมที่ดี ผมเชื่อว่าท่านจะนำสิ่งดี ๆ มาสู่สังคม ท่านจะไม่เลือกปฏิบัติ ท่านจะทำโดยที่ว่ายึดถือประโยชน์บ้านเมืองเป็นหลัก และสังคมจะเชื่อมั่นในความเป็นธรรมที่จะได้รับจากท่าน เพราะฉะนั้นผมถือว่าเรื่องการประพฤติปฏิบัติที่ต้องเป็นไปตามจริยธรรมที่ดีนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และสมควรที่จะใส่ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๑๐ (๔) ครั้งนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : สรุปแล้วท่านยังติดใจอยู่นะครับ เดี๋ยวไปว่ากันในขั้นตอนลงมติ

ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะไปมาตราต่อไป ขณะนี้ทางคณะกรรมการได้รวบรวมคะแนนเสร็จแล้วเป็นผลการออกเสียงลงคะแนนลับเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง ผลการออกเสียงลงคะแนนนะครับ

๑. นายไพโรจน์ โพธิไสย ได้ ๕๕ คะแนน
๒. นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ ได้ ๖๓ คะแนน
๓. นางสาวศศิธร ศรีสุจริต ได้ ๑๐๐ คะแนน
๔. นางเบญจวรรณ สร่างนิทร ได้ ๕๗ คะแนน
๕. พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา ได้ ๑๐๒ คะแนน
๖. พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง ได้ ๑๔๙ คะแนน
๗. นายประสาท พงษ์ศิวาภัย ได้ ๓๙ คะแนน และ
๘. นายจเร พันธุ์เปรื่อง ได้ ๒๖ คะแนน

จากการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่า พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา นางสาวศศิธร ศรีสุจริต ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงสูงสุด ๓ ลำดับแรก จึงถือว่าบุคคลทั้ง ๓ ท่าน ได้รับเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง

สำหรับผลการออกเสียงลงคะแนนลับเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง ผลการออกเสียงลงคะแนน

๑. นางวรารัตน์ อติแพทย์ ได้ ๑๙๑ คะแนน
๒. พลตำรวจเอก ปัญญา มาเม่น ได้ ๑๒๔ คะแนน
๓. นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์ ได้ ๘๕ คะแนน

จากผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่า นางวรารัตน์ อติแพทย์ และพลตำรวจเอก ปัญญา มาแม่น ได้รับเลือกด้วยคะแนนสูงสุด ๒ ลำดับแรก จึงถือว่าบุคคลทั้ง ๒ ท่าน ได้รับเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง สำหรับบัตรลงคะแนนลับจะให้เจ้าหน้าที่นำไปทำลายตามระเบียบต่อไป จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ ก็ขอมาต่อเป็นการพิจารณาในมาตรา ๑๐ จบแล้ว ต่อไปเชิญเลขาธิการต่อครับ

นายนัฑ ผาสุข (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวสักครู่นะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณามาตรา ๑๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการมีการแก้ไข ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง เชิญครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกทุกท่านครับ พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นครับ ก่อนจะไปมาตรา ๑๑ ในมาตรา ๑๐ ที่ผมได้สงวนความเห็นไว้ (๔) ก็ขออนุญาตท่านประธานให้ความกรุณาว่าไม่ต้องลงมติในมาตรานี้ ผมขออภิปรายอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาตนะครับ เดี๋ยวท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง คอยเตือนด้วย มาตรา ๑๑ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขในมาตรา ๑๑ (๑) ไม่มีผู้สงวนจะมีสมาชิกท่านใดติดใจอภิปรายไหมครับ เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอสอบถามคณะกรรมาธิการ มาตรา ๑๑ (๑) ที่ท่านเติมเข้ามา “แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน” หมายความว่าอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมาธิการตอบชี้แจงครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการ สำหรับที่มีการแก้ไขในมาตรา ๑๑ (๑) อันนี้เป็นคุณสมบัติมาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ และมาตรา ๒๑๖ ใน (๑) ที่มีการตัดแล้วก็มีคำเติม เนื่องจากนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ในนิยามเขารวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วย นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” เพราะฉะนั้นในกรณีนี้เราต้องถือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเขาไม่ใช่เป็นตำแหน่งที่มีลักษณะต้องห้าม เพราะฉะนั้นเขาก็สามารถที่จะเข้ามาได้ด้วย ไม่มีลักษณะต้องห้าม ส่วนตัวกรรมการเนื่องจากในนิยาม “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ไปยกเว้นทางกรรมการ ป.ป.ช. ในนิยาม เพราะฉะนั้นเมื่อมีการปรับแก้ถ้อยคำนี้จึงต้องนำคำว่า “กรรมการ” มาใส่ไว้ เพราะกรรมการรวมถึงคณะกรรมการและประธานกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพราะฉะนั้นคุณสมบัติก็เป็นการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในมาตรา ๑๑ (๑) ซึ่งคณะกรรมาธิการได้เพิ่มคำว่า “กรรมการ” และเพิ่มคำว่า “แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน” เข้าไปด้วย ซึ่งมาตรา ๑ นี้มาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ (๑) ซึ่งในมาตรา ๒๐๒ (๑) นั้น เป็นบทบัญญัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ “ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” เขียนไว้แค่นี้ คำถามของผมก็คือว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. นี้เป็นกฎหมายตามหลัง มาจากกรรมการการเลือกตั้ง มาจากกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน อยากถามว่าท่านได้ศึกษาถึงกฎหมายฉบับก่อน ๆ ที่เขียนไป

ไว้แล้วว่าเขามีการเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ผ่านจากสภานี้ ควรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน เขาได้รวมถึงกรรมการ ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วย หรือเปล่า คำว่า “กรรมการ” ของท่านที่กำหนดนี้อยู่ในนิยามคำศัพท์ที่ท่านบอกว่าหมายถึง ป.ป.ช. แล้วกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติล่ะครับ เขายังเป็นกรรมการอยู่หรือเปล่า เหตุใดท่านต้องไปยกเว้น ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นไม่ได้เป็นตำแหน่งในองค์กรอิสระอยู่แล้ว การบัญญัติเช่นนี้เป็นบัญญัติเกินเลยจากรัฐธรรมนูญหรือไม่อย่างไรครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมชาย แสวงการ อีกครั้งหนึ่ง เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการที่อธิบาย เพียงแต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นการเขียนเกินจากรัฐธรรมนูญและขัดต่อรัฐธรรมนูญ ขอตรวจสอบจากกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตอนที่ท่านร่างมา ท่านร่างมาสอดรับกับมาตรา ๒๐๒ (๑) อยู่แล้ว และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ กกต. ผู้ตรวจการแผ่นดิน ศาลรัฐธรรมนูญที่เราออกไปแล้ว ไม่มีการเติมอันนี้เข้ามา สิ่งที่สภากำลังจะบัญญัติใหม่เข้ามานี้ ผมเข้าใจว่าจะพยายามอธิบายว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งไปตรวจดูในรัฐธรรมนูญเรื่องคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นประเด็นถกเถียงว่าตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : องค์กรอิสระไม่ใช่หรือท่านสมชาย แสวงการ

นายสมชาย แสวงการ : ใช่ครับ ๆ เป็นองค์กรอิสระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ

นายสมชาย แสวงการ : ขอประทานโทษครับ ใช้คำอธิบายผิดครับ แต่ว่าคือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ ครับ สิ่งที่เขียนเพื่ออธิบายว่าไม่รวม แต่ผมคิดว่าการไปเขียนโดยไม่จำเป็น ปล่อยให้คำวินิจฉัยเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญและ

รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ถูกต้องแล้ว การที่กรรมาธิการไปเขียนนั้นเกินครับ ผมขอให้ถอนออกไป แล้วก็คงไว้ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ส่วนการตีความว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะเป็นหรือไม่เป็น ทั้งที่คุณสมบัติเป็น แต่ตัวตนไม่เป็น ผมก็เห็นอิหลักอิเหลื่ออยู่แล้ว อันนี้ขออนุญาตตำหนิในรัฐธรรมนูญ ใช้คุณสมบัติทุกอย่างเหมือนกับกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แต่ไม่เป็น ก็เป็นคำวินิจฉัยส่วนท่านว่ากันในศาลรัฐธรรมนูญในวันหน้า แต่การมาเขียนเว้นไว้อย่างนี้ แสดงความชัดเจน ซึ่งเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด ผมขอให้กรรมาธิการคงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ (๑) เท่านั้น แล้วก็เป็นไปตามแบบแผนเดิมที่เราทำมา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการ เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านชี้แจงว่ามีนิยามคำว่า “องค์กรอิสระ” อยู่ที่ไหน นิยามศัพท์คำนี้ ในมาตรา ๔ ใช่ไหมครับ ซึ่งในนิยาม “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” เขารวมผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไว้ด้วยถูกไหม เชิญท่านชี้แจง

- ๑๘/๑

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการ ก็อย่างที่นำเรียนในคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” บังเอิญมีนิยามไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเป็นตามรัฐธรรมนูญก็อาจจะไม่ต้องเป็นประเด็นอย่างที่กล่าว แต่บังเอิญในกฎหมายฉบับนี้ไปนิยามว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คือไปเอาผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไปใส่ไว้ด้วย เพราะเรื่องนี้ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินการยื่น ในมาตราอื่นที่เกี่ยวข้องเขาก็เลยนิยามไว้ให้รวมถึงอันนี้ด้วย แต่พอพูดถึงเรื่องที่กำลังพิจารณามาตรา ๑๑ เป็นเรื่องคุณสมบัติไม่รวมถึงเขา เราก็เลยต้องเว้นแต่เขา คือเว้นแต่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน อ่านแล้วอาจจะรู้สึกงง ๆ หน่อย แต่ว่าทำให้เกิดความชัดเจนตรงที่ว่า ถ้าไม่มีคำว่า “เว้นแต่” เดี๋ยวผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะติดเข้ามาด้วยเป็นเรื่องของลักษณะต้องห้ามไป แต่ผมมีประเด็นเพิ่มเติมนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ คือบังเอิญทางกรรมาธิการไปเติมคำว่า “กรรมการ” เข้าไปด้วย เพราะเนื่องจากไปเห็นว่ามีการยกเว้นคณะกรรมการ แต่ปรากฏว่าในนี้มีคำว่า “เป็นหรือเคยเป็น เพราะฉะนั้นขออนุญาตตัดคำว่า “กรรมการ” ออก ท่านประธานครับ ข้อความก็จะเป็นว่า “เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน” ขออนุญาตครับ แล้วขออนุญาตตอบท่านสมชาย แสวงการ ก็คือตอบประเด็นเมื่อสักครู่นี้ว่าที่ต้องไปเว้นแต่ เพราะว่าในนิยามเขาไปรวมไว้ก็เลยต้องมายกเว้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมชาย แสวงการ ยังติดใจหรือไม่ครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยังติดใจครับ กระผมคิดว่าประเด็นที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการด้วยความเคารพ ที่ชี้แจงนั้นคนละเรื่องกัน เรื่องที่บัญญัติถึงองค์กรอิสระ และรวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นเป็นเรื่องที่กรรมการ ป.ป.ช. จะต้องให้แสดงบัญชีทรัพย์สินต้องอยู่ในหมวดตรวจสอบ ไม่ได้อยู่ในคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามการเข้าเป็นกรรมการ

คนละประเด็น ประเด็นหลักจะต้องอยู่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ (๑) เท่านั้น เพราะฉะนั้น ท่านไม่เป็นก็ไม่เป็นตามมาตรา ๒๐๒ (๑) ท่านเขียนอันนี้ไปไม่มีความจำเป็นต้องเขียน ผมขออนุญาตให้ถอนออก เหมือนถอนคำว่า “กรรมการ” ให้คงตามมาตรา ๒๐๒ (๑) เท่านั้นเอง ก็เดินต่อไปได้ ไม่มีอะไรเลยครับ เป็นคุณสมบัติกลางที่เขียนไว้อยู่แล้วสำหรับองค์กรอิสระทั้งหมด ไม่มีเหตุจำเป็นที่กฎหมายฉบับนี้ต้องเว้นไว้ ถ้าเว้นไว้ต้องเขียนไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ซึ่งขออนุญาตเรียนว่าคนละเหตุผล ผมฟังแล้วยังติดใจครับ เพราะว่าเป็นคนละเรื่องกันจริง ๆ ในคำนิยามนั้นหมายถึงเรื่องอะไร ไม่ได้หมายถึงเรื่องการมีลักษณะต้องห้าม คนละประเด็นตามรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : พอคุณไปสร้างนิยามคำว่า “องค์กรอิสระ” ซึ่งความจริงก็เข้าใจได้ ในรัฐธรรมนูญก็ไม่เห็นต้องมีนิยามคำว่า “องค์กรอิสระ” หมายถึงใคร แต่พอมากฎหมายฉบับนี้คุณไปสร้างนิยามให้ผิดกับความหมายในรัฐธรรมนูญก็จะมีประเด็นอย่างนี้ขึ้นมา ใครก่อน ท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ หรือเอาประธานคณะกรรมาธิการก่อน ยกมือ ๒ ท่าน เชิญท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ ก่อนครับ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ จริง ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๔ จะกำหนดนิยามของคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ไว้ จริง ๆ แล้วผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเองก็ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่เราเข้าใจกันตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าโดยที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งประสงค์ที่จะให้ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ครอบคลุมไปถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการทางด้านต่าง ๆ ที่จะเขียนต่อไป ทั้งในหมวดการแจ้งบัญชีทรัพย์สินหรืออะไรต่าง ๆ จึงขมวดรวมไปด้วยว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ทีนี้พอมาถึงการใช้คำในพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เป็นลักษณะต้องห้าม ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด ตรงนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญจึงต้องกันผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินออก จะได้สอดรับกับตัวบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ซ้อนกันอยู่ เหมือนข้อยกเว้นซ้อนข้อยกเว้นอะไรทำนองแบบนั้น ท่านพลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ มีอะไรจะเพิ่มอีกหรือไม่ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการ ประเด็นอาจจะทำให้ดูแล้วสับสนนิดหนึ่ง ตรงที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินบังเอิญไปอยู่ในนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” แต่ความจริงแล้วตัวเขาไม่ได้เป็นองค์กรอิสระ ตัวองค์กรจะมีทั้งหมด ๕ องค์กร ก็คือ กกต. ป.ป.ช. กสม. ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตัวผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เป็น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็มาจากหมวด ๑๒ ของรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยองค์กรอิสระ เพราะฉะนั้นเราเข้าใจผิดกัน ไปเข้าใจว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็น แต่ไม่ได้เป็น แต่ทำไมเขาต้องมาบัญญัติว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมาอยู่ในนิยามอันนี้ด้วย คือให้รวมถึงเขา เพราะเกี่ยวข้องกับมาตราที่ต้องอ้างถึงนิยามต่อไปเกี่ยวกับเรื่องของการตรวจสอบทรัพย์สินอะไรพวกนั้นก็เลยมีเข้ามา แต่จริง ๆ แล้วตัวเขาไม่ได้เป็นแค่นั้นแหละครับ ไม่ได้มีอะไรที่ซับซ้อน ท่านสมชาย แสวงการ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ประเด็นเกิดจากการออกแบบกฎหมายพอเราไปสร้างนิยามศัพท์คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ขึ้นมาใหม่ให้ต่างไปจากความหมายที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญเดิม แล้วเวลาพิจารณาทุกคนก็จะไปพิจารณาว่าคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามที่เขียนอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมีอะไรไปขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ก็โยงกลับไปหาคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ในความหมายของรัฐธรรมนูญอีกความหมายหนึ่ง กลายเป็น ๒ ความหมายที่มีความต่างกัน ถ้าไม่เข้าใจประเด็นตรงนี้ก่อนก็จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ต่างกันแบบนี้ จริง ๆ ท่านไม่ควรที่จะไปสร้างนิยามศัพท์ตรงนี้ขึ้นมาใหม่เลย ก็ใช้ให้ยาวดีกว่า ใช้สั้นแล้วทำให้เกิดความเข้าใจต่างกัน องค์กรอิสระบวกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วท่านย้ายผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเขาต้องยื่นอะไร ถูกตรวจสอบอะไรบ้างก็ว่าไป ทีนี้พอไปสร้างนิยามขึ้นมาใหม่มีอีกความหมายหนึ่ง ซึ่งไปซ้อนกับความหมายในรัฐธรรมนูญ แล้วนี่เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญใช่หรือไม่ครับ ท่านเข้าใจหรือไม่

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไม่ควรมีความหมายของคำคำเดียวกันต่างไปจากความหมายในรัฐธรรมนูญ ท่านกล้านรงค์ จันทิก เชิญครับ

นายกล้านรงค์ จันทิก (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม กล้านรงค์ จันทิก กรรมาธิการ คือจริง ๆ แล้วเราไม่ได้ไปบัญญัติขึ้นมานะครับ ถ้าท่านดูมาตรา ๒๑๙ เขาเขียนไว้ชัดว่าให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้น ใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยธุรการ เพราะฉะนั้นก็แสดงว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นไม่ได้เป็นองค์กรอิสระ ในมาตรา ๒๑๙

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้เป็นถูกแล้วครับ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญจึงใช้คำว่า “องค์กรอิสระรวมทั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน” รัฐธรรมนูญไม่ใช้คำว่า องค์กรอิสระ หมายถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินอย่างที่ท่านกำลังใช้อยู่ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผมเป็นห่วงในกรณีที่ไปกำหนดเกินเลยจากรัฐธรรมนูญไป ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จะทำให้กฎหมายนี้ยาว เพราะในที่สุดเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการที่คณะกรรมาธิการวิสามัญนั้นไปกำหนดแตกต่างกับมาตรา ๒๐๒ นั้น เป็นการดำเนินการที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ที่เกินเลยไป ----------

เพราะฉะนั้นผมอยากให้พิจารณาให้รอบคอบ เพราะว่าตามที่ชี้แจงมาแล้วตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๑๙ ที่ท่านกล้านรงค์ จันทิก ได้พูดนั้นมีความชัดเจนอยู่ในตัวมันเอง แต่นี่เราไปกำหนดเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากรัฐธรรมนูญ เป็นการกำหนดที่เกินเลยไป เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญอยากให้พิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมชาย แสวงการ ว่าอย่างไร

นายสมชาย แสวงการ : สมชาย แสวงการ ครับ พยายามใช้เวลาสั้น ๆ ครับ เพราะเพิ่งมาตรา ๑๑ เอง แต่จริง ๆ แล้วผมเข้าใจเจตนารมณ์ตอน กรธ. ยกร่างให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ในหมวดที่จะต้องไปแจ้งบัญชีแสดงทรัพย์สินด้วยทำนองเดียวกับองค์กรอิสระ แต่ทีนี้พอมาตรา ๑๑ ผมก็เข้าใจอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจง คือเขียนไว้เพื่อป้องกัน ผมเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเขียน ก็คือเขียนตามรัฐธรรมนูญนี้ก็เข้าใจได้อยู่แล้ว เพราะองค์กรอิสระที่มีข้อจำกัดตามมาตรา ๑๑ ไม่ว่าจะ (๑) ถึง (๑๐) กว่านี้ก็ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ท่านไม่ต้องเว้นเขาก็ได้รับการเว้นอยู่แล้ว ทีนี้พอท่านเขียนซ้อนกันเพราะว่าไปเขียนคำนิยามตอนต้นไว้อย่างที่ท่านประธานว่าก็เลยซ้ำ ทีนี้ผมก็หารือว่าถ้าตัดออกก็ไม่มีปัญหา หรือท่านจะเติมให้ชัดเจนว่าตามมาตรา ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญ (๑) ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะคำว่า องค์กรอิสระใด อยู่แล้ว ไม่ได้มีปัญหาอะไร ทีนี้พอท่านแก้เลยแก้ซ้ำเลยทำให้สับสน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ก็อย่างนั้นไม่ได้ท่านสมชาย แสวงการ เพราะไม่อย่างนั้นคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” จะมี ๒ ความหมายในกฎหมายเดียวกัน จะกลายเป็นมี ๒ ความหมายในกฎหมายฉบับเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่จะถอยกลับไปแก้นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ซึ่งก็ไม่มีใครสงวนไว้อีกใช่ไหม ก็ต้องอ่านกฎหมายแล้วพยายามเข้าใจว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามกฎหมายฉบับนี้มีความหมายกว้างกว่าผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในรัฐธรรมนูญ ต้องสร้างความเข้าใจให้กับตัวเองแบบนั้น เพราะเขามีศัพท์เฉพาะของเขาในกฎหมายฉบับนี้ กรรมาธิการฝากคิดไปพลางก่อนท่านจะแก้อย่างไร แต่เรื่องแบบของกฎหมายผมยังเห็นว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่ควรที่จะมีคำคำเดียวซึ่งใช้ความหมายต่างกันระหว่างรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ฝากท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ เชิญเลขาธิการมาตราต่อไปครับ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๖ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง สงวนความเห็น เชิญพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่าน พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการวิสามัญ ผู้สงวนความเห็นในมาตรา ๑๖ ผมได้สงวนความเห็นด้วยการที่ว่าขอให้เพิ่มถ้อยคำในวรรคสามว่า “การวินิจฉัยให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย” และเพิ่มคำว่า “และบันทึกเหตุผลในการวินิจฉัยไว้ด้วย” เหตุผลก็เนื่องจากว่า ในการดำเนินการของกรรมการสรรหานี้ตั้งแต่เรื่องการคัดเลือกมาแล้วก็บันทึกเหตุผลมานี้ก็เป็นเรื่องที่ดีอยู่แล้ว แต่การวินิจฉัยคุณสมบัติลักษณะที่ต้องห้ามของคณะกรรมการสรรหานี้ ตอนนี้เราก็เริ่มเกิดปัญหาในเรื่องของกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติแล้วว่า หากมีประเด็นใดที่ผู้เข้ารับการสรรหาเขาไม่เห็นด้วยเขานำไปฟ้องต่อศาล ยกตัวอย่างเช่น ศาลปกครองว่าเราวินิจฉัยไม่ถูกต้อง หรือว่าเราต้องรอการวินิจฉัยให้ถูกต้องเสียก่อน กระบวนการสรรหาถึงจะดำเนินการต่อไปได้ อันนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมเลยคิดว่าในส่วนของกรรมการสรรหา รวมทั้งกรรมการตรวจสอบที่สภาจะต้องตั้งขึ้นนี้จะต้องเอาเหตุผลตรงนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งถ้าเผื่อสมมุติว่ากรรมการสรรหา ยกตัวอย่างเช่น วินิจฉัยแล้วเห็นเป็นเอกฉันท์ อันนี้ไม่ยาก อันนี้ก็สามารถจะตอบสังคมได้ แต่ถ้าไม่เป็นเอกฉันท์ขึ้นมานี้จะต้องใช้เหตุผลว่า ผู้ใดมีความเห็นอย่างไรในการสรรหาตรงนั้น เพราะไม่อย่างนั้นแล้วผู้เข้ารับการสรรหานี้ถ้าเขาตกคุณสมบัติเขาก็ไม่มีสิทธิ แต่เขาต้องไปฟ้องต่อศาลปกครองแล้วจะต้องมีการวินิจฉัยกันต่อไปอีกว่าจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเหตุผลในการวินิจฉัยนั้นจะเป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่เสียหายอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้กำหนดคุณสมบัติไว้มากมาย เข้มงวดเคร่งครัดในทุก ๆ ตำแหน่งที่ต้องรับการสรรหา เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหาว่าผู้เข้ารับการสรรหานั้นจะต้องตีความหรือจะต้องวินิจฉัย เจ้าหน้าที่ของเราเองเมื่อรับสมัครที่วุฒิสภานี้ก็ไม่สามารถ

จะวินิจฉัยได้ว่าเขาได้หรือไม่ได้ เขาผ่านหรือไม่ผ่าน สุดท้ายก็ต้องเข้าสู่กระบวนการวินิจฉัยคือกระบวนการตรวจสอบคุณสมบัติก่อน แล้วกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติก็จะเจอปัญหาในเรื่องของการวินิจฉัยเช่นกัน เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้เพื่อให้เกิดความรอบคอบและเกิดความสุจริตและเที่ยงธรรมแล้วก็เป็นประโยชน์ แล้วก็เป็นความเที่ยงธรรมกับผู้ได้รับการสรรหา และรวมทั้งกรรมการที่ต้องทำหน้าที่นี้ด้วย ผมคิดว่าการที่เพิ่มวรรคสามว่าเหตุผลในการวินิจฉัยนี้ก็เป็นประโยชน์ และไม่ได้ทำให้เนื้อความของการปฏิบัติตามมาตรานี้เปลี่ยนไปแต่อย่างใด ขออนุญาตเสนอความเห็นตามนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ถามท่านนิดหนึ่ง ตกลงที่ท่านสงวนความเห็นไว้คือท่านสงวนความเห็นในประเด็นอะไร ขณะนี้กรรมาธิการเสียงข้างมากเขาขอเติมเรื่องให้บันทึกเหตุผลในการวินิจฉัยไว้ด้วยใช่ไหม แล้วท่านไม่เห็นด้วยหรืออย่างไรท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตครับ มาตรา ๑๖ นี้กรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ได้บันทึกหรือว่ามีความเห็นตามที่ผมเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข แต่ท่านขอให้เติมเรื่องบันทึกเหตุผล

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : ถูกต้องท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากเชิญครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ อันนี้ได้พิจารณา ได้มีการคุยในคณะกรรมาธิการแล้วว่า เนื่องจากว่าการบันทึกเหตุผลนี้จะมีอยู่ในเรื่องตอนสรรหาอยู่แล้วในมาตรา ๑๓ แต่ว่าอันนี้เป็นเรื่องคุณสมบัติ ไม่ใช่เรื่องของการสรรหาว่าเหตุผลเป็นอย่างไร และในการวินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติก็มีประเด็นที่อาจจะมีการฟ้องร้องกันระหว่างคนที่มีข้อโต้แย้งเรื่องคุณสมบัติอะไรทั้งหลายนี้

เพราะฉะนั้นกรรมาธิการเสียงข้างมาก เสียงส่วนใหญ่ก็เห็นว่าไม่ควรจะต้องมีการบันทึกเหตุผลในการวินิจฉัยไว้ตรงนี้ เพราะว่าในมาตรา ๑๓ มีบันทึกไว้แล้ว อันนี้เป็นการวินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม ก็ขอยืนตามร่างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการขอยืนครับ เดี๋ยวท่านว่ากันตอนลงมติอีกครั้ง เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๗ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขโดยตัดข้อความเดิมบางส่วนคือคำว่า “ก.ร.” ออก แล้วแก้ใหม่เป็น “คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา” คือจากคำย่อเป็นคำเต็ม ไม่มีผู้สงวน มีประเด็นไหมครับ ไม่น่าจะมีประเด็น แก้คำย่อเป็นคำเต็มเท่านั้นเอง เชิญเลขาธิการต่อ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๒ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขความในวรรคสอง โดยเพิ่มเติมคำว่า “ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่” รวมความเดิมก็คือ “การลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่” ไม่มีผู้สงวนนะครับ สมาชิกอภิปรายได้ในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไข มีท่านใดติดใจหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญต่อครับ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขในมาตรา ๒๓ วรรคสอง โดยเพิ่มข้อความในตอนท้ายของวรรคสอง ไม่มีผู้สงวนทั้งความเห็นหรือคำแปรญัตติ มีสมาชิกติดใจอภิปรายหรือไม่ครับ มาตรา ๒๓

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญต่อครับ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๔ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคือ พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง สงวนความเห็น ขอเติมคำว่า “พร้อมเหตุผล” เชิญท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกทุกท่าน พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ในมาตรา ๒๔ ผมขอเพิ่มถ้อยคำสั้น ๆ ว่า “พร้อมเหตุผล” เนื่องจากว่าในการลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๓ นั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เนื่องจากว่าไปชี้เลยว่าใครทุจริตอย่างไร แล้วก็จะต้องดำเนินคดีกันต่อไป ไม่ว่าจะเป็นในฐานความผิดอะไร เพราะฉะนั้นในการที่จะลงมติของกรรมการทั้ง ๙ ท่านนี้ก็ต้องมีทั้งชื่อเรื่อง ประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง แล้วก็ต้องบันทึกเหตุผลไว้ด้วยว่าผิดเพราะอย่างไร เพราะผมก็ไม่เชื่อว่าการลงมตินั้นจะต้องเป็นเอกฉันท์หรอก ที่ผ่านมามีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเกี่ยวกับเรื่องการกล่าวหา แล้วก็ส่วนใหญ่เป็นความเห็นในเรื่องประเภทความผิดที่บอกว่าเสียงข้างมากมีมติ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในกรณีที่ว่ามีเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยเป็นอย่างไร แล้วแน่นอนว่าอย่างที่ได้เรียนมาในมาตราก่อน ๆ นี้แล้วว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ป.ป.ช. ต้องไปสู่กระบวนการยุติธรรมต่อไปทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นอัยการ หรือศาลอาญา หรือศาลปกครองต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการบันทึกเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องถูกกล่าวหา แล้วก็ต่อผู้ร่วมกันพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป ขออนุญาตเสนอว่าขอเพิ่มคำว่า “พร้อมเหตุผล” ไว้ในมาตรา ๒๔ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเสียงข้างมาก เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ กระผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการวิสามัญ คือในเรื่องนี้ทางที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญก็ได้มีการพิจารณาแล้ว แต่เห็นว่าในรายละเอียด

ที่ได้มีการกำหนดเอาไว้อยู่ในมาตรา ๒๔ นี้เพียงพอแล้วที่สนับสนุนรายละเอียด เนื่องจากทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. เองมีเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเป็นจำนวนมาก และในการพิจารณาวินิจฉัยก็มีจำนวนมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการวินิจฉัยที่ได้จงใจไม่ยื่นบัญชี หรือดำเนินการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในการดำเนินการถ้าหากมีเพิ่มกรณีจะต้องจัดทำรายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปอีกก็จะเป็นภาระแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการ ปัจจุบันนี้ในการทำงานของทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. เองก็ได้มีการจัดทำรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในรายละเอียดหรือเหตุผลต่าง ๆ ก็จะอยู่ในบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เหตุผลจะอยู่ในบันทึกการประชุม ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง รับฟังได้หรือไม่ เชิญครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกทุกท่าน พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ก็คงไม่ได้หรอกครับ เพราะเนื่องจากว่านี่เป็นเหตุผลของการชี้ขาดของอนาคตของบุคคลผู้นั้น แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าความเห็นที่ลงไว้นี้เป็นเรื่องที่สำคัญไม่ได้อยู่ในบันทึกการประชุมเพียงพอ ผมยังคงยืนยัน เพียงแต่ว่าผมติดใจตรงคำว่าประเด็นที่ลงมติในมาตรานี้ ถ้าทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมาธิการเสียงข้างมากตอบให้ชัดเจนให้ที่ประชุมแล้วก็สังคมได้เข้าใจว่าอันนี้คือความครอบคลุมและเหตุผล แล้วก็ในเรื่องของการกล่าวหาว่ามีหลักฐานอย่างไร มีความเชื่ออย่างไร แล้วเขามีเจตนาอย่างไร แล้วเราไต่สวนแล้วได้ผลอย่างไร อย่างนี้ถึงจะถือว่าเป็นการครบถ้วนในเรื่องการกล่าวหาบุคคลผู้นั้น ผมถึงได้บอกว่าถ้าสามารถตอบผมได้ว่าการบันทึกอย่างนั้นจะต้องมีครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้น อย่างนี้ผมก็จะไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากตอบอีกครั้งหนึ่งครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตตอบอีกครั้งครับ ผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการวิสามัญ ความจริงที่ทาง

ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ถูกต้องแล้ว ในบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีการระบุมติพร้อมด้วยข้อวินิจฉัย เหตุผล และความเห็นเอาไว้อยู่ในมติเลย ในการวินิจฉัยในแต่ละประเด็นครบถ้วนแล้วครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ผมไม่ติดใจครับ ไม่ขอมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ถอนข้อสงวนความเห็นนะครับ โดย ป.ป.ช. ชี้แจงว่าเหตุผลจะไปปรากฏอยู่ในบันทึกการประชุมในการลงมติของคณะกรรมการ เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๘ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง สงวนความเห็น ขอเพิ่มเติมคำว่า “และจริยธรรม” ในท้ายของ (๒) เชิญพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่าน พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ในมาตรา ๒๘ ผมขอสงวนความเห็นด้วยการที่ว่าเพิ่มถ้อยคำว่า “และจริยธรรม” เข้าไป ด้วยเหตุผลเนื่องจากว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีการกล่าวหาผู้อื่นในเรื่องการกระทำผิดจริยธรรม เรื่องจริยธรรมก็เป็นเรื่องสำคัญที่ผมได้พูดถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปแล้ว ในเรื่องจริยธรรมนี้ก็ปรากฏในบ้านเมืองมาโดยตลอด ถึงความผิดที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่นำไปสู่กระบวนการถอดถอน ความผิดที่นำไปสู่กระบวนการในชั้นศาล ยกตัวอย่างเช่น ในคดีที่เกิดขึ้นในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาเรื่องที่เข้ามาสู่สภาก็มีเรื่องความผิดทางจริยธรรม และ ป.ป.ช. เองที่ดำเนินการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. มานี้ก็มีการกล่าวหาข้าราชการการเมืองบ้าง ข้าราชการของรัฐบ้างที่ทำผิดจริยธรรม โดยบอกว่า

ทำผิดตามรัฐธรรมนูญ หรือทำผิดตามประกาศ หรือทำผิดตามมาตรการต่าง ๆ ซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ล้อมาจากรัฐธรรมนูญเหมือนกันว่าจะต้องมีคุณสมบัติเรื่องจริยธรรมให้องค์กรต่าง ๆ ประพฤติและปฏิบัติตามนั้น เพราะฉะนั้นการไม่ทำ หรือว่าทำผิด หรือละเว้นไม่ทำตามมาตรฐานจริยธรรมเหล่านั้นก็ถือว่าเป็นความผิด แล้วทำไมเราไม่เอาความผิดคำว่า “และจริยธรรม” มาใส่ไว้ในมาตรานี้ว่า หากกระทำผิดตามความผิดทางจริยธรรมนั้น ป.ป.ช. ซึ่งทำงานในเรื่องนี้อยู่แล้ว แล้วก็มีการกล่าวหาและมีรายงาน แล้วก็มีผลงานในเรื่องนี้มาโดยตลอดอยู่แล้วจำนวนหลายสิบเรื่องเท่าที่ผมจำได้เกี่ยวกับเรื่องของข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการการเมืองและข้าราชการของรัฐก็คิดว่าในเรื่องนี้เพื่อให้ครอบคลุมก็ควรจะใส่คำว่า “และจริยธรรม” เข้าไป เป็นพื้นฐานความผิดอยู่ด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ เห็นด้วยหรือไม่ครับ เติมคำว่า “และจริยธรรม” เข้าไป เชิญครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ทางคณะกรรมาธิการได้รับฟังจากที่ท่านกรรมาธิการขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ได้อภิปราย เนื่องจากเห็นว่าใน (๒) พูดถึงการไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้ลงมติ แล้วก็เรื่องจริยธรรมนี้ไม่ใช่เป็นความผิดที่อยู่ในคำที่จะต่อเนื่องจากคำว่า “ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมและจริยธรรม” อันนี้ก็ไม่ใช่เป็นความผิดตรงนั้น แต่ประเด็นสำคัญคืออย่างนี้ครับ เรื่องจริยธรรมนี้มีการกำหนดหรือบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ที่พูดถึงเรื่องมาตรฐานจริยธรรม แล้วก็เป็นมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรงด้วย ส่วนเรื่องจริยธรรมในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐนี้ไม่มีบัญญัติไว้ แล้วในมาตรา ๒๘ นี้เป็นหน้าที่และอำนาจที่นำมาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๑) (๒) (๓) เพราะฉะนั้นถ้าจะเติมคำว่า “และจริยธรรม” ลงไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ก็คือจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในรัฐธรรมนูญนั้นไม่มีการพูดถึงเรื่องจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนเรื่องจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง เป็นห่วงนี้จะมีมาตรการทางวินัย สามารถดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำผิดได้อยู่แล้ว แต่พูดถึงการไต่สวนและวินิจฉัยในกรณี (๒) นี้เป็นเฉพาะในกรณีร่ำรวยผิดปกติ แล้วก็ทำความผิดตามกฎหมาย ก็คือทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ไม่มีเรื่องจริยธรรมไว้ในนี้ด้วย อันนี้ทางคณะกรรมาธิการได้พิจารณาประเด็นตรงนี้เป็นอย่างนั้น ก็เลยเห็นว่าควรที่จะยืนไว้ตามร่างโดยไม่เพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการยืนตามร่างเดิม เชิญท่านพลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง ครับ

พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกทุกท่านครับ พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ผมเข้าใจครับ ในเรื่องของจริยธรรมกับวินัยนั้นคนละเรื่องกัน แต่เรื่องจริยธรรมมากกว่าวินัย ครอบคลุมมากกว่าวินัยมาก เช่น การละเว้นการปฏิบัติหรือว่าการที่เห็นประโยชน์ส่วนรวมน้อยกว่าส่วนตน หรือว่าการที่จะลักลอบหรือว่าแอบอ้างอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่บังควรอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่ผมกำลังสงสัยก็คือว่าก็ในเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำงานมาโดยตลอด แล้วก็มีการกล่าวหาผู้อื่นที่ผ่านมาในเรื่องความผิดจริยธรรม แล้วทำไมเรื่องนี้ถึงบอกว่าไม่ได้เป็นความผิด อันนี้ที่ผมสงสัยคือตรงนี้เท่านั้นเองว่าแล้วทำไมไม่ใส่ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องจริยธรรมนี้เป็นเรื่องที่ ถ้าอย่างนั้นหน้าที่ของ ป.ป.ช. ก็ไม่ต้องมีเรื่องจริยธรรม ก็มีแต่เรื่องทุจริตประพฤติมิชอบไปอย่างเดียว ร่ำรวยผิดปกติ หรือว่าทุจริต หรือว่ารับสินบน คอร์รัปชันไป แต่ในเมื่อมีหน้าที่ในเรื่องนี้ เพราะเป็นที่พึ่งขององค์กร เป็นที่พึ่งของประชาชนที่จะต้องทำเรื่องนี้ แล้วการใส่เข้าไปแล้วผมไม่ได้คิดว่าไปขัดอะไรเลยนะครับ ---------

ผมคิดว่าเรื่องจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญ ผมก็พูดมาโดยตลอดหลายมาตราแล้วว่า เป็นเรื่องที่จะทำให้บ้านเมืองนี้ดีขึ้น แล้วเราจะต้องใช้เรื่องนี้เป็นกรอบในการทำงาน เป็นฐานในการทำงานของท่านต่อไป ผมขออนุญาตเสนอว่าในเรื่องนี้ยังยืนยันว่าขอเสนอว่าจะต้องเพิ่มคำว่า “จริยธรรม” ไว้ในมาตรานี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการยืนนะครับ เดี๋ยวท่านว่ากันอีกทีตอนลงมติ เลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ทั้งมาตรา ร่างเดิมไม่มี มีผู้สงวนความเห็นร่วมกัน ๑ กลุ่ม คือรองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก ท่านภัทระ คำพิทักษ์ ท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ และศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ขอสงวนความเห็นโดยเพิ่มมาตรา ๒๘/๑ ขึ้นมาใหม่เหมือนกัน แต่คนละข้อความ ผมจะให้กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นได้อภิปรายได้แสดงความคิดเห็นก่อน ไม่ทราบท่านใดใน ๔ ท่าน เชิญท่านภัทระ คำพิทักษ์ ครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน มาตรา ๒๘/๑ ถ้าดูเผิน ๆ ไม่น่าจะมีอะไร แต่ผมขอกราบเรียนว่าในนามของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งมาจากกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ต้องขอขอบคุณท่านพลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ และพลเอก พิศณุ พุทธวงศ์ ที่ท่านได้กรุณาเพิ่มเติมมาตรานี้เข้ามา แล้วทำให้ร่างเดิมที่มาจากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความสมบูรณ์มากขึ้น อย่างที่เรียนว่าถ้าดูเผิน ๆ มาตรานี้ไม่น่าจะมีอะไร แต่ผมขอเรียนว่าจะเป็นหัวใจทั้งหมดที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้สงวนความเห็นไว้ทั้งหมด ๑๓ มาตรา แล้วก็แบ่งออกเป็นประเด็นได้สัก ๖ กลุ่ม ทำไมผมถึงบอกว่าจะเป็นเรื่องที่เป็นหัวใจ มาตรานี้ขอกราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ในขณะที่ชาวบ้าน

เรียกรัฐธรรมนูญที่ออกไปนี้ว่ารัฐธรรมนูญปราบโกง แต่พอถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ยกเครื่องใหม่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญหลายประเด็นทีเดียว อย่างน้อยมี ๕ – ๖ กลุ่ม ที่ทำให้เห็นถึงการปฏิรูป การปฏิรูปนี้จะเกิดขึ้นครอบคลุมปริมณฑลทุกอย่างของ ป.ป.ช. ตั้งแต่การทำงาน กระบวนการจัดการภายใน การให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งคำนึงถึงความเป็นอิสระ แล้วก็หลักประกันของเจ้าหน้าที่และกรรมการ ป.ป.ช. เอง แต่อย่างที่กราบเรียนครับ ที่ประชุมได้ทราบแล้วว่ามีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ถึง ๑๐๐ มาตรา ผมอยากจะเรียนว่าโครงของกฎหมายฉบับนี้ยังเป็นของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ แต่หัวใจที่ว่าด้วยเรื่องการปฏิรูปและอื่น ๆ ได้ถูกเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ หัวใจที่ถูกเปลี่ยนมากที่สุดคือการตรวจสอบ ถ่วงดุล ซึ่งเป็นหัวใจของมาตรา ๒๘/๑ ทำไมถึงบอกว่าหัวใจตรงนี้ถูกถอดออกไป คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ปฏิรูปร่างรัฐธรรมนูญออกมาหลายส่วน

อันที่ ๑ กำหนดให้มีมาตรการในเชิงรุก ใส่เวลาเข้าไปหมดทุกขั้นตอน สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่กำหนดว่ากระบวนการยุติธรรมต้องมีระยะเวลา มีขั้นตอน เราใส่เรื่องระยะเวลาเข้าไป ตัวระยะเวลาถูกเปลี่ยนแปลงหมดครับ อย่างน้อยก็ครึ่งเท่า เท่าหนึ่ง หรือมากกว่าเท่าหนึ่ง เราใส่เรื่องกรอบการทำงาน เรื่องระยะเวลาในการไต่สวน เรื่องการไต่สวนเบื้องต้น การยื่นฟ้องคดี พวกนี้มีหมด ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา กับการทำงานของ ป.ป.ช. ให้มีการยื่นเพิ่มเติมพยานหลักฐานได้ มีกระบวนการการทบทวนมติของ ป.ป.ช. ชี้มูลวินัย การเปิดเผยข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาที่ควรจะคำนึงถึงสิทธิของส่วนบุคคลเท่าที่จำเป็นและจะไม่เป็นอันตรายต่อเจ้าของข้อมูล สิ่งเหล่านี้เป็นมาตรการเชิงรุก รวมทั้งการบริหารงานภายในเราคำนึงถึงว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ไม่ได้รับความยุติธรรม จะไปอำนวยความยุติธรรมให้คนอื่นได้อย่างไร เรามีหลายมาตราที่กำหนดให้ ทั้งกำหนดให้สามารถกำหนดเงินเดือนให้กับเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการเอง รวมทั้งมีหลักประกันในการเติบโตของเจ้าหน้าที่ว่าจะเติบโตไปตามสายงานของตัวเอง เป็นเจ้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจ มีคุณสมบัติที่ถูกต้อง คนที่ถูก ป.ป.ช. ไต่สวนก็จะมีความมั่นใจได้ว่าเขาได้รับการไต่สวนจากคนที่มีความรู้ความสามารถอย่างจริงจัง สิ่งเหล่านี้กำหนดไว้อยู่ในหลายมาตราจำนวนมากทีเดียวครับ แต่ว่าถูกแก้ไข เพราะฉะนั้นดุลก็คือว่าการที่จะถ่วงดุลของ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ เราใช้คำว่า เป็นองค์กรกึ่งตุลาการ เพราะมีอำนาจ

อยู่ในตัวเป็นองค์กรอิสระที่สำคัญ แล้วก็สร้างคุณประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองมาเยอะแยะ แต่ว่าเมื่อการตรวจสอบถ่วงดุลหายไปก็เป็นเรื่องที่น่าวิตกว่า ต่อไปนี้ถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบไป โครงที่ออกมา จะมีลักษณะที่อาจจะเป็นองค์กรที่เราไม่คุ้นเคยเลยก็ได้ เมื่อตอนเริ่มต้นนี้ท่านอาจารย์ตวง อันทะไชย ท่านสมชาย แสวงการ แล้วหลายท่านก็ได้ท้วงแล้วว่าอำนาจต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ของ ป.ป.ช. โดยการเพิ่มมาของคณะกรรมการก็ดี ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ตรงนั้น จะทำให้องค์กรนี้ผิดรูปไป ขอกราบเรียนว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เพิ่มอำนาจให้กับ ป.ป.ช. หลายจุด เช่น อำนาจในการเตือนเมื่อพบเหตุ มีอำนาจในการที่จะยกเรื่องราวขึ้นมาต่าง ๆ ได้ดำเนินการเอง โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีผู้มาร้อง แต่อำนาจเหล่านี้ถูกออกแบบให้มีการถ่วงดุล มีการยึดโยงอยู่ในหลายมาตรา ไม่ได้เป็นอำนาจที่ให้ขึ้นมาลอย ๆ แต่ปัจจุบันได้ถูกแก้ไข เมื่อถูกแก้ไขก็มีคำถามต่อไปว่า เราจะปล่อยให้ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ผิดรูป อาจจะผิดรูปต่อไปในอนาคตหรือไม่ ทั้งหมดบอกถึงอะไรครับ การออกแบบที่เสียสมดุล และไม่ได้สอดคล้องกับการปฏิรูป ผมเรียนว่าอย่างนี้ครับ ไม่ได้สอดคล้องกับการปฏิรูป มีช่วงหนึ่งที่คณะกรรมาธิการได้ให้ทางกรรมาธิการในส่วนของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญรวมทั้งกรรมาธิการมาจาก ป.ป.ช. ได้ไปพูดคุยกัน ผมยังแซวท่านประธาน ป.ป.ช. และท่านกรรมการสุภา ปิยะจิตติ ต่อหน้าว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นลูกเทพชัด ๆ เป็น พ.ร.บ. ลูกเทพ พ.ร.บ. ลูกเทพอย่างไรครับ คือว่าได้เยอะ แล้วไม่มีการถ่วงดุล ผมก็แซวท่านด้วยความคับข้องใจ ผมก็เลยแซวท่านไปอย่างนั้น แต่ว่าร่วมกันทำงานดี ผมอยากเรียนว่าเท่าที่ทำงานมาร่วมกับคณะกรรมาธิการ เจ้าหน้าที่ก็ดี ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มาเป็นกรรมาธิการก็ดีได้แสดงออกอย่างหนึ่งถึงความที่ผมก็ขอชื่นชมว่าทุกคนพยายามที่จะตั้งใจอยากจะทำให้ดี ขออำนาจอันนี้อันนั้น บอกปัญหาอุปสรรคอะไรที่จะแก้ไขปัญหาที่จะทำให้การทำงาน การปราบทุจริตไม่ได้ผล ท่านบอก ท่านต่อสู้ ซึ่งอันนี้เป็นสิ่งที่ต้องชมเชย แต่ว่าในประโยชน์ที่เราจะต้องคำนึงนอกจากเราจะต้องออกแบบให้ ป.ป.ช. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ขณะเดียวกันจะต้องได้สมดุลด้วย แล้วจะต้องทำให้เกิดการปฏิรูปด้วย อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ

อันที่ ๒ ถ้าท่านทั้งหลายได้เคยอ่านคำวินิจฉัยประวัติศาสตร์ของ ป.ป.ช.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านภัทระ คำพิทักษ์ ขออภัยท่านท่านว่ามาตรา ๒๘/๑ ก่อนดีกว่า ให้อยู่ในประเด็นของมาตรา ๒๘/๑ เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ครับ ผมให้เหตุผลอยู่ว่าคือมาตรา ๒๘/๑ ท่านดูว่าเขาเพิ่มเติมมาประเด็นเดียวคือให้ไปรายงานต่อวุฒิสภา ผมกำลังจะบอกว่าต้องยึดโยงทั้ง ๓ หน่วยก็คือคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เหตุผลที่ต้องยึด ๓ หน่วยนี้

ผมเล่าอันที่ ๑ ก็คือว่าเพราะท่านมีอำนาจมาก อันแรกผมเล่าไปก็คือว่าเป็นการเพิ่มอำนาจมากให้กับ ป.ป.ช. เพราะฉะนั้นจะต้องมีการถ่วงดุล เมื่อมีถ่วงดุลเฉพาะมารายงานต่อวุฒิสภาผมคิดว่าดุลเสียไป

อันที่ ๒ ที่กำลังนำเรียนเสนอก็คือว่าถ้าทุกท่านได้อ่านคำวินิจฉัยประวัติศาสตร์ที่เคยเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ศาลได้วินิจฉัยกรณีจำนำข้าว ในคำแถลงของศาลนี้บอกชัดเลยถึงการถ่วงดุลระหว่างองค์กรต่าง ๆ จำเลยต่อสู้ว่า ป.ป.ช. ไม่มีสิทธิที่จะไปพิจารณาเรื่องของเขา เพราะว่าทางโน้นเป็นการกำหนดนโยบายเท่านั้น แต่ศาลได้วางหลักและแจกแจงเรื่องการถ่วงดุลไว้อย่างละเอียดและน่าชื่นชมมาก ถ้าใครได้อ่านคำวินิจฉัยของศาลไม่ว่าฉบับเต็มหรือฉบับย่อจะเข้าใจในประเด็นที่ผมจะนำเสนอ ก็คือว่าการมีอำนาจใด ๆ ก็ตามจำเป็นที่จะต้องมีการถ่วงดุล และการถ่วงดุลคือหัวใจของประชาธิปไตยไม่ว่านิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการล้วนแต่จะต้องถูกถ่วงดุลทั้งสิ้น

ประเด็นที่ ๓ มีการเขียนบทบัญญัติที่ผมว่านี้ถ้อยคำจะเป็นอย่างนี้ รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี เห็นหรือไม่ถ้อยคำเหมือนกัน ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย คำหายไป ๒ คำ คือหายคำว่า “สภาผู้แทนราษฎร” กับ “คณะรัฐมนตรี” ไปถามว่าทำไมต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรี ถ้าท่านเปิดร่างกฎหมายฉบับนี้ไปที่มาตรา ๑๕๕ จะมีการจัดตั้งกองทุน ป.ป.ช. ขึ้นมา มาตรา ๑๕๕ กำหนดให้เงินอุดหนุนมาจากคณะรัฐมนตรี เราถกเถียงกันมากว่าเงินที่จะมาจากกองทุนนี้จะมาจากไหน ป.ป.ช. ตอนแรกจะเอาเงินมาจากการที่ไปยึดดำเนินคดี ยึดทรัพย์อะไรต่ออะไรได้เปอร์เซ็นต์มาจะเอาเข้ามาใส่ตรงนี้ กรรมาธิการส่วนใหญ่เราไม่ยอม เราบอกว่าอันนี้เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนแล้วจะทำให้เกิดแรงจูงใจ

ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างอื่น ผลสุดท้ายเราเอาประชาชนเป็นตัวประกัน รัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๖๓ กำหนดให้จะต้องมีการส่งเสริมการปราบปรามคอร์รัปชันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐต้องสนับสนุน นำมาสู่การตั้งกองทุนและมาตรา ๓๒ ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ซึ่งนับว่าเป็นความก้าวหน้าอย่างยิ่งเลย อันนี้เป็นด้านที่จะต้องชมเชยของพระราชบัญญัติฉบับนี้ รับต่อเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ แต่เราเอาประชาชนเป็นตัวประกันว่าผลประโยชน์ใด ๆ ที่จะเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน ของ ป.ป.ช. ต้องไม่เอาเข้ากองทุน เงินส่วนใหญ่ที่จะเป็นก้อนหลักที่มาเข้ากองทุนนี้คือการจัดสรร ของรัฐบาล เรากล้าเขียนอย่างนั้นเลย พอเราเขียนอย่างนั้นแปลว่าอะไร แปลว่าถ้ารัฐบาลไหน ไม่สนับสนุนกองทุนนี้หรือจัดงบประมาณให้กับกองทุนนี้น้อยไปแปลว่ารัฐบาลนั้นไม่ใส่ใจเรื่อง การปราบปรามคอร์รัปชันและการส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ เราเอาแบบนั้นเลย เมื่อเราเขียนมาตรา ๑๕๕ แบบนั้นแล้วเราไม่ไปรายงานต่อคณะรัฐมนตรีนี้แปลว่าอะไร จะมีโอกาส อะไรที่เราจะคุยกับคณะรัฐมนตรีได้ดีเท่ากับโอกาสนี้ ผมไม่อยากให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รังเกียจ ในการที่จะไปพบกับคณะรัฐมนตรี ผมเรียนว่าเวลาไปเจอคณะรัฐมนตรีบางทีท่านก็อาจจะเชิญบ้าง ไม่เชิญบ้างก็แล้วแต่ ไปรออยู่หน้าห้องตามกระบวนการนี้ บางทีเขาอ่านเอกสารเฉย ๆ แล้วเขา ไม่ถามก็ได้ แต่ถ้าเขาเรียกแล้วเขาเชิญไปพบเข้าไปถาม ท่านมีโอกาสที่จะได้บอกเขาว่าการทำงาน ของท่านมีปัญหาอึดอัดคับข้องใจหรืออะไรอย่างไรก็บอกเขา โอ.เค. ครับ รัฐบาลนี้โดย ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันท่านได้สนับสนุน ป.ป.ช. อย่างดี จัดงบประมาณ จัดอะไรให้เป็น ประวัติศาสตร์ เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม แต่เราจะบอกว่ารัฐบาลอื่นจะเป็นอริและเป็นลูกค้าของ ป.ป.ช. อย่างเดียวหรือ ผมว่าไม่ใช่ในวิธีการคิด เพราะฉะนั้นคิดว่าเหตุที่จำเป็นที่จะต้องไปรายงานต่อ คณะรัฐมนตรีมาตรา ๑๕๕ ก็ดี หรือว่าการใช้งบประมาณอื่น ๆ ก็ดี เป็นสิ่งที่ ป.ป.ช. ต้องเรียนให้กับ ทางคณะรัฐมนตรีได้ทราบ ประเด็นถัดไปแล้วจำเป็นอะไรที่จะต้องไปรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร ท่านครับ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ มาตรา ๑๓๔ ท่านดู ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นตัวแทน ปวงชนชาวไทย ระบบสภาของเรานี้เป็นระบบสภาคู่ เราเป็นสภาคู่ แต่เราเขียนกฎหมายเราจะบอก ว่าให้ประธาน ป.ป.ช. และกรรมการที่ได้รับมอบหมายไปรายงานต่อวุฒิสภาเท่านั้น เราจะตอบ ใครได้ คนจำนวนหนึ่งเขาก็ตั้งคำถามอยู่ว่าการออกแบบหลายส่วนของเรานี้ยึดโยงกับประชาชน หรือไม่ มาตรานี้ถ้าขาดสภาผู้แทนราษฎรออกไปมีแต่วุฒิสภาจะเป็นนัยบอกอะไร จะเป็นนัยบอกว่า กรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมรับการตรวจสอบ เมื่อกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมรับการตรวจสอบไปเจอ

เฉพาะคนที่คิดว่าน่าจะรู้เรื่องคือวุฒิสภา แล้วหัวใจการทำงานของ ป.ป.ช. จะไปอยู่ที่ไหน คนอื่นจะหวังได้ในความยุติธรรมที่ได้จาก ป.ป.ช. หรือไม่ ผมไม่ได้ตำหนิท่านกรรมการ ป.ป.ช. ในชุดปัจจุบันหรือตำหนิเจ้าหน้าที่ แต่ผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องหลักการสำคัญและเป็นเรื่องใหญ่ที่เราจะต้องพูดกัน ในหลักการนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ครอบคลุมทั้งหมดในประเด็นที่ กรธ. จะได้สงวนไว้ต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึงปีที่ ๖ โรงเรียนท่าเกษมพิทยา จังหวัดสระแก้ว มาเยี่ยมชมการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอต้อนรับคณะครูและนักเรียนด้วยความยินดี ขณะนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติกำลังพิจารณากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งถ้าจะจัดลำดับแล้วเป็นฉบับที่ ๘ ที่เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในจำนวน ๑๐ ฉบับ คือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือที่เรียกว่า กฎหมาย ป.ป.ช. ในการพิจารณาวันนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วจะต่อเนื่องวาระที่ ๓ เมื่อเสร็จสิ้นจากวาระที่ ๒ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยนอกจากท่านภัทระ คำพิทักษ์ แล้วมีท่านอื่นประสงค์อภิปรายอีกหรือไม่ เชิญท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ มาตรา ๒๘/๑ เชิญครับ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขออนุญาตกราบเรียนหลักการสำคัญของมาตรา ๒๘/๑ ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หลักการนี้มีอยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย ในมาตรา ๑๙ (๑๐) หลักการก็คือว่า การดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยองค์กรอิสระ องค์กรอิสระนี้รับรายได้มาจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ----------

---

เพราะฉะนั้นจะต้องดำเนินการผ่านสภาผู้แทนราษฎร จะต้องมีการดำเนินการขอเงินงบประมาณบางส่วนจากรัฐเพื่อนำมาเข้ากองทุน เพราะฉะนั้นการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ภายใต้หลักการในทางวิชาการ ๓ หลัก หลักที่ ๑ ก็คือเราเรียกว่าหลักความรับผิดชอบ ซึ่งมีอยู่ ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ ๑ คือเรื่องการมีประสิทธิภาพหรือเอฟฟิเชียนซี (efficiency) การใช้จ่ายเงิน การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีประสิทธิภาพหรือไม่ เพียงไร อันที่ ๒ จะเป็นเรื่องเอฟเฟคทีฟเนส (effectiveness) หรือประสิทธิผล มีประสิทธิผลเพียงใดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในช่วงอดีต ณ ที่ผ่านมาและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันที่ ๓ คือสามารถแก้ไขปัญหาทางทุจริตได้อย่างแท้จริงหรือเอฟฟิคาซี (efficacy) หลักนี้จะสอดคล้องกับหลักความโปร่งใสในการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหน่วยงานอื่น ซึ่งความโปร่งใสเป็นสิ่งที่เราต้องการเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานของทุกองค์กร นอกจากนั้นแล้วยังมีหลักประการที่ ๓ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๘/๑ คือหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล หลักการตรวจสอบและถ่วงดุลนั้นถ้าไปดูในรัฐธรรมนูญจะพบว่าในมาตรา ๒๓๖ เราจะให้ ส.ส. กับ ส.ว. หรือทั้ง ๒ สภาจำนวน ๑ ใน ๕ สามารถเข้าชื่อที่จะขอให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งที่จะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรีก็ดี ต้องรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรก็ดี นอกเหนือจากวุฒิสภาแล้วก็คือความจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นโดยหลักมีอยู่ ๓ หลักนี้ที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยเห็นว่าควรจะเพิ่มคณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิม กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดหรือไม่ครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย เชิญอาจารย์วิชา มหาคุณ ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขอกราบเรียนถึงประเด็นปัญหาที่ทำไมทางกรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อยยังยืนยันที่จะให้เป็นไปตามหลักการถ่วงดุล หรือการรายงานต่อคณะรัฐมนตรี รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

ให้ครบถ้วน ๓ องค์กรแห่งอำนาจ คือฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารด้วย กระผมขอกราบเรียนถึงหลักการที่สำคัญ คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคท้าย มาตรา ๓ วรรคท้ายบอกว่า รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนส่วนรวม คำว่า “หลักนิติธรรม” นี่แหละเป็นหลักที่ถือได้ว่ามีความสำคัญสูงสุด ดังที่ผู้ที่ดำเนินการในเรื่องของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐจำเป็นที่จะต้องแสดงให้ปรากฏว่าองค์กรของตนเองนั้นเป็นไปเพื่อหลักนิติธรรม หลักนิติธรรมหมายความว่าอะไร หมายความว่าจะต้องไม่ทำอะไรตามอำเภอใจ จะต้องทำสิ่งต่าง ๆ เป็นไปโดยหลักที่ถือได้ว่าประชาชนมีอำนาจสูงสุด การตรวจสอบผู้อื่นกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น แม้ว่ากฎหมายจะให้อำนาจไว้ค่อนข้างจะเข้มข้นในเรื่องของการตรวจสอบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดนี้ได้ขอเพื่อที่จะได้รับองค์กรแห่งอำนาจนั้นเป็นการเพิ่มเติมหลายประเด็น ซึ่งทางกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดก็จะเห็นด้วย เพราะว่าเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามกลไกที่ว่าเป็นรัฐธรรมนูญปราบโกง แต่ว่ากลไกเหล่านั้นที่ให้ก็ด้วยความหวังว่าจะเป็นกลไกที่สามารถจะตรวจสอบและถ่วงดุลได้ โดยเฉพาะผู้ที่จะมีส่วนในการตรวจสอบและถ่วงดุลอย่างสำคัญที่เป็นพื้นฐานก็คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ ที่เป็นมาตั้งแต่ดั้งเดิม และที่สำคัญที่สุดคืออำนาจของประชาชนพลเมืองที่ให้ไว้ตามมาตรา ๖๓ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนการในการให้ผ่านการตรวจสอบและถ่วงดุลอาจจะมีได้ทั้งในแง่ของการรายงานก็ดี หรือในแง่ของการที่ให้มีการร้องเรียน ร้องทุกข์กล่าวโทษ หรือกระบวนการในการตรวจสอบข้างเคียง เช่น ในกรณีของเครือข่ายของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบถ่วงดุล โดยเข้ามาร่วมทั้งในการเกื้อหนุนและในการทักท้วงในการตำหนิองค์กรได้ ซึ่งก็จะเป็นไปตามแนวทางที่ได้ให้เอาไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เรื่องการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เองเราจึงไม่ค่อยสบายใจในแง่ของการที่ว่า หากว่าจะมีการรายงานต่อวุฒิสภาอย่างเดียวจะขาดองค์ประกอบที่สำคัญของการตรวจสอบและถ่วงดุล ซึ่งเป็นไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และหลักการที่ว่าด้วยหลักนิติธรรมอย่างที่ได้กล่าวไว้แล้ว เพราะว่ากระบวนการทั้งหมดทั้งหลายจะต้องไม่หลุดรอดไปจากการรับรู้ของประชาชน เราเห็นจากเท่าที่ผ่านมาในการทำงานมีเรื่องร้องเรียน

จากประชาชนเป็นจำนวนมากที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษมาแล้ว แล้วก็ปรากฏว่าเขาไม่สามารถที่จะตรวจสอบหรือไม่สามารถที่จะรับรู้ได้ว่าเรื่องไปถึงไหนแล้ว ผมต้องยอมรับว่าเรื่องเหล่านี้ยังเป็นข้อบกพร่องอยู่ แต่ว่าในกระบวนการที่ทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในระยะเวลา ๙ ปีเศษที่ผ่านมา กระผมก็มองเห็นจุดนี้ว่าถ้าเช่นนั้นก็ควรที่จะต้องให้ประชาชนเข้ามาร่วมผนึกกำลังด้วยกับ ป.ป.ช. เพราะว่าเขาอยากจะรู้ว่า ป.ป.ช. มีการทำงานตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่ เพียงไร ผมต้องการให้องค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ได้รับความรักจากประชาชน ไม่ใช่ได้รับความเกลียดชังหรือได้รับความหวาดระแวงสงสัยจากประชาชน เพราะฉะนั้นการที่เราจะสละสิ่งที่เรามีทิฐิมานะอยู่ในขณะนี้ว่าองค์กรของเราก็ทำดีอยู่แล้ว ผมคิดว่าคงจะไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม หลักนิติธรรมหมายความว่าไม่กระทำการอันใดตามอำเภอใจ นอกจากนั้นแล้วก็ยังต้องให้ประชาชนสามารถจะโต้แย้งดุลพินิจของผู้ที่ทำหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจได้เสมอ คณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ควรจะถูกรังเกียจโดยการถูกตัดออกไปจากการรายงานเป็นประจำปีให้เขาได้รู้ได้รับทราบ ----------

ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ปรากฏอยู่ในประเทศหลาย ๆ ประเทศว่าองค์กรอิสระต้องมีการรายงานต่อสภาและต่อคณะรัฐมนตรี สภาก็หมายถึงถ้ามีทั้ง ๒ สภาก็ต้องรายงานให้ทราบทั้ง ๒ สภาให้ครบถ้วนครับ ผมคิดว่ากระบวนการต่าง ๆ ก็สามารถจะดำเนินการไปได้อย่างราบรื่น เพราะว่าอะไร เมื่อเขาทราบถึงความยากลำบากของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ดี หรือองค์กรอิสระอย่าง ป.ป.ช. ก็ดี หรือทราบถึงความเดือดร้อนทุกข์ยากในการไต่สวน เขาก็จะดำเนินการเพื่อช่วยเหลือหรือว่าสนับสนุนหรือส่งเสริมให้สามารถจะขับเคลื่อนกระบวนการในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐต่อไปได้ โดยไม่แบ่งฝักแบ่งฝ่ายหรือแบ่งพวกอีกต่อไป เพราะฉะนั้นในแนวทางที่ผมให้การสนับสนุนกรรมาธิการเสียงข้างน้อยจึงเห็นด้วย และขอให้มีการลงมติเพื่อมีการแก้ไขในส่วนนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : หมดหรือยังครับ เหลืออาจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก อีกคนเดียว ยังจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ ท่านภัทระ คำพิทักษ์ ครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : เรียนท่านประธานเพิ่มเติมนิดเดียวครับ คือจะบอกเลขมาตรากับท่านเพื่อประกอบการพิจารณา ผมเรียนง่าย ๆ ว่าอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ถ้าพูดภาษาชาวบ้านก็คือล้วงเข้าไปตั้งแต่ในมุ้ง ก็คือมาตรา ๑๐๐ อยู่กินฉันสามีภรรยาจะจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนล้วงเข้าไปตั้งแต่อยู่ในมุ้ง ซึ่งต้องไปกำหนดหลักเกณฑ์ว่าอยู่กันแบบไหน อย่างไรจะต้องส่งคนไปดูหรือไม่ จนไปถึงว่ามาตรา ๓๗/๑ ที่ท่านหลายท่านอภิปรายไปแล้วล้วงเข้ามาถึงการแชท (chat) การดักฟังโทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์ โทรเลข ทุกอย่าง แล้วอื่น ๆ มากมายไปหมดครับ แต่ว่ามีเลขมาตราที่ผมใคร่เรียนว่าที่ทาง กรธ. จัดไว้แล้วมีสมดุล ตั้งแต่มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๒๗ แต่เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างเช่นกี๊กอย่างที่เล่าให้ฟังเมื่อสักครู่ ล้วงเข้าไปแล้วมีมาตราอื่นที่ท่านอาจจะลองดูและประกอบการพิจารณาได้ เช่น มาตรา ๓๗/๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๘๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๒๑/๑ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๙/๑ มาตรา ๑๕๓ บางอันจะเปลี่ยนโฉมมาก เช่นว่าให้ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือแม้กระทั่งหน่วยงานเอกชนสามารถที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วก็ส่งเอกสารให้ความสะดวกอะไรต่าง ๆ คือเป็นอำนาจในการสั่งแล้วใครไม่ทำมีโทษ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมจะให้กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ตอบชี้แจงก่อนนะครับ หลังจากนั้นจะให้สมาชิกได้ใช้สิทธิอภิปราย ท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ คอยเดี๋ยวนะครับ เดี๋ยวให้กรรมาธิการเสียงข้างมากตอบก่อน คือขณะนี้ทั้ง ๒ ฝ่ายตรงกัน ตรงที่เห็นควรเพิ่มมาตรา ๒๘/๑ คือเป็นบทที่เกี่ยวกับเรื่องให้กรรมการ ป.ป.ช. ต้องรายงานการตรวจสอบและการปฏิบัติหน้าที่ประจำปีต่อใครตรงนี้ที่เห็นต่างกันเท่านั้นเอง กรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นว่าให้รายงานกับวุฒิสภาพร้อมกับส่งตัวแทนไปชี้แจง กรรมาธิการเสียงข้างน้อยเห็นว่า ให้รายงานกับ ครม. กับสภาผู้แทนราษฎรและกับวุฒิสภาพร้อมส่งตัวแทนไปชี้แจง หลักการทั้งหมดท่านเห็นตรงกันหมดแล้ว เพียงแต่ว่ารายงานกับหน่วยงานไหนบ้างเท่านั้นเอง เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากท่านประธานหรือใครจะเป็นคนตอบ เชิญท่านประธาน ป.ป.ช. ครับ

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนข้อมูล

หลักการในการรายงานมีอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ (๑๐) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีหน้าที่รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาทุกปี แล้วก็ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็เปิดเผยต่อสาธารณะด้วย อันนี้เป็นเรื่องที่เราปฏิบัติอยู่แล้ว และตามที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้เรียน ทางกรรมาธิการเสียงข้างมาก และรวมทั้งกรรมาธิการที่มาจากส่วนของ ป.ป.ช. เอง ก็ยอมรับว่าเป็นหลักการที่สำคัญ อย่างที่เรียนแล้วแต่ก่อนนั้นส่งรายงานแต่ว่าคณะกรรมการไม่เคยไป จะมอบเลขาธิการไปตั้งแต่ไหนแต่ไรมา รวมทั้งกรรมการ ป.ป.ช. ชุดที่แล้วที่อยู่ ๙ ปี ก็ไม่เคยต้องไปรายงานเอง แล้วก็เป็นหลักการสำคัญ เมื่อสักครู่เขาบอกอยู่แล้วว่า กรธ. ก็เลยลืมเสนอไป อันนี้ก็ต้องขอบคุณท่านพลเอก พิศณุ พุทธวงศ์ เช่นกันที่เสนอ แล้วเมื่อเสนอหลักการที่เปลี่ยนไปก็คือว่า ในคราวนี้มีการเพิ่มบอกว่า ทั้งนี้ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายมาแถลงรายงาน ผมกราบเรียนว่าแต่ก่อนนั้นเป็นเรื่องที่มอบ สาเหตุที่หลักการเป็นกฎหมายต่อเนื่องมา เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมว่ามีหลายกรณีที่องค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กร

ตรวจสอบ เพราะฉะนั้นการทำงานของกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะไปกระทบกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ว่าจะในคณะรัฐมนตรี หรือในสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เห็นด้วยว่าการรายงานเป็นเรื่องสำคัญ แล้วประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายก็เห็นว่าเราควรจะมารายงานเอง แทนที่จะให้เลขาธิการมาอย่างที่เคยปฏิบัติ แต่เราก็มองว่าสาเหตุที่กรรมาธิการเสียงข้างมากให้รายงานต่อวุฒิสภา เพราะวุฒิสภามีหน้าที่ตรวจสอบอยู่แล้ว มีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. อยู่แล้ว ส่วนคณะรัฐมนตรีอย่างที่กราบเรียนหรือทาง ส.ส. ก็มีกลไกในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลอยู่แล้ว ส.ส. เองก็สามารถที่จะตั้งกระทู้ถามเชิญให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ป.ป.ช. มาชี้แจงในประเด็นสำคัญ ๆ ที่เป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชน หรือเป็นประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่คณะรัฐมนตรีเองมีเวทีที่เรียกว่าศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ หรือ ศตช. ซึ่งเรามีผู้แทนไปประชุมร่วมอยู่แล้วทั้ง ๒ หน่วยงานไม่ว่าเป็นคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีกลไกที่สำคัญในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลการทำงานก็คือในเรื่องของงบประมาณ เพราะฉะนั้นในการพิจารณาของกรรมาธิการงบประมาณ ซึ่งท่านทั้งหลายก็ทำหน้าที่ ส.ส. ด้วยนั้น ป.ป.ช. ก็ต้องมาชี้แจงในเรื่องการตั้งงบประมาณการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว เห็นด้วยว่าควรจะรายงาน แต่อย่างที่กราบเรียนว่าถ้าจะต้องมารายงานในทุกหน่วยงานอาจจะเป็นภาระด้วย แล้วก็บรรยากาศต่าง ๆ อาจจะไม่เอื้อนัก เพราะว่าจริง ๆ แล้วในองค์กรอิสระนั้นผมคิดว่าเท่าที่ตรวจสอบดูอาจจะมีผู้ตรวจการแผ่นดินที่ต้องมารายงานบ้าง แต่ว่าองค์กรอิสระอื่นก็ไม่มีการกำหนดว่าให้กรรมการหรือประธานกรรมการต้องมารายงานในหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติ แต่เราเห็นว่าเพียงแค่ไปรายงานวุฒิสภาแล้วก็ยินดีไปรายงานด้วยตนเอง แต่หน้าที่ปัจจุบันผมสวมหมวกในฐานะประธาน ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็เห็นชอบด้วยกับผู้อภิปราย และคิดว่าประธานเองก็คงไม่กล้าที่จะไปมอบกรรมการท่านไหนให้มาชี้แจงต่อวุฒิสภาก็พร้อมที่จะมาด้วยตนเองอยู่แล้ว และคิดว่าความรับผิดชอบแค่นี้ก็คงจะเพียงพอ ส่วนเรื่องที่ว่าการทำงานต่าง ๆ ที่ได้มีการพาดพิงไป ผมคิดว่ารายละเอียดในกฎหมายของ ป.ป.ช. มีอีกหลายวาระ ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. ลูกเทพ หรืออะไรต่าง ๆ----------

เพราะว่าเป็นเรื่องที่เดี๋ยวท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติก็คงจะได้รับฟังประเด็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้นก็เป็นไปตามข้อเท็จจริง ผู้ร่างกับผู้ปฏิบัตินั้นก็อาจจะมีมุมมองหรือข้อจำกัดที่แตกต่างกัน เราก็หวังว่าจะได้กฎหมายปราบโกงออกมาที่ทำให้มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นก็คงจะต้องให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้รอวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งกระผมก็พร้อมที่จะอธิบายในมาตรา ๓๗/๑ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญเรื่องการเริ่มต้นของการพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพราะฉะนั้นในฐานะตัวแทนของกรรมาธิการเสียงข้างมากก็มีความเห็นว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมาย หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายควรจะแถลงรายงานต่อวุฒิสภา ส่วนของคณะรัฐมนตรีหรือสภาผู้แทนราษฎรนั้นเราก็มีกลไกที่ต้องรายงานอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านพลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ท่านไม่พูดให้ที่ประชุมได้รับทราบสักหน่อยหรือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีอยู่เป็นปัญหาอย่างไร เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ท่านรายงาน ๓ หน่วยไม่ใช่หรือ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี แล้วท่านเจอปัญหา เจออุปสรรคอย่างไร มาถึงคราวนี้ท่านจึงเห็นว่าควรรายงานแต่วุฒิสภาเพียงแห่งเดียวพอ

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ (กรรมาธิการวิสามัญ) : อย่างที่กราบเรียนว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้รายงาน แต่ว่าไม่มีการกำหนดว่ากรรมการองค์กรอิสระ ต้องไปด้วยตนเอง แต่ที่แปรญัตติเข้ามาแล้วก็กรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นด้วยจะมีนัยสำคัญคือประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายต้องไปแถลงด้วยตนเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกได้ฟังกรรมาธิการเสียงข้างน้อยแล้ว ฟังกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้ว ต่อไปจะให้ท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิอภิปรายหรือใช้สิทธิซักถามเพิ่มเติม เพราะเป็นกรณีที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ทั้งมาตรา เพราะฉะนั้นสมาชิกอภิปรายได้ทั้งมาตรา เชิญท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขอบคุณทั้ง ๒ ฝ่ายที่เห็นความสำคัญของการแปรญัตติของสมาชิกสภา ซึ่งเห็นว่าตัวประธานเองหรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายท่านใดท่านหนึ่ง รวมทั้งเลขาธิการด้วยก็ได้ที่ต้องมารายงานต่อสภา ทีนี้ประเด็นของทั้ง ๒ ฝ่ายเถียงกันอยู่ว่าฝ่ายกรรมาธิการเสียงข้างมากบอกให้รายงาน ส.ว. อย่างเดียวก็พอ อาจจะกลัว ส.ส. มากไปก็ได้ ผมรู้สึกอย่างนั้น เพราะ ส.ส. ดุกว่าเราเยอะ ส่วนฝั่งนี้ก็บอกว่าให้รายงานทั้งหมดเลย ทั้งคณะรัฐมนตรี ทั้ง ส.ส. ส.ว. ผมว่าฝั่งนี้ก็เกินไป ฝั่งนี้ก็น้อยไป นี่พูดตรง ๆ จริง ๆ ธรรมเนียมปฏิบัติที่ผ่านมาในสภาเขามักจะให้รายงานต่อรัฐสภา ซึ่งหมายถึง ส.ส. แล้วก็ ส.ว. หรือรายงานพร้อมกันก็ได้ ผมไม่เห็นด้วยกับการรายงานคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีไม่เกี่ยว คุณให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นอิสระไปรายงานต่อคณะรัฐมนตรีครอบงำ เป็นฝ่ายบริหารอย่าไปยุ่งกับเขา แต่มายุ่งกับสภานี่ถูก คุณต้องรายงานทั้ง ส.ส. และ ส.ว. กลัวอะไรกับ ส.ส. การใส่ประธานหรือกรรมการเป็นเกียรติที่จะต้องมารายงานต่อเขา เพราะ ส.ส. และ ส.ว. หรือ ส.ส. บวก ส.ว. มีสิทธิถอดถอนท่านได้ ท่านต้องรายงานทั้ง ๒ ฝ่าย นี่คือหลักเลย นี่ไปโยงอันอื่นไม่มีอำนาจเหมือน ป.ป.ช. หน่วยอิสระอื่นเป็นเรื่องธรรมดามาก แต่หน่วยนี้เป็นเรื่องสำคัญมากต่อเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ต่อนักการเมือง ต่อข้าราชการระดับสูง ซึ่งจำเป็นจะต้องรายงาน ผมเห็นอย่างนั้น และประธานหรือกรรมการมาถูกต้องแล้ว เป็นศักดิ์ศรีท่านจริง ๆ ต้องมา แต่ทำไมต้องมาเฉพาะวุฒิสภา ไม่ต้องไป ครม. ผมเห็นว่าไม่ควรไป ครม. ถ้าท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยถอน ครม. ออกผมรับได้เลย ส.ส. กับ ส.ว. ก็เหลือเฟือแล้ว เพราะเขามีสิทธิ ๒ ฝ่าย ครม. ไม่มีสิทธิมาถอดถอน ส.ส. ส.ว. ก็รวมกัน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถอดถอนยังได้เลยตามรัฐธรรมนูญที่เขาอ้างถึง ฉะนั้นจำเป็นที่ต้องรายงานทั้งต่อ ส.ส. และ ส.ว. จะแก้คำว่า รายงานต่อรัฐสภา ผมก็ไม่เกี่ยง นั่นหมายถึงทั้ง ๒ สภา ผมว่าฝ่ายกรรมาธิการเสียงข้างมากท่านเพิ่ม ส.ส. เข้าไปไม่เสียหาย เรายืดอกตอบเขาได้ เราบริสุทธิ์เสียอย่างกลัวอะไร ส่วนฝั่งนี้ก็เกินไปให้ไปรายงานถึง ครม. ให้เขาครอบงำหรืออย่างไร ผมว่าเราเข้าตรงกลางถูกแล้ว รายงานต่อรัฐสภาคือ ส.ส. และ ส.ว. ซึ่งทำให้ทุกอย่างโปร่งใสแล้วก็งดงาม พบกันตรงนี้จบเลย ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เป็นข้อเสนอจากท่านสมาชิก

ท่านสมาชิกครับ เรื่องนี้หลักการก็อยู่กับหลักคิด ๒ เรื่อง เรื่องการถ่วงดุลอำนาจอย่างที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยพูด แต่อีกหลักหนึ่งที่ต้องเอามาคิดคือหลักความเป็นอิสระขององค์กรอิสระเช่นเดียวกัน ทำอย่างไรออกแบบให้ ๒ หลักนี้มีจุดสมดุลที่เหมาะสม ปราศจากการถ่วงดุลก็อาจนำไปสู่การใช้อำนาจไม่ชอบ แต่ก็อาจไม่สามารถใช้อำนาจได้เลยถ้าขาดความเป็นอิสระสามารถถูกก้าวก่าย ถูกแทรกแซงได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องคิดให้มีจุดสมดุลที่เหมาะสมของ ๒ เรื่องนี้ อีกข้อมูลหนึ่งที่อยากจะให้กับพวกเรา ท่านสมาชิกทั้งหลายจะได้ช่วยกันคิด ก็คือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปแล้ว การตรวจเงินแผ่นดินกำหนดให้รายงานประจำปีต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดให้ต้องรายงานประจำปีต่อรัฐสภา ก็คือรายงาน ๒ สภา แล้วแต่ละสภาเขาก็ไปพิจารณา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงานต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี สรุปแล้วเขาดูเป็นองค์กรไป ดูภารกิจขององค์กรด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่ผมฝากคณะกรรมาธิการโดยรวมคิดไว้ล่วงหน้าเลย โดยเฉพาะผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เดี๋ยวจะลงเอยอย่างไรก็ตามเวลาเรียงคำแบบกฎหมายที่ใช้มาโดยตลอดเอาฝ่ายนิติบัญญัติขึ้นก่อน ไม่ได้เอาฝ่ายบริหารขึ้นก่อน กรรมาธิการข้างน้อยเสนอมาก็ผิดแบบท่านไปเอาฝ่ายบริหารขึ้นมาก่อน ท่านสมชาย แสวงการ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงไม่รบกวนเวลา เพราะว่าเราเพิ่งได้แค่ ๒๘ มาตราเอง อีก ๑๗๐ กว่ามาตรายังค้างอยู่ แต่ผมอยากให้กรรมาธิการเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยพบกันอย่างที่ครูหยุยว่า ผมตรวจดูแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำอย่างที่ท่านประธานกรรมการ ป.ป.ช. ชี้แจงจริง ก็คือรายงานต่อ ครม. สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา อันนั้นก็เบาไป ตอนนี้ก็คือกลับมาตาม ซึ่งผมคิดว่าที่ท่านประธานได้พูดถึงแต่ละฉบับชัดเจน ผมว่า ป.ป.ช. ตรวจสอบถ่วงดุล กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครม. ด้วย ส.ส. ส.ว. ด้วย แต่การรายงานผ่านผู้แทนปวงชนชาวไทยของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาหรือที่เรียกว่า รัฐสภา ตามแบบ กกต. นั้นเหมาะสม ขอทั้ง ๒ ฝ่ายช่วยประนีประนอม ไม่อย่างนั้นต้องโหวตในมาตรา ๒๘/๑ ซึ่งสมาชิกอาจจะโหวตไปอีกอย่างก็ได้ ไม่เห็นด้วยกับทั้ง ๒ ฝ่ายไปอีก ท่านแก้ลงไปเลยครับ จะได้ไม่เสียเวลาสภา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : โอ.เค. เจอกันตรงกลางได้หรือไม่ รายงาน ๒ สภา ประธานคณะกรรมาธิการเชิญครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ง่ายครับ ไม่มีอะไร ไม่ต้องเสียเวลามาก ปรึกษากันแล้ว สรุปว่าแก้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวถามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเขา โอ.เค. ด้วยหรือเปล่า

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : แก้นิดเดียวครับ จากที่ตรงเมื่อสักครู่นี้ที่อยู่ในร่างที่บอกว่า ต่อวุฒิสภา ให้เปลี่ยนเป็น ต่อรัฐสภา แล้วอีกบรรทัดหนึ่งก็ ต่อรัฐสภา เหมือนกัน ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านภัทระ คำพิทักษ์ เห็นด้วยหรือไม่ครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและที่ประชุมครับ คือเดิมเราค้านและใส่มาเต็มที่ เพราะว่าเราเขียนไปตามกฎหมายเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เข้าใจ เอาตรงนี้มีข้อเสนอใหม่ขึ้นมา กรรมาธิการเสียงข้างน้อยเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ก็จะเรียนว่าในเมื่อใช้คำว่าเพิ่มเติมขึ้นมา ในกฎหมายร่างฉบับใหม่ของเราเขียนว่ามาแถลงแล้ว แล้วก็ต่อทั้ง ๒ สภา กรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็พอใจ เพราะว่าก่อนหน้านี้เพียงแต่ว่ามาตรานี้ก็ดีและมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การตรวจสอบทรัพย์สินของกรรมการและเจ้าหน้าที่ อันนั้น ป.ป.ช. ไม่ยอมเลยในชั้นคณะกรรมาธิการ ก็เลยอึดอัดใจ เมื่อแก้ไขแบบนี้แล้วก็วางหลักว่าต้องมาแถลงต่อ ๒ สภา พอใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : โอ.เค. ป.ป.ช. ต่อไปก็ยอมบ้าง กรธ. เขาจะได้ยอมท่านเยอะ ๆ บ้าง ตกลงมาตรานี้กรรมาธิการเสียงข้างมาก กรรมาธิการเสียงข้างน้อยเห็นพ้องต้องกัน เหลือแต่เดี๋ยวสมาชิกตอนขั้นตอนลงมติเห็นด้วยที่จะเพิ่มหรือไม่ เป็น รายงานต่อรัฐสภา ประธาน หรือกรรมการต้องมาชี้แจง เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๙ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขโดยมีการแก้ไขความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง ไม่มีผู้สงวน ท่านสมาชิกอภิปรายได้ในประเด็นที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข เชิญเลยครับ มีท่านใดติดใจหรือไม่ มาตรา ๒๙

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๐ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเล็กน้อย เติม (๔) แล้วปรับเรื่องถ้อยคำ ไม่มีผู้สงวน มีสมาชิกติดใจหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๑ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขก็แก้ไขเล็กน้อยใน (๑) และในวรรคสอง วรรคสองนี้มีการเติมข้อความขึ้นมาใหม่ทั้งวรรค ไม่มีผู้สงวน สมาชิกใช้สิทธิอภิปรายได้ เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๒ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขความในมาตรา ๓๒ (๑) (๓) และเพิ่มความมาใหม่เป็นวรรคสอง วรรคสาม ไม่มีผู้สงวน เชิญท่านสมาชิก มีท่านใดติดใจหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๓ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ (๔) แล้วก็เพิ่ม (๕) ขึ้นมาใหม่ทั้งอนุมาตรา ไม่มีผู้สงวน มีสมาชิกท่านใดติดใจอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๔ มีการแก้ไขเล็กน้อย ตัดข้อความเดิมบางส่วนออก เพิ่มข้อความใหม่ ไม่มีผู้สงวน มีท่านใดติดใจอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อมาตรา ๓๕

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข โดยเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๕ (๑) แก้ไขคำใน (๑) (๓) วรรคสอง มีท่านใดติดใจหรือไม่ครับ ไม่มีผู้สงวน

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีสมาชิกติดใจอภิปราย ต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๖ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขตัดข้อความเดิมบางส่วนออก เพิ่มข้อความใหม่ ไม่มีผู้สงวน เชิญอภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๗ แก้ไขคำเล็กน้อย โดยเติมคำว่า “ตรวจสอบ” ไม่มีผู้สงวน มีท่านใดประสงค์อภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรานี้มาตราสำคัญแล้ว มาตรา ๓๗/๑ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม มีอะไร ท่านจะใช้สิทธิอะไรครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ขออนุญาตท่านประธานครับ พอดีผมเข้าห้องน้ำวิ่งมาไม่ทันในมาตรา ๓๗ ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มคำว่า “ตรวจสอบ” จะขออนุญาตท่านประธานย้อนกลับมานิดหนึ่งได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาต เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นก็ต้องถามคณะกรรมาธิการว่าเหตุผลของคณะกรรมาธิการที่ไปเพิ่มคำว่า “ตรวจสอบ” นั้น เพื่อที่จะไปขยายรองรับอำนาจตามมาตรา ๓๗/๑ ที่เพิ่มขึ้นมาใช่หรือไม่ เพราะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นคืออำนาจการไต่สวนเท่านั้น ทำไมเหตุใดจึงต้องไปเพิ่มอำนาจการตรวจสอบขึ้นมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการตอบมาตรา ๓๗

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการวิสามัญ เกี่ยวกับหลักการตามมาตรา ๓๗ นั้นที่เพิ่มคำว่า “ตรวจสอบ” ความจริงแล้วไม่ได้เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๗/๑ เพราะว่ามาตรา ๓๗ เป็นเรื่องที่ว่าเมื่อ ป.ป.ช ปฏิบัติตามหน้าที่ หน้าที่ของ ป.ป.ช. ก็คือการตรวจสอบเรื่องกล่าวหาแล้วก็ไต่สวนในเรื่องกล่าวหา หรือมีการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องขอข้อมูลจากการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคล ซึ่ง ปปง. มีอยู่ในมือ เราก็จะมีหนังสือขอไปทาง ปปง. เพื่อให้ส่งข้อมูลเอามาใช้ แค่นั้นเองครับ หลักการอันนี้ก็เป็นไปตามหลักการเดิมของกฎหมาย ป.ป.ช. ในฉบับปัจจุบัน ซึ่งมีอำนาจให้อยู่ ผมว่าเรามีอำนาจที่จะขอทาง ปปง. ให้ช่วยส่งข้อมูลมา อันนี้เป็นเรื่องการบูรณาการข้อมูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ถ้าหากว่าทางคณะกรรมาธิการยืนยันว่าการเพิ่มอำนาจการตรวจสอบนั้นไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗/๑ ที่จะเป็นประเด็นปัญหาต่อไป ผมไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นเชิญไปที่มาตรา ๓๗/๑ เชิญเลขาธิการอีกครั้งหนึ่งครับ

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๓๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่ทั้งมาตรา โดยมีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็น คือไม่เห็นด้วย ให้ตัดมาตรา ๓๗/๑ ออกทั้งมาตรา ท่านสมาชิกจะมีสิทธิอภิปรายได้ทั้งมาตรา แต่ผมจะให้กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มมาตรา ๓๗/๑ ได้อภิปรายก่อน หลังจากนั้นถึงจะให้กรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงแล้วก็จะให้ท่านสมาชิกโดยรวมได้อภิปราย บทบัญญัติมาตรา ๓๗/๑ ที่เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่นี้เป็นกรณีที่บัญญัติให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีเอกสารหรือข้อมูลที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ก็ตาม ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม หรือความผิดอื่นที่ร่างพระราชบัญญัติกำหนดไว้ ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติจาก ป.ป.ช. เป็นหนังสือสามารถที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้ โดยการอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ให้อธิบดีคำนึงถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล แล้วก็เหตุผลความจำเป็นตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ ๑ ๒ ๓ และการอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลดังกล่าว อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๙๐ วัน กรรมาธิการเสียงข้างน้อย

มีรองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก ท่านภัทระ คำพิทักษ์ ท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ และศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ท่านใดจะเป็นคนอภิปรายนำก่อน เชิญท่านอาจารย์วิชา มหาคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อย และสงวนความเห็นไว้ ----------

ขอกราบเรียนว่า ในการร่างกฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายที่มีความสำคัญเยี่ยงนี้ ซึ่งให้อำนาจกับองค์กรใดองค์กรหนึ่งหรือผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ เป็นกระบวนการที่จะต้องระมัดระวังอย่างยิ่งและจะต้องใช้วิจารณญาณอย่างถึงที่สุด ดังจะเห็นได้จากที่ท่านมองเตสกิเออร์ ปรัชญาเมธีชาวฝรั่งเศสที่ได้กล่าวถึงหลักการร่างกฎหมายซึ่งมีความสำคัญ ๗ ประการ มีข้อ ๗ ที่ผมเห็นว่าสำคัญที่สุดที่ท่านกล่าวว่า เหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้นกฎหมายนั้นสมควรจะได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบละเอียดและถี่ถ้วน และกฎหมายจำเป็นต้องมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งการใช้บังคับจริง ๆ กฎหมายไม่สมควรมีบทบัญญัติอันขัดต่อเหตุผลธรรมดา ความเที่ยงธรรม และตามสภาพแห่งความเป็นไปในสังคม เพราะกฎหมายที่มีจุดอ่อนก็ดี กฎหมายที่ไม่จำเป็นก็ดี กฎหมายที่ปราศจากความเที่ยงธรรมก็ดีย่อมทำให้ระบบกฎหมายทั้งระบบเสียไป และเป็นการบั่นทอนอำนาจของรัฐด้วย กระผมเข้าใจดีถึงความลำบากยากแค้นหรือจะเรียกว่ายากเข็ญของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือองค์กรตรวจสอบ โดยเฉพาะเวลาที่จะหาข้อมูลในเรื่องของการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือแสวงหาข้อเท็จจริงจนกว่าจะสิ้นสงสัย ซึ่งเป็นสิ่งที่กระผมเองก็เผชิญมาตลอดระยะเวลา ๙ ปีเศษ แต่เราก็ทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง จริงอยู่มีอำนาจที่ให้ไว้ แต่ถ้าเราใช้อำนาจเกินขอบเขตหรือว่าเรียกร้องขออำนาจมากเกินไปองค์กรจะสั่นสะเทือน เพราะอะไร เพราะว่าองค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อำนาจรัฐนี้ก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ตั้งแต่ระดับสูงสุดของการบริหารราชการแผ่นดินไปจนถึงระดับล่างสุด ระดับท้องถิ่น บุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระบบธุรกิจทั้งระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้รับอำนาจมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ให้ดำเนินการไต่สวนการให้และรับสินบน โดยเฉพาะองค์กรธุรกิจที่เข้ามาอยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. แบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เพราะฉะนั้นทุกฝ่าย ท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่เบื้องหน้ากระผมนี้มีบางท่านก็ต้องได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนพอสมควรอันเนื่องมาจากที่ถูกกล่าวหา ซึ่งท่านก็กล่าวว่าอาจจะได้รับความเป็นธรรมบ้าง ไม่เป็นธรรมบ้างตามสมควรแก่กรณี แต่ว่าอย่างไรก็ดี คณะกรรมาธิการที่ได้พิจารณามาโดยตลอดก็คือการถ่วงดุล อย่างที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าไม่ต้องการให้องค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่โดดเดี่ยวจนกระทั่งถูกทำลายในที่สุด เพราะว่ามีหลายประเทศที่ได้เข้าไปตรวจสอบเขาแล้วมีอำนาจ แล้วใช้อำนาจนั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทางรัฐบาลเมื่อขึ้นมาแล้วก็เห็นว่าเป็นภัยต่อเขา เขาก็ยุบเสีย อย่างเช่น ประเทศแอฟริกาใต้เป็นตัวอย่างอีกประเทศหนึ่งที่เอา ป.ป.ช. ไปควบรวมกับองค์กรสิทธิมนุษยชนเสียเลย เพื่อจะได้รู้ตัวว่าเป็นองค์กรที่ไม่ได้ใช้

อำนาจอย่างเดียว จะต้องคิดถึงสิทธิของผู้อื่นด้วย ก็คือเกาหลีใต้ กระบวนการทั้งหลายที่เราได้รับอำนาจมานี้ แน่นอนว่าเป็นไปตามอนุสัญญาที่ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ปี ๒๐๐๓ หรือที่เราเรียกย่อ ๆ ว่า ยูเอ็นซีเอซี (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC) สิ่งที่เราได้ดำเนินการในการใช้กฎหมายก็ดี ในการตรวจสอบ ในการออกกฎหมายก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นไปตามอนุสัญญาที่ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต แล้วก็มีการเรียกร้องหรือว่ามีการพูดถึงกระบวนการในการสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษมาโดยตลอด มาตรา ๕๐ หรือที่เรียกว่าอาร์ทิเคิล ๕๐ (article 50) เป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึงการต่อต้านการทุจริตอย่างมีประสิทธิผลว่ารัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องดำเนินมาตรการที่อาจจำเป็นภายในขอบเขตที่หลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตนอนุญาตไว้ และโดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของตน ภายในวิถีทางของตน เพื่ออนุญาตให้มีการใช้อย่างเหมาะสม โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุมและกรณีที่เหมาะสม การสืบสวน สอบสวนโดยวิธีพิเศษอื่น ๆ จะเห็นได้ว่ามีพ่วงคำว่า โดยวิธีพิเศษอื่น ๆ แล้วก็มีคำกำกับคือว่า อนุญาตให้มีการใช้อย่างเหมาะสม เช่น การเฝ้าระวังโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ เขาไม่ได้บอกว่าดักฟัง เฝ้าระวัง หรือการเฝ้าระวังในรูปแบบอื่น ๆ การปฏิบัติการลับภายในดินแดนของตน กระบวนการที่ได้กล่าวถึงนี้จะเห็นได้เลยว่าเป็นข้อยกเว้นและไม่ได้ถูกบังคับให้จำเป็นจะต้องร่าง ผมเรียนอย่างนั้น เพราะว่าเมื่อตอนที่ผมไปประชุมที่สถาบันต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศที่ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งกระผมเป็นกรรมการที่ปรึกษาอาวุโสของสถาบันแห่งนี้ กระผมก็พูดคุยกับเขา เขาบอกว่าสุดแล้วแต่แต่ละประเทศจะพิจารณา ซึ่งบางประเทศก็มี บางประเทศก็ไม่มี บางประเทศก็มีความกังวลว่าจะใช้อย่างไรจึงจะเหมาะสม ถ่วงดุลอย่างไร จึงจะใช้ได้โดยที่ไม่มีการกระทบกระเทือนถึงวิธีการหรือพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือ เพราะอะไร เพราะสุดท้ายของอาร์ทิเคิล ๕๐ หรือ ข้อ ๕๐ นี้บอกว่าเพื่ออนุญาตให้พยานหลักฐานที่ได้รับมาจากวิธีการดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานที่สามารถรับฟังได้ในศาล ตรงนี้ต่างหากที่เป็นหัวใจสำคัญ ถ้าหากว่าเราได้มาแล้วไม่เป็นภาพที่บริสุทธิ์ ที่ปราศจากมลทิน จะกลายเป็นหลักฐานที่ทิ่มตำ หรือว่าทำลายผู้ที่เอาหลักฐานนั้นมาใช้เอง จะเห็นได้เลยว่าประเทศออสเตรเลียซึ่งเป็นประเทศล่าสุดที่วางหลักในเรื่องนี้ไว้ ประเทศออสเตรเลียได้วางหลักในเรื่องการรับฟังหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ไว้อย่างรอบคอบโดยให้เป็นกฎหมายกลางของประเทศ ไม่ใช่เป็นการดักฟังขององค์กร หมายความว่าอะไร หมายความว่ากระบวนการทั้งหลายต้องผ่าน

แนวทางที่ได้กำหนดไว้โดยรอบคอบ เหมือนอย่างที่สภาแห่งนี้กำลังจะพิจารณากฎหมายที่มีความสำคัญนี้ ในมาตรา ๑๐๕/๑ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และแต่เดิมมา
5 กฎหมายฉบับนี้ที่แก้ไขอยู่นี้เป็นกฎหมายปิดลับมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ซึ่งประชาชนมิได้รับรู้เลย ---------

จนกระทั่งเกิดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ขึ้นมา กฎหมายฉบับนี้จึงแน่นิ่งอยู่ในความมืดไม่ได้อีกต่อไปแล้ว ต้องเอาขึ้นมาข้างบนเพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ ทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้นตามแนวทางนั้นคือเจ้าหน้าที่แห่งรัฐ ซึ่งถูกต้องตามแนวทางของรัฐสมัยใหม่ เพราะจะต้องมีการดีเบท (debate) มีการวินิจฉัยกันโดยรอบคอบว่าจะเอาไปใช้ในส่วนไหนอย่างไร ในประเทศออสเตรเลียได้พูดถึงเรื่องนี้ไว้อย่างรอบคอบที่สุด เพราะว่าจะมีเรื่องของการเข้าถึงข้อมูลหลายแบบ ไม่ใช่พูดกว้าง ๆ พูดถึงข้อมูลทั้งในด้านสิ่งที่เป็นข้อมูลที่ถึงโดยทางสาย โดยไร้สาย โดยทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และพูดถึงว่าข้อมูลนั้นจะมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือเกี่ยวข้องกับคดีโดยตรง ที่ได้รับอนุญาต ซึ่งประเทศออสเตรเลียบอกว่าจะต้องเป็นคดีที่ร้ายแรง และข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง ซึ่งประเทศต่าง ๆ รู้ดีว่าเวลาที่ไปดักฟังข้อมูลไปแทป (tap) ข้อมูลจะต้องมีทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นจะต้องมีการทำฐานข้อมูลที่เก็บไว้ทั้ง ๒ ส่วนนี้ คือข้อมูลที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจะต้องถูกทำลายในทันทีเขียนรองรับไว้ และข้อมูลทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องจะต้องให้ศาลดูด้วย มิฉะนั้นแล้วจะปนเปกันไปหมด และจะมีบางประทศที่ผมเคยได้รับข้อมูลมาว่าในที่สุดแล้วกลายเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องนั้นเองหลุดออกไป เมื่อหลุดออกไปแล้วเป็นอย่างไร ก็ถูกนำเอาไปแบล็กเมล์ (blackmail) นำไปเป็นส่วนหนึ่งของการใช้อำนาจในทางการเมืองเพื่อทำลายซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องระมัดระวังอย่างถึงที่สุด ผมเรียนด้วยความวิตก แต่ไม่ใช่กลัว การพิจารณากฎหมายด้วยความกลัวไม่ใช่เป็นสิ่งที่ดีงาม แต่การพิจารณากฎหมายด้วยความระมัดระวังต่างหากเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุด สิ่งที่เรากำลังจะทำอยู่ในขณะนี้ ผมได้เรียนกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเพื่อนที่ได้เคยทำงานด้วยกันมาอะไรมา ผมพูดเลยว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่อ่อนไหวที่สุดและไม่ควรจะมาใส่เลย ถ้าเจ้าหน้าที่เขาได้ยินอยู่เขาคงจะทราบดี เพราะไม่ใช่เขาไม่มาพูดกับผมเลย มาพูดกับผมว่า ขอให้ใส่ตรงนี้เอาไว้เป็นอำนาจของ ป.ป.ช. ได้ไหม ผมว่าเป็นประเด็นปัญหาที่จะต้องยึดโยงกับประชาชน ต้องฟังเสียงประชาชนแบบครบถ้วน รอบด้าน เขาบอกว่าได้มีการประชุมกันมาบ้างแล้ว เอาข้อมูลเหล่านี้ออกไปสู่ประชาชนแล้ว ผมบอกไม่พอ เพราะบางคนยังไม่เข้าใจถึงประเด็นปัญหาและสิ่งที่เราจะได้รับ ทำไมผมถึงวิตกหรือกังวลในเรื่องนี้ เพราะว่าที่ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งที่ดำเนินการตามแนวทางในเรื่องการเข้าถึงข้อมูลแบบนี้ คือองค์กรเคพีเค (Komisi Pemberantasan Korupsi : KPK) แล้วเคพีเคได้เขียนไว้ในกฎหมายที่ไม่ได้ขออนุญาตศาล ขออนุญาตอัยการ ผมถามว่าทำไม

ไม่ขออนุญาตศาล ทำไมขออนุญาตอัยการ เขาบอกว่าเมื่อข้อมูลมาถึงศาลแล้วหลุด ไม่เป็นที่ไว้วางใจ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้เลยว่า ขนาดองค์กรที่เขามีอยู่แล้วเขาก็ยังไม่ไว้วางใจองค์กรซึ่งกันและกัน เพราะเขาบอกว่าทันทีที่ขอไป ข้อมูลเหล่านี้ตกถึงมือฝ่ายตรงกันข้ามในทันที แต่อัยการเป็นเพื่อนกันเขาคุยกันได้ ท่านจะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศมีขนบธรรมเนียมมีวิถีทางที่ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสหประชาชาติจึงเขียนไว้ในอนุสัญญาที่ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตว่าแล้วแต่กฎหมายภายในของตน ตามวิถีทางที่จะอนุญาตให้มีการใช้อย่างไรอะไรอย่างไร ต้องพิจารณาตามควร ตามเหตุอันสมควร แล้วผมต้องเพิ่มว่า ต้องรอบคอบอย่างยิ่ง และสิ่งที่เคพีเคหรือองค์กรของอินโดนีเซียได้ประสบปัญหาความยุ่งยากก็คือว่าต้องเผชิญหน้ากับองค์กรอีกองค์กรหนึ่งที่มีอำนาจในการจับกุม คือตำรวจ ตำรวจก็เข้าถึงข้อมูลได้เหมือนกัน เสร็จแล้วท่านกรรมการของเคพีเคบางคนถูกตำรวจจับ ด้วยเหตุที่ว่าได้ข้อมูลมาว่าไปทำอะไรต่ออะไรอย่างนี้ ท่านต้องระมัดระวังให้ดี ท่านใช้อำนาจนั้น ดาบนั้นอาจจะคืนสนองได้ เพราะว่าต่างฝ่ายต่างมีอำนาจอย่างที่เราพูดกันว่าดีเอสไอ (DSI) ก็มี ทางฝ่ายของ ปปง. ก็มี ทางฝ่ายของเจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นสูงในระบบการข่าวก็มี แต่ละฝ่ายก็มี แต่ว่า ป.ป.ช. ไม่เคยถูกทิ่มตำในเรื่องเหล่านี้เลย ไม่เคยถูกนำเอาข้อมูลหรือฐานข้อมูลที่ไม่ดีงามมาใช้ให้เป็นประโยชน์เลย เพราะว่า ป.ป.ช. ตั้งอยู่บนพื้นฐานหรือรากฐานแห่งความสุจริตใจในการทำหน้าที่ โดยปราศจากความหวาดระแวงว่าจะไปใช้ข้อมูลลับในทางการเมืองอะไรต่ออะไร ไม่มี เราเอาข้อมูลขึ้นมาบนโต๊ะอย่างเปิดเผย ได้ก็ได้ ไม่ได้ก็แล้วไป ถ้าได้ข้อมูลมาก็อย่างที่ท่านสมชาย แสวงการ กล่าวเมื่อเช้านี้ ขออนุญาตที่อ้างถึง ท่านพูดถึงคดีจำนำข้าวว่าได้ข้อมูลมาอย่างไร ท่านทั้งหลายที่เคารพ ถ้าองค์กร ป.ป.ช. เป็นที่น่าเคารพ เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา ข้อมูลนั้นจะหลั่งไหลมาเอง ผมประสบกับตัวเอง เราได้ข้อมูลเรื่องของจำนำข้าวก็มาจากคนที่เขาศรัทธา เขาเดินมาหาผม มาเคาะห้องเองเลย บอกว่าผมมีข้อมูลเหล่านั้นมาอย่าอ้างเขาก็แล้วกัน หรือบางคนบอกว่าอ้างได้เลย เต็มที่เลย เพราะฉะนั้นเมื่อเราพ้นจากหน้าที่ในการตรวจสอบแล้วอะไรแล้ว เราส่งคดีให้กับฝ่ายอัยการแล้ว ไปถึงศาลแล้ว เรานอนหลับสบายไม่ต้องคอยหวาดระแวงว่าเราจะถูกทำอันตรายอะไรหรือเปล่า หรือว่าจะถูกแบล็กเมล์ถูกดำเนินการข้างหลังหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อท่านสื่อมวลชนมาเรียนถามผมเรื่องเหล่านี้ว่าผมเห็นเป็นอย่างไร ผมก็ยืนยันว่า ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แม้ว่าจะเห็นว่าวิธีการเหล่านั้นเป็นวิธีการที่จะได้ข้อมูลในทางลับ ----------

ผมใช้คำว่า ทางลับ คือหมายความว่า เป็นข้อมูลประกอบที่จะทำให้สามารถที่จะให้รู้ว่าเป็นพวกทุจริตจริงไหม ร่ำรวยผิดปกติจริงหรือเปล่า อะไรหรือเปล่า แต่ทางลับนั้นก็ยังต้องพึงระมัดระวังอย่างที่ผมบอกว่ายังมีอีกหลายส่วนที่ไม่ได้หมายความว่าพอได้ข้อมูลเหล่านั้นมาศาลท่านจะเชื่อหรือไม่ ตรงนี้ต่างหากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ผมพูดเสมอกับองค์กรตุลาการโดยเฉพาะศาลที่เป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพด้วยกันและผมเองในฐานะเคยเป็นทั้งอัยการและศาล ผมได้พูดกับเพื่อนตุลาการว่าเราจะพยายามทำให้องค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่น่าไว้วางใจน่าเชื่อถือที่สุด อย่างน้อยก็ให้ไปถึงระดับขั้นอัยการจะได้พูดคุยกันได้ว่านี่คือสหายที่จะร่วมวิชาชีพกันต่อไป คือสาขากระบวนการยุติธรรมหรือศาล เพราะว่าอะไร เพราะสำนวน ป.ป.ช. จะเป็นสำนวนที่ใช้ในศาล และศาลต้องถือสำนวน ป.ป.ช. เป็นหลัก ตรงนี้แหละที่จะทำให้การพิจารณาในการขอต่าง ๆ ถ้าจะใช้มาตรา ๓๗/๑ อาจจะทำให้ศาลเกิดความกระอักกระอ่วนใจได้ เพราะอะไรครับ เพราะองค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรกึ่งตุลาการ ไม่ใช่เป็นองค์กรตรวจสอบชนิดพื้นฐาน ไม่ใช่แบบดีเอสไอ (DSI) ไม่ใช่แบบ ปปง. ผมไม่ได้บอกว่าดีเอสไอไม่ดี ปปง. ไม่ดี แต่ไม่ใช่ เราพยายามยกระดับขึ้นมา คือให้ ป.ป.ช. เป็นส่วนที่จะต้องวินิจฉัยในเชิงตุลาการด้วย คือวินิจฉัยขั้นต้นว่าหลักฐานเหล่านี้ใช้ได้ไหม ถูกต้องไหม สามารถที่จะฟ้องร้องคดีได้หรือเปล่า สามารถจะนำคดีไปจนสิ้นสุดที่ศาลได้หรือไม่ ผมจำได้เลยว่าเพื่อน ป.ป.ช. ผมคนหนึ่งซึ่งเป็นอดีตรองอัยการสูงสุดท่านกล่าวไว้กับผมบอกว่าเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ป.ป.ช. ต้องลองร่างฟ้องดูแล้วก็ลองพิจารณาดูว่าศาลจะลงโทษได้หรือไม่ นั่นถึงขนาดนั้น บอกว่าต้องทำให้มีมาตรฐานถึงขนาดนั้นจึงจะทำให้องค์กรนี้ยืนหยัดอยู่ได้อย่างเป็นสง่าและเป็นหลักของประเทศได้ ด้วยเหตุนี้เองผมพูดคราวนี้ด้วยความรู้สึกที่ไม่สบายใจ แต่ว่าผมยังเชื่อว่าท่าน สนช. ทั้งหลาย ท่านสมาชิกทั้งหลายจะพิจารณากฎหมายนี้ด้วยความรอบคอบ ด้วยเจตจำนงที่จะให้ประชาชนได้รับความสบายใจ ได้รับความสุข ได้รับความผาสุกและได้รับความยุติธรรมอย่างแท้จริง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเสียงข้างน้อยมีท่านใดประสงค์อภิปรายอีกหรือไม่ครับ ท่านภัทระ คำพิทักษ์ เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งแรกที่ทาง ป.ป.ช. พยายามจะเสนอมาตรการนี้เข้ามารวมอยู่ในกฎหมายของ ป.ป.ช. ป.ป.ช. ได้พยายามเสนอหลายครั้งด้วยเหตุที่ว่าเห็นถึง

ความจำเป็นของการที่ต้องทำงานให้มีประสิทธิภาพและเห็นว่ารูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชัน ก็ได้พัฒนาไปมาก ท่านจึงต้องการเครื่องมือที่ทรงพลานุภาพเพื่อที่จะไปจัดการกับปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ถ้าสภาแห่งนี้เห็นชอบตามมาตรา ๓๗/๑ ก็จะเป็นการสร้างประวัติศาสตร์ว่าสภาชุดนี้เป็นครั้งแรกที่ยอมให้อำนาจนี้กับ ป.ป.ช. ประเด็นที่น่าพิจารณาก็คือว่ามีการร่างถ้อยคำแบบนี้และปรากฏอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ เช่นว่ากฎหมายปราบปรามยาเสพติด กฎหมาย ปปง. และอื่น ๆ อีก ๒ – ๓ ฉบับ เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นประเด็นปัญหา ทาง ป.ป.ช. ก็เข้าใจว่าจะไปเอาร่างถ้อยคำเดียวกันเอามาใส่ไว้ในร่างมาตรานี้ โดยให้เหตุผล ถ้อยคำพวกนั้นจะมีอยู่ ๓ ข้อที่ท่านดูอยู่ในมาตรานี้ เวลาไปขอศาลจะบอกว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดที่เป็นความผิดตามวรรคหนึ่ง มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิด คือไปดักเอาข้อมูลข่าวสารแล้วเชื่อว่าจะได้ข้อมูลที่ตัวเองอยากจะได้ อันที่ ๓ คือว่าไม่สามารถใช้วิธีการอื่นที่เหมาะสมแล้ว อันนี้จะเป็นเงื่อนไข ๓ ข้อ ที่ ป.ป.ช. บอกว่าก็คงไม่ได้ทำเกินเลย เพราะว่าไปขอศาลด้วย เหตุผลอีกอันหนึ่งที่ทาง ป.ป.ช. ให้กับคณะกรรมาธิการก็คือว่าอนุสัญญายูเอ็นซีเอซี (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC) ข้อ ๕๐ ได้บัญญัติไว้แล้วก็มีข้อเสนอแนะมาทาง ป.ป.ช. ว่าควรจะบัญญัติเรื่องมาตรการพิเศษไว้ลงในกฎหมายของ ป.ป.ช. ผมจะไม่อ่านซ้ำ ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ อ่านแล้วมาตรา ๕๐ ของอนุสัญญาหน้าตาเป็นอย่างนี้ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต มาตรา ๕๐ เขาไม่ได้เขียนบังคับให้เรามาทำ เขาพูดถึงมาตรการนี้และมีถ้อยคำ ๒ คำ ที่ผมคิดว่ามีความสำคัญยิ่งกำกับไว้ก็คือว่า ๑. ให้มีการใช้อย่างเหมาะสม ๒. ภายใต้การควบคุม มีคำ ๒ คำนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕๐ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ๒ คำนี้เป็นคำที่สำคัญ ถ้าทาง ป.ป.ช. บอกว่ายูเอ็นซีเอซีกำหนดเรื่องมาตรการนี้ ก็จะต้องเอามาตรการนี้มากำหนดอยู่ในกฎหมายของไทย ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าอนุสัญญาต่าง ๆ เราสามารถที่จะปฏิบัติตาม สงวน อนุวัตตามที่เห็นสมควรและมาตรา ๕๐ ก็บอกด้วยว่าก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำเป็น สภาพกฎหมายภายในประเทศ สภาพที่เราจะต้องคิดมาก ๆ ก็คือว่าถ้า ป.ป.ช. ได้อำนาจนี้ไปแล้ว ป.ป.ช. ถูกครอบงำ ป.ป.ช. จะเกิดอะไรขึ้น สภาพการณ์จะเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ว่าถ้าดูเฉพาะมาตรา ๕๐ ของอนุสัญญานี้ ท่านครับ มีถ้อยคำในกฎหมายอื่นที่เราเองก็เป็นภาคีอยู่ เช่น กฎหมายคำประกาศสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ ของกติกาสากลด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง อันนี้เขาก็เขียนไว้ชัด เขาเขียน

อย่างไรครับ อันนี้เราเป็นภาคีอยู่ด้วยเขาเขียนบอกว่า สิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับและข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ก็ยอมรับในสิทธิความเป็นส่วนตัวนี้ เช่น มาตรา ๑๒ ของคำประกาศสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและมาตรา ๑๗ บัญญัติไว้ว่า ไม่มีใครสมควรจะต้องเผชิญกับการแทรกแซงตามอำเภอใจหรือแทรกแซงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อความเป็นส่วนตัว ครอบครัว เคหสถาน หรือการสื่อสารผ่านจดหมายส่วนตัวเช่นเดียวกับเขา ไม่ควรจะต้องเผชิญกับการโจมตีเกียรติยศหรือชื่อเสียงอย่างไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองเช่นนั้น ในยุโรปเช่นกัน ยุโรปบอกว่าทุกคนมีสิทธิที่ได้รับการเคารพในชีวิตส่วนตัวและชีวิตครอบครัว ----------

เจ้าหน้าที่รัฐไม่ควรแทรกแซงสิทธิเหล่านั้น เว้นเสียแต่จะเป็นไปตามครรลองของกฎหมายและมีความจำเป็นต่อสังคมประชาธิปไตย เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยของสาธารณะหรือสวัสดิภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ทุกประเทศกำหนดเอาไว้และมีรายละเอียดของการกำหนดที่น่าสนใจมาก ในการพิจารณามาตรานี้เราได้ใช้เวลาสั้น ๆ เองในคณะกรรมาธิการ ผมคิดว่าอยู่ประมาณสัก ๕๐ นาที หรืออย่างมากก็ประมาณ ๑ ชั่วโมง เราได้พูดกันอย่างเข้มข้นทีเดียว หลายท่านได้แสดงความเห็น ท่านพลเอก โปฎก บุนนาค ผมยังจำได้และหลายท่านท่านแสดงความเห็นและให้ข้อมูลที่น่าสนใจมาก ๆ ผมยังเอ่ยปากชมว่าเราควรจะได้พิจารณามาตรานี้อย่างที่คุยกันในคณะกรรมาธิการนั่นละ แต่คุยกันนานหน่อย ปัญหาก็คือว่าเราไม่มีเวลาที่จะคุยกันขนาดนั้น เราคุยกันอย่างมาก ๔๐ - ๕๐ นาที ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง แล้วก็มีมาตรา ๓๗/๑ ขึ้นมาตรา ๓๗/๑ ว่าด้วยการดักฟัง ดักข่าวสาร ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ดักฟัง เพราะว่าครอบคลุมไปเยอะมาก คือเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด กวาดหมดเลย ไม่ว่าท่านจะอยู่ในมุมใด ใช้เครื่องมือใดไม่รอดพ้นจากการถูกดักข่าวสาร ป.ป.ช. ไม่ได้เสนอเฉพาะมาตรา ๓๗/๑ ท่านมีความตั้งใจที่จะเสนอสิ่งที่ควบคู่กันมาเป็นฝาแฝด ๓ คน ถ้ามาตรานี้ผ่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นชอบ จะมีมาตรา ๓๗/๒ กับมาตรา ๓๗/๓ มาอีก มาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ นี้ก็จะว่าด้วยการอำพราง การสะกดรอยติดตามพวกนี้จะมาเป็นแผง ทีนี้ที่ผมบอกว่าที่เราใช้เวลาพิจารณาเรื่องนี้กันยังไม่ละเอียดรอบคอบพอ ผมอยากจะยกตัวอย่างประเด็นของข้อปัญหาที่ควรจะได้หยิบยกขึ้นมาพูดกันเมื่อเวลาจะบัญญัติข้อบัญญัติเช่นนี้ในกฎหมาย ไม่ว่าจะฉบับใดก็ตาม กล่าวคือ ในประเทศที่คิดว่ามีปัญหามากที่สุดคือสหรัฐอเมริกา หลังเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายมีการออกพระราชบัญญัติแพทริออต (Patriot) ออกมาใช้ สาระสำคัญเป็นการให้อำนาจแก่ผู้พิพากษาตามพื้นที่ต่าง ๆ ออกหมาย ในหมายเขาพูดถึง ๒ อัน คือ ใช้เครื่องบันทึกข้อมูลการใช้โทรศัพท์ หรือการดักฟังและการแกะรอย เขาพูดถึงขนาดเครื่องเขาไม่ได้ให้อำนาจกว้าง ๆ อย่างที่เราเขียน เขาพูดถึงเครื่อง เขาบอกด้วยว่ารายละเอียดก็ว่าไปแล้วก็บอกเงื่อนไขเอาไว้ด้วยว่า แล้วมีตัวพระราชบัญญัติอีกตัวหนึ่งคือพระราชบัญญัติความเป็นส่วนตัวการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ในปี ๑๙๘๖ เขากำหนดไว้ว่า เวลาที่จะไปใช้วิธีการแบบนี้กับใคร เขามีเงื่อนไข อันที่ ๑ ก็คือว่า ต้องบอกถึงธรรมชาติของอาชญากรรมที่กำลังสอบสวนอยู่ คืออย่าไปใช้มั่ว ต้องบอกธรรมชาติว่าลักษณะประเภทไหน คดีแบบไหน มีความจำเป็นอย่างไร

๒. ตำแหน่งที่จะดักฟัง ๓. รูปแบบ ลักษณะที่จะดักฟัง ลงไปในรายละเอียดของการปฏิบัติ รูปแบบ ลักษณะของการจะดักฟัง อันที่ ๔ รายชื่อเป้าหมายที่จะดักฟัง อันที่ ๕ ต้องแจงเหตุอันสมควร จะดักฟัง สำคัญที่สุดอันที่ ๖ ต้องบอกว่าไม่สามารถใช้กระบวนการสอบสวนปกติ ถ้าใช้กระบวนการสอบสวนปกติแล้วไม่ได้ผลอย่างไรนี้ต้องให้เหตุผลกับศาลด้วย ๕ - ๖ ข้อนี้ต้องบอกศาลก่อนที่ศาลจะออกหมาย ไม่ใช่อยู่ ๆ จะทำได้เลย ประเทศอื่นเป็นอย่างไร ประเทศเยอรมนีบอกว่า ๑. ต้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร ๒. ต้องมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกดักฟังต้องเป็นผู้ต้องสงสัยในการวางแผนหรือก่ออาชญากรรมเท่านั้น ต้องมีข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกดักฟังต้องเป็นผู้ต้องสงสัย ในการที่จะต้องเป็นคนวางแผนหรือก่ออาชญากรรมเท่านั้น อันที่ ๓ คนเหล่านั้นได้ลงมือก่อเหตุแล้ว ของเราหายไปไหนครับ ไม่มีเรื่องเหล่านี้ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมาย ๓ - ๔ ฉบับที่ออกไปแล้ว รวมทั้งกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งท่านสมชาย แสวงการ ได้กรุณาชี้แจงให้พวกเราเห็นตั้งแต่รอบแรกแล้วว่า กฎหมายที่ออกไปปราบปรามยาเสพติดอะไรต่ออะไร มีลูกค้าเฉพาะเป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่อันนี้เป็นการใช้กับข้าราชการ ใช้กับคนที่อยู่ในอำนาจบังคับของ ป.ป.ช. ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ทั้งการเมือง ทั้งข้าราชการระดับสูง และอาจจะเป็นประชาชนทั่วไปด้วย ที่คล้าย ๆ กันก็คือว่า ไม่ว่าของเราที่เขียนอยู่เสนอมาและของต่างประเทศคือต้องบอกว่า ต้องแสดงให้เห็นว่าวิธีการสืบสวนปกตินี้ไม่มีประสิทธิภาพหรือว่าใช้ไม่ได้แล้ว ที่เขาระบุรายละเอียดอันน่าสนใจอย่างยิ่งอีกอันหนึ่งก็คือว่า ข้อมูลที่ได้จากการดักฟังจะถูกทำลายเมื่อไม่จำเป็น ท่านดูมาตรา ๓๗/๑ ของเรา ข้อมูลที่ไม่จำเป็นนี้จะถูกทำลายเมื่อไร เขาไม่ได้บอก มาตรา ๓๗/๑ ของเรานี้บอกแค่ว่า จะใช้เฉพาะส่วนที่จะต้องใช้ ที่ไม่ใช้จะให้ ป.ป.ช. ไปออกหลักเกณฑ์ในการดำเนินการต่อไป หลักเกณฑ์นั้นคืออะไร ถ้าได้ข้อมูลสมมุติว่าไม่ทราบว่าอะไรเป็นสาระสำคัญผมจะยกอะไรดี เกิดมาดักฟังผม ผมจะใช้คำว่าอะไร จะซื้อของมีค่าซื้อนาฬิกาหรือซื้ออะไรก็ไม่ทราบให้คนอื่น ถามว่าเป็นข้อมูลสำคัญหรือไม่ ถ้าราคาไม่แพงก็ไม่เป็นข้อมูลสำคัญ เกิดว่าเป็นนาฬิกาแพงก็มีข้อมูลสำคัญใช่หรือไม่ แล้วจะทำลายอะไร เมื่อไร อย่างไร แต่ทำลายเมื่อไร อย่างไรนี้ไม่นั่นนะครับ ท่านดูมาตรา ๙๐ ของร่างกฎหมายนี้ดี ๆ มาตรา ๙๐ ท่านลองเปิดตามผมไปดู มาตรา ๙๐ นี้จะบอกเอาไว้บอกว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน นี่เป็นอีกอันหนึ่งที่เพิ่มอำนาจขึ้นมาใหม่ หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกันท่านทั้งหลายถูกดักฟัง แล้วท่านไปทำอะไรก็แล้วแต่ไม่ทราบ เกิดไปมีกิ๊ก ท่านอยู่ในราชการ เป็นความผิดฐานวินัย เป็นความผิด

เกี่ยวเนื่องกันหรือเปล่า จะต้องดำเนินการหรือไม่ โอ.เค. อาจจะว่าไม่เกี่ยวเนื่องกันก็ได้ แต่ว่าลองไปดูสิว่ามาตรา ๓๗/๑ เขียนว่า หรือความผิดที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ก็เรียกว่าถ้าไปเจออะไรแล้วก็ไม่ใช่แค่ฐานความผิดพวกนั้นกวาดมาหมดแล้วก็จะต้องดำเนินการ เพราะฉะนั้นวิธีการเขียนผมคิดว่ามีปัญหา รวมทั้งระยะเวลา ๙๐ วันด้วย ถ้าท่านดูตัวอย่างของต่างประเทศท่านจะพบว่า ส่วนใหญ่ให้เขียนว่า ๓๐ วัน ของเรานี่ส่วนใหญ่เขียน ๙๐ วันเกือบทุกฉบับ ทีนี้การให้ความสำคัญ เขาให้ความสำคัญทั้งการดักฟังและการใช้เครื่องมือข่าวสาร ของเยอรมนีเขาบอกว่าพอดักไปแล้ว แล้วถ้าเกิดว่าผิด ไม่ว่าคุณใช้เครื่องมือผิด หรือคุณไปทำอะไรที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าไม่ให้ทำแล้วคุณทำ เขาถือว่าคนทำเป็นอาชญากรรมระดับมลรัฐ คนที่ลงมือทำ เจ้าหน้าที่ทำถือว่าเป็นอาชญากรรมระดับมลรัฐ ของเราอยู่ตรงไหน ไม่มี ----------

เขายังบอกอีกต่อไปนะครับว่า ไม่ใช่ให้ดักทั่วไป บางประเทศอีเมล์ (e-Mail) ไม่ให้ดัก ข้อมูลการติดต่อด้วยเครื่องมือบางอย่างไม่ให้ดัก เวลาศาลจะพิจารณา ในต่างประเทศเขามีหลักอย่างน้อยอยู่ ๓ – ๔ ประการ ประการที่ ๑ แน่ใจได้ว่าวัตถุประสงค์ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่ ๒ มั่นใจว่าวิธีการต่าง ๆ เหมาะกับความเร่งด่วน มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำแล้ว ผมถึงพูดเรื่อง ๙๐ วัน เมื่อสักครู่นี้ แล้วก็น้ำหนักของอาชญากรรมด้วย ไม่ใช่คิดว่าสงสัยว่าคนนี้ทำฐานความผิดไปดักเขาไม่ใช่นะครับ ต้องส่งเรื่องไปให้ศาลดู ชั่งดูว่าถึงอยู่ในฐานความผิดนี้ระดับของเรื่องอยู่ตรงไหน พอที่สมควรจะไปทำอย่างนั้นได้หรือเปล่า แล้วประการที่ ๓ อย่างที่บอกคือ มั่นใจได้ว่า ไม่มีวิธีการอื่นที่ชอบกว่านี้แล้วใช่ไหม ของเราให้ด้านเดียว แล้วถ้าท่านไปดูถ้อยคำตามมาตรา ๓๗/๑ ให้รายงานต่อศาลแค่นั้นเอง คือศาลปล่อยผีเข้าป่าให้ไปแล้วไม่ต้องมีการมารายงานอะไรเพิ่มเติม รายงานเพื่อทราบเฉย ๆ แต่ของที่อื่นเขาดูเลยว่าปฏิบัติตามนั้นหรือเปล่า ที่อเมริกาจะต้องรายงานทุก ๗ – ๑๐ วันของสิ่งที่ขอไปแล้วไปทำว่าได้ผลแบบไหนและได้อย่างไร ต้องมารายงานให้เขารู้แล้วเกิดไม่ได้เขาก็ต้องยกเลิกไป อันนี้เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด บางประเทศกำหนดให้แม้กระทั่งว่า ผู้ถูกดักฟังถ้าถูกดักฟังแล้วไม่เข้าข่ายหรือว่าเจ้าหน้าที่ไปทำผิดไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมาย ผู้ถูกดักฟังจะต้องถูกได้รับแจ้งเตือนทันที นอกจากนั้นเขายังมีโอกาสที่จะฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อเรียกค่าเสียหายได้ด้วย บางประเทศกำหนดถึงขนาดนั้น บางประเทศกำหนดดีมากครับ เขาบอกว่าจะต้องพิสูจน์ได้ว่าการดักฟังนั้นไม่มีอคติ ของเราอยู่ตรงไหนครับ เราสงสัยแค่ว่ามีฐานความผิดต่าง ๆ เราจะรู้ได้อย่างไรว่ามีอคติหรือไม่มีอคติ ป.ป.ช. จะมีอคติหรือเปล่าเราไม่รู้ คือโดยรวมแล้วถามว่า การคุ้มครองที่จะไม่ให้มีการใช้กฎหมายโดยมิชอบตามมาตรา ๓๗/๑ หรือมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ ที่จะตามมานี้มีมาตรการเหล่านี้หรือเปล่า เรามีเวลาเพียงพอที่จะได้คุยสิ่งเหล่านี้หรือเปล่า เราไม่มีเวลาได้คุย เราไม่ได้มีเวลาที่จะต้องถกเถียงกันเรื่องเหล่านี้ จริงอยู่ว่าเราอยากจะได้เครื่องมือที่จะไปจัดการคนโกง คนทุจริตคอร์รัปชัน แต่ท่านทั้งหลายครับ เป็นวิธีการที่ไม่มีทางอื่นอีกแล้วใช่หรือไม่ อย่างที่ท่านวิชา มหาคุณ ถามเราไม่มีวิธีการอื่นอีกแล้วใช่หรือไม่ เราไม่มีการสร้างศรัทธาพอที่จะให้เขาเอาข้อมูลมาให้เราแล้วใช่หรือไม่ ถ้าเราทำอย่างนี้องค์กร ป.ป.ช. จะตกอยู่ในความเสี่ยงแล้วตัว ป.ป.ช. เองนั่นแหละจะกลายเป็นเป้า แล้วไม่ได้มีแค่มาตราเหล่านี้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอทั้งพกอาวุธปืน ทำโน่นทำนี่เยอะแยะไปหมดเลย ผมถึงบอกว่า ป.ป.ช. จะเปลี่ยนโฉมไปอย่างที่เราคาดไม่ถึง สิ่งที่เราจะต้องคำนึงก็คือแม้ว่าเราอยากจะได้

เครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการจัดการทุจริตคอร์รัปชัน แต่คุณค่าที่เราจะต้องแลกมาเราต้องชั่งนะครับ คุณค่าเหล่านั้นคืออะไร คุณค่าเหล่านั้นคือการอยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตยซึ่งเชื่อได้ในระบบหรือกระบวนการยุติธรรม เราคุ้มหรือไม่ที่เราจะเอาสิ่งเหล่านี้ไปแลกกับความน่าเชื่อถือของคน ของประชาชนที่จะมีต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศ ถ้าเราจะต้องแลกด้วยความเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมเราคิดว่าเราคุ้มค่าที่จะเสี่ยงกับเหล่านั้นหรือไม่ ผมได้นำเรียนกับคณะกรรมาธิการว่า ขณะนี้คณะรัฐมนตรีได้ดำริที่จะแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในประเด็นที่เกี่ยวข้องส่งเรื่องไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ตอนแรกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบว่าจะส่งเข้ามาทางกระบวนการตามขั้นตอนแล้วก็จะมาถึงที่ประชุมแห่งนี้แล้ว แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญประกาศใช้ก่อนแล้วจะต้องมีการปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็เลยกลับไปก่อน ผมได้นำเรียนว่าถ้าจะมีกระบวนการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนนี้ก็น่าจะรับฟังตรงโน้น มีประเด็นมากมายก่ายกองที่ผมเล่าให้ฟังเมื่อสักครู่นี้ เอาไปปรึกษาหารือกันทุกฝ่าย แล้วถ้าเกิดรัฐบาลแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเมื่อไร เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ก็เป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่แล้ว อำนาจนี้ก็ไม่ต้องมาเขียนอยู่ในกฎหมายแล้วก็ตัดสินใจกันไปในระยะเวลาช่วงสั้น ๆ ซึ่งเราอาจจะไม่รอบคอบแล้วก็จะกระทบกระเทือนถึงสถานะและความเป็นอยู่ของ ป.ป.ช. ในอนาคตด้วย ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบ ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่เพียงแต่กระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างกว้างขวาง กระทบกระเทือนต่อผู้ตกอยู่ภายใต้การบังคับกฎหมายของ ป.ป.ช. ไม่ว่านักการเมือง พนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอะไรทั้งหลายยังเป็นประเด็นที่เรียกว่าเราจะเอาอนาคตของ ป.ป.ช. ไปเสี่ยงโดยที่ไม่จำเป็นหรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการเสียงข้างน้อย มีท่านใดจะพูดอีกหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ขออนุญาตกราบเรียน ๓ ประเด็น

ไม่ยาวนัก ประเด็นที่ ๑ เรื่องเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารนั้นเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของทุกคน แล้วก็เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานด้วย เพราะฉะนั้นการพิจารณาในเรื่องนี้ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ได้กรุณาให้คำแนะนำว่าจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ รอบด้านและโดยละเอียด แล้วเนื่องจากว่ามีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนทุกคนรวมทั้งเราในห้องนี้ด้วย การที่จะเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ควรที่จะมีการรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเสียก่อน เพราะว่ามีผลกระทบต่อทุกคนในประเทศนี้ ที่สำคัญก็คือว่าเราต้องทำให้คนที่ทุจริตนั้นอยู่ต่อไปไม่ได้ เขาต้องไม่มีที่ยืน ที่สำคัญเราต้องไม่ทำให้คนดีต้องอยู่ยาก ถ้าเยอะเกินไปบางทีคนดีจะอยู่ยาก ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในประเด็นที่ ๒ นั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมุ่งที่จะปรับเปลี่ยนองค์กรอิสระจากมายด์เซต (mindset) เดิม ๆ วิธีคิดเดิม ๆ ของสังคมที่มีมาตลอด ๒๐ – ๓๐ ปี ที่ว่าองค์กรอิสระมีไว้จับผิดรัฐบาล มีไว้จับผิดสภา มีไว้จับผิดสมาชิก ไม่ใช่ จริง ๆ แล้วองค์กรอิสระที่เราพยายามปลุกปั้นขึ้นมานั้นปรัชญาของมันก็คือทำความจริงให้ปรากฏในเรื่องต่าง ๆ อย่างเรื่องการเลือกตั้งก็ทำ ความจริงในเรื่องของการเลือกตั้งว่ามีการทุจริตเลือกตั้งปรากฏขึ้นหรือไม่ หรืออย่างในเรื่องของ ป.ป.ช. ก็มีหน้าที่ทำให้ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการทุจริตกันเกิดขึ้นจริง ๆ หรือไม่ วิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำให้เกิดข้อเท็จจริงหรือความจริงปรากฏ เหล่านี้อยู่ที่ว่าต้องมีข้อมูล อันนี้เป็นที่เข้าใจกัน แต่ปัญหาก็คือว่า ทำอย่างไรจึงจะให้ได้ข้อมูลเหล่านี้เข้ามา กรธ. มองเห็นว่ามี ๒ วิธีด้วยกัน วิธีที่ ๑ คือไปวิ่งไล่ตามเอาเองอย่างที่เคยทำมาเมื่อแต่ก่อน ได้บ้างไม่ได้บ้าง ขอให้ใครเขาทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่อีกวิธีหนึ่งคือการทำให้ข้อมูลไหลเข้ามาที่ ป.ป.ช. ทำอย่างไรจึงจะทำให้ข้อมูลไหลเข้ามาที่ ป.ป.ช. ได้ ข้อแรกมีปัญหาของมันอยู่เอง ก็คือเวลาเราไปไล่ตามเอาข้อมูลมาจะกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชน ----------

- ๓๒/๑

แต่ข้อที่ ๒ ถ้าองค์กรเป็นองค์กรที่มีอินเทกกริตี (integrity) มีความโปร่งใส มีความน่าเชื่อถือ พี่น้องประชาชนมีทรัสต์ (trust) มีความเชื่อมั่นในองค์กร อย่างที่ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ว่า ข้อมูลจะหลั่งไหลเข้ามาเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพยายามออกแบบกฎหมาย ป.ป.ช. ฉบับนี้ขึ้นมา ที่ กรธ. พยายามทำขึ้นมาก็คือว่า ทำอย่างไร ทำให้คนไม่มอง ป.ป.ช. เป็นเสือคอยจ้องไปขย้ำเขา แต่เป็นเพื่อน เป็นกัลยาณมิตรที่เราจะต้องบอก เราจะต้องแจ้งข้อมูลไปให้เขา เพื่อที่เขาจะได้ช่วยเราได้ เพราะฉะนั้นอำนาจที่เป็นซอฟต์ เพาเวอร์ (soft power) อำนาจที่ไม่มีตัวตนเหล่านี้จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด คล้าย ๆ กับกำลังรบ เราไม่ได้มีอาวุธไว้รบกับใคร แต่เรามีอาวุธไว้เป็นซอฟต์ เพาเวอร์ ที่ใคร ๆ ก็ต้องเกรงเรา หวั่นเรา เชื่อมั่นในเรา เป็นลักษณะเดียวกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพยายามทำก็คือว่า เราดีไซน์ (design) ออกแบบเรื่องคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามขององค์กรอิสระให้สูงขึ้นจากเดิม เราปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานทั้งของตัวคณะกรรมการเองทั้งของตัวสำนักงานเองให้มีความโปร่งใสมากขึ้น ให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ไม่ต้องรอหนังสือ ไม่ต้องรอใครร้อง ข้อมูลเข้ามาทันที ความปรากฏต่อองค์กรอิสระเมื่อไรสามารถดำเนินการได้ทันที เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะทำให้ข้อมูลหลั่งไหลเข้ามาที่ ป.ป.ช. มากที่สุด เสร็จแล้ววิธีทำงานของ ป.ป.ช. คือ ต้องเทค (take) พร้อมแอคชัน (action) เหมือนกับที่อัยการญี่ปุ่นทำในคดีพิเศษของเขา ในคดีทุจริตของเขา เขาคอยสืบหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รับฟังข้อมูลที่หลั่งไหลเข้ามา เสร็จแล้วเขาดำเนินการไต่สวน ซึ่งเป็นเรื่องภายในของเขา ถ้าพบว่ามีกรณีทุจริต เขาเทค แอคชันทันที อย่างกรณีเมื่อไม่นานมานี้เราก็จะเห็นว่า พนักงานอัยการญี่ปุ่นทำอย่างนั้นจริง ๆ แล้วก็ได้ผลต่อเนื่องมาโดยตลอดจนเป็นที่ยอมรับ เพราะฉะนั้นเราเห็นว่าในกรณีการดำเนินการแบบหลังซึ่งใช้ซอฟต์ เพาเวอร์ สร้างทรัสต์ขึ้นมาในองค์กรจะมีความสำคัญมากกว่า แล้วก็จะยั่งยืนกว่า แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อประชาธิปไตยมากกว่าไปนั่งใช้อำนาจจ้องกัน จับผิดกัน ดึงข้อมูลคนนี้คนนั้นมา อันนั้นก่อให้เกิดความแตกแยก ร้าวฉาน มีบางกรณีที่จำเป็นจะต้องใช้อำนาจแบบนี้กับคนร้าย ๆ จริง ๆ ในกฎหมายไทยเราก็มีสัก ๔ – ๕ ฉบับ เท่าที่ผมตรวจสอบพบ แต่นั่นดีกรี (degree) ของความรุนแรงของการกระทำ เป็นความรุนแรงที่รุนแรงมาก แต่ของเราเป็นคดีตั้งแต่วินัยเล็ก ๆ น้อย ๆ เรื่อยไปจนถึงขนาดใหญ่ แต่สิ่งที่เราพยายามจำติดตาก็คือการโกงอย่างมโหฬารที่เราไม่เคยพบกันมาก่อน แต่จริง ๆ แล้วที่มีเยอะมาก ๆ คือเรื่อง

เล็ก ๆ น้อย ๆ จำนวนมาก เพราะฉะนั้นถามว่า การใช้มาตรการนี้ได้สัดส่วนหรือไม่ อย่างไร ผมคงไม่ลงในรายละเอียด แต่ว่าจะเป็นหลักการ

ประการที่ ๓ ประการสุดท้ายก็คือว่า ในเรื่องนี้เป็นประเด็นใหม่ แต่ว่ามีผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชนค่อนข้างมาก และยังไม่เคยมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นโดยทั่วไปมาก่อน สิ่งที่เราพบกันในช่วงหลายวันมานี้ เมื่อมีการเสนอบรรจุร่างนี้เข้าสู่ที่ประชุมก็จะพบว่าสื่อมวลชนเอาข่าวนี้ไปลง เป็นกฎหมายติดหนวดบ้าง สร้างความหวาดกลัวขึ้นมาแล้วในยุคของการสื่อสารเช่นนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะขอความกรุณาท่านสมาชิกพิจารณาหลักการในเรื่องนี้โดยละเอียดว่า สมควรจะมีไว้หรือไม่ อย่างไร ในเวลานี้ เวลานี้อาจจะพร้อมหรือไม่พร้อม ในอนาคตถัดไปพร้อมหรือไม่พร้อมนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถามว่าเวลานี้ ณ ปัจจุบันนี้เราพร้อมแล้วหรือยัง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ

รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพทุกท่าน ในประเด็นในเรื่องที่เรากำลังอภิปรายกันภายใต้มาตรา ๓๗/๑ ที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีความเห็นว่า เป็นสิ่งอันจำเป็นเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อย่างได้ผลนี้ ในส่วนของท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ท่านได้พูดถึงเรื่องของหลักการ การตรวจสอบการถ่วงดุลอำนาจ หลักการว่า ในการพิจารณาว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร การแก้ไขปัญหาในเรื่องของการทุจริตและการกระทำที่เราเรียกโดยรวมว่า คอร์รัปชัน มีความเป็นมาอย่างไร นับตั้งแต่อดีตจวบจนกระทั่งถึงปัจจุบัน รวมถึงหยิบยกเอาประเด็นในเรื่องของกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อตกลงอนุสัญญาต่าง ๆ มาชี้ให้เห็นว่า แนวทางปฏิบัติที่เป็นสากล ทั่วโลกยึดถือปฏิบัติกันนั้นเป็นอย่างไร ในส่วนของท่านภัทระ คำพิทักษ์ ชี้ให้เห็นว่า กฎหมายในลักษณะที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ ณ ขณะนี้ในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาประเทศทั้งหลายที่มีภยันตรายคุกคามซึ่งเป็นภยันตรายที่ใหญ่หลวงรุนแรง และไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องที่เกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับบุคคลที่กระทำการในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่อาจจะมีความเกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบ แต่เป็น

อาชญากรซึ่งไม่ใช่อาชญากรเพียงแต่ภายในของประเทศเขา เป็นอาชญากรข้ามชาติ มีความรุนแรงมาก ยังมีความระมัดระวังในการกำหนดกฎเกณฑ์ ในการตรากฎหมายขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินการในส่วนของท่านปกรณ์ นิลประพันธ์ ได้ชี้ให้เห็นชัดเจนเรื่องของสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๖ ซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้หยิบยกขึ้นพิจารณาในช่วงเช้า ที่เราได้มีการพูดกันถึงเรื่องของอารัมภบท หรือว่าเรื่องของหลักการและเหตุผล ท่านเข้าใจเป็นอย่างดีว่า สิทธิและเสรีภาพที่จะติดต่อสื่อสารถึงกันที่จะไม่ถูกดัก ไม่ถูกตรวจ ไม่ถูกกัก การติดต่อสื่อสารถึงกัน มีความสำคัญอย่างไร ในความสำคัญนี้ผมขออนุญาตชี้ให้ท่านเห็นว่า ในประเด็นเชิงปฏิบัติ ซึ่งในสิ่งที่ท่านทั้งสามได้อภิปรายมาแล้ว เมื่อถึงการต้องปฏิบัติในสิ่งที่มาตรา ๓๗/๑ ได้มีการกำหนดเอาไว้ สิ่งที่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหาหรือว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือการที่หน่วยทุกหน่วยในบ้านเมืองช่วยกันลุกขึ้นมาแก้ไขปัญหา มาตรการหลายอย่างในทางปฏิบัติที่ได้มีการกำหนดเอาไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่มีการเสนอกันว่า ข้าราชการนับตั้งแต่เข้าสู่การรับราชการจะต้องมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ในช่วงวาระแรก ๆ อาจจะดูเป็นความลำบากยากเย็น เพราะว่าถ้าหากว่าเราเริ่มใช้มาตรการนี้เมื่อไร ท่านข้าราชการผู้ใหญ่จำนวนมากที่อาจจะมีทรัพย์สิน อาจจะมีหนี้สิน หรืออาจจะมีรายละเอียดของบัญชีรายการทรัพย์สินค่อนข้างมาก อาจจะขลุกขลักในการยื่นและอาจจะมีความรู้สึกว่า ทำไมถึงต้องมาไล่ตรวจสอบท่านมากมายถึงเพียงนี้ แต่ถ้าหากท่านลองคิดดูว่า ในคราวแรก ๆ เมื่อปัญหานี้ผ่านล่วงพ้นไป บรรดาบุคคลผู้เข้ารับราชการทั้งหลายท่านข้าราชการที่รักทุกท่านเริ่มยื่นตั้งแต่ท่านเริ่มเข้ารับราชการในแต่ละคราวที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยน ท่านมีเพิ่มท่านก็ยื่นเพิ่ม ท่านมีลดท่านก็ยื่นบอกว่าลด การกระทำเช่นนี้จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริตไปได้มากมายในส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งเราคิดว่าในการดำเนินการของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งหลายนั้นได้ก่อให้เกิดการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างมิชอบมิควร จนกระทั่งอาจจะเรียกเป็นภาษาชาวบ้านกันได้ว่า อีลุ่ยฉุยแฉก จนกระทั่งบ้านเมืองจะสิ้นเนื้อประดาตัวบ่อยครั้งและหลายครั้งที่การทำหน้าที่ในลักษณะนั้นของบรรดาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำพาบ้านเมืองเราเข้าสู่วิกฤต ในการทำหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวเหล่านั้น การใช้งบประมาณ ถ้าหากว่าท่านลองพิจารณาภายใต้รัฐธรรมนูญ มีกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอยู่มากมายทั้งตรวจสอบเรื่องของงบประมาณ----------

ทั้งตรวจสอบเรื่องของการทุจริต ทั้งตรวจสอบเรื่องของการดำเนินการที่เกี่ยวกับเงิน เกี่ยวกับทรัพย์สิน เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสมบัติร่วมกันของพวกเราทั้งชาติ ดังนั้นกลไกเหล่านั้นเป็นกลไกที่สำคัญมาก และที่ผมย้ำหลายครั้งว่าประชาชนคือส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ทำอย่างไรให้ประชาชนได้เข้ามาร่วมกันตรวจสอบ ร่วมกันชี้ ร่วมกันส่งข้อมูล ร่วมกันทำให้การทุจริต การคอร์รัปชันทั้งหลายถูกตีแผ่ ท่านทั้งหลายเชื่อหรือไม่ครับว่ามีเครื่องมือหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องมือที่ในหลายประเทศใช้และเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมาก คือการไต่สวนสาธารณะ การไต่สวนสาธารณะเมื่อคราวที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาในเรื่องนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ คือประเด็นตอนนี้อยู่ที่การเพิ่มมาตรา ๓๗/๑ ถ้าท่านพูดถึงทุกเรื่องเลยก็คงจะไม่เข้าประเด็น

รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก (กรรมาธิการวิสามัญ) : เข้าใจครับ ผมกำลังจะเข้าประเด็น ขอประทานโทษครับ ที่ผมพูดเช่นนี้เรื่องการไต่สวนสาธารณะก็คือว่าในการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้พิจารณาว่า หากว่ามีความสุ่มเสี่ยงในการที่จะล่วงละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยไม่จำเป็น การหยิบยกเอาเครื่องมือที่บอกว่ามีประสิทธิภาพมาใช้ย่อมไม่สามารถนำเอาประสิทธิผลออกมาสู่การทำงานได้ ในการพิจารณาของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็เช่นกัน ท่านก็ได้พิจารณาว่าแม้เครื่องมือจะมีประสิทธิภาพ แต่หากนำมาใช้แล้วใช้ได้ไม่เหมาะสมก็จะก่อให้เกิดปัญหา ประเด็นที่ผมหยิบยกขึ้นมาในทางปฏิบัติในเรื่องเหล่านี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าการดักฟังก็เป็นเช่นเดียวกัน หากเรานำเอาเครื่องมือที่คิดว่ามีประสิทธิภาพมาใช้ แต่เมื่อเราใช้แล้วไม่อาจก่อให้เกิดประสิทธิผลแล้วยังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่ใช้นั้นเองด้วย ไม่เพียงต่อผู้ที่จะต้องอยู่ในความหวาดกลัว ไม่เพียงต่อประชาชนทั่วไป ไม่เพียงต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง เพราะถ้าหากว่าท่านไปดูแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีส่วนเกี่ยวพันกับผู้คนจำนวนมาก หากนำเอาเครื่องมือในลักษณะนี้มาใช้ในทางปฏิบัติเป็นการชี้ให้เห็น เมื่อท่านเขียนเอาไว้ในกฎหมายชัดเจนแล้วไม่ได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับอาชญากรรมข้ามชาติหรือเรื่องของการก่ออาชญากรรมที่ร้ายแรง บุคคลผู้ใช้เครื่องมือเหล่านั้นเองจะต้องถูกเพ่งเล็ง บรรดาบุคคลทั้งหลายที่เข้ามาเกี่ยวข้องที่ได้ใช้เครื่องมืออันไม่เหมาะสมในการจะนำมาใช้ต่อประเด็นปัญหา ต่อสิ่งที่ท่านต้องการแก้ไขก็จะไม่สามารถใช้ได้

อย่างเต็มที่และจะทำให้เครื่องมือนั้นเสียไป ยิ่งหากนำเครื่องมือที่ว่านี้คือการดักฟังไปผนวกกับเรื่องของการเข้าแฝงตัว การสะกดรอยติดตามจะยิ่งทำให้เกิดปัญหาและเป็นผลคุกคามต่อผู้ปฏิบัตินั้นเอง เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตกราบเรียนต่อบรรดาท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และต้องขอประทานโทษท่านประธานถ้าหากว่าการชี้ให้เห็นประเด็นในทางปฏิบัติของผมมีการเทียบเคียงกับเรื่องอื่นที่ดูจะเป็นเรื่องนอกเรื่อง แต่ต้องการชี้ให้ทุก ๆ ท่านเห็นว่าเรื่องของการดักฟังมิได้แตกต่างจากเครื่องมืออื่น ๆ หากใช้อย่างไม่รอบคอบและหากนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมายอย่างมิจำเป็นจะก่อให้เกิดปัญหามากกว่าที่จะได้ประโยชน์ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญจะชี้แจงเลยหรือว่าจะรอให้ท่านสมาชิกอภิปรายก่อน จะชี้แจงก่อนนะครับ ชี้แจงเรื่องที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้โต้แย้งก่อน

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ กรรมาธิการ ครับ ความจริงตั้งแต่เช้าก็ต้องขอบพระคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้พูดถึงแล้วก็ห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ เรื่องการเข้าถึงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ไป ผมคิดว่าจากการฟังมานี้มีสิ่งที่น่าห่วงใยอยู่ ๒ ประการก่อนที่ผมจะพูด

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าเราใช้คำว่า “ดักฟัง” ก็เลยเกิดภาพของความน่ากลัว ดักฟังอาจจะเป็นสมัยหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งการติดต่อสื่อสารใช้โทรศัพท์ก็เลยดักฟัง แต่ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารผ่านทางโซเชียล มีเดีย (social media) มีหลากหลายวิธี มีทั้งไลน์ (line) มีทั้งเฟซบุ๊ก (facebook) มีอะไรอีกมาก เพราะฉะนั้นเวลาไปพูดคำว่า ดักฟัง ก็อาจจะทำให้คนหลงประเด็นและเข้าใจ สร้างภาพที่น่ากลัวในสิ่งที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้นำเสนอ

ประการที่ ๒ ที่กระผมเป็นห่วง กระผมคิดว่าสิ่งที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้นำเสนอในร่างมาตรา ๓๗/๑ มีรายละเอียดค่อนข้างมาก ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดถึงว่าอยู่ใน พ.ร.บ. หลาย ๆ ฉบับ กระผมไม่ค่อยเป็นห่วงในเรื่องความเข้าใจในรายละเอียดของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งอยู่ในห้องนี้ เพราะทุกท่านมีร่างกฎหมายอยู่ในมือที่ท่านจะวิเคราะห์ไปตามตัวบทอักษรที่มาปรากฏอยู่ในร่าง แต่กระผมค่อนข้างจะเป็นห่วง เพราะว่าวันนี้การประชุม

สภานิติบัญญัติแห่งชาติเปิดโอกาสให้มีการถ่ายทอดสดไปสู่พี่น้องประชาชนคนข้างนอกซึ่งเขาไม่มีร่างบทบัญญัติตรงนี้อยู่ เขาจะมองว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากต้องการที่จะไปล่วงละเมิดสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ ที่บัญญัติเอาไว้ จริง ๆ แล้วหลาย ๆ ท่านก็มีรัฐธรรมนูญอยู่ในมือ แต่พี่น้องประชาชนอาจจะไม่ได้มีความรอบรู้ไปหมด เพราะว่าไม่มีบทบัญญัติอยู่ในมือ ในท้ายบทบัญญัติของมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญนี้ ผมเห็นด้วยว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าทางใด ๆ วรรคสอง การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ แต่บทบัญญัติในมาตรา ๓๖ ไม่ได้จบแค่นี้ มีต่อไปนะครับ ถ้าพี่น้องประชาชนได้รับทราบต่อไปว่า “เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ” ท่านสมาชิกหลายท่านได้ยกตัวอย่าง อย่างท่านตวง อันทะไชย ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านพูดถึง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๕ ยังมี พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ จัตวา มาตรา ๑๔ จัตวา นี้มีการแก้ไขบทบัญญัติในการเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เช่นเดียวกับที่ร่างในมาตรา ๓๗/๑ แก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๕ ซึ่งอาจจะเป็นปีเดียวใกล้ ๆ กับพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๗ ออกเมื่อปี ๒๕๕๖ นี้เอง แล้วถ้าพูดถึงเรื่องว่าจะพูดเกี่ยวเนื่องไปถึงมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ นี้สิ่งที่ออกไปอันหนึ่งที่อาจจะเห็นได้ชัดก็คือในเรื่องของการอำพรางออกไปน่าจะเป็นปี ๒๕๕๘ หรือปี ๒๕๕๗ ออกไปโดย สนช. แห่งนี้ มอบอำนาจให้ ปปง. ครับ แต่ที่ผมได้กราบเรียนนะครับ พ.ร.บ. ทั้งหมดเราเขียนล้อกันมาหมด เรากำลังจะพูดถึง ได้มีกรรมาธิการบางคนพูดว่า ถ้า ป.ป.ช. มีอำนาจจะกลายเป็นว่าไปใช้กับบุคคลอื่น ๆ ที่อาจจะไปล่วงละเมิดเขา ----------

แต่ถ้าทุกท่านอ่านไปตามวรรค ซึ่งก็จะใช้เวลานะครับ แต่อย่างที่ผมเรียน คนที่เขาฟังอยู่ข้างนอกนี้เขาไม่มีบทบัญญัติอยู่ในมือ เขาอาจจะเชื่อไปเลยว่า ป.ป.ช. กำลังจะไปล่วงละเมิด จะไปดักฟังคนเขาไปหมด ทั้ง ๆ ที่กฎหมายได้เขียนไว้ค่อนข้างจะละเอียดมากเลย กฎหมายได้เขียนถึงข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็คือโซเชียล มีเดีย (social media) ครับ แล้วสิ่งที่สำคัญคือจะต้องมีการกล่าวหาและการกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเข้าไปมีอำนาจนี้ก็ต้องอยู่ในบทบัญญัติของกฎหมาย เราไม่สามารถจะไปก้าวล่วงในสิ่งที่ไม่อยู่ในอำนาจ เพราะเดี๋ยวผมจะพูดต่อไปว่ามีบริบทที่มีการตรวจสอบอำนาจของ ป.ป.ช. อยู่แล้วนะครับท่านไปดูครับ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาเสนอใครครับ เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ๙ คน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งวุฒิสภาหรือ สนช. แห่งนี้ได้เป็นคนกลั่นกรองพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นคนจะพิจารณาว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะขออนุมัติต่อศาลในการจะดำเนินการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้หรือไม่ แล้วดูต่อไปนะครับ ศาลที่เราพูดถึงคือศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ขอใครครับขอศาล ใช่ ไม่ได้ขอผู้พิพากษาศาลนะครับ ขออธิบดีศาลครับ ท่านอธิบดีศาลท่านนั้นจะเป็นคนพิจารณา ไม่ใช่ว่าไปขอผู้พิพากษาศาลท่านไหนก็ได้ อธิบดีศาลครับ ให้หนึ่งเดียว ต้องเป็นฐานความผิด แล้วต้องมีอะไรครับ จะใช้เฉพาะคดีที่เป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบอย่างกว้างขวางเท่านั้น ถ้าไม่สำคัญนี้นะครับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปเห็นชอบก็ต้องอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อเขาจะเอาหนังสือนี้ไปยื่นต่อศาล ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ละเอียดรอบคอบปล่อยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องคนรับผิดชอบคือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทีนี้ถ้าผ่านกระบวนการตรงนั้นนะครับ ยังมีเรื่องเนื่องจากเขาห่วงแล้วว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องนี้อาจจะไปกระทบสิทธิเป็นหลักอีก เพราะฉะนั้นเขาถึงบัญญัติใช้เฉพาะคดีที่สำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง ต้องมีการพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็น ๓ ข้อ ซึ่งอยู่ในบทบัญญัติหมดแล้วครับ แล้วบอกว่าอย่างไรครับ การอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๙๐ วัน โดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนี้เป็นคนที่ต้องทำตามคำสั่งให้ความร่วมมือ แล้วหากปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาตว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบอาจจะเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เห็นไหมครับ เมื่ออนุญาตแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ต้องรายงานการดำเนินการให้ท่านอธิบดีผู้พิพากษาทราบ ข้อมูลที่ได้มาก็ต้องเก็บรักษาไว้เฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในอำนาจ ป.ป.ช. ข้อมูลอื่นต้องทำลายทั้งสิ้น ผมเรียนถามว่าเรามีกฎหมายหลัก ๆ อยู่ ๔ ฉบับ ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติได้มีการอนุญาต ถ้าผมไล่ปี พ.ศ. ที่ฝ่ายนิติบัญญัติอนุญาตไปนี้นะครับ ที่ผมได้เรียนแล้วมีฉบับเดียวครับ ที่ สนช. เป็นคนอนุญาต นอกนั้นเป็นสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง สภาที่มาจากตัวแทนประชาชนเขาเป็นคนอนุญาตกฎหมายฉบับนี้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แล้วเรากำลังพูดถึงบอกว่าอาจจะได้ข้อมูลอะไรออกมาที่เป็นข้อมูลที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านไม่เชื่อใจกรรมการ ป.ป.ช. ๙ คนก็ไม่ว่า เราอาจจะขออะไรไปที่ไม่รอบคอบ ท่านยังไม่เชื่อใจอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบอีกหรือ เราจะต้องวางระบบขนาดไหนที่จะมั่นคง มีการพูดกันถึงว่าระบบดี คนไม่ดี สำหรับผมในการที่มาทำงานในการบังคับใช้กฎหมายนี้ผมจะตั้งสมมติฐานว่าถ้าเราวางระบบดีคนต้องดี เพราะเราไม่มีวันวางระบบได้เลยถ้าเราตั้งสมมติฐานว่าคนจะไม่ดี เพราะเราจะทำอะไรไม่ได้เลย ทำไมครับ ทำไมสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ผ่านมาอนุญาตกฎหมายเกี่ยวกับค้ามนุษย์ ทำไมรัฐบาลไทยต้องมาสนใจเพื่อจะยกระดับที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาประกาศความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์จากเทียร์ทรี (tier 3) ให้มาเป็นเทียร์ทู (tier 2) เทียร์วัน (tier 1) อะไรต่าง ๆ ทำไมเรื่องไอยูยู (Illegal, Unreported and Unregulated : IUU) เรื่องเกี่ยวกับการประมงรัฐบาลไทยต้องมาแก้ไขปัญหา ทำไมเราไปฟังเสียงของการประเมินค่าโดยรัฐบาลของบางประเทศ ก็เพราะมากระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องการประมง การใช้แรงงานผิดกฎหมาย อาหารทะเลเราจะขายไม่ได้ เราก็ต้องมาทำ วันที่เราไปลงนามในอนุสัญญาเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการทุจริต วันนี้มี ๘๐ ประเทศครับ ที่เขามีบทบัญญัติในเรื่องของการเข้าสู่ข้อมูลข่าวสาร กระผมถึงเป็นห่วงว่าถ้าเราชี้แจงไม่ครบถ้วนใครที่ฟังอยู่ข้างนอกก็ต้องเข้าใจ มองเห็นกรรมการ ป.ป.ช. เป็นตัวร้ายที่จะไปล่วงละเมิด ถ้าท่านสมาชิกในห้องนี้เปิดไปดูร่างกฎหมาย มาตรา ๑๗๒ มีบทบัญญัติการกำหนดโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่นะครับ ไม่ใช่กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๗๖ ก็เช่นกัน มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคล คณะบุคคลที่กรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย แล้วกระทำความผิด ยิ่งถ้าเป็นการกระทำความผิดทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คือถ้าเราไป

อนุญาตในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไปล่วงละเมิดสิทธิของประชาชนผู้บริสุทธิ์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรา ไต่สวนโทษ ๒ เท่าครับ คงไม่น่าอภิรมย์สำหรับกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอายุ ๖๐ ปีกว่าอย่างพวกกระผม ที่จะต้องถูกดำเนินคดีและต้องไปใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน แต่ทำไมเราต้องมา เพื่อที่จะมาขอทั้ง ๆ ที่ผู้แทน กรธ. ได้พูดบอกว่ารัฐธรรมนูญนี้ปราบโกง กรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทั้งสำนักงานรู้สึกดีใจมากเลยว่าเราจะได้เอาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง ที่เราประสบมา ที่เรายังไม่สามารถทำได้ตามคาดหวังให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ในอดีตมาทำให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น จะปิดช่องโหว่ของการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งวันหนึ่ง ต้องยุบ ป.ป.ช. ไป เพราะถ้าเราสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตได้เมื่อไรไม่ต้องมี ป.ป.ช. หรอกครับ แต่ถ้าวันนี้ต่อไปอีก ๕ ปีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาขอคน ขอเงิน ขอเครื่องมือ ขอวิธีการ แสดงว่า ปัญหาการทุจริตมากมายมหาศาล แต่ถ้าเราทำได้สำเร็จจะต้องยุบ ป.ป.ช. ครับ ท่านไม่ต้องยุบ พวกเราหรอก ต้องยุบไปโดยปริยาย องค์กรที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายก็จะต้องมีหน้าที่นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กำลังจะกราบเรียนท่าน กรุณาอย่าห่วงครับ แล้วการที่เราไปเป็นภาคีเราอาจจะ บอกว่าข้อบทข้อ ๕๐ ไม่ได้ถึงกับบังคับ แต่เขามีการประเมินครับ การประเมินรอบแรกเพิ่งประเมิน ไปเมื่อปีก่อนนี้นะครับ ประเมินรอบแรกประเมินในข้อบทที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ที่เรียกว่าลอว์ เอนฟอซเมนท์ (law enforcement) เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องของอินเตอร์เนชันแนล คอร์ปอเรชัน (international corporation) การประเมินปัจจุบันที่กำลังประเมินอยู่นี้ ประเมินในเรื่องของการป้องกันครับ ซึ่งก็คือเป้าหมายหลัก ซึ่งเรากำลังพูดถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างที่กรรมาธิการได้กราบเรียนท่าน ----------

- ๓๕/๑

แล้วก็เรื่องของการติดตามทรัพย์สินซึ่งเป็นสมบัติของแผ่นดินคืน แอสเซท รีคัฟเวอรี (asset recovery) ในการประเมินรอบแรกนี้ประเทศไทยเราก็ผ่าน แต่มีข้อท้วงติงอยากจะให้ประเทศไทยได้ดำเนินการตามข้อบทที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายให้ครบถ้วน เราถึงได้พยายาม ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องไปทำตามยูเอ็น (UN) แต่เพราะว่าวันนี้เราก็คล้าย ๆ เทียร์ ๑ (tier 1) เทียร์ ๒ (tier 2) เทียร์ ๓ (tier 3) ของค้ามนุษย์ เราก็เหมือนเรื่องไอยูยู (IUU) ในการประมงหรือการค้ามนุษย์ แรงงานในการประมง เราจะเหมือนไอเคโอ (ICAO) ในเรื่องของการบินพลเรือน เขาก็ประเมินเรา วันนี้สิ่งที่เป็นดัชนีว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาทุจริตอยู่ที่คะแนนที่เขาเรียกว่าคอร์รัปชัน เพอร์เซ็ปชัน อินเด็กซ์ (Corruption Perception Index : CPI) คะแนนเราไม่สู้ดีครับ ๓๕ ตกลงมา มีดัชนีอยู่ ๙ ตัว ดัชนีส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการลงทุน การบังคับใช้กฎหมาย ความจริงแล้วอีกไม่เกินเดือนสองเดือน ซีพีไอก็จะออกมาครับ เพราะฉะนั้นการดำเนินการในเรื่องการแก้ไขปัญหาการทุจริตจะมีดัชนีออกมา สะท้อนไปหมดถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาล ความสามารถของการบังคับใช้กฎหมาย ความสามารถของการแข่งขันการลงทุนที่เป็นธรรมที่ท่าน สนช. ได้ออก พ.ร.บ. ว่าด้วยการอนุญาตเพื่อจะลดเงื่อนไขของการทุจริตต่าง ๆ นอกจากซีพีไอแล้ว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยทำการสำรวจที่เขาเรียกว่าซีเอสไอ (Corruption Situation Index : CSI) มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยพบว่าผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะได้โครงการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการที่ลงทุนขั้นพื้นฐานจะต้องจ่ายเงินให้กับนักการเมืองที่ทุจริต หรือข้าราชการที่ทุจริตสูงถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ หลังจากมีการปกครองโดย คสช. ในปี ๒๕๕๗ ลดลงมา ๑ – ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ ๑๕ เปอร์เซ็นต์พูดถึงงบลงทุนนี้โครงสร้างพื้นฐานประมาณล้านล้านบาทขั้นต่ำ เรากำลังพูดถึงเงิน ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งหายไปกับการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านยังบอกว่าทุจริตคอร์รัปชันมีความสำคัญน้อยกว่าค้ามนุษย์แรงงานประเทศเพื่อนบ้านที่เข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทยอย่างนั้นหรือครับ แล้วที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง กรธ. ได้ไปเขียนกฎหมายอยู่มาตราหนึ่ง อยากให้ท่านสมาชิกได้ลองดูมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๔ พูดถึงเรื่องของการเสนอ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม พ.ร.บ. โอนงบประมาณรายจ่าย ซึ่งหากมี ส.ส. ส.ว. หรือกรรมาธิการไปแปรญัตติ แล้วต่อมางบประมาณที่มีการแปรญัตติแล้ว ส.ส. ส.ว. นั้นได้เข้าไปมีส่วนใช้จะผิดกฎหมาย แล้วในก่อนวรรคท้ายบอกว่า หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการ

หรืออนุมัติจัดสรรงบประมาณ ในกรณีนี้กฎหมายบัญญัติว่าอย่างไรครับ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคท้ายบัญญัติไว้บอกว่าให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน รัฐธรรมนูญปราบโกงครับ แต่วันนี้ท่านจะไม่ให้เครื่องมือกับเราเลย ให้กรรมการ ป.ป.ช. เวลาคนไปร้องว่ามีการทุจริต ทำหนังสือไปถึงหน่วยราชการขอเอกสารหลักฐานให้เขาส่งมาให้ ให้มานั่งอ่านวิเคราะห์ หรือจะให้เราไปเดินเก็บเอกสาร ทางลับ ผมก็อยากจะเรียนถาม กรธ. ว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ คำว่า “สอบสวนเป็นทางลับ” ช่วยกรุณาแนะนำพวกกระผมหน่อยว่าพวกกระผมจะทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่เขียนโดย กรธ. แล้วผ่านประชามติและเป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันอย่างไร ที่จริงแล้วมาตรา ๓๗/๒ กับมาตรา ๓๗/๓ สาระไม่มีอะไรเลยครับ มาตรา ๓๗/๒ เป็นเรื่องของการอำพราง กฎหมายที่ ป.ป.ช. รับผิดชอบที่ผมได้เรียนให้ท่านฟังถึงเรื่องที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเขาไปสำรวจซีเอสไอ ว่าจะต้องสูญเงินไปประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี เนื่องจากการทุจริตในโครงการของรัฐที่คนต้องการที่จะได้โครงการต้องไปจ่ายเงินให้กับคนที่ทุจริต มี พ.ร.บ. อยู่ฉบับหนึ่งครับ เขาเรียกว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พูดภาษาชาวบ้านเขาเรียก พ.ร.บ. ฮั้ว เขามอบอำนาจให้ ป.ป.ช. ไปทำครับ พ.ร.บ. ฮั้วที่ ป.ป.ช. ไปทำอาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้าราชการอย่างเดียว เกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ในท้องถิ่นครับ ถ้าเราจะไปจับฮั้วบางทีเราจะต้องทำเชิงรุก เราจะต้องจับสด ถามว่าถ้าไม่มีมาตรา ๓๗/๒ ที่เราจะขอให้กรมการปกครองซึ่งเขามีหน้าที่ออกบัตรประชาชนออกบัตรให้เราโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเราจะไปตั้งบริษัทให้จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ว่าเราจะไปเข้าแข่งขันเพื่อจะรู้ว่าฮั้วจริงหรือไม่ฮั้วจริง เราไปทำเองเราก็ผิดกฎหมายสิครับ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ก็ผิดกฎหมาย ไม่มีอะไรเลยครับ มาตรา ๓๗/๒ ท่าน สนช. ถึงได้ไปผ่านกฎหมายให้ ปปง. ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เรื่องอำพราง ส่วนมาตรา ๓๗/๓ เรื่องของการสะกดรอย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังไม่ถึงครับ

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตพูดทีเดียวเลยครับ เพราะผมจะไม่พูดมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ อีก มาตรา ๓๗/๓ สะกดรอยติดอิเล็กทรอนิกส์ เพราะอะไรครับ ถ้าเราส่งเจ้าหน้าที่เราไปดำเนินการสืบสวนทางลับ แล้วบอกให้ไปตัวเปล่า แบ็ก อัพ (back up) ไปนั่งรออยู่ในรถนอก อบต. นอก อบจ. ที่มีการเสนอราคากัน

เกิดเหตุอะไรเราก็ช่วยไม่ได้ ลูกน้องของผมเขาคงอยู่ในอันตราย มีแค่นั้นเองนะครับ สะกดรอยโดยติดเครื่องมือสื่อสาร เพื่ออะไรครับ เพื่อจะปกป้องคนของเรายามที่เขามีภัย

ข้อที่ ๒ เพื่อจะเอาพยานหลักฐานที่สามารถจะเอามาใช้โดยชอบด้วยกฎหมาย ก็ย้อนกลับมาที่มาตรา ๓๗/๑ เช่นกัน ถ้าท่านไม่ให้โอกาสเราเข้าสู่ข้อมูลข่าวสาร อย่าพูดว่าดักฟังครับ มันแสลงใจ ก็แสลงใจผม แสลงใจท่านทุกคนครับ แค่ไลน์ (line) เอง แต่ไลน์ก็เป็นสิทธิส่วนบุคคล เราไม่สามารถไปบอกบริษัทซึ่งเขาเป็นเซอร์วิส โพรไวเดอร์ (service provider) ของไลน์เพื่อจะขอข้อมูลเอามาตรวจสอบได้ถ้าไม่มีกฎหมายให้อำนาจเขา เพราะเขาก็จะละเมิดสิทธิของท่าน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีเจตนารมณ์ใดที่จะไปละเมิดสิทธิของพี่น้องประชาชนครับ แต่เราจะทำทุกวิถีทางเพื่อจะเอาให้คนทุจริตประพฤติมิชอบกระทำผิด ๓ ฐานของเราหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาทำครับ ๒ ปีที่ผ่านมาของกรรมการชุดนี้ เราเร่งรัดทุกอย่าง เร่งรีบจนกระทั่งคนลาออกไปก็มาก เพราะเขาสู้งานไม่ไหว เขากลัวจะบกพร่อง กรอบระยะเวลาที่ท่านกรรมการ กรธ. บอกเราก็คิด เราก็ทำครับ เราออกระเบียบก่อนด้วยซ้ำ แต่ที่บอกต้องแก้ไขนั้นก็เพราะว่า ผู้ปฏิบัติกับผู้เขียนถ้าไม่ใช่คนปฏิบัติไม่ค่อยเข้าใจกัน เพราะฉะนั้นที่ประชุมของกรรมาธิการเสียงข้างมากเมื่อชี้แจงเหตุผลถึงได้เห็นชอบตาม ป.ป.ช.----------

ถ้าท่านไม่ให้โอกาสวันนี้ ท่านจะให้ ป.ป.ช. ทำงานเหมือนเดิม แล้วท่านบอกมิติใหม่ ผมก็อยากจะฟังว่ามาตรา ๑๔๔ “สอบสวนโดยทางลับโดยพลัน” นี่ จะให้เราทำอย่างไร ไปดูที่ผมบอก ๘๐ ประเทศ ไปดูประเทศเพื่อนบ้าน อย่าไปพูดถึงประเทศสิงคโปร์ อย่าไปพูดถึงประเทศมาเลเซีย ซึ่งเขามีครบถ้วนในเรื่องวิธีสืบสวนสอบสวนโดยวิธีพิเศษ ประเทศกัมพูชาก็ยังมีมาตรการบางมาตรการอยู่เลยครับ อำนาจเป็นของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผมในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้กราบเรียนท่านนะครับ เผื่อจะมีเพื่อนสมาชิกของผมในเสียงข้างมากอาจจะเพิ่มเติมในสิ่งที่ผมอาจจะบกพร่องเพราะผมไม่ใช่สมาชิก สนช. ผมอาจจะพูดไม่เก่ง ผมชอบปฏิบัติครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอฟังสมาชิกก่อนดีกว่านะครับ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากจะได้ตอบข้อข้องใจเลย เชิญท่านสมชาย แสวงการ และตามด้วยท่านตวง อันทะไชย ครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องกล่าวต่อที่ประชุมก่อนว่าผมไม่มีเจตนาที่จะไปลดอำนาจ ป.ป.ช. เสียอย่างไร ผมยืนข้าง ป.ป.ช. มาตลอดและอยากเห็นการเปลี่ยนแปลง ผมพูดในสภานี้นับสิบหนแล้วครับ อยากเห็นการจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชันให้สิ้นซาก แต่ดาบที่ให้ไปนั้นต้องระมัดระวังดาบนั้นบาดกลับมา วันหนึ่งถ้าท่านกรรมการ ป.ป.ช. ขออภัย และท่านกรรมาธิการทั้งหมดโดนฝ่ายตรงข้ามเล่นงานทางการเมืองแบบที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ขออนุญาตยกตัวอย่างสัก ๒ – ๓ เคส (case) เคสที่ ๑ เป็นหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ และหนังสือพิมพ์เนชั่น โดนใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ฟรีซ (freeze) ทางการเงินและอีกหลายคนเยอะแยะมากมาย การชุมนุมของ กปปส. อาจารย์มหาวิทยาลัยและหลายท่านอยู่ในห้องประชุมนี้ อยู่ข้างนอกก็มีครับ โดนกฎหมายพิเศษแบบนี้ล่ะครับ กราบเรียนก่อนว่าการดักฟังไม่ใช่ไม่มี ในประเทศไทย ถ้าพูดแล้วผมอินโนเซนซ์ (innocence) ไป มีครับ วันนี้ผมยังถูกฟังอยู่เลย ทุกท่านก็โดนดักฟัง อดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งให้โทรศัพท์มือถือกับ ส.ส. รัฐมนตรีแล้วดักฟังทุกคนครับ เพียงแต่ไม่ถูกกฎหมายเท่านั้นเอง วันนี้ท่านกำลังจะทำสิ่งผิดกฎหมายขึ้นมาถูกกฎหมาย ขออนุญาตกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมาธิการ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

๑๐ ฉบับ ล้วนแต่เป็นกฎหมายที่สำคัญและให้ความสำคัญ และเขียนมาตราไม่ได้ต่างขนาดนี้เลย มาตรา ๓๗/๑ ขออนุญาตอ่านเฉพาะมาตรานิดเดียวซึ่งเหมือนกันหมดคือพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เขียนเหมือนกันทุกคำพูด เว้นแต่อย่างเดียว ปรับเปลี่ยนเล็กน้อยคือการยื่นขอฝ่ายเดียว จากเดิมของดีเอสไอต้องยื่นขอต่ออธิบดีผู้พิพากษา อันนี้เปลี่ยนแค่คำเดียวไปยื่นต่ออธิบดีศาลทุจริตและประพฤติมิชอบ กฎหมายนี้ไม่ได้ใหม่ เขียนมาแล้วครับ แต่ที่ผมเรียนก็คือว่ากฎหมายเหล่านั้นมีความสำคัญ คือ ๑. ต้องเป็นคดีพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอั้งยี่ ซ่องโจร ก่อการร้าย ยาเสพติด ค้ามนุษย์ที่เรายกระดับขึ้นมา แล้วก็ต้องไปฟอกเงินจึงไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นความสำคัญคือเป็นคดีพิเศษที่คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ๒. เรื่องยาเสพติด ๓. อาชญากรรมข้ามชาติร้ายแรง ถ้าเป็นเรื่องไอซิส (ISIS) ก่อการร้ายเวิล์ด เทรด (World Trade) อะไรก็ว่ากันไป อุยกูร์ก็ว่ากันไป อันนั้นใช้ได้ตามกฎหมายซึ่งเขียนแบบนี้เหมือนกันเป๊ะเลย ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนเลย ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่คำถามว่าเรากำลังยกระดับการทำงานของ ป.ป.ช. ซึ่งดีอยู่แล้ว อาจจะเหนื่อย ผมเห็นใจมาก ๆ เลย ๑๐,๐๐๐ กว่าคดี ท่านก็สางไม่หมดหรอกครับ แต่ด้วยความรู้ความสามารถและผมเชื่อว่าท่านยังทำได้ กรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขออภัยที่เอ่ยนามท่านได้ทำมาแล้ว และเป็นคดีที่สำคัญมาก วันนี้ต้องชั่งใจครับ ๑. เอาคดี ป.ป.ช. คือปราบปรามการทุจริตยกระดับขึ้นเทียบเท่าหรือสูงกว่าคดีอาชญากรรมร้ายแรงสากลเลยหรือไม่ ถ้าใช่จะตามมาด้วยในสิ่งที่เขียนในมาตรานี้ครับ ท่านบอกว่าในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ เพราะฉะนั้นท่านดักท่านตรวจได้หมด ไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางสารสนเทศถูกใช้หรืออาจถูกใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิด มีความผิดอย่างนี้ ฐานร่ำรวยผิดปกติทุจริตต่อหน้าที่ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันนี้โดนแล้วนะครับ ใครผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ย้ายคุณถวิล เปลี่ยนศรี ก็โดนได้นะครับ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือกระทำความผิดอื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ แล้วก็มาเข้าเงื่อนไขคือเหตุอันควรเชื่อได้ว่าตามวรรคหนึ่ง อันนี้ข้อ ๒ คือต้องเป็นข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ๓. ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใด อันนี้ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่ลอกมาจากพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามและยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกัน การอนุญาตให้อธิบดีศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งอันนี้ผมทักแล้วครับ อันนี้ก็ลอกมาจากศาลอาญาและเปลี่ยนเป็นศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งกราบเรียนต่ออีกว่า ป.ป.ช.

ฟ้องศาลไหน ถ้าเป็นนักการเมือง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. ฟ้องศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง องค์กรอิสระฟ้องศาลนั้น แต่ท่านไปขอศาลล่าง ซึ่ง พ.ร.บ. บอกว่าศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบนี่เราให้เกิดขึ้นเอง แต่ข้าราชการและ อปท. ท่านไปขอศาลล่าง อันนี้ประการหนึ่งที่ผมคิดว่าเรื่องผิดศาลนะครับ ไม่ได้ขอประธานศาลฎีกาหรือขอประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถัดมาอีกยังบอกว่าการอนุญาตอันนี้ให้ ๓๐ วัน การกำหนดเงื่อนไขและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวให้ความร่วมมือ หมายความว่าอะไร ไปรษณีย์ก็ให้บริษัทไปรษณีย์ไทย โทรเลขไม่ทราบว่าอยู่หน่วยไหน โทรศัพท์บอกว่ามี ทีโอที (TOT) มีแคท (CAT) มีทรู (TRUE) มีดีแทค (DTAC) มีเอไอเอส (AIS) และอื่น ๆ คอมพิวเตอร์ก็มีเยอะแยะ ไลน์ (line) เฟซบุ๊ก (facebook) ยูทูป (YouTube) เข้าข่ายหมดต้องร่วมมือ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ดูเหมือนผมจะใจร้ายกับ ป.ป.ช. ซึ่งไม่ใช่เลย ผมอยากเห็น ป.ป.ช. ทำงานด้วยความตั้งใจและผมคิดว่า ๑๙๓ มาตรานี้แทบจะไม่ได้คัดค้านเลย จะเห็นด้วยเยอะเป็นส่วนใหญ่เลย แล้วเห็นต่างจาก กรธ. ด้วยซ้ำไป โดยเฉพาะบางเรื่องในบทเฉพาะกาล แต่มาตรานี้ต้องลุกขึ้นยืนและผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ผมคิดว่า ป.ป.ช. ที่ท่านดำเนินการมาแล้ว ขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานสัก ๔ – ๕ นาที ยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน คดีสำคัญที่ ป.ป.ช. แสดงฝีมือมาแล้ว ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยคือคดีจำนำข้าว มีผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องหลายสิบคน ตั้งแต่อดีตนายกรัฐมนตรี อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อดีตผู้อำนวยการสำนักการค้าข้าว เลขานุการอะไรต่าง ๆ เอกชน ถ้าเข้าข่าย ๓ ข้อนี้ท่านดักฟังเขาได้หมดเลย นี่คืออันตรายครับ นี่คือคดีจำนำข้าวคดีเดียว คดีอื่น ๆ คดีอดีตรัฐมนตรีเรื่องบ้านต่าง ๆ เยอะแยะมากมาย ผมอธิบายต่อว่าฝีมือ ป.ป.ช. ในการจัดการจำนำข้าวมีอยู่ ๑๐ เรื่องที่เอ่ยไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพิสูจน์เรื่องการขายข้าวที่ไม่มีอยู่ในสต็อก (stock) การทำสัญญาซื้อข้าวโดยไม่แยกชนิดทั้งที่ราคาต่างกันมาก การทำสัญญาเสียเปรียบการขายข้าวต่ำกว่าราคาตลาด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ขาดทุน ๖,๓๕๐ ล้านบาท การอนุญาตซื้อขายข้าวจีทูจี (G2G) เก๊ภายในเวลา ๙ วัน การไม่ซื้อขายผ่านบริษัท คอฟโก ของประเทศจีน และไม่ได้ยกระดับราคาข้าวแต่ขายให้กับพวกตัวเองมาเวียนข้าว อันนี้ผมยกตัวอย่างการทำงานของ ป.ป.ช. ไปรวบรวมหลักฐานเหล่านี้ แม้กระทั่งเช็ค (cheque) เป็นพันกว่าใบมาจนดำเนินคดีจนถึงที่สุด

ตัดสินจำคุกคนละ ๔๐ ปี ๕๐ ปี ๒๐ ปี ผมกราบเรียนเลยครับ ผมบังเอิญได้ร่วมไปกับคณะที่ท่านไปที่เมืองจีนไปสอบถาม ทำไมกรรมการ ป.ป.ช. ชุดนั้นไปได้ล่ะครับ ไปสอบถามว่าบริษัทขายสเตชันนารี (stationary) ขายเครื่องเขียนนี่ของจริงหรือเปล่า หรือของปลอม ในที่สุดก็ได้หลักฐานจากประเทศจีนว่าของปลอม นี่ล่ะครับ ฝีมือของ ป.ป.ช. แต่ถ้าทำการดักฟัง ดักไลน์ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าทำไม่ได้ แต่ถ้าพบว่าเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องไปขอหมายศาลทำได้อยู่แล้ว และกรณีดักแบบนี้ผมยังยืนยันว่าเป็นการดักฟังอำพรางจะเกิดอะไรขึ้นครับ นอกเหนือจากที่เราได้มาตรฐานจาก ป.ป.ช. อาจจะได้มาตรฐานทีไอ (TI) เพิ่มขึ้นมาหรือไม่ ผมยังไม่ทราบเพราะข้อ ๕๐ นั้นเป็นแค่มาตรการแนะนำ ไม่ได้ทำทุกข้อนะครับ ผมยืนยันมีอีกหลายข้อที่ไม่อยากอ่านเพราะว่าไม่ได้ทำตั้งเยอะ แต่ท่านจะโดนเรื่องสิทธิมนุษยชนโลกกลับมาทันทีเพราะละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะอะไรครับ เพราะไปยุ่งกับเขาทุกเรื่องไม่ใช่เรื่องทุจริตอย่างเดียว เรื่องประพฤติมิชอบ เรื่องผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ เรื่องของผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันนี้เป็นสิ่งที่ผมระมัดระวังแทน ป.ป.ช. แม้จะทำงานง่ายและทำให้การที่คลี่คลาย ๑๐,๐๐๐ กว่าคดีนี่อาจจะหมดไปทันที แต่สิ่งเหล่านั้นน่าภูมิใจไหมครับ วันหนึ่งเราจะโดนสิทธิมนุษยชนโลกเขาโจมตีว่าเราเข้าไปดำเนินการ และผมเรียนต่อว่ากฎหมายที่ผมยกตัวอย่าง ป.ป.ส. ก็ดี ดีเอสไอก็ดี ปปง. ก็ดี ค้ามนุษย์ก็ดี ทำไมมีเจ้าหน้าที่ไปทุจริตล่ะครับ มีโทษ ๒ เท่าเหมือนกันเป๊ะเลย เจ้าหน้าที่ดีเอสไอเลว ๆ บางคน ที่ดีส่วนใหญ่นะครับ ไปเรียกเงินอดีต ส.ว. ๑๐๐ – ๒๐๐ ล้านบาทในบางคดี กฎหมายฟอกเงินและกฎหมายค้ามนุษย์ไปเรียกโรงงานที่มหาชัย ๓๐ ล้านบาท เกิดอะไรขึ้นครับ ---

เพราะการดักฟัง ดักรับนี้ไปได้ข้อมูลอื่น ๆ อดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่งไม่เอ่ยชื่อ สั่งย้ายอธิบดีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ ๑ ปีเศษ เพราะถูกดักฟังเรื่องกิ๊ก นี่คืออะไรครับ นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น ผมสนับสนุน ป.ป.ช. เต็มที่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ในการทำงาน แม้กระทั่งรวมถึงบทเฉพาะกาล แต่ผมกำลังเตือนว่า วันใดที่ดาบนั้นไปอยู่ในอริ ไม่ใช่อริเพราะทางการเมือง แต่อยู่ในฝ่ายคนไม่ดี ดาบนั้นคืนสนองหมด ผมไม่ได้กลัวครับ เพราะผมยืนอยู่ได้ในนี้ ๑๐ ปี ผมพร้อมถูกตรวจสอบหมด แต่ท่านเหล่านั้นครับ ผมไม่แน่ใจนะครับ ท่านจะมาบ่นตอนหลังว่าไม่น่าลงมติไปเลย ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ด้วยความเคารพและเห็นใจเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทุกคน แต่หลักการที่สำคัญต้องยืน กรธ. นี้ผมว่าโหดกว่า ป.ป.ช. อีก ท่านออกรัฐธรรมนูญบังคับทุกอย่างมาเยอะแยะมากมาย ท่านไม่ยอม ป.ป.ช. เรื่องนี้ นั่นแสดงว่ามีเหตุผล อดีตกรรมการ ป.ป.ช. อย่างท่านวิชา มหาคุณ นั่นตัดสินคดีผิดเป็นผิดเยอะแยะมากมายทำไมท่านไม่ยอมครับ ท่านเหนื่อยยากกับคดีจำนำข้าวมาเยอะแยะ ทำไมท่านไม่อยากได้วิธีง่าย ๆ แบบนี้ เพราะเป็นปัญหาจริง ๆ ผมขอความกรุณากราบเรียนท่านประธานคณะกรรมาธิการและกรรมาธิการครับ ถอนเถอะครับ อย่าต้องไปโหวตเลยครับ โหวตผมอาจจะแพ้ก็ได้ครับ เพราะว่าใช้มติวิป (whip) บอกให้ฟังกรรมาธิการเสียงข้างมาก แต่ประเทศชาติไม่ใช่เรื่องของเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย ผมลุกขึ้นมานี้เสียมารยาทใน ๒๙๙ ฉบับนี่คือฉบับที่ ๓๐๐ ของสภา ลุกขึ้นมาทักคำปรารภเป็นครั้งแรก และลุกขึ้นยืนไม่ยอมเลิก เพราะมาตรา ๓๗/๑ จริง ๆ อันตรายครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านตวง อันทะไชย แล้วก็ท่านสุรางคณา วายุภาพ และนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ จะขอความกรุณาว่าท่านพูดไว้แล้วตอนคำปรารภเอาประเด็นอื่น ๆ ขึ้นมาตามมาตรา ๓๗/๑ เชิญท่านตวง อันทะไชย ก่อนครับ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีมาตราเดียวคือ มาตรานี้ท่านประธาน มาตราอื่นผมไม่ติดใจ ผมถือว่าท่านทั้งหลายได้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณา แล้วพักหลังผมก็ไม่ค่อยลุกขึ้นมาพูด มาตรานี้ไม่ได้ เรื่องนี้ไม่ได้ต้องลุกขึ้นมา ท่านอาจจะถามว่าเพราะอะไร ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการด้วยความเคารพครับ หลักของสภาจะมีเหตุของสภาอยู่ มีอยู่ ๒ - ๓ ประการ

ประการแรก หลักของสภาไม่ว่าจะเป็นสภาไหนในโลกนี้ รวมทั้งสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ก็ตาม ถ้าจะต้องออกกฎหมายมีคนมาขออำนาจที่จะละเมิดสิทธิประชาชน สภาจะต้องออกกฎหมายเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิประชาชน สภาจะต้องไตร่ตรองพิจารณากฎหมายใดก็ตาม

ที่มีโอกาสไปละเมิดสิทธิประชาชน นี่คือธรรมชาติของสภา ถ้าสภานั้นมาเห็นชอบต่อการที่จะใช้อำนาจในการละเมิดสิทธิประชาชนไม่ใช่สภา ท่านคือฝ่ายรัฐที่มาขออำนาจต่อสภา พวกเราสมาชิกสภาลุกขึ้นทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่จะต้องปกป้องคุ้มครองต้องเข้าใจหลักอันนี้ก่อน

ประการที่ ๒ ผมยืนยันตั้งแต่เมื่อเช้าว่า ผมไม่ได้พูดเรื่องบุคคล ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้พูดเรื่ององค์กร ผมไม่ได้พูดถึงปัจจุบัน แต่ผมกำลังพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ผมถามท่านหน่อย เราไม่พออีกหรือที่เรามีกฎหมายที่จะให้คนไปละเมิดสิทธิประชาชน เช่น ดีเอสไอ (DSI) มาตรา ๒๕ เขียนเหมือนท่านเลย เดี๋ยวผมจะชี้ให้ดูว่าจะละเมิดอย่างไร แล้วใช้มาก็มีปัญหากับพี่น้องประชาชนมาตลอดแล้วยังต้องใช้อีกหรือ เรายังไม่พอหรือที่เรามีกฎหมายของ ปปง. ให้ไปละเมิดสิทธิของประชาชน และเรายังมีกฎหมายอื่น ๆ อีกไปละเมิดสิทธิประชาชน ท่านประธานจำได้หรือไม่ว่า มีอดีตนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งได้ใช้กฎหมายอย่างนี้ไปกลั่นแกล้งพรรคการเมือง นักการเมืองที่เป็นฝ่ายตรงกันข้ามที่ผมบอกเมื่อเช้า เจ๊งไปแต่ละคนเลย อดีตนายกรัฐมนตรีพูดคำนี้ว่า ผมไม่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้มีเขียนมาให้ผม แล้วก็นำไปสู่วิกฤตของประเทศรอบนั้นเป็นกี่รอบจนถึงปัจจุบัน ศาลฎีกา ศาลอาญาได้พิพากษาจำคุกนักการเมืองที่ไปดักฟังโทรศัพท์เมื่อปี ๒๕๕๐ อดีตอธิบดีท่านหนึ่งดักฟังนักการเมืองไม่นาน ใช้มาตรา ๒๕ ที่ท่านเขียนลอกมานี้ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ธรรมชาติสภาเวลาจะออกกฎหมายไปละเมิดสิทธิประชาชนทุกคนจะต้องไตร่ตรองพิจารณาให้ดี ต้องหาจุดบกพร่องน้อยที่สุดที่จะไม่ให้คนใช้อำนาจของรัฐ ผมไม่ห่วงปัจจุบัน ท่านที่เคารพของผม ป.ป.ช. พี่ใหญ่ผมนี้ ผมเคารพท่านทั้งหลายผมไม่ห่วงท่าน แต่ผมห่วงคนที่จะมาใช้ ผมบอกเมื่อเช้าว่าคนเขียนไม่ได้ใช้ แต่คนใช้ไม่ได้เขียนในอนาคตข้างหน้าแล้วจะเปลี่ยนคนใหม่มา นั่นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ผมจำเป็นต้องพูดถึงคำปรารภ ท่านประธาน มาตรา ๓๖ เพราะมาตรา ๓๗/๑ คือตัวตนตัวละครตัวใหม่ที่มาแสดงออกถึงการจะละเมิดสิทธิประชาชน อย่างไรจากนัยของมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗/๑ ผมไปทำการบ้านท่านประธาน ผมพบว่า เขียนเหมือนกันกับ พ.ร.บ. ท่านสมาชิกพูดแล้ว ท่านประธานก็พูดแล้ว มาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ เขียนเหมือนกันเลย ผมจะชี้ให้สภาได้เห็นว่า เขียนแบบนี้โอกาสในการละเมิดสิทธิประชาชนสูง ผมเริ่มต้นท่านประธาน ท่านลอกมาเหมือนเขาเลย มาตรา ๓๗ ถ้ามีของดีเอสไอในมือเทียบเลยครับ ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ท่านประธานครับ ประเด็นอันควรเชื่อได้ว่า เป็นการใช้ดุลพินิจของคน ท่านไปดูข้างในมาตรานี้ให้อำนาจคนนะครับ แล้วบอกว่าไปขอ ป.ป.ช.

ไปขอศาล แต่ให้อำนาจคนคิด ให้อำนาจบุคคลคนเดียวที่จะใช้ดุลพินิจเหตุอันเชื่อได้ว่า เอามาตรฐานจากไหนมา ใครเป็นคนกำหนดมาตรฐาน เหตุอันเชื่อได้ว่าของนาย ก กับนาย ข ต่างกันหรือไม่ครับ นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านใช้คำตามมาตรา ๒๕ เดิม “อาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด” อาจ ถ้าไม่ อาจ จะทำอย่างไร ใครเป็นคนกำหนดมาตรฐาน ศาลไหนเป็นคนตัดสิน เพราะตอนยื่น ยื่นฝ่ายเดียวโดยเจ้าหน้าที่ นัยตามร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมไม่ห่วง ทุกวันนี้โลกเจริญ พี่น้องมีร่างอยู่ในมือ รัฐธรรมนูญมีในมือเข้าไปในแอพพลิเคชั่น (application) ของ กรธ. มีหมด พี่น้องเปิดไปดูตามที่ผมพูดเข้าไปในร่างมี และกระทบกระเทือนอย่างกว้างขวาง แล้วคืออะไร กว้างขวางกับกระทบกระเทือนแบบแคบ เหล่านี้คือการใช้ดุลพินิจในการที่จะมากลั่นแกล้งทางการเมือง ท่านประธานที่เคารพ พอใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ความเขียนต่อไปว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มต้นจากคนคนเดียว เพื่อใช้กลไกนั้น ท่านอย่าลืมผมพูดถึงอนาคต อนาคตไม่ใช่ท่านที่จะต้องมาเป็น ป.ป.ช. อนาคตคือ ส.ส. ส.ว. ชุดใหม่ที่จะมาเลือกไม่ใช่อยู่ในสภาแห่งนี้ ผมกำลังพูดถึงประเด็นนี้ เสร็จเรียบร้อยให้อนุญาตให้สามารถเข้าไปดักฟังโทรศัพท์ได้ เข้าไปแชต (chat) ของท่านได้ เข้าไปเฟซบุ๊ก (facebook) ได้ เข้าไปไลน์ (line) ของท่านได้ทั้งหมด ท่านทั้งหลายประเด็นความห่วงใยตรงนี้ต่างหากคือประเด็นที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่มีอะไรเลย ไม่เห็นด้วยที่สภาแห่งนี้ที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่จะต้องมาอนุมัติให้คนออกกฎหมายละเมิดสิทธิประชาชนละเมิดแล้วละเมิดอีก ซ้ำแล้วซ้ำอีก ถามหน่อยว่า กลไก ป.ป.ช. ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้แม้ไม่มีมาตรานี้ก็สามารถทำงานให้กับบ้านเมืองได้ ท่านสมาชิกพูดไปแล้วผมจะไม่พูดซ้ำ วันนี้จึงจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นมาทำหน้าที่เพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ ท่านได้โปรดพิจารณาไตร่ตรองว่ากฎหมายฉบับนี้จะกลายเป็นหนึ่งในเครื่องมือของการไปละเมิดสิทธิของประชาชนในอนาคตข้างหน้า ไม่ใช่ ๔ ปี ๕ ปี อนาคตข้างหน้า วันนั้นอย่างน้อยจะได้บันทึกในสภาว่า สภาได้เตือนแล้ว สภาได้บอกแล้วว่ามีเหตุผล ผมเรียนท่านประธานว่านี่คือ หลักการของผม ----------

แล้วสุดท้ายท่านประธานครับ ผมไม่ได้เรียกร้องให้กรรมาธิการต้องถอน ผมไม่ได้เรียกร้องให้กรรมาธิการต้องทบทวน แต่ผมเชื่อมั่นว่าท่านกรรมาธิการ ทั้ง กรธ. และ ป.ป.ช. ที่เป็นกรรมาธิการรวมทั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านทราบดีว่าควรจะทำอย่างไร ท่านทราบดีว่าสิ่งนี้ควรจะต้องสร้างอย่างไรเป็นบรรทัดฐานให้กับประเทศอันเป็นที่รักยิ่งของเรา แล้วนำไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง นำไปสู่การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปในอนาคตข้างหน้า ผมทราบ ผมเคารพวิจารณญาณของท่าน แม้จะมีการลงมติแพ้หรือชนะก็ตาม ผมไม่ติดใจ แต่ผมได้ทำหน้าที่ของผมแล้ว ได้กราบเรียนต่อท่านประธานผ่านสภาไปแล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสุรางคณา วายุภาพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ จากนั้นก็ท่านมณเฑียร บุญตัน ท่านสุดท้าย

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานผมขอใช้สิทธิด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสุรางคณา วายุภาพ ครับ

นางสุรางคณา วายุภาพ : ดิฉัน สุรางคณา วายุภาพ นะคะ หลายประเด็นนั้นหลายท่านได้พูดไปแล้ว ดิฉันอาจจะพูดในมุมอื่นบ้าง กฎหมายมาตรานี้ทำไมหลายคนกังวลใจ หลายคนไม่สบายใจ เหตุผลสำคัญนั้นท่านอดีตกรรมการ ป.ป.ช. คือท่านวิชา มหาคุณ ได้พูดไว้ชัดเจน เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เหมือนกับกฎหมายฉบับอื่น กฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่บังคับใช้และปรัชญาของกฎหมายคือ มีการใช้อำนาจกึ่งตุลาการ นี่คือประเด็นสำคัญที่สุด การใช้อำนาจกึ่งตุลาการนั้น แปลว่ากระทบกับสิทธิของประชาชนอย่างมหาศาลถ้าใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ดิฉันเองโดยส่วนตัวเชื่อมั่นในกลไกการทำงานของ 2 หน่วยงานมากนะคะ คือ สตง. และ ป.ป.ช. ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศเรามี ๒ หน่วยงานนี้ที่เป็นเหมือนหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานหลักในการทำให้เรื่องนี้ดีขึ้นมาก ๆ ดิฉันย้อนกลับมาถึงตัวกฎหมายฉบับนี้ที่ท่านกังวลว่า ถ้าไม่มีเครื่องมือแบบนี้ในมาตรานี้จะทำงานยากคงเป็นข้อเท็จจริง แต่เอาเข้าจริง ๆ แล้วแม้ท่านมีเครื่องมือทำนองนี้ ในปัจจุบันนั้นการติดต่อกันทางออนไลน์ (online) เขาจะกังวลมากคือ เรื่องความเป็นส่วนตัวที่จะถูกคุกคามโดยคนร้ายหรือผู้ร้ายทั้งหลายที่จะทำการโจมตีทางไซเบอร์ (cyber) นะคะ กับ 2. คือกังวลเรื่องการใช้อำนาจของรัฐที่จะไปล่วงเกินความเป็นส่วนตัวของเขา จึงมีกลไกการทำงาน ยกตัวอย่างเช่น การเข้ารหัสระหว่างเครื่อง 2 เครื่อง ซึ่งท่านไม่มีวันรู้เลย แม้ดักรับไว้จะไม่รู้ว่าเขาเขียนหรือพูดกันเรื่องอะไร เพราะฉะนั้นแม้มีอำนาจตามกฎหมายฉบับนี้มิได้

หมายความว่า ท่านจะทำได้ตามที่เจตนารมณ์หรือตั้งใจที่จะทำตามที่หวังเอาไว้ อาจจะไม่ได้เป็นอย่างนั้นก็ได้ ในทางกลับกันถ้าเราดูนโยบายของรัฐบาล ปัจจุบันนั้นกลไกทางกฎหมายเยอะฉบับมากที่เขียนกฎหมายในเชิงบังคับทำนองนี้เอาไว้มากพอแล้ว แต่ถ้าเราดูกลไกนโยบายของรัฐบาลเราจะพบว่านโยบายรัฐบาลวันนี้ที่สำคัญมากที่เป็นเครื่องมือสำคัญของ ป.ป.ช. ด้วยเช่นเดียวกันคือ การที่รัฐบาลบังคับหน่วยงานของรัฐทั้งหมดบอกว่า ท่านต้องแชร์ (share) ข้อมูล ท่านต้องเปิดเผยข้อมูล หรือที่เป็นนโยบายในภาษาอังกฤษที่เรียกว่า โอเพ่น กัฟเวิร์นเมนท์ (open government) หมายความว่าข้อมูลนั้นจะถูกโพสต์ (post) อัพโหลด (upload) ขึ้นบนระบบอินเทอร์เน็ต แล้วจะให้ภาคประชาสังคมหรือใครก็ได้สามารถตรวจสอบ กลไกเหล่านี้ต่างหากที่ทรงพลังมหาศาล ซึ่งจะเป็นเบาะแสที่สำคัญของท่าน เพราะเขาจะเป็นมดงานเล็ก ๆ ที่ช่วยขยับและขับเคลื่อน แล้วก็ส่งข้อมูลเบาะแสมาให้ท่าน ในขณะเดียวกันเราต้องยอมรับว่ากลไกการทำงานในทางปฏิบัติ ในการรวบรวมพยานหลักฐานมีข้อจำกัดและมีปัญหา จึงเป็นที่มาที่มีความพยายามในการแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานและการรวบรวมพยานหลักฐานแบบดิจิทัล (digital) หรือแบบอิเล็กทรอนิกส์อยู่ด้วย ดิฉันเชื่อว่าถ้าท่านใจเย็นอีกสักนิดหนึ่งกลไกตรงนี้เป็นเรื่องยากในการทำไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เนื่องจากเครื่องมือ ๒ เครื่องมือของรัฐบาลที่กำลังผลักดันนโยบายสำคัญนี้จะช่วยเป็นเครื่องมือที่สำคัญกับท่านเหมือนกันที่จะใช้ในการทำงาน สิ่งที่น่าห่วงต่อมาก็คือว่าในการทำงานในทางปฏิบัติ ดิฉันขออภัยที่จำเป็นต้องพูดถึง แต่อดไม่ได้จะต้องพูดถึงเพราะเป็นข้อเท็จจริง เราจะพบว่าหน่วยงานสายบังคับใช้กฎหมายส่วนใหญ่ผูกโยงกับการทำงานแบบอนาล็อก (analog) หรือเป็นแบบระบบกระดาษเป็นแบบแมนนวล (manual) เสียเยอะมาก แท้จริงแล้วรัฐบาลควรส่งเสริมท่านเต็มที่ในการปฏิรูปการทำงานของ ป.ป.ช. เองที่ไม่ผูกโยงกับระบบกระดาษ ในปัจจุบันซึ่งคดีค้างอยู่เยอะมาก แล้วปรับวิธีการปรับรูปแบบทำให้เป็นดิจิทัลจริง ๆ ดิฉันคิดว่าเครื่องมือเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือทรงพลังของท่านในการทำงาน แต่ไม่ได้ออกกฎหมายเพราะกังวลว่าจะรวบรวมพยานหลักฐานในแบบรูปแบบใหม่ไม่ได้ จึงออกกฎหมาย ร่างกฎหมาย เสนอร่างกฎหมายมาตรานี้ขึ้นมา แท้ที่จริงอาจจะใช้ไม่ได้เลยในทางปฏิบัติ เพราะสิ่งที่ดิฉันห่วงก็คือว่าดิฉันพบปัญหาทางปฏิบัติบ่อยมากค่ะว่า เราเพิ่มอำนาจ เพิ่มงบประมาณซื้อเครื่องมือ ซื้อระบบ ซึ่งเราไม่คุ้นชินและเราไม่มีความรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริงกลายเป็นภาระมหาศาลและใช้ไม่ได้จริงทางปฏิบัติ ดิฉันอยาก

เสนอมุมมองนี้เพื่ออยากจะเรียนท่านว่าเอาเข้าจริง ๆ มาตรานี้นั้น เนื่องจากเป็นมาตราที่ก่อให้เกิดปัญหาในเชิงถกเถียงมากทีเดียวและอาจจะไปกระทบกับสิทธิของประชาชนอย่างมาก เพราะในมาตรานี้พูดถึงเรื่องของการรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจจะไปเกี่ยวข้องกับข้อมูลของคนอื่น แม้วรรคท้ายท่านจะเขียนว่า ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น เอาเข้าจริง ๆ ก็มีโอกาสหลุดได้ตลอดเวลานะคะ ดิฉันเองจึงไม่ค่อยสบายใจกับมาตรานี้เท่าไรนัก ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประเด็นที่ท่านสุรางคณา วายุภาพพูดประเด็นหนึ่งและกรรมาธิการเสียงข้างมากยังไม่ได้ชี้แจง ก็คือลักษณะขององค์กร ป.ป.ช. เป็นองค์กรกึ่งตุลาการ นั่นหมายความว่า ป.ป.ช. สอบสวนเอง แล้วมีอำนาจฟ้อง ซึ่งแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ อย่างไร ที่มีกฎหมายที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายมา ๑๐ ฉบับหรืออะไรนั้น ท่านฝากกรรมาธิการเสียงข้างมากเตรียมตอบในประเด็นนี้ด้วย ต่อไปท่านนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ แล้วก็ตามด้วยท่านมณเฑียร บุญตัน แล้วก็ท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานครับ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ผมคิดว่าเป็นจิ๊กซอว์ (jigsaw) ที่ตัวใหญ่ที่สุด อาจจะไม่ใช่จิ๊กซอว์ตัวสุดท้ายที่จะทำให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่เราได้ชื่อว่าฉบับปราบโกงนี้จะสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราอยากเห็นเราก็อยากเห็นความศรัทธา ความเชื่อถือของประชาชนที่มีต่อ ป.ป.ช. แล้วเราก็อยากให้ ป.ป.ช. นี้มีผลงานดีเด่นในเรื่องของการปราบปรามคอร์รัปชัน รวมทั้งการป้องกัน ท่านประธาน ป.ป.ช. พูดถึงเรื่องของ ซีพีไอ คอร์รัปชัน เพอร์เซ็ปชัน อินเด็กซ์ (CPI : Corruption Perception Index) วันที่ 26 มกราคม นี่แหล่ะครับ เอาจากตัวเลขของการประกาศเมื่อปีที่แล้ว ซึ่งตัวเลขต่ำกว่าเดิม แต่ท่านไม่ต้องห่วงครับ ปีนี้ต้องดีกว่าเดิมแน่ เพราะองค์กรความโปร่งใสเขาดูเรื่องของว่าคดีแต่ละคดีที่ชี้ได้ทำอะไรไปเสร็จแล้วมากน้อยแค่ไหน ประเด็นอยู่ที่ตรงนั้น ถ้าหากว่าเราได้จัดการกับคดีต่าง ๆ ซึ่งมีมากมายแล้วนับวันก็จะมากขึ้น แล้วได้มีการตัดสิน มีการลงโทษก็จะปรากฏผลงาน เพราะฉะนั้นเช่นเดียวกับทางที่ผมพยายามพูดตลอดเวลาว่า ศาลยุติธรรม ศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบที่ใช้วิธีการไต่สวนขึ้นมาแทนจะทำให้คดีต่าง ๆ เร่งรัด เพราะฉะนั้นคือเป็นประเด็นที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญ เราอยากเห็น ป.ป.ช. ที่มีความโปร่งใส เป็นที่ศรัทธาของประชาชนผมขอเน้นอีกครั้งหนึ่ง ทีนี้ในกฎหมายฉบับนี้นะครับ ในมาตรา ๓7/๑ เขียนขึ้นมาใหม่

ไม่มีในร่างเดิม ประเด็นคำถามผมก็คือว่าท่านได้ทำตามมาตรา 77 วรรคสอง มากน้อยแค่ไหน ในมาตรา 77 วรรคสอง นี้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ ซึ่งต้องทำทุกขั้นตอน ผมเป็นห่วงว่าวันดีคืนดีมีนักเลงดีไปร้องผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องเข้าศาลรัฐธรรมนูญจะเกิดอะไรขึ้น เพราะว่าอันนี้เป็นการเขียนขึ้นมาใหม่ ทีนี้ในสิ่งที่มีอยู่แล้วนะครับ ทางท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากก็พูดแล้ว ผมขอทวนอีกครั้งหนึ่งครับ เรามีกฎหมายที่มีอยู่แล้ว

๑. พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๘

๒. พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 30

๓. พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 25

๔. พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ จัตวา

๕. พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๖

๖. พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘

๗. พ.ร.บ. ข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๘

๘. พระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๑ (๕)

๙. พ.ร.บ. ไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๒๕

๑๐. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๕ และ

๑๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ซึ่งมีความพยายามจะเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่ ครม. แต่ว่าติดขัดตามที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้อภิปรายไปแล้ว ก็คือในกฎหมายฉบับนี้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมยังบอกว่าในฉบับนั้น ซึ่งขณะนี้รอผ่านวิป (whip) รัฐบาล ผ่านวิป สนช. ไปติดค้างอยู่ที่คณะกรรมาธิการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และกิจการตำรวจต้องไปทำประชาพิจารณ์ต้องไปศึกษารายละเอียดว่าจะเสนอกลับเข้ามาหรือไม่อย่างไร รายละเอียดของมาตรา ๓๗/๑ อิงอยู่ในตรงนั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วควรจะรอกฎหมายฉบับนั้น แต่ว่าทาง ป.ป.ช. บอกว่าต้องการเครื่องไม้เครื่องมือในการทำงาน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้อำนาจ ป.ป.ช. เยอะมาก ให้อำนาจมากขึ้น แล้วก็เป็นสิ่งที่ดีสิ่งที่ผมอยากเห็น แล้วผมก็เชื่อว่าประชาชนทั่วไปก็อยากเห็น อำนาจที่มากเกินไปเป็นดาบสองคม แอบโซลูท เพาเวอร์ แอบโซลูท คอร์รัปชัน (absolute power absolute corruption) เอามาใช้ได้ แน่นอนมีบทตรวจสอบ มีการตรวจสอบ ป.ป.ช. ตามที่ท่านประธาน ป.ป.ช. ได้พูดมา ใช่ครับ แต่ว่าท่านไม่สามารถควบคุมเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทั้งหมดทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับข้างล่าง ซึ่งไปใช้อำนาจ การควบคุมเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจอย่างที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายท่านสุรางคณา วายุภาพ ขออภัยที่เอ่ยนามเป็นองค์กรกึ่งตุลาการจึงถือว่ามีอำนาจอย่างมากมหาศาล เพราะฉะนั้น

ประเด็นก็คือว่าเมื่อมีอำนาจมากก็ต้องมีการถ่วงดุล ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้พูดไปหลายท่านในเรื่องของการถ่วงดุล เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ ทีนี้เรามาดูในรายละเอียด ผมคิดว่าทางผู้ที่ยกร่างขึ้นมา ซึ่งก็ต้องรวมถึงคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วยพยายามเขียนรายละเอียดให้ครอบคลุม ผมเชื่อว่าโดยยึดกฎหมายเดิมเป็นหลัก ทีนี้การเขียนของท่านสมบูรณ์ที่สุดแล้ว แต่ไม่ได้ฟังความคิดเห็นของประชาชน ผมไม่ได้เน้นที่ว่ามาตรา ๗๗ วรรคสอง ผมคิดว่าความสำคัญอยู่ที่การรับฟัง การรับฟังในสภาก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่กฎหมายต่าง ๆ ที่ผมยกขึ้นมายกเว้นฉบับที่ สนช. ออกมาเอง คลอดออกมาเอง ฉบับอื่น ๆ เขารับฟังทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จึงมีความละเอียดรอบคอบในระดับที่สูง แต่ว่าในขณะนี้เราไม่ได้รับฟังประชาชนเหมือนกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาฉบับที่ผมว่าในเรื่องของการดักฟัง การดักรับ ฉบับนั้นยังมีปัญหาอยู่ก็ยังไม่รู้ว่าทางประชาชนเขาจะมีการตอบสนองต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นอย่างไร แต่ในฉบับนี้ถึงท่านจะเขียนสมบูรณ์ ตอนแรกผมเข้าใจไปเองผมคิดว่ามาตรา ๓๗/๑ อยู่ในเรื่องของมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ก็คือข้อมูลของการฟอกเงิน แต่พอไปดูในรายละเอียดแล้วไม่ใช่ เป็นการเขียนขึ้นมาใหม่ทั้งมาตรา ไม่ได้มีอะไรยึดโยงกับมาตรา ๓๗ ทั้งสิ้น ก็เป็นเรื่องของความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ความผิดที่ทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ถึงแม้จะเขียนว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง อันนี้ก็ล้อกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมคิดว่าเป็นกรณีที่กว้างมาก แล้วถามว่ามีความจำเป็นที่ต้องเขียนขึ้นมาไหม ถ้าตามที่ท่านประธาน ป.ป.ช. ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงมา ท่านก็คิดว่ามีความจำเป็น เพราะว่าท่านมีปัญหาและอุปสรรคและต้องการเครื่องไม้เครื่องมือในการทำงาน แต่ว่าในมุมมองของอีกฝั่งหนึ่งคือทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็ต้องรับฟังท่าน เพราะว่าหลายท่านก็เป็น กรธ. แล้วท่านก็อยู่กับกฎหมายฉบับนี้มาตั้งแต่ต้น แล้วก็อยู่ในคณะกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านท้วงติงผมคิดว่ามีน้ำหนักและมีความสำคัญเช่นเดียวกับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมคิดว่าหลายท่านอภิปรายก็มีน้ำหนัก มีเหตุมีผล เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมคิดว่าถ้าหากท่านยังยืนยันที่จะคงร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ ผมก็เชื่อว่าทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยและทางสมาชิกหลาย ๆ ท่านก็คงจะต้องตัดสินด้วยการโหวตลงมติ เมื่อลงมติแล้วผลจะเป็นอย่างไรก็คงจะต้องแล้วแต่ทางสมาชิก แต่ว่า

ก่อนถึงตอนนั้นก็อยู่ที่กรรมาธิการเสียงข้างมากจะพิจารณาทบทวนว่าท่านยังจะยืนยันที่จะลงมติหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านยังยืนยันที่จะลงมติก็คงจะต้องไปตัดสินกันตอนที่ลงมติ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านมณเฑียร บุญตัน และท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ และท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เชิญท่านมณเฑียร บุญตัน ครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ได้กรุณาเห็นคล้อยตามคำเสนอแปรญัตติของกระผมในมาตรา ๓๒ ซึ่งไม่เกี่ยวกับมาตรานี้ ขอขอบคุณ เพราะจะช่วยทำให้กระบวนการในการปราบโกงที่ท่านว่ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งรายละเอียดผมไม่ขอพูดถึง

ประการที่ ๒ ผมก็เป็นสมาชิกจำนวนหนึ่งที่มีความกังวลอย่างยิ่งต่อการเพิ่มมาตรา ๓๗/๑ ตามที่ได้มีหลายท่านอภิปรายไปแล้ว แล้วผมเองก็ได้แสดงความคิดเห็นไว้สั้น ๆ เมื่อเช้านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แม้ว่ากระผมจะชื่นชมการทำงานของ ป.ป.ช. แล้วผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากก็ชื่นชมการทำงานของ ป.ป.ช. เท่าที่ผ่านมา หลายเรื่องได้ทำให้สังคมมีความเชื่อมั่นว่าการดำเนินการกับผู้ที่ทุจริตประพฤติมิชอบจะช่วยทำให้เกิดความสงบ เกิดความเจริญ แล้วก็ประชาชนก็จะอยู่ดีกินดียิ่งขึ้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามท่านประธานในหลายมุมมองก็ปรากฏว่าไม่ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในลักษณะดังกล่าว เพราะเหตุว่าต้นตอของการทุจริตหรือการคอร์รัปชันไม่ได้อยู่ที่เฉพาะว่ามาตรการในการปราบปรามหละหลวม หรือว่ากฎเกณฑ์ในการลงโทษแก่ผู้เอาผิดไม่เพียงพอ แต่อยู่ที่ความอ่อนแอและความไม่เข้มแข็งของสังคม อยู่ที่ความไม่ตื่นรู้ของประชาชนเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมในการออกไปตรวจสอบ โดยปราศจากอคติ เพราะคนเหล่านั้นไม่ได้มีอำนาจ แต่ว่าเขาออกมาปกป้องด้วยความสำนึกในหน้าที่ของความเป็นพลเมืองยังไม่เพียงพอ ในหลายประเทศเมื่อประชาชนมีความสำนึกในหน้าที่ในสิทธิหน้าที่ของความเป็นพลเมือง ----------

ปรากฏว่าการทำงานในลักษณะแบบนี้ของ ป.ป.ช. หรือหน่วยงานในทำนองเดียวกันนี้ก็จะดำเนินการไปได้ด้วยดี เมื่อสักครู่ใหญ่ท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ได้กรุณาพูดถึงความศรัทธาที่มีต่อ ป.ป.ช. ซึ่งผมมีความเชื่อมั่น แล้วผมก็คิดว่าพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากก็มีความศรัทธา นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ข้อมูลข่าวสารอันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ ป.ป.ช. หลั่งไหลมายัง ป.ป.ช. แต่อีกประการหนึ่งที่ผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ความสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมือง แล้วก็ความกล้าทางจริยธรรมที่มีอยู่ในคน ในสังคมก็เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน ถ้าประชาชนขาดความมั่นใจในการทำหน้าที่หรือมีความอ่อนแอ หรือถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความน่ารำคาญจากผู้มีอำนาจเสียแล้ว การทำหน้าที่ให้ข้อมูลต่อหน่วยงานภาครัฐก็จะถดถอยลง ผมคิดว่ามาตรการในมาตรา ๓๗/๑ นี้ แม้ว่าถ้าดูผิวเผินจะเป็นการเพิ่มเครื่องมือให้กับ ป.ป.ช. ก็ตาม แต่ผลที่ตามมาผมคิดว่าสร้างบรรยากาศของความน่ากลัว ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธาน ป.ป.ช. ได้กรุณาชี้แจงเพื่อให้พวกเรามีความสบายใจยิ่งขึ้น ท่านยกตัวอย่างกรณีไลน์ แต่จริง ๆ ไม่ใช่แค่นั้นนะครับ เป็นการสื่อสารสารสนเทศใด ๆ เป็นข้อมูลทางไปรษณีย์ เป็นโทรศัพท์ เป็นทุกสิ่งทุกอย่างครับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้โดยหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานสากลแล้วเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ผมยังไม่เคยเจอว่าประเทศใดที่มีการควบคุมการสื่อสารอย่างเข้มงวดต่อพี่น้องประชาชนจะประสบความสำเร็จในการสร้างสังคมที่โปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน ในทางตรงกันข้ามสังคมใดที่มีลักษณะการควบคุมการสื่อสารของประชาชนอย่างเข้มงวดนี้เป็นสังคมที่มีแต่ความน่ากลัว แล้วจะมีคนเก่งอยู่เป็นจำนวนหนึ่งครับ คนเก่งเหล่านี้จะสามารถเอาตัวรอด เพราะเขาได้เรียนรู้วิธีการป้องกันตนเองไว้อย่างดี แล้วก็รู้เท่าทันเทคโนโลยีด้วย ตามที่ท่านสุรางคณา วายุภาพ ได้พูดไปเมื่อสักครู่นะครับ คนที่เขารู้เท่าทันเทคโนโลยีเขาก็จะป้องกัน เพราะฉะนั้นมาตรการเหล่านี้แทนที่จะเอาผิดกับคนที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นมืออาชีพซิกแซกเก่ง รู้เทคโนโลยีเป็นอย่างดีป้องกันตัวเอง แต่กลับจะทำให้ประชาชนยิ่งอ่อนแอหวาดกลัวมากขึ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าได้ไม่คุ้มเสีย นอกจากจะสุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนคือ ผมใช้คำว่า สุ่มเสี่ยง นะครับ เพราะผมฟังดูแล้วดูเหมือนว่าท่านไม่เจตนาจะละเมิด ท่านเจตนาที่จะใช้เพื่อการปราบโกงอย่างที่ท่านว่า แต่ผลที่จะได้รับก็คือสุ่มเสี่ยงต่อการสร้างความหวาดกลัว สังคมที่มีแต่ความหวาดกลัวนี่แหละครับ จะขาดความร่วมมือ ทุกคนก็จะถอยห่างจากการให้ความร่วมมือกับอำนาจรัฐ

แล้วก็จะหันไปใช้วิธีการอื่นซึ่งไม่พึงประสงค์ ผมจึงอยากจะขอวิงวอนท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้นะครับ ได้กรุณาใช้ความรอบคอบก่อนที่จะลงคะแนนในมาตรานี้ แล้วถ้าหากเป็นไปได้หากท่านคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากจะได้เมตตานะครับ กรุณาถอนออกไปเถอะครับ มีความเสี่ยงได้ไม่คุ้มเสีย ก่อให้เกิดผลที่อาจจะไปเกินกว่าที่เราคาดคิดได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านอาจารย์วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมอ่านทั้งหมด ๙ เที่ยวด้วยกัน ยิ่งอ่านก็ยิ่งน่าสนใจเหมือนอ่านบทความชิ้นหนึ่ง เพราะเป็นการเรียบเรียงที่รับต่อ ๆ กันมา ครั้งที่ 9 ที่อ่านเมื่อเช้าอ่านแบบเอาใจช่วยจริง ๆ จึงพยายามไปค้นหาเทียบเคียงกับกฎหมายอื่นว่ากฎหมายอื่นนั้นเขาว่าอย่างไร ทำไม ป.ป.ช. จึงนำมาใช้เช่นนั้น ท่านอาจารย์หมอเจตน์ ศิรธรานนท์ ก็ยกชื่อกฎหมายมามาก ผมก็ไปค้นกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงอยู่ในมือผมอันนี้นะครับ ผมคิดว่ามีกฎหมายที่ไล่เลียงตามปี พ.ศ. อยู่ 2 ฉบับ ผมต้องพูดเรื่องกฎหมาย 2 ฉบับนี้ขึ้นมาก่อนเพื่อจะเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญ แล้วจะเชื่อมโยงกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่ง 3 เรื่องนี้เชื่อมโยงกันอย่างแยกกันไม่ได้ แล้วถ้าไม่ระวังให้ดีจะอันตรายมาก

เรื่องที่ ๑ คือเรื่องกฎหมายนี้ที่ไล่เลียงมาอย่างน้อย ๒ ฉบับในมือผม ผมใช้ปี พ.ศ. ในการแก้ไขเป็นตัวตั้ง ปี ๒๕๔๕ ยุคนั้นผมยังเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เป็นชาวกรุงเทพมหานครเขาเลือกเข้ามา มีกฎหมายฉบับหนึ่งผ่านเข้ามาแล้ว แล้วก็มีการแก้ไข กฎหมายฉบับนั้นก็คือพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ แต่มีการแก้ไขในมาตรา 14 จัตวา ในการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔ จัตวา เขียนคล้าย ๆ ไม่เหมือนทั้งหมดเหมือนอาจารย์ตวง อันทะไชย ว่าคล้าย ๆ ไม่เหมือนครับ คือเขียนว่า ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งเอกสาร เฟซบุ๊ก สารพัดที่ผ่านทางสื่อคอมพิวเตอร์ทั้งหลายทั้งปวงนี้ ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าควรแก่การเข้าไปล้วงลึก ล้วงดึงออกมาให้ได้ก็ทำเรื่องผ่านกรรมการเขาเสีย หลังจากนั้นก็ส่งไปยังอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ซึ่งอธิบดีก็จะปฏิบัติตาม ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ก็ว่ากันไป แล้วก็ดูว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ นั่นคือ ป.ป.ส. มีแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ จัตวา ในปี ๒๕๔๕ พูดเพื่อชาวบ้านเขาจะได้ฟังด้วย เขาไม่อยู่ในบรรยากาศแบบเรา กฎหมายฉบับถัดมา ปี ๒๕๔๗ ช่วงนั้นก็ยังเป็น ส.ว. อยู่เหมือนกัน ก็คือ

พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อันนี้อยู่ในมาตรา ๒๕ เขียนเหมือนกับ ป.ป.ส. ถ้ามาถึงร่างของท่านปี ๒๕๖๐ ๑๓ ปีถัดมามีความต่างอยู่บรรทัดเดียว ซึ่งน่าสนใจพอสมควร บรรทัดนั้นก็อยู่ในบรรทัดที่ ๖ เติมว่า “ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง” นี่เป็นคำเดียวที่เกิดขึ้นใน ๒ ฉบับนั้นซึ่งไม่มี ขอบคุณที่ท่านก็ยังรอบคอบใส่คำนี้เข้ามา แต่ก็ช่วยไม่ได้ อ่านอย่างช่วยก็ยังช่วยไม่ได้ ที่ช่วยไม่ได้เพราะอะไรครับ แม้ท่านจะเพิ่มประโยคว่า ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวางเข้ามาก็ตาม หนีหลักเดิมไม่ได้ หลักเดิมคืออะไรครับ ความจริงท่านสุรางคณา วายุภาพ จับประเด็นได้แม่นมาก ปกติไม่ค่อยชมท่านเท่าไร วันนี้เขาประเด็นแม่นมาก ท่านสุรางคณา วายุภาพ พูดบางเรื่องซึ่งท่านประธานได้ย้ำเมื่อสักครู่นี้ ผมว่าสัมพันธ์กับรัฐธรรมนูญค่อนข้างมาก รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๔ เขียนเรื่องอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. อย่างน้อย (๑) (๒) มีคำสำคัญอยู่ ๓ คำด้วยกัน คำที่ 1 คือไต่สวนและมีความเห็น ไม่ใช่ไต่สวนเฉย ๆ มีความเห็นที่จะตัดสินใจได้ด้วย คำที่ 2 คือไต่สวนและวินิจฉัย นั่นคือดำเนินการทั้งกระบวนการ ๒ คำแบบนี้สำคัญมากในรัฐธรรมนูญ ซึ่งให้อำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. เบ็ดเสร็จและเด็ดขาด ถามว่ากฎหมาย ๒ ฉบับ ป.ป.ส. กับกฎหมายดีเอสไอแล้วท่านมาทำกฎหมายฉบับนี้ไปเอาอำนาจเขามาใช้แล้วเพิ่มถ้อยคำบางประโยคเข้ามา ถามว่าทำได้ไหม ก็ทำได้ไม่มีใครเถียงท่านหรอก ทำได้ตาม (๔) หน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมาย ท่านก็บัญญัติว่าท่านอยากจะไปค้นล้วงและจับทุกอย่างออกมาให้หมด ท่านก็พยายามใส่เข้าไป ทีนี้คำถามถามว่าเมื่อใส่เข้าไปแบบนี้เมื่อมาประกอบกับรัฐธรรมนูญท่านไม่เหมือนหน่วยงานอื่น หน่วยงานอื่นเขาไม่ได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดแบบท่าน ซึ่งอันตรายมากมีคุณและก็มีโทษตรงนี้แหละครับ เป็นเรื่องสำคัญที่สมาชิกทั้งหลายพูดกันเยอะมากในวันนี้ก็คือ หลังจากให้อำนาจไปแล้วผลคืออะไร ----------

ผมเชื่อว่าถ้ามาตรานี้เอาไปทำความเห็นสอบตก ที่มาตรานี้ไม่ได้ทำความเห็นจากประชาชน เพราะเป็นมาตราที่ท่านเพิ่มขึ้นมา ไม่มีมาตรา ๗๗ วรรคสองแม้แต่น้อย เพราะท่านเพิ่มในคณะกรรมาธิการ ไม่ได้มาจากร่างเดิม เป็นวินิจฉัยของกรรมาธิการเสียงข้างมากล้วน ๆ ต้องขอบคุณกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมเสียดายพี่บางคนไม่ได้สงวนความเห็นด้วย เสียดายจริง ๆ มองหน้าท่านก็รู้ว่าท่านก็ไม่พอใจเท่าไร แต่ท่านก็เกรงอกเกรงใจ ก็ให้ กรธ. สงวนความเห็นไปฝ่ายเดียวเถอะ มีหลายท่านบอกกันจริง ๆ ผมว่าเผลอ ๆ ข้างบนแพ้ด้วยซ้ำไป เพราะว่าเป็นเรื่องที่รุนแรงมาก เพราะท่านเบ็ดเสร็จและเด็ดขาด ถ้าแยกว่าหน่วยหนึ่งไต่สวนไป หน่วยหนึ่งวินิจฉัยไปอย่างนี้อาจจะตอบคำถามประชาชนได้ แต่สิ่งที่ประชาชนจะต้องรู้คือว่าเรากำลังให้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดและอันตรายกับ ป.ป.ช. ตรงนี้ที่สภารับไม่ได้ วันนี้สภาแม้จะเป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เขาว่าเราเป็นสภาที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่สัญชาตญาณของมนุษย์และประชาชนยอมไม่ได้ที่จะให้สภาแบบนี้ออกกฎหมายแบบนั้น แม้เราจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่จิตวิญญาณเรามี ผมเชื่อว่าจิตวิญญาณเรามี ที่จะไม่ยอมให้เกิดกฎหมายไปละเมิดสิทธิมนุษยชนเกินกว่าเหตุ ซึ่งอันนี้กำลังจะออกกฎหมายที่เกินกว่าเหตุ เข้ามาในสภาแห่งนี้เราจะถูกด่าเป็น ๒ เท่า ๑. ผ่านได้เพราะคุณเป็นสภาเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ฝักถั่ว เข้ามาในยุคแบบนี้ ลองเข้ายุคของภาคประชาชนเลือกตั้งสิไม่มีทางผ่าน คำแรกเขาจะด่าเราแบบนี้ คำที่ ๒ เขาจะด่าเราหนักกว่านั้นอีกก็คือว่าก็พวกเดียวกันนั่นแหละ เดี๋ยวก็พูดเชียร์ (cheer) กันในสภา วันนี้ไม่มีเชียร์ ผิดคือผิด ถูกคือถูกว่ากันตามเหตุตามผล อะไรยอมได้เราก็พอจะยอม แต่เรื่องที่กระทบสิทธิเสรีภาพประชาชนอย่างรุนแรงยอมไม่ได้ เพื่อนก็คือเพื่อน พี่ก็คือพี่ เคารพคือเคารพ แต่หลักสำคัญต้องอยู่บนพื้นฐานเคารพสิทธิเสรีภาพประชาชน อย่าละเมิดเขาเกินไป สภาแห่งนี้ไม่ควรทำอย่างนั้น เกินไปขอเถอะครับ ท่านประธานพักการประชุมเถอะ หาทางออกเถอะ ไปไม่รอด ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ท่านประธานไม่ทำตามคำแนะนำครูหยุยหรือครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตที่ยืนเป็นคนข้างหลัง ก็เพราะพยายามที่จะฟังบรรดาสมาชิกทั้งหลายที่ได้อภิปรายนั้นมีประเด็นที่ซ้ำกับผมหรือไม่ ประเด็นไหนที่ซ้ำผมจะพูดเฉพาะตรงนั้น แล้วไม่พูดในรายละเอียด เพื่อไม่ให้ประธานเสียเวลา แต่อย่างไรก็ตามผมเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้สำคัญ

อย่าเอาเวลามาเป็นข้อจำกัดของกฎหมายสำคัญที่จะไปบังคับใช้กับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ กฎหมาย ป.ป.ช. นั้นเป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับบุคคลตั้งแต่นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง เพราะฉะนั้น สังคมตรงนี้เป็นสังคมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้ผมขอเรียนว่า เป็นการอภิปรายที่มีความปรารถนาดีกับ ป.ป.ช. อยากให้ ป.ป.ช. นั้นเป็นองค์กรที่ประชาชนและข้าราชการ รวมทั้งนักการเมืองที่ดีนั้นให้ความไว้วางใจ ไม่อยากให้ ป.ป.ช. นั้นเป็นองค์กรที่สร้างความสับสนในการดำรงวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้สังคมนั้นเกิดความหวาดกลัว หวาดระแวง เพราะเหตุการณ์เรื่องเช่นนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อครั้งวิกฤตทางการเมืองท่านคงจำได้ เรื่องการดักฟัง แม้ประธานจะบอกว่ารู้สึกแสลงใจที่ใช้คำว่า “ดักฟัง” แต่ผมก็ไม่สามารถที่จะใช้คำไหนที่ดีไปกว่านี้ได้ เพราะในกฎหมายฉบับนี้ได้เขียนว่า “เอกสาร ข้อมูล ข่าวสารเฉพาะโทรศัพท์ให้เจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูล” จะได้มาอย่างไรถ้าไม่ดักฟัง นี่เฉพาะโทรศัพท์อย่างเดียวยังร้ายแรงขนาดนี้ ในนี้ยังมีรายละเอียดหลาย ๆ อย่างผมอยากจะรวมถึงการแฮกเกอร์ (hacker) เข้าไปด้วยนี่ล่ะครับ เหตุการณ์เกิดตอนวิกฤตทางการเมืองขณะนั้นท่านคงจำได้ว่า พวกเราหลาย ๆ คนที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับฝ่ายรัฐบาลนั้นได้เปลี่ยนโทรศัพท์ในการใช้ บางคนใช้โทรศัพท์หลายเครื่องมาก เพราะมีความหวาดกลัว สังคมมีความหวาดกลัวมากในขณะนั้น ในมาตรา ๓๗/๑ ผมขอสรุปว่าคือการให้อำนาจ ป.ป.ช. มีอำนาจในการดักฟัง แฮกเกอร์ข้อมูลเครื่องมือทางการติดต่อสื่อสารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจดหมาย เรื่องอะไรก็แล้วแต่ แต่เพียงแต่ว่ามีการดุลอำนาจไว้นิดหนึ่งคือไปขอหมายต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ มาถ่วงดุลไว้นิดเดียวซึ่งตรงนี้ก็พอที่จะรับได้บางส่วน แต่ในที่สุดกระบวนการต่าง ๆ นั้นไม่สามารถจะดำเนินการได้ ผมขออนุญาตเรียนประธานผ่านไปว่า ผมไม่อยากกล่าวหาว่าอำนาจพิเศษนี้ถ้าจะพูดไปให้ชาวบ้านได้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือการดักฟังนั้นเปรียบเสมือนการซ้อมผู้ต้องหาให้สารภาพ แล้วไปหาเอกสารหลักฐานมาประกอบในภายหลัง ซึ่งการดำเนินการเช่นนั้นสังคมไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านใช้การดักฟังแล้วไปหาหลักฐาน ท่านกำลังจะทำให้องค์กร ป.ป.ช. นั้นไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคม เพราะฉะนั้นอำนาจนี้ผมเรียนว่าเป็นดาบสองคมที่สุ่มเสี่ยงจะละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน การเข้าไปดักฟังนั้นมิได้เพียงได้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นข้อมูลส่วนตัว เป็นข้อมูลความลับทางธุรกิจการค้า ถึงแม้ท่านจะบอกว่าท่านจะใช้ข้อมูลเฉพาะทุจริตประพฤติมิชอบ แต่ไว้วางใจได้อย่างไร อะไร ๆ ก็เกิดขึ้นได้กับประเทศไทยทั้งสิ้น

ถ้าอำนาจต่าง ๆ เหล่านี้ตกไปอยู่ในกำมือของผู้ใช้อำนาจที่ไม่ชอบธรรม ซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้พวกผมเคยอยู่ในทางการเมืองได้รับรู้รับทราบมาแล้วว่าพวกเราโดนมาอย่างไร อำนาจพิเศษนี้เคยเกิดขึ้นในองค์กรสำคัญ ๆ ๒ องค์กร ซึ่งสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้พูดไปแล้ว นั่นคือ ปปง. และดีเอสไอ (DSI) ในที่สุด ปปง. ดีเอสไอ ใช้อำนาจพิเศษนี้ไปเป็นเครื่องมือทางการเมือง หลาย ๆ คนเจ็บปวด หลาย ๆ คนได้ยกตัวอย่างของนักการเมือง หลาย ๆ คนได้ยกตัวอย่างของสื่อมวลชน แต่ผมมีตัวอย่างของการประสบจากครอบครัวผมเองที่องค์กรสำคัญของรัฐร่วมมือกันใช้อำนาจโดยมิชอบรังแก กลั่นแกล้งครอบครัวผม เพราะมีความเห็นว่าผมนั้นคือศัตรูทางการเมือง เมื่อไม่สามารถเล่นงานกระผมได้ก็ไปเล่นงานกับน้องชายผม ไม่อยากที่จะพูดรายละเอียด ถามว่าท่านบอกมีบทลงโทษว่า ถ้าใช้อำนาจโดยมิชอบจะต้องถูกลงโทษ ๒ เท่า สามารถไปดำเนินการเจ้าหน้าที่ที่ประพฤติมิชอบเหล่านั้นได้หรือยัง ยังดำเนินการไม่ได้ แต่ขณะนี้น้องชายผมเจ็บปวดไปเรียบร้อยแล้ว โชคดีที่เรายังได้ความยุติธรรมจากศาล ขณะนี้น้องชายของผมทั้งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ยกฟ้องไปทั้ง ๒ ศาล คงเหลือเพียงศาลฎีกาเท่านั้น ซึ่งเราคงจะต้องคอยความยุติธรรมต่อไป สิ่งที่ผมอยากจะเห็นว่าท่านเอาอำนาจโดยมิชอบไป แล้วท่านบอกว่าท่านจะไปใช้โดยความระมัดระวัง องค์กร ๒ องค์กรที่ผมชี้ให้ท่านเห็นนั้นระมัดระวังหรือไม่อย่างไร ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะพูดว่าอำนาจของ ป.ป.ช. นั้นก็คืออำนาจการไต่สวน ซึ่งผมได้พูดย้ำแล้วย้ำอีกว่า อำนาจ ป.ป.ช. นั้นคืออำนาจอะไร มีอำนาจสืบสวนสอบสวน ไต่สวน มี ๓ อำนาจที่เราทราบกัน ----------

ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนแล้วบางส่วนยังมีอำนาจไต่สวนแล้วไปวินิจฉัยคดีอย่างที่ครูหยุยได้พูดไว้แล้ว เป็นอำนาจที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด เครื่องมือของ ป.ป.ช. ไม่ใช้เครื่องมือในการดักฟัง ผมขออนุญาตเรียนว่า ท่านกำลังใช้เครื่องมือที่ไม่ถูกต้องตามระบบการไต่สวน เพราะเครื่องมือการดักฟังนั้นเป็นเครื่องมือสำหรับการสืบสวนหาหลักฐานข้อเท็จจริง แต่กระบวนการทำงานของ ป.ป.ช. นั้นไม่ใช่ ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้พูดแล้วว่า เมื่อมีผู้ร้องมาร้อง ยังไม่เป็นผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นผู้ถูกกล่าวหาก็ต่อเมื่อ ป.ป.ช. นั้นมีมติให้ดำเนินการไต่สวน เมื่อมีมติดำเนินการไต่สวน กระบวนการไต่สวนก็ดำเนินการไป ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้พิสูจน์ความจริงของทรัพย์สินของตัวเองที่เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นมาอย่างไร ผมเรียนว่าแล้วอย่างนี้ ป.ป.ช. จะเอาอำนาจของการดักฟังนี้ไปใช้ทำอะไร เป็นอำนาจที่สำคัญ เป็นดาบสองคมที่อันตรายอย่างยิ่ง ประเด็นต่อไปผมอยากจะเรียนท่านว่า เมื่อท่านได้อำนาจนี้ไป สิ่งต่อไปที่ท่านต้องทำคืออะไรครับ ท่านต้องขอใช้งบประมาณ แล้วงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดักฟังต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษทั้งสิ้น ท่านกำลังสุ่มเสี่ยงในสิ่งที่ท่านกำลังจะปราบเขา ขณะนี้ท่านกำลังที่จะเข้าไปดำเนินการในสิ่งที่จะทำให้คนอื่นเขากล่าวหาท่านว่าท่านก็ทุจริตประพฤติมิชอบ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมแตะไว้แค่นี้ ประเด็นมาตรา ๗๗ ผมเห็นสอดคล้องกับทุกท่านว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่ท่านเพิ่มขึ้นในชั้นกรรมาธิการ ยังไม่ผ่านการสอบถามความเห็นของส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นสุ่มเสี่ยงต่อการขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๓ ผมเรียนว่าผมได้รับทราบว่ามาตรานี้ได้มีการเสนอโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นกรรมาธิการอยู่ในคณะนี้เป็นผู้ออกเสียงข้างมาก มาตรา ๓๗/๑ นี้เป็นการเพิ่มอำนาจให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งโดยหลักของกฎหมายทั่วไปแล้วการเพิ่มอำนาจขึ้นมานั้นท่านไม่ควรเป็นผู้ใช้เอง ผมเรียนว่าในมาตรา ๑๗๘ ที่ยังให้ท่านคงสถานะความเป็นอยู่ของท่านตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเดิมผมมีความเห็นว่า โดยหลักการผมเห็นชอบที่จะให้ท่านต่อไป แต่ท่านยังต้องการที่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓๗/๑ นี้ ผมเห็นว่าถ้ามาตรานี้ได้ขึ้นมา ไม่ควรเป็นชุดของท่านคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจะเลือกใหม่ เพราะฉะนั้นผมให้ท่านพิจารณาให้ดีว่า ท่านกำลังทำในสิ่งที่ขัดต่อผลประโยชน์ของท่าน ท่านได้คืบจะเอาศอก มิฉะนั้นท่านจะเสียทั้งคืบทั้งศอก ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปขอเชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงนะครับ เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม นิวัติไชย เกษมมงคล กรรมาธิการ ที่ผมลุกขึ้นมานี้ ผมก็เพื่อจะชี้แจงในข้อเท็จจริงในประเด็นที่ทางสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พูดถึงกฎหมายในร่างมาตรา ๓๗/๑ อาจจะล่วงไปถึงมาตรา ๓๗/๒ มาตรา ๓๗/๓ ผมขออนุญาตเล่าให้ฟังนิดหนึ่ง เนื่องจากผมเป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. คนหนึ่ง ในการปฏิบัติงานของทาง ป.ป.ช. นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. เดิมได้มีการลงนามเป็นภาคีสมาชิกของยูเอ็น (UN) หรือในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ เรามีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาคอาจจะบังคับหรือว่าภาคแนะนำตามข้อบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. เดิมก่อนหน้าชุดนี้ก็ได้มีการดำเนินการผลักดันแก้ไขกฎหมายในฉบับที่ ๓ ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งผ่านสภาไปแล้ว หลักการก็คือเกี่ยวกับเรื่องการเรียกให้สินบน การให้สินบนทั้งผู้ให้และผู้รับไม่ใช่เฉพาะอย่างนั้นอย่างเดียว เป็นการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใดที่เรียกรับหรือรับสินบน อันนี้เป็นมาตรการหนึ่งในภาคบังคับของทางยูเอ็น แต่จะมีมาตรการที่เหลือ ๆ อยู่อีกในบทบัญญัติยูเอ็นที่ทางประเทศไทยเราจะต้องดำเนินการที่ต้องอนุวัติการให้เป็นไปตามอันนี้ว่าเราไปเป็นภาคีสมาชิก ปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องสำคัญ ไม่ได้เป็นปัญหาของประเทศไทยอย่างเดียวแล้วนะครับ เป็นปัญหาของโลก โลกได้ให้ความสำคัญมีหลายประเทศที่เป็นภาคีร่วมกันประมาณ ๑๐๐ เกือบ ๒๐๐ กว่าประเทศที่ร่วมกัน แต่ละประเทศที่ลงนามเป็นภาคสมาชิกก็ต้องไปพิจารณากฎหมายในประเทศของตนเองว่าจะทำอย่างไร จะให้ข้อบทบังคับของยูเอ็นต่าง ๆ นี้ไปมีการบัญญัติไว้หรือไปใช้มาตรการที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันในของแต่ละประเทศ รวมทั้งการให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยน ปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันไม่ได้อยู่ที่เมืองไทยอย่างเดียวนะครับ เราจะสังเกตเห็นมีการหลบหนีข้ามแดนไปยังต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการต้องคดีอาญาแล้วหรือไม่ ยังไม่ต้องคดีอาญา หรือศาลอาจจะมีคำพิพากษาให้จำคุกถึงที่สุด ปัญหาก็คือว่าคนเหล่านั้นไปอยู่ในประเทศต่าง ๆ ได้อย่างไร ส่วนหนึ่งก็คือทรัพย์สินที่มีการยักย้ายถ่ายโอน

ไปอยู่ที่ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นประเด็นแรกก็คือมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือพยานหลักฐานอะไรที่จะชี้ให้เห็นว่า เราจะไปสามารถติดตามเรื่องเอาทรัพย์สินต่าง ๆ นั้นคืนได้ ถ้าหากไม่มีกลไกหรือมีการดำเนินการพิเศษ ยูเอ็นเขาให้ความสำคัญในเรื่องนี้ก็ถึงมีข้อบทบังคับในข้อ ๕๐ ที่กำหนดเอาไว้การเข้าถึงข้อมูลหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ แล้วก็ในหลายประเทศ อย่างประเทศฮ่องกงที่มีการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ที่ประสบความสำเร็จเป็นตัวอย่าง ป.ป.ช. เดินทางไปดูงานที่ไอซีเอซี (ICAC) ฮ่องกงเป็นประจำ ไปดูงานเขาแล้วก็เห็นว่าเขามีเครื่องมืออย่างนี้ ในประเทศสิงคโปร์มีการทุจริตคอร์รัปชันที่น้อยมาก ไม่มีเลยเรียกว่าอย่างนั้น แซงหน้าประเทศไทยไปเยอะแล้วก็เป็นประจำอย่างนี้ทุกปี นี่คือการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในการใช้ทั้งเครื่องมือ ในการใช้ทั้งกฎหมายในสภาพบังคับ ปัจจุบัน ป.ป.ช. มีเรื่องอยู่ในมือประมาณ ๑๕,๐๐๐ กว่าเรื่องหรืออาจจะ ๑๖,๐๐๐ เป็นเรื่องกล่าวหาที่ปัจจุบันตรงนี้ กรธ. กำลังดีไซน์ (design) ให้ ป.ป.ช. ทำในคดีของนักการเมือง ทำในคดีที่มีลักษณะร้ายแรง เจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ เรื่องเล็ก ๆ ไม่ต้องไปทำแล้ว ซึ่ง ป.ป.ช. เห็นด้วย เพราะไม่เช่นนั้นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ ป.ป.ช. ทำทั้งหมดเป็นภาระ เรื่องพวกนี้เราผลักดันให้หน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทำได้ เช่น ป.ป.ท. พนักงานสอบสวนก็ดำเนินการได้ ป.ป.ช. ก็พุ่งเป้ามาเล่นตัวใหญ่ ๆ ดีกว่า เอาปลาตัวโต ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหลายท่านก็บอกว่าเรื่องนี้เอาปลาตัวโต ๆ กัน แต่ถามว่าปลาตัวโต ๆ ที่ท่านจะใช้กุ้งฝอยตกเบ็ดนั้นมาและได้ตัวโต ๆ มาขนาดนั้นต้องเลิกคิดเลิกฝันแล้วครับ การทุจริตคอร์รัปชันพัฒนาไปไกลแล้ว เราจะมัวรอแต่ให้พยานเดินทางมาหาเรา เพื่อให้เราบันทึกหลักฐานแล้วก็ยอมเป็นพยานไปขึ้นศาลไม่ได้ โลกปัจจุบันเปลี่ยนไปแล้ว วิวัฒนาการเปลี่ยนไปแล้วครับ ระบบสารสนเทศที่นำมาใช้กับกระบวนการสอบสวน แม้แต่พนักงานสอบสวนเองปัจจุบันยังอยากได้กระบวนการนี้เสนอยัง ครม. เมื่อสักครู่ก็มีทางท่านกรรมาธิการบางท่านก็บอกแล้ว ครม. กำลังจะเสนอร่างปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยจะมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องการขอข้อมูล การเข้าถึงข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ แสดงว่า ครม. ก็ให้ความสำคัญในเรื่องนี้กับพนักงานสอบสวน กระบวนการสอบสวนอยู่ด้วยเหมือนกัน ตรงนี้จะผลักดันมา ประเด็นปัญหาว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเองเราก็ได้เห็นว่าได้เคยพิจารณาตราพระราชบัญญัติหลายอย่าง

ที่มีผลกระทบต่อบทบัญญัติตามมาตรา ๓๖ กระทบต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลต่าง ๆ แต่ถามว่าถ้ามีเหตุผล มีความจำเป็นทำได้หรือไม่ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญตามมาตราดังกล่าวก็กำหนดไว้แล้วได้ถ้ามีคำสั่งหรือมีหมายของศาลหรือมีเหตุจำเป็นตามที่กฎหมายกำหนด ผมก็ต้องย้อนถามกลับไปว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในบ้านเราปัจจุบันเป็นปัญหาของความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีการตรากฎหมายเป็นการเฉพาะในเรื่องนี้ แต่ถ้าถามว่าท่านยังเป็นห่วงกับกระบวนการการใช้ กับองค์กรการใช้ กรธ. ก็ได้มีการร่างรัฐธรรมนูญกำหนดออกมาแล้วนะครับ กรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่มาจากบุคคลธรรมดานะครับ มีทั้งคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม มีกระบวนการสรรหา ไม่ใช่ผ่านฝ่าด่านมาได้ง่าย ๆ ผมว่าน่าจะเป็นยากกว่าเป็นผู้พิพากษาอีกด้วยซ้ำไปนะครับ ----------

เพราะฉะนั้นกระบวนการเหล่านี้ที่ท่านคัดเลือก แต่วันนี้ทาง กรธ. กลับบอกไม่ไว้วางใจคนที่ท่านคัดเลือกมากับมือ ทีนี้คนที่ท่านวางกติกาไว้ให้ว่าจะคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ที่ตราไว้อยู่ในรัฐธรรมนูญมีคุณสมบัติอย่างนั้น ท่านบอกท่านไม่ไว้ใจ ปัญหานี้ก็กลายเป็นปัญหาโลกแตก ท่านบอกท่านอยากจะปราบปรามการทุจริต ท่านก็เอาคนที่เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาอย่างดีเลย แต่ท่านก็กลัวที่จะมอบให้เขา ปัญหาคือความเหมาะสมคืออะไร วันนี้คงต้องมาพิจารณาถึงความเหมาะสม ผมยอมรับฟังความคิดเห็น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการครับ ขออนุญาตไม่ได้มีการพาดพิงในเรื่องตัวบุคคลครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอประทานโทษท่านประธานสภาครับ ขออนุญาตครับ ก็ขออภัยอาจจะเกินเลยไป อาจจะชี้แจงแค่นั้นเอง อันนี้ก็มาพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องตามมาตรา ๗๗ รัฐธรรมนูญที่บอกว่าต้องมีการเสนอและรับฟังความคิดเห็นในเรื่องนี้เป็นบทบัญญัติที่ทางสำนักงาน ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่บอกว่าได้มีการหยิบยกในส่วนที่เหลือมา พอได้โอกาสที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเราก็นำมาตราต่าง ๆ เหล่านี้มาประมวลรวบรวมเป็นร่างพระราชบัญญัติ กรธ. มีหนังสือส่งมาให้ทาง ป.ป.ช. ช่วยยกร่างกฎหมายเสนอไปให้หน่อย ป.ป.ช. ก็เสนอยกร่างกฎหมายนี้ไป โดยมี ๓ มาตรานี้ไปด้วยเป็นร่างมาตราเดิม นี่คือที่มาที่ไปส่งไปให้ทาง กรธ. กรธ. มีการจัดประชุมประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นทั้งประชาชน ภาครัฐ เอกชนทั้งหมดที่โรงแรมรามาการ์เดนส์ วันนั้นผมก็ไปด้วย ตอนนั้น กรธ. ยังไม่มีร่างอะไร ก็เอาร่างของ ป.ป.ช. จัดทำเป็นประเด็น ๆ ไป แล้วก็เสนอให้ทางที่ประชุมรับฟังความคิดเห็น ก็แบ่งกันเป็นกลุ่มเป็นอะไรต่าง ๆ ผมก็ไปอยู่ในหลายกลุ่ม นอกจากนั้นเองทางสภาแห่งนี้โดยคณะอนุกรรมาธิการด้านการเมือง คณะที่ ๒ ของคณะกรรมาธิการการเมืองได้มีการจัดรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ที่ ป.ป.ช. เสนอขึ้นไป ในวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมประมาณ ๒๐๐ คน ท่านประธานสภาก็ไปกล่าวเปิดรายงานในนั้น ผมก็ยังมีเล่มนี้ถ่ายรูปอยู่ชี้ให้เห็น ก็ถือว่าเป็นการรับฟังความคิดเห็นในส่วนหนึ่งแล้วคณะอนุกรรมาธิการเองก็มีความเห็นว่าเนื่องจากเป็นกลไกของทางยูเอ็น (UN) ที่ทาง ป.ป.ช. ทำไป เห็นว่ามีความสำคัญควรจะต้องตราเอาไว้อยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม นี่เป็นความเห็นนะครับ ซึ่งวันนั้นความเห็นนี้ก็ยังติดอยู่ในร่างรายงานการประชุมที่ท่าน

สามารถไปสืบค้นได้ ในวันนั้นที่ประชุมก็ได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้ ผมก็ถือโอกาสชี้แจงเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องเท่านี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ท่านประธานครับ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านจะประท้วงหรือครับ เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ท่านประธานครับ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ขออนุญาตด้วยความเคารพท่านผู้ที่ได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ ผมอยากถามท่านว่าท่านบอกว่า ป.ป.ช. ดีกว่าศาล ผมพูดแทนท่านประธานมาจากศาลดีกว่าผู้พิพากษา ผมถามท่านว่าท่านเอามาตรฐานไหน ถ้าหากว่าท่านไม่สามารถใช้มาตรฐานเนื่องจากสภาแห่งนี้บันทึกครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องถอนคำพูดว่า ป.ป.ช. ดีกว่าศาลออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายนิวัติไชย เกษมมงคล (กรรมาธิการวิสามัญ) : ความจริงผมไม่ได้พูดในลักษณะว่า ป.ป.ช. ดีกว่าศาลนะครับ ท่านครับ ผมขออนุญาตถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถอนแล้วนะครับ กรรมาธิการเสียงข้างมากพูดอีกท่านหนึ่งนะครับ แล้วก็คงจะถามว่ายังมีข้องใจคำตอบกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ ขอบคุณครับ เชิญครับ

นางสาวสุภา ปิยะจิตติ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ สุภา ปิยะจิตติ กรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรรมาธิการเสียงข้างมาก ขอเรียนโดยสรุปก็คือว่าในเรื่องของการเติมมาตรา ๓๗/๑ เรามองไกล เราไม่ได้มองตรงนี้ เราไม่ได้มองตัวเราด้วย เรามองถึงการทำงานแล้วก็ระบบการทำงานในอนาคต วันนี้เราลำบากขนาดไหน อย่างคดีบ้านเอื้ออาทรโทรศัพท์เรียกรับสินบน ถ้าเรามีอำนาจวันนั้นเราสามารถหยุดความเสียหายได้ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท จำนำข้าว ๙ แสนล้านบาท ถ้าเรารู้ตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหก ให้ดำเนินการทางลับโดยฉับพลัน แล้วท่านไม่ให้อุปกรณ์เรา แต่ท่านบอกว่าต้องทำให้เสร็จภายใน ๓ ปี ท่านนึกออกหรือไม่ว่าทำได้อย่างไรก็ต้องไปเลาะ ๆ เอา เมื่อไรก็ตามที่เราเลาะเอาไม่ใช่เรื่องลับแล้วค่ะ เราก็โดนอีก ไหนบอกให้ทำเป็นเรื่องลับ เปิดเผยได้อย่างไร คือโดนหมดค่ะ กฎหมายฉบับนี้ดูเหมือนกับจะให้อำนาจ

ป.ป.ช. เยอะ แต่ขอโทษทีไม่รู้เป็นเสือหรือแมว เสือไม่มีเขี้ยว หรือเป็นแมว แล้วตัวกฎหมายอันนี้ สุภามองเท่าไรพยายามทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด หรือข้าราชการให้กลับใจมาช่วยเรา พยายามทุกเรื่อง ทั้งทำเรื่องป้องกันทุกเรื่อง แต่เครื่องมือที่จะไปไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องของการเอาข้อมูลทางโทรศัพท์เป็นเรื่องที่ทำให้การแล้วเสร็จเร็ว ความเสียหายหยุดได้เร็ว นี่คือสิ่งที่เราคิด เราไม่ได้คิดไปไกลถึงขนาดนั้น แล้วขออนุญาตต้องขอบคุณสมาชิกสภาทุกท่านที่มีความห่วงใยว่าเราจะทำอีลุ่ยฉุยแฉก คือประสบการณ์ของอีก ๒ หน่วยงานมาใช้กับหน่วยงาน ป.ป.ช. ไม่ได้ เพราะเด็ก ป.ป.ช. กลัวมาก ลาออกเลยค่ะ เพราะด้วยกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ เขาบอกทำไม่ทันหรอกครับ ถ้าผมทำไม่ทัน ผมก็ถูกตั้งวินัย ผมลาออกไปดูหนังสือสอบเป็นอัยการ ผู้พิพากษา สิ่งที่กรรมาธิการผู้แทน กรธ. อ้างว่ามีอำนาจเยอะแยะไม่ใช่เลยค่ะ มีภาระแล้วสิ่งที่เราเรียกร้องไปคือเครื่องมือที่เราจะทำให้งานแล้วเสร็จ ที่สำคัญเราพยายามจะให้เปิดเผยให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ไม่ว่าเรื่องของการยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือเรื่องของการที่ให้ประชาชนแจ้งเบาะแสก็มีสวิง (swing) กลับมาว่าในระหว่างรับเรื่องห้ามเปิดเผยจะต้องแจ้งผู้ถูกกล่าวหาเมื่อตั้งไป แล้วถ้าเกิดหลุดออกไปโดนสอบอีก คือต้องเห็นใจ ป.ป.ช. เหมือนกันว่าเรายินดีเราไม่ประนีประนอมกับคนทุจริตของแผ่นดินไม่ประนีประนอม แต่ในเมื่อท่านมอบภารกิจสำคัญของประเทศ ความเสียหายเกือบ ๑ หรือ ๒ ล้านล้านบาท กับความกลัวที่ถูกวาดออกมา เราไม่รู้ แต่ ณ วันนี้เขาให้โอกาสให้เราทดลองใช้ เนื่องจากว่าเรากำหนดว่าต้องเป็นคดีใหญ่ คดีใหญ่ก็คือคดีนักการเมืองไม่ใช่คดี อบต. แล้วก็เป็นคดีที่ร้ายแรงต่อประเทศ คำว่า ร้ายแรงต่อประเทศเทียบได้เลย คดีที่มีความเสียหายมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้เราทำสำนวนนี้อยู่ แล้วเรารู้ว่ามีการเรียกรับเงินอยู่ แต่เราต้องไปนั่งหาเอกสาร แล้วมานั่งแมทชิง (matching) กันว่าเงินเป็นอย่างไร ตัวเงินเป็นอย่างไร สุภาตรวจเส้นทางเงิน ต้องเอาเงินชนกันอย่างนี้ค่ะ เหนื่อยค่ะท่าน แล้วก็ไม่ท้อจะสู้กับพวกนี้ แต่ท่านไม่ให้เครื่องมือเราเลยค่ะ ถ้ามาตรา ๓๗/๑ ไม่ผ่านก็จะมีปัญหาเรื่องความแล้วเสร็จตามความคาดหวังของประชาชนกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านใดยังติดใจจะอภิปรายหรือไม่ครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยต้องเป็นเรื่องการซักถามในสิ่งที่อภิปรายกันมานะครับ กรุณาจำกัดอยู่เพียงแค่นั้น

รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมชี้แจง ๒ - ๓ เรื่องรวบรัด

ประการที่ ๑ ก็คือว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยังคงเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงอยู่ครับ อย่างที่ผมได้อภิปรายไปเบื้องต้นแล้วว่ามีกลไกมากมาย อันนี้เรียนตอบต่อทางท่านประธาน ป.ป.ช. ที่ท่านถามว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับปราบโกงได้หรือไม่ ยังเป็นฉบับปราบโกงครับ เพราะว่ามีกลไกมากมายในเรื่องของการปราบโกง มิได้นำเอาเรื่องการปราบการทุจริตไปวางไว้ที่ ป.ป.ช. อย่างเดียว

ประการที่ ๒ เครื่องมือ กลไกต่าง ๆ ที่ได้วางเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ ณ ขณะนี้ผมคิดว่าท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านคงได้อ่านมาแล้ว และคงจะได้พิจารณาต่อไป คงไม่จำเป็นที่จะต้องแจกแจงว่ามีเครื่องมือและกลไกอะไรบ้างที่จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่ ๓ เนื่องจากว่าร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านการประชามติ ประชาชนย่อมได้ทำความเข้าใจกันไปแล้ว ผมเป็นกังวลนิดหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๑๔๔ ก็อยากจะให้ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน รวมถึงท่านประชาชนที่รับชมรับฟังกันอยู่นี้ได้ทำความเข้าใจอย่างนี้ว่า ในมาตรา ๑๔๔ ไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับเรื่องที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ จะเป็นเรื่องดักฟังหรือเรื่องดักทางอิเล็กทรอนิกส์อะไรทั้งหลายก็แล้วแต่ มาตรา ๑๔๔ ที่ได้ถูกกล่าวอ้างถึงเป็นเรื่องที่อยู่ในวรรคหก ซึ่งวรรคหกนี้เชื่อมมาจากวรรคสี่ วรรคสี่บอกแบบนี้ ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวในการอ่าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการ หรืออนุมัติ หรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามีการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าได้บันทึกข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบให้พ้นจากความรับผิด นั่นคือวรรคสี่ วรรคหก ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับแจ้งตามวรรคสี่ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน หากเห็นว่ากรณีมีมูลให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไปตามวรรคสาม และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและศาลรัฐธรรมนูญ หรือบุคคลใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้ ผมคิดว่าถ้าหากว่าท่านอ่านมาตรา ๑๔๔ จะชัดเจนอยู่ว่าที่ได้มีการสอบถามทาง กรธ. ว่าจะให้สอบสวนเป็นทางลับอย่างไร เป็นเรื่องอะไร เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตชี้แจงเพียงเท่านี้ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสุรางคณา วายุภาพ และท่านสมชาย แสวงการ ท่านสุรางคณา วายุภาพ มีประเด็นไหน เชิญครับ

นางสุรางคณา วายุภาพ : ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน ดิฉัน สุรางคณา วายุภาพ สมาชิก สนช. ดิฉันเองอยากจะทำความเข้าใจนิดหน่อย ดิฉันเองไม่แน่ใจว่าเรามีความเข้าใจตรงกันหรือไม่ และใช่หรือเปล่า เมื่อสักครู่ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านสุภา ปิยะจิตติ แล้วก็หลาย ๆ ท่านที่เป็นกรรมาธิการเสียงข้างมาก ถ้าเราดูมาตรา ๓๗/๑ เราจะมีความรู้สึกถ้าไม่มีเครื่องมือทำนองนี้เราอาจจะทำงานไม่ได้ ความรู้สึกเป็นอย่างนั้น เอาเข้าจริง ๆ แล้วนี้ในมาตรา ๓๗/๑ ดิฉันอยากเล่าประสบการณ์จากกฎหมายฉบับอื่นที่มีปัญหาทำนองเดียวกันให้ฟัง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นตัวอย่างคลาสสิก (classic)

ของเคส (case) นี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นั้นให้อำนาจเยอะแยะมากมายเหมือนกันในการรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์มากว่าใช้ในการก้าวล่วงเป็นเครื่องมือพอสมควรจนต้องแก้ไขกฎหมาย โดยเอาเรื่องหมิ่นประมาทออกชัดเจนโดยสภาแห่งนี้ ดิฉันอยากเรียนในทางปฏิบัติว่าเอาเข้าจริง ๆ ในทางปฏิบัติแม้เรามีเครื่องมือเราซื้อมา ส่วนใหญ่เราจะซื้อมา แต่ถ้าเราใช้ไม่เป็น คนของเราไม่มีศักยภาพ เครื่องมือเหล่านั้นไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด รังแต่จะทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายด้วยซ้ำ สิ่งนี้เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับใด สิ่งนี้เกิดขึ้นในการบังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สิ่งนี้เกิดขึ้นในการทำงานของบางหน่วยงานของเราเอง เช่น ของตำรวจในบางสำนัก อันนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ว่าสิ่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบข้างเคียงคืออะไร คือความหวาดระแวงมหาศาลของประชาชน ซึ่งเขาเน้นเรื่องเสรีภาพในการสื่อสาร ในการแสดงความคิดเห็น ดิฉันเองยังคิดว่า ในกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้เปิดช่องเอาไว้ เอื้อว่า หากแม้มีการใช้อำนาจตามกฎหมายอื่น ซึ่งแต่เดิมไม่ให้ ก็สามารถหยิบยืมความสามารถของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนั้นได้ ดิฉันเองก็เลยไม่แน่ใจว่าที่เราคาดหวังว่าเราจะต้องใช้เครื่องมือทำนองนี้ถึงจะทำงานได้สำเร็จ เอาเข้าจริง ๆ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือการหาพยานหลักฐานที่ยังไม่เกิด หรือเราคิดว่าเราสงสัยและยังไม่เกิด เช่น ขออนุญาตพาดพิงแล้วกัน บางบริษัทใหญ่ ๆ ที่ ๓ – ๔ บริษัทใหญ่ของโลกในวันนี้ที่เราใช้กันมากที่สุด เช่น เฟซบุ๊ก (facebook) ไลน์ (line) เป็นต้น แล้วบอกขอพยานหลักฐานที่เราสงสัย ถ้าเราขอบ่อย ๆ หรือเราขอดิฉันเองก็ไม่แน่ใจว่าจะกระทบกับเรื่องเศรษฐกิจหรือไม่ และการใช้เสรีภาพของประชาชนหรือไม่ ในทางกลับกันสิ่งที่เกิดมาแล้ว จริง ๆ แล้วการใช้เครื่องมือเหล่านี้จะโยงไปยังเรื่องของการใช้เครื่องมือที่เรียกว่า ดิจิทัล ฟอเรนสิก (digital forensic) หรือเป็นการพิสูจน์พยานหลักฐานทางดิจิทัล ซึ่งไม่ได้ง่าย ดิฉันเองก็เลยไม่แน่ใจว่าในทางกลับกันที่เราคิดว่าเราจะมีอำนาจตามกฎหมายมาตรานี้ แล้วเราจะสามารถใช้อำนาจและบังคับใช้ตามกฎหมายนี้อย่างทรงประสิทธิภาพนั้นจะจริงหรือไม่ ในทางกลับกันอาจจะเกิดผลเสียมากกว่า และเรามีเครื่องมืออื่นอยู่ในขณะนี้อย่างเช่นที่ดิฉันเรียนตอนต้นว่า กลไกนโยบายของรัฐบาลในหลายกระทรวง ทบวง กรม ที่กำลังผลักดันอย่างแรงในขณะนี้เอื้อให้เกิดข้อมูลมหาศาลที่จะไหลเข้ามาที่ ป.ป.ช. เอง จะมีการร้องเรียนเยอะแยะเข้ามาเอง แค่ท่านตั้งรับ ดิฉันเองไม่แน่ใจว่าท่านจะทำรับไหวหรือเปล่า ดิฉันแค่เป็นห่วง ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเข้าใจว่ามาตรานี้เราติดกันอยู่หลายชั่วโมงแล้ว แล้วดูแนวโน้มว่าน่าจะยังติดอยู่ต่อไป เพราะว่าความเห็นระหว่างกรรมาธิการเสียงข้างมากกับเสียงข้างน้อย รวมถึงสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติข้างล่างนี้มีความเห็นที่พูดตรง ๆ ว่ายังไม่สามารถไปด้วยกันได้เลยครับ ผมพยายามเสนอว่าเราน่าจะกลับไปทบทวนกันใหม่ดีไหมครับ เพราะเรื่องนี้สำคัญมาก ผมเข้าใจการทำงาน ป.ป.ช. แต่ผมคิดว่าตอน กรธ. พิจารณาก็ได้ดูรอบคอบพอสมควรแล้ว สภาข้างล่างรับผิดชอบต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับประเทศชาติในอนาคต เราเข้าใจการทำงาน ป.ป.ช. เป็นไปได้ผมขออนุญาตว่า ถ้าเราเลื่อนการประชุมนี้ไปวันพรุ่งนี้เช้าเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา กลับไปทบทวนกันใหม่ แล้วตอนนี้จะขออนุญาตท่านประธานว่าพักการประชุมครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม อยู่อีกคน ให้ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม พูดก่อน แล้วเดี๋ยวผมจะค่อยตัดสินใจ เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็อยากจะสอบถามตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมาก ท่านสุภา ปิยะจิตติ ได้ชี้แจงว่า หากได้เครื่องมือนี้ไปในกรณีบ้านเอื้ออาทร การเรียกสินบนทางโทรศัพท์นั้นจะสามารถได้หลักฐาน คำถามผมก็คือกระบวนการในการใช้การดักฟังทางโทรศัพท์นั้นเริ่มกระบวนการอย่างไร เพราะว่าโครงการบ้านเอื้ออาทร สมมุติว่าเป็นโครงการที่เริ่มต้น ยังไม่มีเหตุของการทุจริต ท่านก็เริ่มการดักฟัง หมายความว่าต้องดักฟังไปทุกโครงการที่เกิดขึ้นของภาครัฐใช่หรือไม่ หรือว่าเกิดเหตุของการทุจริตเกิดขึ้นจึงมาขอมติ ป.ป.ช. แล้วไปขออำนาจศาลถึงไปดักฟัง เมื่อเป็นลักษณะอย่างนี้ท่านไม่มีทางได้หรอกครับ ฉะนั้นถ้าท่านบอกว่าทุกโครงการของรัฐเกิดขึ้น ท่านจำเป็นที่จะต้องดำเนินการดักฟัง ผมคิดว่า ป.ป.ช. กำลังสร้างความหวาดระแวงเกิดขึ้นในสังคม เพราะผมเรียนไปแล้วว่า ในกรณีของ ป.ป.ช. นั้นผู้ที่อยู่ในอาณัติกฎหมายของ ป.ป.ช. นั้นนอกจากนักการเมืองที่ไม่ดีแล้ว ยังมีนักการเมืองที่ดี นอกจากข้าราชการชั้นสูงที่ทุจริตแล้ว ยังมีข้าราชการชั้นสูงที่สุจริต ทุกคนจะตกความหวาดระแวง แม้กระทั่งผมขณะนี้การใช้โทรศัพท์พูดอะไรไม่กล้า ทั้ง ๆ ที่อยู่ในยุคนี้ยังไม่กล้า เราพยายามหลีกไปหาช่องทางอื่น ๆ แม้กระทั่งขณะนี้บอกท่านว่า บางเรื่องสำคัญ ๆ ต้องไปพบด้วยตัวเอง เพราะหวาดกลัวต่อการดักฟัง

ที่มิชอบ ขณะนี้ท่านกำลังเอาตรงนี้มาเป็นเครื่องมือสร้างความหวาดระแวง ผมคิดว่าเป็นเรื่องของการทำลายระบบการสื่อสารออกอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นในสิ่งนี้ผมอยากถามท่านว่า ท่านบอกว่าถ้าท่านได้เครื่องมือนี้แล้วบ้านเอื้ออาทรท่านจะได้หลักฐานนั้นจะได้อย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมฟังดูแล้วการอภิปรายขยายประเด็นไปนอกจากการพิจารณาตามมาตรา ๓๗/๑ ฉะนั้นผมคิดว่าอยากจะหารือกับกรรมาธิการและผู้ที่ยังมีปัญหาที่กรรมาธิการยังตอบไม่หมด ขอพักการประชุมสัก ๑๐ นาที ผมขออนุญาตพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกครับ ในตอนที่พักการประชุม ได้เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย และผู้ที่อภิปรายมาปรึกษาร่วมกัน ปรากฏว่า ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากยังยืนยันไม่ยอมถอน โดยมีประเด็นที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อย และสมาชิกได้อภิปรายค้างไว้ ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากยังไม่ได้ตอบ แล้วก็วันนี้ได้ประชุมกันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ผมขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปพิจารณาต่อในวันพรุ่งนี้ และในการประชุมวันพรุ่งนี้ผมขอกำหนดนัดประชุมในเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ขอขอบคุณทุกท่านที่มาประชุม ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๗๒/๒๕๖๐
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐
ณ ตึกรัฐสภา

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในครั้งนี้ มีสมาชิกฯ ลงชื่อเข้าร่วมประชุม จำนวน ๒๓๖ คน และมีการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วน ดังนี้

๑. เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาเป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แทนตำแหน่งที่ว่าง (ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔) (เรื่องด่วนที่ ๑)

๑.๑ **<u>การตรวจสอบองค์ประชุม</u> (เพื่อลงมติ เรื่องด่วนที่ ๑)**

มีสมาชิกฯ แสดงตน จำนวน ๑๙๗ คน

๑.๒ เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) (เป็นการลงคะแนนลับ)

<u>ผลการลงมติ</u>

๑.	นายไพโรจน์ โพธิไสย	ได้	๕๕	คะแนน
๒.	นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์	ได้	๖๓	คะแนน
๓.	นางสาวศศิธร ศรีสุจริต	ได้	๑๐๐	คะแนน
๔.	นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	ได้	๕๗	คะแนน
๕.	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	ได้	๑๐๒	คะแนน
๖.	พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง	ได้	๑๔๙	คะแนน
๗.	นายประสาท พงษ์ศิวาภัย	ได้	๓๙	คะแนน
๘.	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	ได้	๒๖	คะแนน

ผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่าพลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา และนางสาวศศิธร ศรีสุจริต ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงสูงสุดสามลำดับแรก ตามลำดับ จึงถือว่าบุคคลทั้งสามได้รับเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แทนตำแหน่งที่ว่าง

๑.๓ เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาเป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) (เป็นการลงคะแนนลับ)

<u>ผลการลงมติ</u>

๑. นางวรารัตน์ อติแพทย์	ได้	๑๙๑	คะแนน
๒. พลตำรวจเอก ปัญญา มาเม่น	ได้	๑๒๔	คะแนน
๓. นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	ได้	๘๕	คะแนน

ผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่านางวรารัตน์ อติแพทย์ และพลตำรวจเอก ปัญญา มาเม่น ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงสูงสุดสองลำดับแรก ตามลำดับ จึงถือว่าบุคคลทั้งสองได้รับเลือก เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แทนตำแหน่งที่ว่าง

๒. การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐) (เรื่องด่วนที่ ๒)

๒.๑ <u>การตรวจสอบองค์ประชุม</u> **(เพื่อลงมติ ขอให้งดใช้ข้อบังคับฯ)**

มีสมาชิกฯ แสดงตน จำนวน ๑๘๘ คน

๒.๒ ที่ประชุมให้งดใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๑ วรรคสอง ประกอบกับข้อ ๒๑๓ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี เพื่อกำหนดให้คณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด มีระยะเวลาการดำเนินงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่แต่งตั้ง หรือไม่

ก. สมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๘๘ คน

ข. สมาชิกฯ แสดงตนเพื่อลงมติ จำนวน ๑๙๓ คน

<u>ผลการลงมติ</u>

- เห็นด้วย (ให้งดใช้ข้อบังคับฯ)	**๑๘๙**	**เสียง**
- ไม่เห็นด้วย (ไม่ให้งดใช้ข้อบังคับฯ)	-	เสียง
- งดออกเสียง	๔	เสียง
- ไม่ลงคะแนนเสียง	-	เสียง

โดยมีรายละเอียดปรากฏตามบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามที่แนบ